உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோணேரியப்ப நாவலரியற்றிய

உபதேசகாண்டம்.

திருக்கைலாயபாரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீன மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ

அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்

கட்டளையின்படி,

சென்னைக்கிறிஸ்டியன் காலேஜ் மாஜி தமிழ்ப்பண்டிதரும்,
உரையாசிரியரும் சைவப்பிரசாரகருமாகிய
ஈக்காடு

இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்களாற்

பொழிப்புரை யெழுதுவித்து,

மேற்படி மூலமும் உரையும்
தமிழ்ப்பண்டிதர்

வல்லி-ப-தெய்வநாயக முதலியாரவர்கள்

பார்வையிட்டு,

சென்னை
பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பித்தனர்.

பரிதாபி ளு மகரரவீ
1913.

 [இதன் விலை ரூபா. 4-8-0.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

உலகங்களையெல்லாம் தமது சத்திபேதத்தாற் பஞ்சகிருத்தியங்கட்குட்படுத்தி, ஸர்வைஸ்வர்யஸம்பன்ன ஸம்பு வாய் விளங்குஞ் சிவபெருமான், தேவதேவன் மகாதேவன் ஈஸ்வரன் முதலிய காரணத்திருநாமங்களெய்தி ஜடைமுடியும், ஈசானாதி ஐந்துதிருமுகங்களும், பதினைந்திருக்கரங்களும், இச்சாஞானக்கிரியை யென்னும் மூவிலைச்சூலமும், பராசத்திவடிவான மழுவும், கர்த்துருபாவமான கட்வங்கமும், வாள், பீஜாபூரகம், வஜ்ரம், ஜனனபயத்தைப்போக்கும் அபயாஸ்தம், ரீத்திகுணமான நாகம், ஸ்தூல சூக்ஷ்மபூதங்களை நடத்தும் மாயாரூபமானபாசம், குணமாகிய நீலோத்பலம், அங்குசம், சுத்தாசுத்த அத்துவா...ப்பிரவர்த்திக்கும் குணமான தமருகம், போகாநுக்கிரகம்புரியும் வரதாஸ்தம், நாதகுணமாகிய மணி, சங்காரகுணமாகிய அக்கினி, திரோதாயியென்னும் பரிவட்டப், அருளாகிய சகந்தம், பரையாகிய மாலை, அநுக்கிரகாங்குரமாகிய சிறுநகை முதலியவற்றைத்தாங்கிக் காருண்ணிய விசேடத்தால் ஆன்மாக்களின் கிரியாபூஜா நிமித்தம் சகளத்திருமேனிதாங்கியும்; "மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி மயானத்தான் வார்சடையான் மாசொன் றில்லான், ஒப்புடைய னல்லனொருவ னல்ல னோரூர னல்லனோ ருவம னில்லி, அப்படியு மந்நிறமு மவ்வண்ணமு மவனருளே கண்ணாகக் காணி னல்லால், இப்படியனிந்நிறத்த னிவ்வண்ணத்த னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொணாதே" என்ற ஆளுடைய வரசின் அருள்வாக்கின்படி அன்பர்களின் யோகபூஜா நிமித்தம் நிஷ்களத்திருமேனிகொண்டும்; "எண்ணில்பல் கோடி சேவடி முடிக ளெண்ணில்பல் கோடிதிண் டோள்கள், எண்ணில்பல் கோடி திருவுரு நாம மேர்கொண்முக் கண்முக மியல்பும், எண்ணில் பல் கோடி யெல்லைக்கப் பாலாய் நின்றைஞ்ஞூற் றந்தண ரேத்தும், எண்ணில்பல்கோடி குணத்தரேர் வீழி யிவர்நமமைம் யாளுடையாரே." என்ற (திருவிசைப்பா) சேந்தனார்திருவாக்கின்படி விராட்சொரூபங்கொண்டும் விளங்கும் பரமபதி ஆன்மாக்கட்குத் தநுகரண புவன போகங்களைத்தந்தும, அவர்களுச்சீவனார்த்தமாக வேதங்களையுதளியும், அவற்றின் வியாக்கியானமாகச் சிவாகமங்களை யநுக்கிரகித்தும், அவற்றின் வழியே உலகங்களை வழிப்படுத்தத் திருநந்திதேவராதிபரமாசாரியரை நிருமித்தும் உலகத்தைத்திருத்தி யருளினர்.

வேத சிவாகமங்களை யோதியுணர்தற் கியலாத ஏனையோர்பொருட்டு அவ்வேதாகமசாராம்சசரித்மாகிய புராணங்களையருள்செயது திருநந்திதேவர்மூலமாக அகஸ்தியர்முதலிய மகருஷிகளுக்குபதேசிப்பித்தருளினர். இம்முறையில்வந்தவரும் பிரமபுத்திரரான சநற்குமாரமுனிவரிடத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தியின் அவதாரமான வியாசமுனிவர் உபதேசிக்கப்பெற்று, அவர் தமது மாணவரிலொருவரான சூதமுனிவ

ருக்குப் புராணங்களையெல்லாம் உபதேசிக்க, அவர் நைமிசாரணியமுனிவர்கட்குணர்த்தியது பதினெண்புராணங்களாம். அவற்றுட் சிவபுராணங்கள் பத்து. விஷ்ணுபுராணங்கள்நான்கு. பிரமபுராணங்கள் இரண்டு அக்கினிபுராணம் ஒன்று. சூரியபுராணம் ஒன்று.

சாத்துவிக புராணங்களாகிய சைவம் பவிஷ்யம் மார்க்கண்டேயம் இலிங்கம் காந்தம் வராகம் வாமனம் மச்சம் கூர்மம் பிரமாண்டமென்னும் பத்துச்சிவபுராணங்களில், காந்தபுராணமானது ஆறுசங்கிதைகளும் ஐம்பதுகண்டங்களுமாயிலகும் ஓரிலக்ஷக் கிரந்தங்களாலாக்கப்பட்டது. இதில், சங்கரசங்கிதையின் பன்னிருகண்டங்களில் முற்பட்ட சிவரகசியகண்டமானது உற்பத்திகாண்ட முதல் உபதேசகாண்டமீறு கச்சப்தகாண்டங்களைக்கொண்டது. இதில் விபூதி உருத்திராக்க பஞ்சாக்கர சிவநாம சிவவிரத சிவபுண்ணிய சிவபுராண சிவபூசாதி மாகாத்மியங்களைவிதிமுறையால் விளக்கியும், சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனை முதலியவற்றை விலக்குமுறையால் தகுதியில்லனவெனச்சுட்டியுணர்த்தியுமுள்ளன. இது அத்தியாவசியகரமான விடயங்களையெல்லாந்திரட்டியெடுத்த கன்னற்கட்டிபோலச் சைவர்களாயுள்ளார்க்குப் பெரிதும் பயன்படுவதைக் கருதி உபதேசகாண்டமென்னும் பெயருற்றொளிர்கின்றது.

இவ்வுபதேச காண்டத்திற்கு இதுகாறும் முற்றப்பெற்ற வியாக்கியான மொன்றில்லாமையின் அஃதிருத்தல் இன்றியமையாத தென்னுங்கருத்தெய்திய வெம்மைச் சில சிவநேசச்செல்வர்களுந் தூண்டியபடியால்; இப்புத்தக முகப்பில் தமது திருநாமத்தைப் பதிக்கும்படி உத்தரவளித்தவரும், புலவர்களை யெல்லாம் தாய்போன்று காக்குந்தகைமையருமாகிய திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீன மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகசுவாமிகள் மகா சந்நிதானத்தில் விண்ணபித்துக்கட்டளைபெற்று; அக்குறைபாடகலவும் செய்யுளுக்கமைந்த வார்த்திகப்பொழிப்பாக விளங்கவும் உரையெழுதித் தரும்படி நமது அன்பர் சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ்மாஜி தமிழ்ப்பண்டிதரும், காசிகண்டம் திருவிளையாடற் புராணமுதலியவற்றின் உரையாசிரியரும், சிவமகா புராணமுதலின மொழிபெயர்த்தவரும், சிவபராக்கிரமம் சிறப்புப்பெயரகராதி முதலியவற்றின் நூலாசிரியருமாகிய சைவப்பிரசாரகர் ஈக்காடு. இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்களைக்கேட்க, அவர் அதற்கிணங்கி அங்ஙனமேயியற்றிக்கொடுப்ப, சஞ்சிகை ரூபமாக வெளியிட்டுத்திருவருளால் முடித்துள்ளோம். மகாசந்நிதானத்திற்கு எமது அன்பார்ந்தவந்தனமளிக்கின்றோம். இந்நூலையாம்பரிசோதித்து அச்சிடுகையில், அச்சுப்பிழை முதலியன திருத்தி யெம்மோடு பரிசோதித்து வந்தவரும், கல்வி கேள்விகளிலும் கணிதத்திலும் வல்லவருமாகிய நமதன்பர் திருவல்லிக்கேணி அரிசிமண்டி ஆறுமுகநாயகரவர்கள் செய்ந்நன்றி மறக்கற்பாலதன்று.

இங்ஙனம்:
திருக்குறளுரை கந்தபுராணம் திருவிளையாடல்
சஞ்சிகை ரூபமாக நடத்தியவரும்,
உபதேசகாண்டவுரையை முடித்தவருமாகிய தமிழ்ப்பண்டிதர்,

சென்னை
பரிதாபி௵
தைப்பூசம்.

வல்லி. ப. தெய்வநாயக முதலியார்,
நெ. 31, முத்துமுதலிவீதி, இராயப்பேட்டை,
சென்னை.

உ

கடவுள் துணை.

நூலாசிரியர் சரித்திர சங்கிரகம்.

(*)

சான்றோர்மலிந்த தொண்டைநாட்டில் பெருஞ்சிறப்பமைந்த காஞ்சி நகரத்தில், இற்றைக்குச் சுமார் 1126-வருடங்கட்கு முன்னர்ச் செங்குந்தர் மரபில், சிவாநந்தமுதலியாரும் அவர்மனைவி அமுதாம்பிகையாரும் சிவபக்திமிக்காராயிருந்தவர்கள் மகப்பேறின்றிக் குகாலயமொன்றமைத்து, அதனருகே ஒருதீர்த்தங்கண்டு அதனைக்குகனேரியெனப் பெயரிட்டு வழிபாடியற்றிப் பன்னெடுநாட் பின்னர், தாம்பெற்ற புதல்வனுக்குக் குகனேரியப்பனென நாமகரணஞ்செய்தனர். குகனேரியென்பது கோனேரியெனப் பிற்காலத்து மருவியதுபோலும்.

இவர் ஐந்தாம்வயதில் வித்தியாரம்பஞ்செய்யப்பெற்று, பண்டைப்புண்ணியத்தாற்கற்றுவல்லுநராய், தமதுகுலகுருவும் அக்காலத்திற் குமரகோட்டத்தருச்சகரும் குமாரக்கடவுளின் திருவருளுடையருமாகிய ஸ்ரீ கச்சியப்ப சிவாசாரியர்பாற் சமயதீக்ஷைபெற்றுத் தேவார திருவாசகமுதலிய திருமுறைகளையும் வடமொழியில் இதிகாசபுராணாதிகளையுந்தேர்ந்து உபயகலாவல்லுநராயினர். பின்னர் விசேஷதீக்ஷைபெற்றுக்கொண்டு சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களைக்கற்று, சிவபூசையெழுந்தருளச்செய்துகொண்டு குகப்பெருமான் சந்நிதியிலும் ஆசிரியர் சந்நிதியிலும் அணுக்கத்தொண்டராயமர்ந்திருந்து, சிலகாலத்திற்குப்பின்னர் நிர்வாண தீக்ஷையெய்திச்சிவாகமங்களையாராய்ந்து சிவத்தியானபரராய் வீற்றிருக்கையில்; இவரதாசிரியராகிய ஸ்ரீகச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகளைக் குமரகோட்டத்திறைவர் "திகடசக்கரச்செம்முகமைந்துளான்" எனமுதலடிதந்தருள, அஷ்டாதசமகாபுராணங்களிலொன்றாய் ஓரிலக்ஷங்கிரந்தமுடையதாய் ஐம்பதுகாண்டங்களுடையதாய்விளங்கும் ஸ்காந்தமகாபுராணத்துள் சநற்குமாரசங்கிதை சூதசங்கிதை சங்கரசங்கிதை விஷ்ணுசங்கிதை பிரமசங்கிதை சூரியசங்கிதையெனும் ஆறுசங்கிதைகளிலொன்றாகிய சங்கரசங்கிதையின் பன்னிருகண்டங்களிலொன்றாகிய சிவரகசியகண்டத்தின் உட்பிரிவுகளெனுஞ் சப்தகாண்டங்களில், உற்பத்திகாண்டம் அசுரகாண்டம் மகேந்திரகாண்டம் யுத்தகாண்டம் தேவகாண்டம் தக்ஷகாண்டமென்னும் ஆறுகாண்டங்களையும் தமிழ்ச்செய்யுட்களாகப்பாடிமுடித்து, இறுதியதும் ஏழாவதுமாகிய இவ்வுபதேசகாண்டத்தை அங்ஙனமேதமிழ்ப்பாக்களாற்பாடும்படி இவருக்குக்கட்டளை தந்தனர்.

ஆசிரியர் கட்டளையைச் சிரமேற்றாங்கிய இவர் தமிழ்நாடு தழைத்தோங்க நவரசாலங்காரசொற்சுவை பொருட்சுவைகளோடு 4348 செய்யுட்களாகப்பாடிமுடித்து, ஆசிரியர் விருப்பின்படி குமரகோட்டச்சந்நிதியில் வடமொழித்தென்மொழிப்பண்டிதர்களும் பிறரும் நிரம்பிய பெருஞ்சபையில் அரங்கேற்றினர். பின்னர், பலகாலம் சிவாநுபூதிச்செல்வராக வாழ்ந்திருந்து நற்றவப்பேற்றாற் சிவபெருமான் திருவடி நீழலில் இரண்டறக்கலந்தனர்.

கச்சியப்ப முனிவரருளிய வெண்பா.

"அன்றூழி நின்றுதித்த வாரமுதை யொப்பிவர்
பொன்றாமைக் கேயதுவாம் புந்திநினைந் - தொன்ற
வுகுநேரிற் றுருவெவ ரொக்குமல்லால் வேறென்
குகனேரி நாவலனுக் கு."

குகப்பெருமான் பிரமோற்சவதினமொன்றிற் பெருமழைபெய்து உற்சவந் தடைபடுவதுநோக்கி இவர் "கார்க்கு மழைக்குங் கவலேல் கடுஞ்சிலையார் சூர்க்குடைந்த சின்னைச் சுகந்திருத்தி-யூர்க்குள்விடேல், கந்தன் விழாவைக் கருதாது பெய்வித்த, லந்தமோ வாகண்ட லா." எனப்பாடித்தடுத்தனரென்பதும் இன்னுஞ் சிற்சில அமையங்களில் சாதுரியமாகவும் அற்புதமாகவும் பலசெய்யுள்களியற்றியுள்ளாரென்றுங் கூறுவர்.

உ

கடவுள் துணை.

உபதேசகாண்டச் சருக்க அட்டவணை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

உபதேசகாண்டம்.

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

விநாயகவணக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

குழவி வெண்பிறை மிலைச்சியோற குனித்தமா தவத்தி
னிழைத டம்புன லருவிதா ழிமயமீன் றளித்த
மழைம தர்த்தகண் மாகதப் பசும்பிடி பயந்த
தழைம டற்செவித் தந்திபொற் சரணமே சரணம்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய இளஞ்சந்திரனை (ச்சடையில்) அணிந்த சிவபிரானை நோக்கிச் செய்த பெருந்தவத்தால், ஊர்கின்ற மிக்க நீரானது அருவியாய் ஒழுகும் இமயாசலமன்னன் பெற்ற, குளிர்ந்து மதர்த்த விழிகளையுடைய மரகத நிறந்தங்கிய பசிய பிடியானை போன்ற (நடையினை வாய்ந்த) உமாபிராட்டியார் ஈன்றருளிய, தழைத்த மடல்போலுந் திருச்செவிகளையுடைய யானைமுக விநாயகப்பெருமானது அழகிய திருவடிகளே எனக்குப் புகலிடம். எ - று.

தக்ஷப்பிரசாபதியின் சாபத்தால் தன் கலைகள் குறைந்து பல தேவராலும் நீக்க முடியாது எஞ்சியவோர் கலையுடன் தம்மையடைந்த சந்திரனைச் சிரமிசை யணிந்து அஃதாங்கிருத்தலால் வளரவும் தக்ஷசாபத்தால் தேயவும் வரமளித்த வராகலிற் சிவபிரானை "குழவி வெண்பிறை மிலைச்சியோன்" என்றும், இமயாசலமன்னன் மலைவடிவாகலின் அதற்கியைய உமாபிராட்டியாரை "ஈன்ற மரகதப்பசும்பிடி" என்றும், விநாயகப்பெருமானைப் பிடிபயந்த என்றுங்குறிப்பாலும், அவர்க்கு உத்தமாங்கமாகிய சிரம் யானைவடிவாதலாலும் "தழைமடற் செவித்தந்தி" என்றுங் கூறினர். இஃது உருவகவணி.

"மூவாரி யார்த்திய தேவர்கள் முதலுறு முழுதுலகினிலுள்ளோர், யாவரொரு காரியமீதினும் விளங்குறச் செயவென்றே, பூசனை யுன்னருஞ் சலையிசெய்வோர் மனத்துறு பான்மைதந் தருளுவன்; பிறாது செய்பவர் காரிய மூறுசெய் திடுகியென் றினைசொன்னான்" எனும் விநாயகபுராணத்தின் படி முதற்கண்வணங்கப்படு கடவுள் விநாயகராதலின், இந்நூலாசிரியர் தாமெடுத்துக் கொண்டகாரியம் முட்டின்றி முடியக்கருதி இச்செய்யுள் கூறியதாம்.

பாயிரம்.

வாழ்த்து.

கலிநிலைத்துறை.

திங்களஞ்சடை யெம்பிரான் றிருவருள் பெருக
பொங்கு திங்கண்மும் மாரியும் பொழிகபூ தலத்தி
லெங்க ணாயகன் றிருக்குறிப்புத் தொண்டரீ டேற
தங்கு நான்மறைச சைவநூ லோங்கறந தழைக.

(இ - ள்) சந்திரனை யணிந்த அழகிய சடையையுடைய எங்கள் சிவபிரான் திருவருள் பெருகுக. மிகுந்த மும்மாரி மாதந்தோறுஞ் சொரியக்கடவன. எங்களிறைவராகிய பரமேச்சுவரனது உண்மையடியர்கள் பூலோகத்தில் ஓங்குக. பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் கருத்தாகிய இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட சிவபுண்ணியங்கள் தழையக்கடவன. எ - று.

சிவபிரான் திருவருட் பெருக்கத்தாலேயே மாதமும்மாரி பெய்தலும், அடியவர் ஈடேறுதலும், வைதிகசிவாகமதருமங்கள் செழித்தலும் உண்டாக வேண்டுதலின், அவ்வடைவுபெற இவ்வாழ்த்துக்கூறியதாம். (௧)

மான வெண்குடை யிறைவன்செங் கோனெறி வளர்க
வேனை மன்பதை மன்னுயிர் சிறக்கவெஞ் ஞான்றும்
வான மீசெலுங் கடவுள ரிருவரும் வாழ்க
பேன வார்திரை நெடுங்கலப பலவளம் பெருக.

(இ - ள்.) மாட்சிமைபெற்ற சந்திரவட்டக் குடையின் நிழலிலுள்ள மன்னவன் செங்கோல் முறைப்படி வளரக்கடவது. மற்றைய மனிதர்களும் நிலைபெற்ற சீவராசிகளும் சிறப்புறுக. எக்காலத்திலும் ஆகாயவழியே செல்லாநிற்குஞ் சூரிய சந்திரர் (எனும் பிரத்தியட்ச தேவர்) இருவரும் வாழக்கடவர். நுரைபொருந்திய நெடிய அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ள பல வளங்களும் அதிகமாகுக. எ - று.
பேனம் = நுரை. (௨)

கடவுள்வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

விரவு மாயிரந் திருமுகப் பகிரதி விரிக்கு
முரவு வெண்டிரை யொருபுறங் கலைப்பவொண் சடைமே
லரவ [illegible]ன்பணை மொடுக்குற வருநடம் புரியும்
பரம னைங்கதப் பரிபுரப் பதம்பணி குதுமே.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய சடையின்மேல், ஆயிரந் திருமுகங்களையுடைய கங்கையானது பரவச்செய்யும் திரைபொருந்திய அலைகள் ஒரு பக்கத்தில் மோதவும், (அதைக் கண்டோரத்திலேயே பயந்து) அச்சடையிற் பொருந்திய

சர்ப்பங்கள் பரந்த படங்களைச் சுருக்கிக்கொள்ளவும், அரிய ஆனந்ததாண்டவ மியற்றியருளும் சிவபெருமானது சர்ப்பமாகிய சிலம்பணிந்த திருவடிகளைப் பணிவோம். எ - று.

அருநடமென்றது பஞ்சகிருத்தியங்களும் நிகழச்செய்யும் நடனமாதலின். இதனை "தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற், சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமா, வூன்று மலர்ப்பதத்தே யுற்ற திரோதமுத்தி, நான்ற திருவடியி னாடு."— எனும் உண்மை விளக்கத்தானறிக. பகீரதனாற் கொண்டுவரப்பட்டதாகலிற் கங்கை பாகீரதி யெனப்பெயர் பெற்றது. (௩)

உமாதேவியார்.

உலகு மேருவு மண்டமு முறைமுறை யுதவி
யலகில் பல்லுயி ரளித்தவைக் களவையி னருளி
நிலவு வெண்பிறைச் சடிலமற் றோர்புடை நின்றாள்
மலர்சி லம்படி வழுத்துபு கருத்துற மதிப்பாம்.

(இ - ள்.) எல்லாவுலகங்களையும், மேரு முதலிய மலைகளையும், எண்ணிறந்த அண்டங்களையும் வழிவழியாகத்தந்து, குற்றமில்லாத பலவகைச் சீவராசிகளையுங் காத்து, அவற்றிற்கு(புண்ணிய பாவங்களின்)அளவாக (போகாதிகளை) அநுக்கிரகித்து, சந்திரிகை வீசும் வெள்ளியபிறைச் சந்திரனை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது வாமபாகத்தில் விளங்கும் உமாதேவியாரது சிலம் பணிந்த மலர் போன்ற திருவடிகளைத் துதிசெய்து மனத்தில் தியானிப்போம். எ - று. (௪)

சுப்பிரமணியர்.

பூத்த கற்பகப் பொன்னுல கிமையவர்க் கிரங்கிக்
காத்த சேவகன் கடம்பணி பன்னிரு தடந்தோ
ளேத்த நாடொறுந் தழும்புமென் னாத்தட வரலாற்
சேத்த கிண்கிணிச் சீறடி சென்னிசேர்த் துதுமே.

(இ - ள்.) மலர்ந்த கற்பகச்சோலை புடைசூழ்ந்த பொன்னுலகவாசிகளாகிய தேவர்களுக்குத் திருவுளங்கனிந்து (அவர்க்குற்ற அசுரர் பயத்தினின்றும்) காத்தருளிய தேவசேனாதிபதியாகிய குமாரக்கடவுளின் கடப்ப மலர் மாலை தரித்த விசாலமான பன்னிரு திருத்தோள்களையும் நாடோறுந் துதி செய்வதால், தழும்பு பெறுகின்ற நமது நாவின் ஊர்தலினால், சிவந்த கிண்கிணி மாலை யணிந்த அவ்விறைவரது சிறிய திருவடிகளைச் சிரசின்மேலிற் சேர்ப்போம்.

துதித்தலி னிமித்தம் திருவடிகள் நாவிற் குடி கொள்ளுதலின் இவ்வாறு கூறினர். தடவரலாற்சேத்த சீறடி எனவியையும். சிறு + அடி = சீறடி. ஆதி நீண்டது. இது சிற்றடியெனவும் வரும். (௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்.

தெள்ள ருந்தமிழ் வேட்கையிற் செலுத்துமெய் நிதியே
யுள்ள மோர்தொறுஞ் சுவைப்புன லுமைதிருமுலைப்பாக்
வுள்ளம் வாசகிநின் றாட்டிட மருந்திய காழிப
பிள்ளை சீறடித் தாமரைக் காதலம் பிரசம்.

(இ - ள்.) உமையீராட்டியார் தமது திருமுலைப்பாலினைப் பொன் வட்டிலிற் பெய்து (சிவஞானத்துடன் மட்டித்து) பருகுவிக்கப் பருகியருளிய, சீகாழிப்பதியில் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய ஆளுடைய பிள்ளையாரது சிறிய அடியாகிய தாமரை மலரில் துளித்து விருப்பினைச்செய்யும் அழகியதேன், தெளிந்த அருமை தங்கிய தமிழ் வேதத்திருப்பாசுரங்களில் ஆசையாற் செலுத்தும் தாழ்ந்த சிறியேன் மனம் உண்ருந்தோறும் இனியாநிற்கும். எ - று.

காழியெனும் நாகம் பூசித்த தலமாகலின் அது சீகாழி யெனப்பெயரெய்தியது. அருந்தமிழென்றது அதன் அற்புதங்களை விளக்கி. (சு)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

ரூப்ப னைத்திற மூவரிற் காட்டியோர் முதலாய்க்
கப்ப னைத்துமா ருயிரெனக் கவைத்தரு வானேற்
கொப்ப னைத்திரு நாவினுக் கரசெனு மொருபே
ரப்ப னைத்தொழு தகற்றுது மும்மலத் தவலம்.

(இ - ள்.) மூக்கிளைகளின் தன்மையை மும்மூர்த்திகளின் இயல்பால் விளக்கி, தானே மூலமாகி, அக்கிளைகளிற் கிளைக்கும் யாவும் அரிய உயிர்த்திறமாகக்கிளைத்த ஒரு தாரு [விருட்ச] ரூபமான பரமேசுவரனுக்கு உரிமையுடையவரும், திருநாவுக்கரசெனும் ஒப்பற்ற திருநாமத்தை வகித்தவருமாகிய அப்பர் சுவாமிகளைப்பணிந்து (ஆணவம் காமியம் மாயை யென்னும்)மும்மலத்தாலுண்டாகிய துன்பங்களை விலக்குவாம். எ - று.

மரமெனச் சிவபெருமானைக் கூறியதற்கேற்ப, மூக்கிளையென மும்மூர்த்திகளையும், கப்பு என உயிர்களையும் இனம்பற்றி உருவகஞ் செய்துளர். கப்பனைத்தும் என்றது வளார் முதலிய அதன் சிற்றுறுப்புக்களை. (எ)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

உரவு மெண்ணுளத் தறிகடிந் தொருவலடாகி
விரவு முத்தமிழ் மும்மதச் செருக்கொடு மேவுந்
தரவ ருங்களி மீக்கொளச் சங்கிலி யகற்றிப்
பரவை யிற்படிந் தாடுறு மொருதனிப் பகடு.

(இ - ள்,) சிவபெருமானாற் கொடுக்கப்பெற்ற சந்தோஷ மதிகரிக்க, சங்கிலியைப்பிரித்து, பரவையில் மூழ்கி இன்புற்ற ஒப்பற்ற சிறந்த ஆண்யானை [சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்] மிகவும் வலிய என திதயமாகிய கட்டுத்தறியை விட்டு நீங்காததாகி, கலந்துள்ள (இயலிசை நாடக மெனும்) முத்தமிழாகிய மும்மதத்தைச் சொரிந்துகொண்டு ஆநந்தித்திருக்கும். எ - று.

சங்கிலி - சங்கிலி நாச்சியார். பரவை - பரவை நாச்சியார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை யானையென்றதற்கிணங்க, அதன் இயற்கையாகிய சங்கிலியகற்றலும் பரவையிற் படிதலும் தறியிற் கட்டுண்டு கிடத்தலும் மும்மதஞ் சொரிதலுங் காட்டிச்சிலேடைப் பொருட்படுத்தினர், இதுவும் உருவகம். (அ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

வரும்ப ரிக்கருள் வழுதியாற் பொருடனை வரதன்
பெருந்து றைப்பணி விடைக்குரித் தாக்கிய பெருமான்
றிருந்து வாதவூர்ச் செம்மொழிப் புலவனைத் திருத்தாள்
பொருந்து மன்பினாற் போற்றிவைத் தறுதினம் புகழ்வாம்.

(இ - ள்.) குதிரைவாங்கி வரும்படி அரிமர்த்தன பாண்டியனளித்த பெருந்திரவியத்தைத, திருப்பெருந்துறையில் சிவாலயத் திருப்பணிக்கு உபயோகித்ததலைவரும், திருவாதவூரிற் றோன்றிய செவ்விய வாக்கினையுடையவருமாகிய மணிவாசகப் பெருமானை, அவர் திருவடிகளிலுண்டான உண்மையன்புடன் வணங்கி, மனத்திலிருத்தி நாடோறுந் துதிசெய்வாம். எ - று.

இச்செய்யுளின் இறுதியடி "பொருந்திறேன் றனைப் போற்றி நம்புன்மை போக்குதுமே" என்றும்பாடமுண்டு. (௯)

அவையடக்கம்.

எழுப சும்பரி நுகம்பிணித் தியக்குவா னிரவி
மழைதொ டுஞ்சிகை வடவரை வலம்வர னோக்கி
யிழுதை மட்பரி யிணைப்பது போலுமற் றெளியேன்
முழுது ணர்ந்தவர் முன்னரின் மொழிதருந் துணிபே.

(இ - ள்.) பசிய ஏழுபுரவிகளை நுகத்திற் பூட்டிய தேரினை ஆகாயவழியிற செலுத்துஞ் சூரியன், மேகமண்டலமளாவிய சிகரங்களையுடைய மகமேருவைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வதைக்கண்டு, ஓரறிவில்லான் (தானும் அங்ஙனஞ்செய்ய அவாவி) மண்ணாற்செய்த குதிரையைத் தேரிற்கட்டுவது போலும், முத்தமிழ் முழுதுணர் புலவர் முன்னே, யானும் இப்புராணத்தைப் பாடவந்த துணிபு (இருக்குமன்றிப்பிறிதன்று), எ - று.

வடவரை - வடக்கின் கண்ணுள்ள மலை, மேரு.

ஏழுபரி - ஏழுகுதிரைகளென்றும், சப்தா என்னும் பெயரையுடைய தொருகுதிரையென்றும் நூல்கள் மாறுபடக்கூறுகின்றன. (௰)

விளங்கு மாமணி மாசிடை மேவர வதனைத்
துளங்க வேகடி துரிசறுத் தடுக்குவா னதுபோ
லுளங்கொண் மேலவ ரென்கவிப் புன்மையோர்ந் தொதுக்கிக்
களங்க றுத்துமற் றெம்பிரான் கதையுணர்ந் துவப்பர்.

(இ - ள்.) ஒளிவிடுகின்ற பெரிய இரத்தினத்திலிடையே குற்றமிருக்க, அதனை யொளிசெய்யும்படி [வேகடி] இரத்தினங்களின் மாசுதீர்ப்போன் அக்குற்றத்தைப்போக்கி அடுக்குவதுபோல, மதிக்கத்தக்க மேலோர்கள் அடியேன் பாடலிலுள்ள இழிதகைமையைத் தெரிந்து அவற்றை விலக்கித்திருத்தமாக்கி, எமது சிவபெருமானின் சரிதையையுணர்ந்து களிப்பெய்துவார்கள். எ - று.

களங்கறுத்து = களங்கு + அறுத்து. (௧௧)

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆக காப்பு உள்பட திருவிருத்தம்

நூல்.

முதலாவது

கைலாயமான்மியச் சருக்கம்.

நைமிசாரணியச் சிறப்பு.

கலிநிலைத்துறை.

சேண்மதித்திரு முகத்தியர் காமமுந் தெருளாக்
கோண்மதிப்படு வெகுளியு மயக்கமுங் குறைத்தோர்
வாண்மதித்துறை மாதவத் தலைவரிற் பொலியு
நாண்மலர்ப்பொழிற் பொதும்பர்சூழ் நைமிசா ரணியம்.

(இ - ள்) புதியமலர்கள் பொருந்திய மரச்செறிவுகளமைந்த சோலை சூழ்ந்த நைமிசாரணியமானது, ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் (பூர்ண) சந்திரன் போன்ற அழகிய முகத்தையுடைய மங்கையர்மையலும், குற்றமுள்ள மனதிற் றோன்றிய கோபமும், மயக்கமும் நீங்கி, ஒப்பற்ற ஞானப்பிரகாசத்தை நாடிய பெரிய தவத்தலைவர்கள் வாசத்தினால் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். எ - று.

காம வெகுளி மயக்கமெனு முக்குற்றமு நீங்கிய முனிபுங்கவர் வாசஸ்தான மென்பது கருத்து.

ஒரு காலத்தில் சவுநகாதி முனிவர்கள் பிரமதேவரையடைந்து தவம்புரிதற் குரிய புண்ணிய பூமியொன்றனை எங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந் தருளவேண்டு மெனப்பிரார்த்திக்க, பிரமதேவர் ஒரு தருப்பையைச் சக்கராகாரமாகச்சுருட்டி அதனை நிலத்திலுருட்டி அது தங்கிய பூமியே உங்களுக்குத் தகுந்த பூமியென விடுப்ப, அவர்கள் அதன் பின்னே சென்றுஅது தங்கிய விடத்தே நின்றனர். அதுவே நைமிசவனம். நேமி - சக்கரம். நேமி சம்பந்தம் நைமிசம். இது தத்திதாந்த நாமம். (க)

கலிவிருத்தம்.

அத்த னைந்துவி சேட மரும்பொருண்
முத்தமிழ்த்துறை யிற்சொல முற்றுமோ
வெத்தி றத்தது வேனுமி யன்றவா
றுய்த்த சிந்தைய றிந்த துணர்த்துவாம்

(இ - ள்.) அத்தகைய நைமிசாரணியத்தின் விசேடத்தையும், அங்குள்ள அரும்பொருள்களையும், முத்தமிழ்க்கவிகளாலும் (அளவிட்டுச்) சொல்லமுடிவு பெறுமோ? எவ்வகைப்பட்ட சிறப்பினதாயினும் எம்மாற் கூடியவரையில், பொருந்திய மனத்தினால் அறிந்த வரையிற் சொல்லுகின்றோம். எ - று.

முத்தமிழ்வல்ல பேரறிஞர் யாவராயினுங் கூற எல்லையில தாகுமெனுங் குறிப்புணர்த்த "முத்தமிழ்த்துறையிற்சொல முற்றுமோ" எனக்கூறிய தன்றி, தாமே கூறலாகுமெனக் கல்விச்செருக்காற்கூறிய தெனல் அடாது. தெரிந்த வகையிற் கூறுதுமெனல்கருத்து. (௨)

முனிக ரும்பென நின்றவன் மொய்கணை
முனித ருந்தவ ரோம்புமு ழங்கழன்
முனியெ ழும்புகை வானெறி முந்துறு
முனிவ ரங்கணி மைத்துற முற்றுமால்.

(இதன்பதப்பொருள்) கரும்பு - கரும்பை, முனி என நின்றவன் - வில்லாககொண்ட மன்மதனுடைய, மொய்கணை - கூட்டமாகிய (தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலமென்னும் ஐந்து) மலர்ப்பாணங்களை, முனிதரும் தவர் - கோபிக்கின்ற தவசிகள், ஓம்பு - வளர்க்கின்ற, முழங்கு அழல் - ஒலியோடு கூடிய யாகத்தீயினின்றும், மு(ன்)னி எழும்புகை - முற்பட்டுக்கிளம்பிய புகையானது, வான் நெறி முந்துறும் - ஆகாயவழியாகச் சஞ்சரிக்கின்ற, முனிவர் அம் கண் - முனிவர்களுடைய அழகிய கண்களை, இமைத்துற முற்றும் - இமை கொட்டும்படி (நிறைந்து) படரும். எ - று. (௩)

ஆக மங்க ளருமறை யாதிய
தாக மங்கல மாக்கொண் டறைதலா
லாக மங்கமெ னந்தணர்க் கார்வதி
யாக மங்கனை பங்க னளிக்குமால.

(இ - ள்.) ஆகமங்கள் - (இருபத்தெட்டுச்) சிவாகமங்களும், அருமை மறை - அரிய வேதத்தையே, ஆதி ஆக - முதன்மையாகக்கொண்டு விளங்க, மங்கலம் ஆகக்கொண்டு அறைதலால் - (இவ்வுண்மையையறிந்து) மங்கலமாகக் கொண்டு (எக்காலத்தும்) ஓதுதலால், ஆகம் - (இவர்) திருமேனி (வேதமும்), அங்கம் - (இவர்) அவயவங்கள் (ஆகமங்களும் ஆம்), என் அந்தணர்க்கு - எனக் கூறப்படும் வேதியருக்கு, ஆர்வ தியாகம் - நிரம்பு வனவாகிய தியாகங்களை, அங்கனை பங்கன் அளிக்கும் - உமாதேவியைப் பாகமாகவுடைய சிவபிரான் (எக்காலமும்) அநுக்கிரகிப்பர். எ - று. (௪)

வேழ மாவரை மேய விளம்பிடி
வேழ மாவரை மேய விளம்புவார்
வாழி முற்றவ மாதவ யோகுசெய்
வாழி முற்றவ மாதவ யோகரே.

(இ - ள்.) வேழம் - கரும்பையும், மா - மாந்தளிரையும், வரை - மூங்கிலையும், மேய - விரும்பிய, இளமை பிடி - இளமைதங்கிய [பிடி] பெண்யானைகளையும், வேழம் - ஆண்யானைகளையும், மாவரை மேய - பெரிய மலைகளில் மேயும்படி, வாழி முற்ற மங்கல் முதிர, தவயோகுசெய - தவயோகம்புரிகின்ற, முன் தவம் - பண்ணடத்தவமுடைய, மாதவ யோகர் - பெருமைபொருந்திய, மிக்க மேன்மையுடைய முனிவர்கள், விளம்புவார் - கட்டளை செய்வார்கள்.

மூன்றாம் அடியில் அம்மாவெனும் வியப்பிடைச்சொல் இடைகுறைந்து அமா என நின்றது. நான்காம் அடியில் வாழி ஏ அசைச்சொற்கள்.

விலங்குகளும் முனிவர்கட்டளை வழி நிற்கும் என்பது கருத்து. (௫)

விரத மேலவ ராவையின் மேவிய
விரத மேலவ ராவையின் மேவுவார்
வரத ருப்பைத ருவன மந்தியே
வரத ருப்பைத ருவன மந்தியே.

(இ - ள்) விரதம் மேலவர் - விரதானுஷ்டானத்தை மேற்கொண்ட முனிவர்கள், ஆவயின் மேவிய - (அவ்விரத முடிவில் விண்ணுலகினின்றும்) அங்கடைந்த இரதம் மேல் வரா - இரதத்தின்மீதூர்ந்து சென்று, ஐயின் மேவுவார் - தலைமை பெற்றுப் பொருந்துவார்கள். வர தரு - சிறந்த விருக்ஷங்கள், பை தரு வனம் - அழகைத் தரும் அவ்வனத்திலே, மந்தி - குரங்குகள், தருப்பை - (மறுதினத்திற்குவேண்டிய) தருப்பையை, அந்தியே வர - (முதற்றினத்தின்) அந்தியிலேயே வந்துசேர, தருவன - (கொய்து கொண்டுவந்து) தருவன. எ - று.

வயின் - ஏழனுருபு. இது வையின் எனப்போலியாகியது. அ+வயின் = ஆவயின். சுட்டு நீண்டது. (௬)

ஊறு மாமறை யோதிய தத்தையே
யூறு மாமறை யோதிய தத்தையே
நாறு பூமலர் நநதவ னங்களே
நாறு பூமலர் நநதவ னங்களே.

(இ - ள்.) ஊறும் மாமறை - பெருகுதலுடைய சிறந்த வேதத்தை, ஓதிய - உணர்ந்த, தத்தை - கிளிப்பிள்ளை, உறும் - தான்வசிக்கின்ற, மா - மாமரத்திலே, மறை - மறைந்து நின்று, ஓதியது அத்தையே - அவ்வேதத்தினையே ஓதுவதாம், நாறு பூ மலர் - மணங்கமழும் மலர்கள் விகசித்த, நநதவனங்கள் - நந்தவனங்களிலே, நாறு பூ - தோன்றிய (நடு) இடங்களிலுள்ள, வனங்கள் - ஜலங்கள், மலர் - விரிந்த, நந்த - சங்குகளையுடையனவாம். எ - று.

இரண்டாம் அடியில் ஊறுமென்பது உறுமென்பதன் நீட்டல். இது எதுகை நோக்கியும் யமகநோக்கியும் நிகழ்ந்தது.

நாறுதல் - முளைத்தல். ஈண்டுத் தோன்றல். (௭)

மெய்த்த வத்தர் விளம்பின மென்கிளி
மெய்த்த வபபொரு ளன்றி விளம்புவ
கைத்த சிந்தைய ரோதிய காவியங்
கைத்த டஞ்சினைப் பூவை கழறுவ.

(இ - ள்) மெய் தவத்தர் - உடலளவாகிய தவத்தையுடைய முனிவர்கள், விளம்பின - பேசிய வேதப்பொருளை, மென்கிளி - மென்மைதங்கிய மதலைச்சொல்லையுடைய கிளிகள், மெய்த்த அ பொருள் இன்றி - உண்மையாகிய அப்பொருள் (அருமையை நோக்குதல்) இல்லாமல் [இலேசாக], விளம்புவ - (சொன்மாத்திரையாகப்பொருளுணராது) சொல்லுவன. கைத்த - (பந்தங்களையெல்லாம்) வெறுத்த, சிந்தையர் - மனதையுடைய தவசிகள், ஓதிய காவியம் - ஓதிய காவியங்களை, கைதடம் சினை - கை போலும் விசாலித்த மரக்கிளைகளிலுள்ள, பூவை - நாகணவாய்ப் புட்கள், கழறுவ - சொல்லுவன. எ - று.

மெய்த்தவத்தர் - தாங்கொண்டதவம் முடிவின்றி உடல்நீங்கெல்லையுங் கொண்டோர். அல்லது. தவத்தின்கண்ணே ஒருப்பட்டமனமுடைய ரெனக் கொண்டு தவத்து மெய்யரெனச் சொல்வகை செய்யினும் பொருந்தும். (அ)

உழைமறிக்குல மொள்ளுகிர் வெம்புலி
யுழைமடிப்பய முண்டு களிப்பன
விழைபுலிப்பெடை மென்பறழ் நவ்விய
விழைசுரப்பய மேயினி தாடுமால்.

(இ - ள்.) உழை மறி குலம் - மான் குட்டியின் தொகுதிகள், ஒள் உகிர் வெம் புலி - ஒளிபொருந்திய நகத்தையுடைய கொடிய புலிகளின், மடிபடு பயம் - மடியிலுள்ள பாலை, உண்டு களிப்பன - பருகிச்சந்தோஷிப்பன. புலி பெடை - பெண்புலிகளின், விழை மெல் பறழ் - விரும்பத்தக்க மெல்லிய குட்டிகள், நவ்விய - மானினுடைய, இழை சுரை - இழைதலோடுகூடிய முலையிலுள்ள, பயம் மேய் - பாலைக்குடித்து, இனிது ஆடும் - இனிமையாக அவ்விடத்தில் விளையாடும். எ - று.

இழைத லென்றது பால் சுரந்து மடிபூரித்திருத்தலால் அணையில் உராய்தலே. உழை - மான். மறி - மானிலோர் பிரிவு. (௯)

மன்றனாறுகோ டீர மதுமலர்க்
கொன்றை யேந்திக் கொடியிடந் தாங்கலா
லன்றொ ரேனமு மன்னமு நேடுவா
னின்ற முக்க ணிமலனை யொக்குமால.

(இ - ள்) மன்றல் நாறு கோடு - வாசம் வீசும் மலையின் சிகரங்கள், ஈரம் மது மலர் கொன்றை ஏந்தி - குளிர்ச்சி தங்கிய தேனைச் சொரியும் மலர்களையுடைய கொன்றையை (முடியில்) ஏற்று, கொடி இடம் தாங்கலால் - கொடியைத்தம்மிடத்தே கொண்டு நிற்றலால், அன்று - முற்காலத்தில், ஓர் ஏனமும் அன்னமும் - ஒப்பற்ற (திருமாலாகிய) பன்றியும், (பிரமதேவராகிய) அன்னமும், நேடுவான் நின்ற - (முறையே திருவடியையும் திருமுடியையும்) தேடும்படி (சோதிமலை வடிவாக) விளங்கிய, முக்கண் நிமலனை ஒக்கும் - (சூரிய சோமாக்கினிகளை) திரிநேத்திரங்களாக வுடைய மலரகிதரான சிவபிரானை யொத்திருந்தன. எ - று.

கோடீரமென ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு சடையென்றும், கொடியென்பதைக் கொடிபோலும் இடையையுடைய உமாபிராட்டி யென்றுங் கொண்டு சிலேடை காண்க. (௰)

கலிநிலைத்துறை.

அனைய மாதவத் துறையுளி னருந்தவத் தலைவர்
வினையி னீங்கிய சூதனை வரன்முறை வினவி
யெனைய கேட்டுமிக் கேள்வியி னுணர்ந்தது திருந்த
நினைவி னீதியி னொருங்குற வுணர்குவ னினைநதார்.

(இ - ள்) அத்தகைய பெருந்தவத்திற் கிடமான நைமிசாரணியத்திலிருக்குந் தவமுநிவோர் யாவரும், இருவினைத்தொடர்ச்சியின்றகன்ற சூதமுனிவரிடத்தில் தாங்கள் வரன்முறையாகக் கேட்கையில், கேட்டு முடியாதனவாக இருந்தவை யெவையோ, அவற்றைக் கிரமமாக முழுவதும் அறிந்துகொள்ள மனதிற் கருதினார்கள். எ - று.

கேட்டு முடிந்தவை - சம்பவ காண்டமுதலிய ஆறும், இனிக்கேளாது நிற்பது இவ்வுபதேசகாண்டமேயாம். இது மேற் செய்யுளால் விளங்கும். (௧௧)

தூரிச றுத்துநின் றியற்றிய வருந்தவச் சூத
வரிய சமபவ காண்டமே முதலிய வாறுந்
தெரிய வெமமனோர்க் குணர்த்தினை மற்றது தெரிப்பான்
பரியு நெஞ்சினே நின்னல தியாவரோ பகர்வார்.

(இ - ள்.) (காமவெகுளி மயக்கங்களாகிய) குற்றத்தை விலக்கி (நன்னெறியில்) நின்று முடித்த அரியதவத்தையுடைய சூதமுனிவரே! அருமையாகிய [சம்பவ] உற்பத்திகாண்ட முதலாகிய ஆறு காண்டங்களையும் உணர்ந்துகொள்ளும்படி எங்களுக்குத் தெரிவித்தீர். (அவற்றின் பின்னுள்ளதாகிய) உபதேசகாண்டத்தையும் தெரிவிக்கும்படி விரும்பிய எண்ணமுடையோம். தேவரீரை யன்றி வேறெவர்தாஞ் சொல்லவல்லவர். எ - று. (௧௨)

வான ளாவெழு வடவரை மேருவின் வடபான்
மேனி வந்தெழு மண்டபித் திகைபட மேவி
யான மாபெருங் கயிலையொன் றுளதென வறைந்தாய்
ஞான நாதவக் கிரிவள மறிகுவா னயநதேம்.

(இ - ள்.) ஆகாய மளாவியுயர்ந்த வடக்கின்கண்ணுள்ள மலையாகிய மேருவின் வடதிசையில், மேலோங்கியுயர்ந்த அண்டச்சுவர்படும்படி பொருந்தி, பெருமைபெற்ற மகாகைலாய மொன்றுள்ளதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினீர். ஞானநாயகரே! அக்கைலாய மலையின் சிறப்புக்களைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினோம். எ - று. (௧௩)

அன்ன மாபெருங் கயிலையி னகற்சியு நிவப்பு
மன்னு திண்கிரி வளங்களு மவணுறை வனப்பு
மின்ன வாகுமென் றிசைத்தரு ளெனவவ ரிசைப்பப்
பன்னு மாதவக் கொழுந்தவாக் கின்னன பகரும்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட பெருமைதங்கிய பெரிய கைலாயகிரியின் அகலமும் உயரமும், அம்மலையில் நிலையாயுள்ளவளப்பங்களும், அங்குள்ள அலங்காரங்களும் இத்தகையன வெனக்கூறியருளவேண்டுமென, அந்நைமிசாரணிய முனிவர்கள் வேண்டிக்கொள்ள, துதிக்கத்தக்க பெருந்தவக்கொழுந்துபோன்ற சூதமுனிவர் அவர்கட்கு இவ்வாறு சொல்லலாயினர். எ - று.

கைலாயச்சிறப்பு.

வயங்கு நெட்டிலை வேற்படை மாமயிற் பெருமா
னுயங்கு மாதவக் குறுமுனிக் குரைத்தனன் மேனாண்
முயங்கு மக்கிரிப் பெருமையை யறிந்தன மொழிவா
மியங்கு வெண்பிறைக் கண்ணியோற் கினிதுறு மிருக்கை.

(இ - ள்) உலாவுகின்ற வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனை மாலையாகக்கொண்ட சிவபெருமானுக்கு இனிய வாசஸ்தான மாகப்பொருந்திய அம்மகாகைலாயத்தின் சிறப்பை, விளங்குகின்ற நெடிய இலைவடிவமைந்த வேலாயுத மேந்திய சிறந்தமயில்வாகனக்கடவுளாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான், மிகுந்ததவத்தை வருந்திச்செய்த அகத்தியமுனிவருக்குப் பூர்வத்தில் திருவாய்மலர்ந்தருளியுள்ளார். அவற்றில் யாமறிந்தமட்டும் சொல்லுவோம். எ - று.

குறுமுனி - குறுகியவடிவுடையமுனிவர். குருமுனியெனப் பாடமாயின் செந்தமிழ் மொழிக்குக் குருவாயிருந்த முனியெனப் பொருள்கொள்க.

இளைய பிள்ளையாரே பூர்வம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சிறப்பினராதலின், அதனைமுற்றும் தாம்கூறவல்லரல்லரென் றுணர்த்தியவாறு "அறிந்தன" என அவற்றுட்சிறிதினைச் சொல்வோமெனக் குறிப்பிலுணர்த்தினர். (௧௫)

மாகணங்களும் புனிதரும் வரன்முறை வணங்க
வேகநாயக னினிதுறு வடபெருங் கயிலை
மீகொள் யோசனை நாற்பது கோடிமே னிவந்த
தாக யோசனை யதிற்படும் பாதியி னகற்சி.

(இ - ள்.) பெருமை பொருந்திய சிவகணங்களும் (பரிசுத்தராகிய முனிவர்களும் முறைப்படி வணங்க, ஏகநாயகனாகிய சிவபெருமான் இனிமையாக எழுந்தருளியிருக்கும் வடதிசையிலுள்ள அம்மகாகைலாய மலையானது, அளவிலுயர்ந்த நாற்பதுகோடி யோசனைதூரம் மேலுயர்ந்தது. அகலமானது அதிற்பாதி [இருபதுகோடி யோசனை] யாகும். எ - று.

ஏகநாயகன் - தனக்குமேல் நாயகனில்லாதவன். மகாதேவன். (௧௬)

தெய்வ மால்வரை மீப்பொலி நெடுமுடிச் சிகரம்
பொய்யில் கேள்வியர் புலமையி னளப்பினும் புலவா
வெய்ய வார்சூலக் கொடுமுடி நடுவுற விளங்கிச்
செய்ய பன்மணிக் காந்திவிட் டெறிப்பதோர் சிகரம்.

(இ - ள்.) தெய்வீகமமைந்த அம்மகாகைலாயத்தின் நெடிய உச்சியிலுள்ள சிகரங்கள், உண்மையறிவுடையவர்கள் தம்முடைய அறிவினாலே அளவிட்டுச்சொன்னாலும் அளவுக்கடங்காதன. மிகநீண்ட அக்கொடுமுடித் தொகுதிகளினிடையே உயர்ந்திருப்பது, செப்பமான பலவகை இரத்தின வொளியை வீசும் ஓர் சிகரம். எ - று. (௧௭)

பத்துக் கோடியோ சனையகன் றுளதது பாங்க
ரொத்துக் கோடிய தின்றிநான் மதிலொழுங குடைத்தாய
வைத்துக் கோடிய மரகதக் கொடுங்கையால் வயங்குஞ்
சத்துக் கோடியா வதிந்தபொன் மாளிகைச் சயிலம்.

(இ - ள்.) பத்துக்கோடியோசனை அகலமுற்றுள்ளது. அதன்பக்கலில் நான்குமதில்கள் ஒரேதன்மையாய் வேறுபாடின்றி ஒழுங்கமைந்து, மரகதத்தால் வளைந்த கொடுங்கைகள் செய்யப்பட்டு விளங்குஞ்சிகரம். அதுவே கணக்கிறந்த பெரியோர் வசிக்கும் பொன்மாளிகைகளையுடையது. எ - று. (௧௮)

ஒழுகு நீண்மதி லுடுத்தவச் சிகரத்தி னுச்சி
தழுவு ஞானரு பப்பெருந் தனித்திருக் கோயின்
முழுது கோடியோ சனையுள முழுமணித் தவிசி
னெழுதி முற்றுருச் சதாசிவ மினிதுவீற் றிருக்கும்.

(இ - ள்.) மீதுயர்ந்த நெடியமதில்களாற் சூழப்பட்ட அச்சிகரத்துச்சியிலிருக்கும் ஞானரூபமுடைய பெரிய ஒப்பற்றதிருக்கோயிலில், குறைவில்லாத கோடியோசனை விசாலமான முழுமணிகளாலிழைக்கப்பெற்றபீடத்தில், எழுதிமுடியாத (திருவுருவமைந்த) சதாசிவப்பெருமான் இனிமையாக வீற்றிருந்தருளுவர். எ - று.

"எழுதிமுற்றுரு" என்றது, உலகமே திருமேனியராதலின். (௧௯)

மூல பீடிடை யென்பன மும்மையுங் கடந்து
கால நீடிய கணக்கறு கற்பமுங் கழிந்து
ஞால மேமுதற் பூதங்கள் யாவையு நல்கி
வால சூரிய ரளவொழிந் திமைத்தல்போல் வயங்கும்.

(இ - ள்.) அப்பெருமான், ஆதி மத்தி அந்தமெனனும் மூன்றையுங் கடந்து காலங்கள் கழியக்கணக்கில்லாத கற்பங்களையுங் கடந்து, பிருதிவி முதலிய ஐம்பூதங்களையும் பிறதத்துவங்களையும் சிருஷ்டித்து, இளஞ்சூரியர்கள் கணக்கில்லாதவர்கள் (ஒருகாலத்தில்) பிரகாசிப்பதுபோல வீற்றிருந்தருள்வர். எ - று.

வெளியி னீந்தருள் பழுத்துமே லெவற்றிற்கு மேலாய்க்
களியி னீந்துகாண் பரிதெனக் கட்புலங் கதுவா
தளியி னீந்தபே ரடியவர்க் கருளினு ளைந்த
வொளியி னீந்தெழு முகங்களை யைந்துபெற் றுளதால்.

(இ - ள்.) வியாபகரூபமாகிய பரசிவத்தினின்றும் (அச்சதாசிவப் பெருமான்) திருவுருக்கொண்டு திருவருள்மிகுந்து பழமையான பொருள்கட்கெல்லாம் பழமையான பொருளாய், செருக்குற்றுக்காண்டற்கரும் பொருளாய், கட்புலனுக்குப்புலப்படாது மறைந்து, பேரன்பு மிகுந்த உண்மையடியார்கட்குக்கருணையுடனே சிதானந்த ரூபமாய் விளங்கி நிற்கும் (ஈசானாதி) பஞ்ச முகங்களோடு இலகுவர். எ - று.

"ஒளியினீந்தெழு முகங்களையைந்து பெற்று" என்பதை முகங்கள் ஐயைந்து எனக்கொள்ளாது, ஐந்து முகங்களை யெனக்கூட்டுக. அன்றேல் ஐயைந்து முகங்கள் மஹாசதாசிவனுக்காமாதலின் இங்கே மேலைச்செய்யுளில் "திருக்கரங்களோர்பத்து" என்பதற்கியையாதுநிற்கும்.

ஐந்துமுகங்கள்:—ஈசானம் தற்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோஜாத மென்பன. (உக)

திருக்க ரங்களோ ரபத்தினிற் சிறந்தது சிவணி
முருக்கு முத்தலைச் சூலமே முதலிய தாங்கி
யுருத்தி ரப்பெருங் கணங்களோ டுறைந்துயிர்க் குதவி
யருத்தி கூர்தரப் பஞ்சசத் திகட்கினி தருளும்.

(இ - ள்.) திருக்கரங்கள் பத்திலும் உயர்ச்சித்தன்மைகளமைந்து (எவற்றையும்) அழிக்கத்தக்க முத்தலைகளையுடைய சூலாயுத முதலியவற்றையேற்று, பெரிய உருத்திரகணங்களுக்கிடையே பொருந்தி ஆன்மகோடிகளுக்குஅநுக்கிரகித்து ஆசைமீக்கூர, பஞ்சசத்திகளுக்கும் இனிதாக அநுக்கிரகஞ்செய்வர்.

பஞ்சசத்திகள் - பராசத்தி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி. அவற்றுட் பராசத்தி பரமசிவத்தில் ஆயிரத்தொருகூறுகொண்டது. ஆதிசத்தி பராசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறுகொண்டது. இச்சாசத்தி ஆதிசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறுகொண்டது. ஞானசத்தி இச்சாசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறுகொண்டது. கிரியாசத்தி ஞானசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறுகொண்டது. (உஉ)

அப்பெ ரும்பொரு ளுறைசிக ரத்தினுக் கயலே
யொப்ப ருஞ்சிக ரங்கள்பன் னொன்றுள வுயர்சீ

முப்பெ ருந்தலை வர்க்குமெட் டாதன மொழிபிற
க்கப்பி லங்கதி ரொளியெறி சூரிய காந்தம்.

(இ - ள்.) அந்தப் பெரும்பொருளாகிய சதாசிவமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிகரத்தினருகே சூழ்ந்துள்ள ஒப்பில்லாத சிகரங்கள் பதினொன்றுள்ளன. அவற்றின் உயர்ச்சி, திரிமூர்த்திகளாலுஞ் சொல்லமுடியாது. அச்சிகரங்கள் ஒன்றுகூடிய பால சூரியர்களின் ஒளியை வீசுஞ் சூரியகாந்தக் கற்களாலமைந்தன. எ - று. (உங)

பருதி காந்தமென் றுரைத்திடு பன்னொரு சிகரத்
தருகு காதலி னுருத்திர ரினிதுறைந் தவபயா
ரருகு சூழ்ந்துநூற் றெட்டுள கொடுமுடி யவைதாங்
கருகி ருட்படாந் தொலைத்தெறி சந்திர காந்தம்.

(இ - ள்.) சூரியகாந்தமெனப்பட்ட அந்தப்பதினொரு சிகரங்களில், உருகுகின்ற அன்புடைய (ஏகாதச) ருத்திரர்கள் இனிமையாகக் களித்து வசிப்பர். அவற்றருகே சூழ்ந்த நூற்றெட்டுக் கொடுமுடிகளுள்ளன. அவையாவும் கருகிய இருட்டொகுதியை விலக்கி ஒளிசெய்யுஞ் சந்திரகாந்தத்தாலானவை.

ஏகாதசருத்திரர்:—மகாதேவர் ஹரர் உருத்திரர் சங்கரர் நீலலோகிதர் ஈசானர் விஜயர் வீமதேவர் பவோற்பவர் கபாலி தேவதேவரெனப்படுவர். (உச)

ஆங்க வற்றினம் பத்தொரு சத்திக ளருணூ
லோங்கு சிந்தைய ரெம்பிரா னுருவுகொண் டுடையோ
ரோங்கு சிற்றிடைக் கொடிநவ சத்திக ளினையோர்
பாங்க மர்ந்தருட் சதாசிவங் கருத்துறப் பணிவார்.

(இ - ள்.) அந்த நூற்றெட்டுக் கொடுமுடிகளில் ஐம்பத்தொரு சத்திகளும், அரிய நூலாராய்ச்சியா லுயர்ந்த சிந்தையராகிச் சிவசாரூபமுற்றவர்களும் (தனபாரம் பொறாது) துவளுகின்ற கொடிபோலுஞ் சிறிய இடையினையுடைய நவசத்திகளும் ஆகிய இத்தன்மையர், சதாசிவப் பெருமான் பக்கலிற் பொருந்தி மனமியைந்து வணங்குவார்கள், எ - று. (உரு)

இவற்றை முற்றிய வாயிரத் தொருமுடி யவன்ப
வவற்றை யோதுறி னழலொளி யிமைத்துமின் றவிர்வ
தவத்த ரும்பெருந் தாண்டவஞ் சத்தகோ டிகளாய்க்
கவாசசெய் மந்திர முருவு கொண்டிருப்பன கருதில்.

(இ - ள்.) இந்த நூற்றெட்டுக் கொடுமுடிகளைச் சுற்றிலும் ஆயிரத்தொரு கொடுமுடிகளிருக்கின்றன. அவற்றைச் சொன்னால் தீயொளிவீசிக்கொண்டு பிரகாசிப்பன. ஆலோசிக்குமிடத்தில், அவற்றுள் அருமையுடன் பெருமை தங்கிய தாண்டவங்களும் சத்தகோடிகளாகப் பிரிந்துள்ள மந்திரங்களும் தமது தவத்தினால் திருவுருக்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றன. எ - று.

சத்தகோடி - ஏழுகோடி. கோடி - முடிவு. (உசு)

அனைய சூழ்தரு முடிபதி னாயிரத் தொன்று
மினையி னன்னவை படிகமற் றுள்ளவை யனைத்தைக்
கனைம தக்கரி முகவனு முருகனுங் கருணை
வினைசெய் நூலருஞ் சாத்தனுங் கணங்களும் வி, வி

(இ - ள்.) அவ்வாயிரத்தெட்டுக் கொடுமுடிகளைச் சூழ்ந்திருக்குங் கொடுமுடிகள் பதினாயிரத்தொன்று. உணருமிடத்தில் அவையனைத்தும் படிகத்தாலாயின. அவற்றில், நெடிய துதிக்கையுடனே ஒலிக்கின்ற மதஞ்சொரியும் யானை முகமுடைய விநாயகக் கடவுளும், முருகக்கடவுளும், கிருபையுடன் முத்தொழிலியற்றும் மும்மூர்த்திகளும், அரியர புத்திரனும், சிவகணங்களுஞ் சேர்ந்திருக்க, எ - று.

இது முதலிரண்டு செய்யுள்கள் குளகம். "குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்" என்பது சூத்திரம். வாழி - வினையெச்சத்திரிபு. (உஎ)

நவையொ ழித்தருள் வயிரவ னந்திபிங் கிருடி
சிவகு மாரருங் காளருந் தேனுவும் விடையு
மிவர்கொ டும்படைத் துர்க்கையுஞ் சத்திகள் யாருந்
தவமு யற்சியி னினிதிருந் தப்பதஞ் சரிப்பார்

(இ - ள்.) குற்றங்களை விலக்கிக் கருணைபுரியும் வயிரவரும், நந்திதேவரும், பிங்கிருடியும், சிவ குமாரர்களும், மகாகாளரும், காமதேனுவும், தருமவிடையும் எழுச்சியுடைய கொடிய ஆயுதங்களைத் தரித்ததுர்க்கையும், எல்லாச் சத்திகளும், தவமுயற்சியோடு இனிமையாக அப்பதவியில்வீற்றிருந்து வாழ்வார்கள்.

சிவ குமாரர்கள் தொகையால் நாற்பத்தெண்ணாயிரவர், இவர் தாருவன முனிமங்கையர், பிக்ஷாடனராகவந்த பெருமானைக் காமுற்றுப் பெற்ற புத்திரர். இவர்களெல்லாரு மிருஷிகள். (உஅ)

இலக்க மொன்றுபெற் றுடையன கொடுமுடி யிவைசூழ்ந்
துலப்பி லாமணி மயத்தவாய்க் கடுங்கதி ருமிழ்வ
விலைத்த மேற்றிசை நாரணர் கோடியர் நிறைவார்
மலத்தி னீங்குவார் தனிமுதற் சிற்பரம் வணங்கி.

(இ - ள்.) இந்த ஆயிரத்தொரு கொடுமுடிகளைச் சூழ்ந்து இலட்சத்தொரு கொடுமுடிகள் கெடுதலில்லாத இரத்தின மயமுடையனவாய்ச் சிறந்த கிரணங்களைச் சிந்துவன. அவற்றின் மேற்றிசையிலே, கோடிவிஷ்ணு மூர்த்திகள் (ஆணவாதி) மலபந்த நீங்கவேண்டியவர்களாய், ஞானரூபமாய் எல்லாவற்றிற்கும் முதற்பொருளாகிய ஒப்பற்ற சிவபெருமானை வணங்கிக்கொண்டு நிறைந்திருப்பார்கள். எ - று. (உகூ)

உத்த ரத்தன கொடுமுடி யுசசியி னொருவார்
மூர்த்தி வேண்டுவ ரளவறு முழுமுதற் பிரம
ரித்த ரத்தன கொடுமுடி கீழ்த்திசை யிவற்றி
லத்த னைத்தொழு தளவறு மிந்திர ரமைவார்.

(இ-ள்.) (இன்னும்) வடபக்கலிலுள்ள கொடுமுடிகளின் சிகரத்தில், முதன்மைவகித்த அளவிடப்படாத தொகையினராகிய பிரமதேவர்கள் நீங்காதவர்களாயிருந்து முத்தியைவிரும்பி வசிப்பார்கள். கீழ்ப்பக்கலிலும் இவ்வளவினதான கொடுமுடிகளிருக்கின்றன. இவற்றில் எண்ணிறந்த இந்திரர்கள் பரிசுத்தனான சிவபெருமானை வணங்கி வசிப்பார்கள். எ - று. (௩௦)

தென்பு லத்துறை கொடுமுடி நெடுமுடிச் சிகரத்
தென்பு ருக்கிய கணங்களு மிருடிகள் யாரு

மன்பு ருக்கிட வுருகிய கருத்தின ராகித்
துன்பு றத்துநின் றருமறைத் தலைவனைத் தொழுவார்.

(இ - ள்.) தென்பக்கலிலுள்ள கொடுமுடிகளின் நீண்ட உச்சியில் என்பு நெக்குருகிய சிவகணநாதர்களும் இருடிகளெல்லாரும் அன்பானது உருக்க உருகிய உள்ளமுடையவராய்த் துன்பத்தையொழித்து நின்று அரிய வேதங்கட்கிறைவராகிய சிவபெருமானை வணங்குவார்கள். எ - று. (௬௧)

ஒன்று பத்திலக் கத்துட னவைமருங் குடுத்துப்
பொன்றி கழ்ந்திடுங் கொடுமுடி யாங்கவை பொருந்தக்
கன்று பூதசே னதிப ருருத்திர கணங்கள்
சென்ற சித்தர்வித் தியாதரர் கருடர்கந் தருவர்.

(இ - ள்.) பதினொருலட்சமென்னுந் தொகையுடன் பொன்மயமான கொடுமுடிகள் அக்கொடுமுடிகளின் பக்கலிலே சூழ்ந்துவிளங்கும். அவற்றில் பொருந்தும்படி கோபிக்கின்ற பூதகணநாதர்களும், உருத்திரகணங்களும், உயர்ந்தசித்தர்களும், வித்தியாதரர்களும், கந்தர்வர்களும். எ - று.

இதுமுதல் இரண்டுபாடல்கள் குளகம். (௬௨)

சூல மேமுதற் கருவியுஞ் சுரபியு மணியுங்
கால மோர்நதரு ணிதிகளுங் கற்பக தருவு
மேல வார்குழற் கணிகைய ரீட்டமு மெம்மான்
சாலு மோருருத் தரித்தவர் யாவருஞ் சரிப்பார்.

(இ - ள்.) சூலமுதலிய ஆயுதங்களும், காமதேனுவும், சிந்தாமணியும், காலமறிந்து உதவுகின்ற (சங்கநிதி பதுமநிதி யெனும் இரு) நிதிகளும், கற்பக விருக்ஷமும், மணங்கமழ்ந்து நெடுகியிருக்குங் கூந்தலையுடைய உருத்திரகணிகையர்கூட்டமும், எமது சிவபெருமானது சாரூபமடைந்தவர்களும் ஆகிய எல்லோரும் வாசஞ்செய்வார்கள். எ - று. (௬௩)

இன்ன தன்மைய கொடுமுடிக் கீழ்வளை திருப்ப
மின்னு வெள்ளியங் கொடுமுடி யவற்றினை விரிக்கின்
மன்னு கோடியு மொன்றுமாய் வயங்கொளி மடுப்ப
வன்ன வற்றிடைச் சரிப்பன வரன்முறை யறைவாம்.

(இ - ள்.) இத்தகையினவாகிய கொடுமுடிகளுக்குக் கீழே பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிக்கொடுமுடிகள் சூழ்ந்துள்ளன. அவற்றின் சிறப்பை விளக்கிச் சொல்லுகையில், ஒருகோடியு மொன்றுமாகப் பிரகாசிக்கும். அவற்றில் வசிப்பனவற்றை முறையே சொல்லுவோம். எ - று. (௬௪)

வெள்ளை வாரண மோரிரண் டாயிரம் வியப்பு
ளுள்ள மோர்வரும் பிரணவத் துருவுகொண் டுறைவ
தெள்ளு நான்மறை யுருவுகொண் டுள்பரித் திரள்க
ளௌ்ள ருஞ்சது முகற்குமோர் கணக்கற விறந்த.

(இ - ள்.) ஈராயிரம் வெள்ளையானைகள் வியந்து மனதாலறிதற்கும் அருமையாகிய பிரணவ வடிவங்கொண்டு வசிக்கும். தெளிந்த நான்கு வேதங்களின் உருவமைந்த குதிரைத்தொகுதிகள் இழிவற்ற பிரமதேவனுக்கும் எண்ணிக்கை செய்யத்தக்க கணக்கைக் கடந்தன. எ - று. (௬௫)

ஒற்றைத் தாளின மூன்றுடைத் தாளின வுரைக்கும்
பொற்றைத தாள்பல வுடையன பொருந்துதா ளொழிந்த
சுற்றைச செம்மயி ருடையன கணங்கணக் கிறந்த
மற்றைக் கைகளு மன்னதன் மையவென வழங்கும்.

(இ - ள்.) ஒவ்வொரு காலகளுடையவும், மும்மூன்றுகால்களுடையவும் மலைபோன்று சொல்லத்தக்க (பெரிய) பலகால்களுடையவும், பொருந்திய கால்களற்றவும், தொகுதியாகிய செம்மயிர்ப்பங்கியுடையவுமாகிய கணங்கள் எண்ணிலலாதன. மற்றையகைகளும் அவ்வளவினவேயாகச் சஞ்சரிக்கும். எ - று.

ஒருமு கத்தன விரண்டுதீ முகத்தன வொருவாக்
கருகு மூன்றுடை முகத்தன முகமிலாக் கணங்க
டிருகு சிற்றவெங் கணங்களு மின்னணஞ் சிறந்த
மருவு தண்பிறை யெயிற்றின பிலம்படு வாய

(இ - ள்.) ஒருமுகங்கொண்டனவும், அக்கினிபோலும் இருமுகங்கொண்டனவும், நீங்காதகரிய மும்முகங்கொண்டனவும், முகமில்லாதனவும், கூட்டமாகிய கொடியகணங்களும் இவ்வகையாகச் சிறந்துள்ளன. அவை குளிர்ந்த பிறைச்சந்திரன் போலும் வக்கிரதந்தமுடையனவும் பிலம்போல ஆழமாகிய வாயையுடையனவுமாய்ப் பொருந்தும். எ - று. (௩எ)

மானி டத்தவர் முகத்தன பறவைமா முகத்த
வானை மாமுகம் புலிமுக முடையன வழல்வாய்க்
கான மானரி முகத்தன கரடிமா முகத்த
வேனை மாமுக முடையபூ தங்களெண் ணிறந்த.

(இ - ள்.) மனிதமுகமுடையவும், பெரிய பறவைமுகமுடையவும் மாட்சிமைதங்கிய யானைமுகமுடையவும், புலிமுகமுடையவும், அக்கினி சொரியும் காட்டிற் சஞ்சரிக்கும் சிங்கமுகமுடையவும் கரடிமுகமுடையவும், பிறமிருக முகமுடையவுமாகிய பூதங்கள் கணக்கில்லாதன. எ - று.

யானைமா கரடிமா என்பவற்றில், மா = மிருகம். இப்பெயர்களை முன்னையது சிறப்பும் பின்னையது பொதுவுமாகக்கொண்ட இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை யெனக்கொள்க. அரிமான் என்றது மானரியெனநிலைமாறி இலக்கணப் போலியாயது. (௩அ)

இனைய யாவையு மெம்பிரா னாணையி னியங்கி
புனைய வெள்ளியங் குவட்டிடைச சரிப்பன வன்றிப்
புனைசெய் தேரொடு மானமும் பொருந்துவ பொருந்தா
வினையி னீங்கிய தேவர்க்கு மதனெறி விளங்கா.

(இ - ள்.) இத்தகையகணங்கள் யாவும் எமது சிவபெருமான் கட்டளைப்படி நடந்து அந்தவெள்ளியங்கிரியாகிய கைலாயத்தில் வசித்திருப்பன. இவையேயன்றி அலங்கரிக்கப்பெற்றதேர்களோடு விமானங்களும் பொருந்தியுள்ளன; வினைப்போகத்தை (அநுபவித்து) நீங்கியதேவர்களுக்கும் அதன்சிறப்பு விளங்காது. எ - று.

"வினையினீங்கிய தேவர்" என்றது தேவர்கள் கேவலம் புண்ணியகருமமேயுடையவரும், நரகரைப்போல பாபகருமமும், பூலோகவாசிகளைப்போலப் புண்ணிய பாபங்களாகிய மிசிரகருமமும் உடையரல்லருமாதலின். (௩௯)

வாழி மாபெருங் கயிலையை யிருங்குடுத் துயர்ந்த
பூழில் பூத்தலா கற்பகப் பொதும்பரின் கீழ்போய்ப்
பாழி மாநிலந் தாங்கிய படம்படப் படர்ந்த
கோழி லைக்கொழுந் தண்டமுந் திசைகளுஞ் சூலாய.

(இ - ள்.) சிறந்த அந்த மகாகைலாயத்தினைச் சூழ்ந்து பக்கலிலுள்ள பூமியில், மலர்ந்து விளங்கியிருக்கும் கற்பகச்சோலையினது வேர்கள்போய், வலியபெரிய உலகினைத்தாங்கும் (ஆதிசேடனுடைய) படங்களிற் படும்படி படர்ந்திருக்கும். கொழுமைவாய்ந்த இலைத்தளிர்கள் ஆகாயமும் திசைகளுக்குப்புறமும் அடைந்துவிளங்கும். எ - று.

பூழில் - பூமி. (௩௰)

மாதி ரத்தொடு மணவுறு வான்சினை வகுத்த
போதி னார்த்துவான் கயிலையை யிருள்படப் பொதிந்த
பீதி லங்கொளி முழுமணி யவ்விருள் விழுங்கி
யாத வற்குமோ ரதிசயங் காட்டியின் றலர்ந்த.

(இ - ள்.) திசைகடோறும் கலந்த நெடிய கிளைகள் பிரிந்தன. மலர்க்கொத்துகளையுடைத்தாய்ச் சிறந்தகைலையை இருள்படும்படி மறைத்துள்ளன. தம்மிடத்து விளங்குங்காந்தியுடைய சிறந்த இரத்தினங்களால் அவ்விருளையகற்றிச் சூரியனுக்கும் ஓரதிசயத்தைக் காட்டிக்கொண்டு மலர்ந்துள்ளன. எ - று.

மரங்கள் பொன்மயமும், அரும்புகளும் பூக்களும் இரத்தின மயமுமாக விளங்கி, சூரியனாலும் நீக்கற்கரிய இருளைப்போக்கி நிற்கும் என்பது கருத்து. ()

கள்ள விழ்ந்திழி நறுமலர் தாதினங் கவிழ்ப்பக்
கொள்ளை வான்றொட நிவந்தெழு கொடுமுடிக் குழைவக
ளெள்ள ரும்பசும் பொற்குழம் பங்கையா லேந்தி
யள்ளி யப்பின வாமெனப் பொலிந்தன வசலம.

(இ - ள்.) (முறைக்கு) அவிழ்ந்து தேன்சொரியும் வாசனை மிகுந்த மலர்கள் மகரந்தத்தைச்சொரிய, ஆகாயமளாவ உயர்ந்தோங்கிய கொடுமுடித் தொகுதிகள், இகழ்தற்கரிதாகிய பசியபொன்னுருக்கிய குழம்பை, உள்ளங்கையிற் கொண்டு அள்ளிப்பூசினதுபோல் விளங்கின. எ - று.

அங்கை = அகம் + கை "அகமுனர்ச்செவிகை வரினிடையனகெடும்" (௩௨)

விரிந்தி லங்கிய வடபெருங் கயிலையை மேலோர்
தெரிந்த தெய்வமென் றறிந்தன சினைக்கரங் கூப்பிப்
பரிந்த பூநறு மஞ்சன மாட்டிமென் பனிப்பூச்
சொரிந்து தாழுநின் றேத்துவ போன்றவச் சோலை.

(இ - ள்.) பரந்து விளங்கும் அவ்வடபெருங்கைலையை, மேன்மக்களால் அறியப்படும் தெய்வமென்றுணர்ந்தனவாய், அச்சோலைகள் கிளைகளாகிய தமது கைகளைக்குவித்து, அன்புகொண்டு மலர்த்தேனைத் திருமஞ்சனமாக அபிடேகித்து மெல்லிய குளிர்ச்சிவாய்ந்த மலர்களானர்ச்சித்துத் தாழும் நேர்நின்று துதிப்பனபோல் விளங்கின. எ - று. (௩௧)

மணிகு யிற்றின மரகத மிழைத்தன வயிரத்
துணியு றுத்தின பவளமென் கொடியொடுந் தொடர்ந்த

தணிய சும்பொனிற் பொதிந்தன சினைதொறுந் தழுவி
யணிம ணிக்குவை துவன்றின தருவிரு ளறுப்ப.

(இ - ள்.) மாணிக்கங்கள் பதித்தனவும், மரகதங்களிழைத்தனவும், வயிரத்துண்டுகள் பொருந்தினவும், மெல்லிய கொடிப்பவளங்கள் பதித்தனவும், அழகிய பசும்பொன்னாற் பொதிந்தனவும், கிளைகளிலெல்லாம் நெருங்க அழகிய இரத்தினக் குவியல்கள் செறிந்தனவுமாகிய அவ்விருட்சங்கள் (பலவகையாக வெய்திய) இருளை யொழிப்பன. எ - று. (சச)

கால மின்றியே கனிவன கண்மலர் முகிழா
வாலு நெட்டிலை யவிரொளிப் பசும்பொனா லலர்ந்த
போலு நாண்மலர் நறைபகி ரண்டமும் பொதிந்த
சோலை நீழலிற் றகையறு மிரவிதேர்த் துரகம்.

(இ - ள்.) கால நியதியில்லாமல் (எப்பொழுதும்) பழங்கடருவன. தேன் சொரியும் மலர்கள் கூம்பாதன. அசைகின்ற நெடிய இலைகள் பிரகாசிக்கும் ஒளிபொருந்திய பசும்பொன்னால் விளங்குவன போலும். புதிய மலர்களின் மணம் வெளியண்டங்களிலும் நிரப்புவன, (இத்தகைய) சோலையின் நீழலில் சூரியன் தேரிற்பூட்டிய குதிரைகள் [தளர்வு நீங்கும்] இளைப்பாறும். எ-று. ()

உருளு நேமியொன் றுரட்டிய பசும்பரி யுதயோ
னருகு போதலி னயர்வுயிர்த் தருந்தகை யகற்றும்
பொருவு சீதளத் துடனடுக் குற்றனன் போவான்
கருகு கங்குலிற் போதருங் கலைமதிக் கடவுள்.

(இ - ள்.) உருளுகின்ற ஒற்றைச்சக்கரத்தேரிற் பச்சைப்புரவியைப்பூட்டிச் செலுத்துஞ் சூரியன் அச்சோலையருகே செல்லுதலால் இளைப்பாறித் தன்னுடைய தளர்ச்சியை நீக்கிக்கொள்ளுவான். இருண்ட இராக்காலத்தில் உதிக்கும் (பதினாறு) கலைகளையுடைய சந்திரன் (குளிர்ந்தவனாயிருந்தும்) இணையில்லாத குளிர்ச்சியோடும் உடல் நடுக்கமுற்று (அச்சோலைவழி) போவான். எ - று. ()

அன்ன சோலையி னகன்சினை யூழ்த்திடு நறும்பூத்
துன்னு வானிகந் திழிதொறு மலமரு தோற்ற
முன்னை யூழ்முறை யநுபவ முற்றுற முடிந்தார்
றுன்ன ரும்பத மிழந்திழி வானரை யொத்துள தால்.

(இ - ள்.) அந்தச்சோலையின் அகன்ற கிளைகள் சிந்துகின்ற வாசமிக்க பூக்கள், மிகுந்த உயரத்தினின்றும் இறங்கும்போது சுழலுந் தோற்றமானது, முற்பட்ட ஊழின் வினைப்பயனை நுகர்ந்து முடித்தவர்களாய், எண்ணுதற்கரிதாகிய சிறந்த பதவியைவிட்டு இறங்குவாரைப் போன்றிருக்கும். எ - று. (சஎ)

ஆய சோலையி னணிமலர்க் குப்பைவீ ழருவி
யேய மால்வரை யுச்சியெம் மருங்கினு மிழிதன்
மேய செல்வனை வேண்டுநர் வேண்டுநர் விரும்பித்
தூய நாண்மலர்த் தொடைபுனைந் தனவெனத் தோன்றும்.

(இ - ள்.) இத்தகைத்தான அச்சோலையின் அழகிய மலர்த்தொகுதிகளோடு இழிகின்ற அருவியானது, அப்பெரிய கைலாய மலையினுச்சியில் எப்புறத்திலும் இறங்குந்தோற்றம், செல்வமுடையவனை விரும்பினவர் ஒவ்வொருவரும் ஆசைகொண்டு புனிதமான புதிய மலர்மாலைகளைத்தரித்தன போலக் காணப்படும். எ - று. (சஅ)

நரந்த நாறின நறுமலர்ச் சந்தனங் கமழ்ந்த
குருந்த மட்டுயிர்த் தலர்ந்தன குங்கும மணத்த
செருந்தில் வாசநா றினசெழுஞ் செண்பகம் விரைத்த
பொருந்து தண்சினை நெடுங்குர வலர்தொறும் பூத்த.

(இ - ள்.) நாரத்தைகள் மணக்கின்றன. நல்ல பூக்களையுடைய சந்தன மரங்கள் வாசம் வீசுகின்றன. குருந்தமரங்கள் தேனைச்சிந்திப் பூத்தன. குங்கும மரங்கள் மணம் வீசின. செருந்தி மரங்கள் பரிமளஞ்சிந்தின. செழிய சண்பக மரங்கள் மணக்கின்றன. குளிர்ச்சி பொருந்திய கிளைகளையுடைய குரா மரங்கள் புட்பித்தன. எ - று.

நெடுங்குரவு பொருந்துதண் சினைதொறும் அலர்பூத்த எனினும் பொருந்தும். குராமலரைக் குராப்பாவை யென்பது வழக்கு. (சகூ)

அருவி தேக்கிய படுகரிற் பொதுளிய வாம்பல்
மருவு வெள்ளியங் குவட்டொளி கதுவுற மலர்ந்த
பொருவின் மால்வரைப் பொறகுவட் டிளவெயில பொரலான்
முருகு வாய்மடுத் தொடுக்கிதழ் மலர்ந்தன முளரி.

(இ - ள்.) அருவிகளது தேங்கிய பள்ளங்களிற் பொருந்திய ஆம்பல்கள், அழகிய வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்தின் ஒளி தட்டால் வீச (சந்திரகிரண மென) மலர்ந்தன. தாமரையானது ஒப்பில்லாத அப்பெரிய கைலையின் பொன்மயமான உச்சியின் இளங்கிரணம் போதுதலால் (சூரியகாந்தியென்று) தேன் பொருந்திக் குவிந்திருந்த இதழ்களை விகசித்தன. எ - று.

ஆம்பல் சந்திரன் வருகையாலும், தாமரை சூரியன் வருகையாலும் மலருவது இயற்கை. (ருO)

காலத் தூழ்பல முறைமுறை கழிதர வயிர்த்துச
சாலக் காரொளி தழைதரத் தனித்தனி யரும்பி
மேலத் தம்முறைக் கருங்கொழுந தெழுந்தென நீலக்
கோலப் பாறையி னகன்சுனை நிரப்பின குவளை.

(இ - ள்.) அழகமைந்த நீலக்கற்பாறைகளிலுள்ள அகன்ற சுனைகளில், அவற்றிற் பொருந்திய கரிய பிரகாசமானது மேலோங்கி யெழுந்தாற்போலப் பொருந்தும்படி குவளை மலர்களானவை, காலமுடிவுகள் கணக்கிறந்தன முறைப்படி கழிய, அழகு பொருந்தி, மிகுந்த கருமை நிறத்தைப்பரப்பும்படி தனித் தனி பூத்து நிரம்பியுள்ளன. எ - று.

கோல நீலப்பாறையின் அகன்சுனை தம்முழை கருங்கொழுந்து எழுந்தென் குவளையயிர்த்து அரும்பி நிரம்பின எனக்கூட்டுக. (ருக)

அயிர்பெற் றோங்கிய தமனியத் தறையறை தோறு
மெயில்பெற் றோங்கிய பொறகுவட் டிடந்தொறுஞ் சார்ந்த
செயிரற் றேறதிய பொற்றகட் டழுந்துறச் செறித்த
வயிரப் பானமொத் திமைப்பன தெளிபுனன் மடுககள்.

(இ - ள்.) தெளிந்த நீர்நிறைந்த மடுக்கள், நுண்மணல் பெற்றுயர்ந்த பொற்பாறைக ளொவ்வொன்றிலும், மதில்களையுடைத்தாய் ஓங்கியிருக்கும் பொன்மலைச் சிகரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், குற்றமறப் பதிக்கப்பட்ட பொற்றகட்டில் அழுந்தும்படி பதித்த வயிரப்பாளங்களைப் போன்று ஒளிவிடுகின்றன. எ - று. (ருஉ)

ஆட்டு வார்திரை யலைத்திட வுடையுரக் காய்ப
வீட்டு நீர்த்தடத் தொசிந்தன கிடப்பவந் நெடுநீர்
மாட்டு வார்திரை வாளைவா லடிப்பக்
கோட்டு நீரராக் குருதிகொப் புளிப்பன போலும்.

(இ - ள்.) அசைகின்ற நெடிய அலைகள் அலைக்க, அவற்றால் அழிந்துள்ள செவ்வாம்பன் மலர்கள் நீளமான நீர் நிறைந்த தடாகங்களில் வளைந்து கிடக்கின்ற தோற்றமானது, அப்பெரு நீரிலுண்டான நெடிய அலைகளிற்பாயும் வாளை மீன்கள் தம்முடைய வால்களாலடிக்க, வளைந்துள்ள அந்நீரில் வசிக்கும் நீர்ப்பாம்புகள் உதிரங் கொப்புளிக்க இருப்பதுபோலும் விளங்கும். எ - று. ()

தெளிக்கு மீர்ம்புனற் றடந்துறை நறுமலர் சிவணிக்
களிச்சு ரும்பின நான்மறை யல்லன கழறு
வொளிப்பு லத்தினன் புடையவர்க் குளப்படும் பதவி
யளிக்கு மஞ்செழுத் தல்லது மிழற்றில வன்னம்.

(இ - ள்.) தெளிவாய்க்குளிர்ந்த நீரையுடைய தடாகத்திலிருக்கும் வாசந் தங்கிய மலர்களில் பொருந்திக் களிப்பெய்தும் வண்டு கூட்டங்கள் நான்கு வேதங்களை யல்லாதனவற்றை ஒலிக்கமாட்டா. (அங்குள்ள) அன்னங்களெல்லாம் தெளிந்த அறிவினிடத்தில் மெய்யன்புடையவருக்கு, அவர்களாற் கருதப்படும் பதவிகளை யளிக்கவல்ல பஞ்சாக்கரத்தையல்லது பகரமாட்டா. எ - று. ()

அப்பெ ருங்கிரி நவநதி யருங்கதி புரக்கு
முப்பெ ருந்தலை வர்க்குமெட் டாதன மாயலா
வொப்ப ருந்துறை குடைபவர்க் கோங்கிரும் பதத்தி
னெப்பெ ருங்கதி யளிக்குமோ வறிந்தில மின்னும்.

(இ - ள்.) அம்மகா கைலாயத்திலுள்ள நவநதிகளும், அரிய பதவிகளைப் பாதுகாக்கும் பெருந்தலைவர்களாகிய திரிமூர்த்திகளுக்குஞ் சொல்லமுடியாப் பெருமையுடையன. ஒப்பில்லாத அரிய அந்த நதித்துறைகளில் மூழ்குபவருக்கு உயர்ந்த பெரிய பதவியில் எத்தன்மைத்தான பெரிய பதவியைக்கொடுக்குமோ அதனை இதுகாறும் அறிந்திலோம். எ - று. (௫௫)

பாங்கர் வைகிய வனந்தொறு மருந்தவம் பயில்வா
ரோங்கு மாதவ ரொப்பத முணர்ந்தனொ னுணரோம்
வாங்கு வார்சடைப் புனிதனோர் மலர்ப்பத மல்லால்
யாங்க ணுந்தெரிந் துணரினும் பதவிமற் றில்லை.

(இ - ள்.) வளைந்து நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானது ஒப்பற்ற தாமரை மலர்போன்ற திருவடியே யல்லாமல், எங்குந்தேடியாராய்ந்தாலும் அதிற் சிறந்த பதவி பிறிதொன்றில்லை. (இஃதிங்ஙன மிருக்க) பக்கலிலுள்ள வனங்களிலெல்லாம் அருந்தவஞ் செய்வார்கள் (ஆகிய) அப்பெருந்தவசிகள் எந்தப்பதவியைக்கருதியோ அறியோம். எ - று. (௫௬)

அனைய கானகத் தரும்பொறி யயிலெயிற் றரவ
முனையெ யிற்றுறை யமுதல னூற்றுறு முழுங்கி
வினைசெய் வாளரி யினையொடுங் குழைவன விரும்பி
நினையு நெஞ்சமு மஞ்செழுத் தல்லது நினையா.

(இ - ள்.) அத்தகைய வனங்களிலே அரிய பொறிகளையும் கூரிய பற்களையுமுடைய சர்ப்பங்கள், தமது நுனையபற்களிலே துளிகளாக அமுதையேயன்றி

(விடத்தை)ச் சொரியமாட்டா. கர்ச்சனை செய்து கொடுமைபுரியுஞ் சிங்கங்கள் பேடைகளுடன் விரும்பிக்கலந்து கருதுகின்ற அவற்றின் மனமும் பஞ்சாட்சரத்தையன்றி (மற்றொன்றையும்) கருதமாட்டா. எ - று. (௩௭)

வனத்து வைகுறுங் குடம்பைய வார்சிறைப் பறவை
யினத்த கிள்ளைக ளிசைப்பன செவிமடுத் தொப்பில்
புனற்கொ டுஞ்சடை யெம்பிரான் றிருவருள் பொருந்தி
யனைத்து மாகமச் சரிதைமற் றல்லதொன் றுறையா.

(இ - ள்.) அவ்வனங்களிலுள்ள கூட்டில் வசிப்பனவாகி நெடிய சிறகுகளையுடைய பறவைத்தொகுதிகள் யாவும், கிளிப்பிள்ளைகள் பேசுவனவற்றைக் கேட்டு, சமானமில்லாத கங்காசலம் பொருந்திய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருளையடைந்து, ஆகமசரிதங்களையன்றிப் பிறிதொன்றனையும்பேசமாட்டா. எ - று. (௩௮)

விழைந்த மாதவர் விரும்பிய வளமெலா நுகர்ந்துந்
தழைந்த மாவனத் தருந்தவந் தவறுறா திழைப்பார்
குழைந்த வெண்ணிலாக் குழவியஞ் சிமிலியைக் குணியா
விழைந்த சிந்தையி னவனுரு வேண்டின ரிருப்பார்

(இ - ள்.) விரும்பிய பெருந்தவத்தையுடையோர் தாம் இசசித்த பலவளங்களையும் அநுபவித்தும், தழைந்துள்ள அச்சிறந்த வனத்திலே தங்கள் அருந்தவங்களைத் தவறுபடாது செய்பவர்களாய், வளைந்த வெண்ணிறந்தங்கிய இளஞ்சந்திரனை யணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானைத்தியானித்து அசசிவசாரூபத்தை விரும்பி வசித்திருப்பார்கள். எ - று.
சிமிலி - சடை. (௩௯)

இன்ன தன்மைய கயிலையின் கொடுமுடி யிலக்கம்
பன்னு கோடியொன் றெடுத்தபன் னொரிலக் கத்தை
மன்னு மாயிர மொன்றுபத் தவற்றொடு மருவித்
துன்னு நூற்றிரு பத்தொடு மைந்தெனச் சொல்வார்.

(இ - ள்.) இப்படிப்பட்ட இயல்பமைந்த அம்மகா கைலாயத்தின் கொடுமுடிகளினுடைய தொகை கோடியே பதினொரிலட்சத்துப் பதினோராயிரத்து நூற்றிருபத்தைந்து என்று (பெரியோர்கள் தம் விசாரணையால்) சொல்வார்கள். எ - று.
இச்செய்யுள் மேற்காட்டிய தொகையிணங்க அடைமொழிகள் சேர்த்து அமைந்துள்ளது. (௪௦)

மொழித ரும்பெருங் கயிலையைக் கீழுற மூயற்றி
யிழிவ றும்பசுந் தமனியத் திருநில மிதன்பா
லொழிவ றுங்கணக் கிறந்தன கணங்களோ டொழியாப்
பொழியு மன்பின ருருத்திர ராயிரர் பொலிவார்.

(இ - ள்.) (துதித்துப்) பேசப்படுகின்றன மகாகைலாயத்திற்குக் கீழே பொருந்தச்சூழ்ந்த இழிவில்லாத பசும்பொன்மயமான பெரிய பூமியிலே, நீக்கமில்லாத எண்ணிறந்த கணங்களோடு அழிவின்றிப் பெருகுகின்ற அன்பின் மிக்க ஆயிரம் உருத்திரர்கள் விளங்குவார்கள். எ - று. (௪௧)

ஆட கத்தளத் தனவொரு கோடியோ சனையா
மாடு முற்றுற வெள்ளிவெண் மதிளுடுத் திருக்கு

மூடி சுற்றிய தமனிய விஞ்சியொன் றளதா
னீடு வார்மதிற் பெருமையி னிலைநிகழ்த் துதுமால்.

(இ - ள்.) அப்பொன்மயமான பூமியின் அளவு ஒரு கோடியோசனை விஸ்தீரணமாம். அதன் பக்கலில் முழுவதும் வெள்ளியமதில் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும். அம்மதிலூடு சூழ்ந்த பொன்மதிலொன்றிருக்கின்றது. மிகவும் நீண்டுள்ள அந்தமதிலின் சிறப்பைச்சொல்லுவோம். எ - று. (கஉ)

கோடி யோசனை யிடமுள கோடியிற் கோடி
பூடு போக்கியே மேக்குற நிவந்தன வோங்கி
நீடு கோபுர மெட்டுள நெடுநிலை வாயின்
மாடு காப்பவ ரிவரென வரன்முறை வகுப்பாம்.

(இ-ள்.) அம்மதில்கள் கோடியோசனை யகலமுள்ளன. மேலோங்கி அதிக உயர்வாகக்கோடிகோடியோசனை வளர்ந்திருக்கும். அவற்றில் உன்னதமான எட்டுக் கோபுரங்கள் உள்ளன. அந்நெடிய கோபுரவாயில்களில் காவல் புரிபவர்கள் இவ்விவரென்பதைக் கிரமமாகப்பிரித்துச் சொல்லுவோம். எ - று. (கங)

பூரு வத்திடைக் கணபதி பொங்கழிய புறத்து
வீர பத்திரன் றென்றிசை நந்திமேன் மூலைக்
கூர யிற்படை வயிரவன் மேற்றிசைக் குமரன்
மாரு தத்திசை வைரவி வடக்குமா காளர்.

(இ - ள்.) கீழ்த்திசையில் கணபதியும், அதிகரிக்கின்ற [அக்கினி] தென்கீழ்த்திசையில் வீரபத்திரரும், தென்றிசையில் திருநந்திதேவரும், தென்மேற்கு மூலையில் கூர்மைதங்கிய சூலாயுதமேந்திய வைரவரும், மேற்றிசையில் குமாரசுவாமியும், [வாயு] வடமேற்குத்திசையில் துர்க்கையும், வடதிசையில் மகாகாளரும். எ - று.

இது முதலிரண்டுபாடல்கள் ஒருதொடர். (கச)

வடகி ழக்கினி லரியா புத்திரன் மறங்கூ
ரடுசி னத்தெறு கணங்களோ டவணவண் புரப்பார்
நெடுமு டிப்பெருங் கயிலையி னிலையிது பகர்ந்தே
முடணி வற்றினை வளைந்திடு மரவையொன் றுளதால்.

(இ - ள்.) வடகீழ்த்திசையில் ஐயனாரும், கடுமைமிகுந்த (பகைஞரை) அழிக்கும் கோபம்பெருந்திய கணங்களுடனே அவ்வவ்விடங்களிற் காவல் செய்வார்கள். நெடியகொடுமுடிகளையுடைய மகாகைலாயத்தின் நிலைமை இவ்வாறு சொன்னோம். இதனோடு இவற்றைச் சூழ்ந்திருக்கும் மதிலொன்றுண்டு. எ - று. (கரு)

வனம ணிக்குலந் துவன்றின வானுற நிவந்த
சினவ ரக்கரா னிருதரார்ற் செலற்கருந் திறத்த
கனைபெ ருந்திரைப் பிரளயஞ் செலற்கருங் காவ
லனைய மாபெருங் கயிலையி னிலையிதென் றறைந்தான்.

(இ - ள்.) (அம்மதிற்புறங்கள்) அழகிய இரத்தினத்தொகுதிகள் பதிக்கப்பட்டன, ஆகாயமட்டும் உயர்ந்தன. கோபமுடைய இராக்கதராலும் அசுரராலும் செல்லுதற்கரிய தன்மையுடையன. ஒலிக்கின்ற பெரிய அலைகளோடு கூடிவரும் பிரளய வெள்ளமும் உட்புகுதற்கரிதாகிய காவலுடையன. அம்மகாகைலாயத்தின் நிலைமை இஃதாகுமென்று இயம்பினர். எ - று. (கசு)

ஆத மாமுனி வாசகங் கேட்டலுந் துளங்கிச்
சீத மென்புனல் விழிவழி யொழுகுறத் திருந்தும்

போத நெக்குற மயிர்ப்புறம் பொடித்தனர் புலமை
மாத வத்தின ரொன்புடைந் துருகினர் மயங்கி.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளிய) சூதமுனிவருடைய வாக்கியங்களைக் கேட்டவுடனே, மெய்ஞ்ஞானமுதிர்ந்த அப்பெருந்தவசிகள் நடுக்கெய்தி, குளிர்ச்சிபொருந்திய மெல்லிய ஆனந்தக்கண்ணீர் தமது கண்களின் வழியே சொரிய, திருந்திய தங்கள் உள்ளம் நெக்குவிட்டுருக, உடல்முழுதும் மயிர்க்கூச்செறிய, மயக்கெய்தி, எலும்பும் உருகினார்கள். எ - று. (௬௭)

அன்ன காலையி னன்னவர்க் கருந்தவத் தலைவன்
மன்னு மாதவத் துறையுளீர் கேட்கென வகுப்பான்
சொன்ன மாபெருங் கயிலைவீற் றிருக்குமத் தொல்லோன்
மன்னு மாருயிர்க் குயிரெனத் திருவருள் வழங்கும்.

(இ - ள்.) அந்தக்காலத்தில், அரியதவத்தலைவராகிய சூதமுனிவர், நிலையாகிய பெரியதவத்துறையிலிருப்பவர்களே! கேட்பீர்களாகவென்று அம்முனிவர்கட்குச் சொல்லுகின்றார். நாம்சொல்லிய அம்மகாகைலாயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் பழமையாகிய சிவபெருமான், உலகிற்பொருந்திய சீவான்மாக்கட்கெல்லாம் பரமான்மாவாக விருந்து திருவருள்புரிவார். எ - று. (௬௮)

கண்ணுறுங் கட்புலங் கதுவிய வொளிகளு நிவந்த
விண்ணும் விண்ணிடை வழங்கிய கதிர்களு மேலோ
ரெண்ணு மெண்ணிய பொருள்களும் யாவையுந் தானாய்
நண்ணு நாயகனி ருப்பதக் கயிலைமா நகரம்.

(இ - ள்.) கண்களும் கண்களுக்குள்ளே விளங்கிய ஒளிகளும், மேலுயர்ந்த ஆகாயமும் அவ்வாகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் (சூரியசந்திரர்களாகிய) இருசுடர்களும், மேலோருடைய எண்ணங்களும் அவர்களெண்ணுகின்றபொருள்களும் ஆகியவிவையெல்லாந் தானாகவே விளங்குகின்ற சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருப்பது அம்மகாகைலாயம். எ - று. (௬௯)

தெய்வ மேருவின் றென்புலத் திருப்பெருங் கயிலைத்
தையல் பாகன்முத் தலைநெடுஞ் சூற்படைப் பெருமா
னைய னாலமுண் டிருண்டகண் டத்தின னமர்வான்
வையம் யாவையும் படைத்தளித் தழிக்குமவ் வரதன்.

(இ - ள்.) தெய்வீகந்தங்கிய மேருமலையின் தெற்கிலுள்ள சிறந்த அம்மகாகைலாயத்தில், பார்ப்பதியைப்பாகமாகவுடையவரும், முத்தலைகளையுடைய நெடிய சூலாயுதமேந்திய பெருமானும், (சர்வலோகங்கட்கும் சர்வதேவர்கட்கும்) தலைவரும், ஆலாலத்தையமுதுசெய்து கறுத்தகண்டத்தையுடையவரும், உலகமுழுவதையுஞ் சிருட்டித்துக்காத்து அழிப்பவருமாகிய அச்சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுவர். எ - று. (௭௦)

உரைத்த தெய்வமாக் கயிலைக ளிவையவோ ரிரண்டு
மருத்தி ஞானமா மயமென லாகுமிக் கயிலை
யுருத்தி ரப்பெருங் கணங்களு முலகளிப் பவருந்
திருத்த மாதவத் தலைவருஞ் சிந்தைசெய் திருப்பார்.

(இ - ள்.) இங்கே சொல்லிய தெய்வீகமமைந்த இவ்விருபெருங்கைலைகளும் யாவர்க்கும் விருப்பத்தை யுண்டுசெய்யும் ஞானசொரூபமென்று சொல்லலாகும். இக்கைலைகளைப் பெரிய உருத்திரகணங்களும் (வைரவர் முதலிய) உலகபாலகர்களும், திருந்தமாகிய சிறந்த தவத்தலைவர்களும் எக்காலத்திலும் தியானஞ்செய்து கொண்டிருப்பார்கள். எ - று. (௭௧)

இயங்கு வாயுவு மெரிகதிர்க் கடவுளு மெழுந்து
வயங்கு திங்களும் வளரொளிக் கனலியு மரபான்
முயன்று நிற்பன் விவரருட் பெருமையான் முழுவுத்
தயங்கு திண்புயத் திந்திரன் பரவுமத் தகையே.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் றிருவருட்பெருமையினால், எங்கும் சஞ்சரிக்கின்ற வாயுவும், சுடுகின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியனும், மேலெழுந்து விளங்குகின்ற சந்திரனும், அதிகரிக்கின்ற காந்தியையுடைய அக்கினியும் தங்கள் தொழின்முறையே வணங்கிக்கொண்டிருப்பார்கள். மத்தளம்போல (திரண்ட) வலிய புயங்களையுடைய இந்திரனும் அவ்வண்ணமே வணங்கிக் கொண்டிருப்பான். எ - று. (எஉ)

இந்த மாபெருங் கைலையி னியற்கையைப் புலித்தா
டந்த மாமுனி தனதுப மன்னியற் குரைப்ப
வந்த மாமுனி தாமரைக் கண்ணவற் கருள
விந்தை நாயகன் பாண்டவர்க் குரைத்தனன் மேனாள்.

(இ - ள்.) இந்த மகாகைலாயத்தின் நிலைமையைப் புலிக்கால்களை வேண்டிப்பெற்றமழமுனிவர் தமதுபுதல்வராகிய உபமன்னிய முனிவர்க்குபதேசிக்க, அந்த உபமன்னிய மகாமுனிவர் செந்தாமரை மலர்போலுங் கண்களையுடைய கிருஷ்ணமூர்த்திக்குபதேசிக்க, திருமகள் கொழுநராகிய அக்கண்ணபிரான் முற்காலத்தில் பாண்டவர்களுக்கு உபதேசித்தனர். எ - று.

மழமுனிவர் பத்திர புஷ்பங்களெடுக்க மரமேறுகையில் கால்சறுக்காமற் புலிக்காலும் புலிக்கையும், அம்மலர்களிற் குற்றங்காண விரல்களில் நகமும் சிவபெருமானிடம் பெற்று வியாக்கிரபாதரெனும் பெயரெய்தியவர். (எ௩)

அறிந்த மூவகைத் தலைவருங் கயிலைபெற் றடைந்தார்
செறிந்த வார்சடை யந்தணிர் நீவிரு நினைவிற்
செறிந்த வேட்கையிற் சிவனடி சேவைசெய் திடுமி
னெறிந்த பேரொளிக் கைலையே கதிபிறி திலலை.

(இ - ள்.) (இவ்விதமாக) உபதேசிக்க உணர்ந்த மூவகைத்தலைவரும் கைலாயபதவியடைந்தார்கள். செறிப்புற்ற நீண்டசடையையுடைய முனிவர்களே! நீங்களும் நினைவில் பெருவிருப்பத்துடன் சிவபெருமான் திருவடியைச் சேவிப்பீர்களாக. மிக்கவொளியைச்செய்யும் கைலாயமே கதி. வேறு கதியில்லை.

என்று கூறிய சொருங்குகேட் டிந்திரிய மனைத்தும்
வென்ற மாதவ ரிருந்தவச சூதனை வியந்தா
ரின்று நாமிவ ணியற்றிய தவப்பெரும் பேறு
சென்று பெற்றவா கிடைத்தன மெனவகஞ் சிறந்தார்.

(இ - ள்.) என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியதை, பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்ற அம்முனிவர் யாவருங் கூடியிருந்து கேட்டுச் சூதமாமுனிவனை வியந்தார்கள். நாம் இந்த நைமிசவனத்தில் வசித்துச் செய்தபெருந்தவப்பயனை, கைலைக்கு நேரேசென்று பெற்றார்போல இவ்விடத்திலேயே இன்றுபெற்றோ மென்று களித்தார்கள். எ - று. (எ௪)

கைலைமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் அஅ.

இரண்டாவது

சூராதிகளொடுக்கச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உள்ள மோர்ந்தனை கேட்டுழி யெய்முறை யொருங்குணர்ந்
தொருங்காகப், பள்ள வார்மடைய புனலெனத் தொகுத்தனை யாம
தன் பயன்றுய்த்தேம், வெள்ளெ யிற்றுவெஞ் சூரனை முதலியோர்
விளிந்தபின் னவராவிக், கொள்ளை வேற்படை யொடுக்கிய தன்மை
யைக் கூறுதி யெமக்கென்றார்.

(இ - ள்.) (நைமிசாரணிய முனிவர்கள் சூதமுனிவரை நோக்கி) எங்கள் கருத்து முழுவதுமறிந்து ஒருசேர, பள்ளத்தை நாடி வந்த மடைசலம் போலத் திருவாய்மலர்ந்தருளினீர், நாங்கள் அதன் பலனை யநுபவித்தோம். வெள்ளிய பற்கள் பொருந்திய வெவ்விய சூரபன்மன் முதலானவர்கள் இறந்தபிறகு, அவர்கள் உயிரை, உயிர்களைக்கொள்ளை கொள்ளும் வேலாயுதமானது ஒடுக்கிக் கொண்ட சரிதையை உபதேசிக்க வேண்டுமென்று வேண்டினார்கள். எ - று.

பன்னு மாதவத் துறையுளோர் கேட்டுழிப் பழவினைப் பகை
வென்றோன், பின்ன லஞ்சடை நெடுமுடி துளக்கின னுவகையிற்
பெரிதுற்று, னன்ன காரண மறைகுதுங் கேண்மினென் றறைகுவா
னொருகாலம், பொன்ன லங்குதாய பன்னிரு தடம்புயப் புங்கவ
னெங்கோமான்.

(இ - ள்.) புகழ்ந்து சொல்லத்தக்க பெருந்தவநெறியினராகிய அம்முனிவர்கள் கேட்டபோது, ஊழ்வினையாகிய பகையைவென்ற சூதமுனிவர், பின்னல்செய்த அழகிய நெடிய சடைமுடியை யசைத்து மிகவுங் களிப்பெய்தி அவ்வரலாற்றினைச்சொல்லுவோம். கேட்பீர்களாகவென்று திருவாய்மலர்ந் தருளுகின்றார். ஒருகாலத்திலே பொன் மயமாக அசையும் மாலையணிந்த விசாலமான பன்னிருதிருப்புயங்களையுடைய குமாரக்கடவுள். எ - று.

இது முதலிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடர். (௨)

கான வண்டறாக் கற்பகப் பொதும்பர்சூழ் கந்தமா தனநின்று
மான வேலொடு மாகதக கலாபமா மயிறபுற மினிதேந்த
வேனை மானிலத் திருவிளை யாடலுக் கெழுந்தரு ளியஞான்று
ஞான நாயக னுமையொடு மினிதுறை கயிலையை நணுகுற்றான்.

(இ - ள்.) பண்பாடும் வண்டுகள் அகலாத கற்பகச்சோலை சூழ்ந்த கந்த மாதனகிரியிலிருந்து, மாட்சிமை தங்கிய வேற்படையுடன், பசுமை நிறந் தங்கிய தோகையையுடைய பெரிய மயிலானது தன் முதுகில் இனிமையாகத் தாங்க, பிறவுலகங்களில் இயற்றவேண்டிய திருவிளையாடல்களுக்காக எழுந் தருளிய நாளில், ஞானசொரூபியாகிய சிவபெருமான் உமாபிராட்டியுடன் இனிதாக வீற்றிருக்குந் திருக்கைலாயகிரியை யடைந்தனர். எ - று. (௩)

உற்ற காலையிற் கணிமயிற் புறமிழிந் தொளிதரு சிறுதண்டைச்
சிற்ற டித்துணை நோவர மெல்லமெல சென்றவச் சிறுகாலைக்

கொற்ற வார்கொடி மயிலொடுங் கயிலையின் கீழுறக் குமரேசன்
கற்றை வார்கதிர்க் கயிலைசென் றிறைஞ்சினன் பன்னிரு கரங்கூப்பி.

(இ - ள்.) அவ்வாறடைந்தபொழுது, களிப்புடைய மயிலின் முதுகினின் றிறங்கி ஒலிக்கின்ற சிறு தண்டையணிந்த சிறிய திருவடிகள் வருத்தமெய்த மெல்லென நடந்தருளிய அச்சிறுநேரத்தில், வெற்றிபொருந்திய நெடிய கொடி (ஆகிய சேவலும்) மயில் (ஆகிய) வாகனமும், கைலாயத்தின் அடிவாரத்திலிருக்க, குமார சுவாமியானவர் தொகுதியாகி நீண்ட கிரணங்களைப்பரப்புங் கைலையையடைந்து தமது பன்னிரு திருக்கரங்களையுங் குவித்துப்பணிந்தனர். எ - று. (௪)

கறுத்த கண்டனைக் கண்ணுதற் பரமனை யடியவர் கருத்தீமை
வெறுத்த நாதனை வெண்ணிலாச் சடிலியை வெருவலர் புரந்தீய
வொறுத்த வாணகைப் புனிதனைக் கண்டுகண் களித்தன னுளநெக்கான்
மறுத்து வார்குழன் மரகதக்கொம்பனை வணங்கினன் மகிழ்பெற்றான்.

(இ - ள்.) கருநிறமமைந்த கண்டமுடையவரும், நெற்றிக்கண்ணையுடைய மேலானவரும், அடியவர் பிறவிநோயை நிவிர்த்திக்கும் தலைவரும், வெண்மை தங்கிய சந்திரனையணிந்த சடையை யுடையவரும், பகைஞரது முப்புரங்களை யெரியும்படி கோபித்த ஒள்ளிய நகையுடைய பரிசுத்தருமாகிய சிவபெருமானைத்தரிசித்துக் கண்களி கூர்ந்து மனமுருகினர். மறுபடியும் நெடிய கூந்தலையுடைய மரகதக் கொம்பினையொத்த உமாபிராட்டியைப்பணிந்து சந்தோஷமிகுந்தனர். எ - று. (௫)

வருக ழற்சிறு தண்டையஞ் சீறடி மைந்தனை யெதிர்நோக்கி
யுருகு காதன்மிக் கெழுந்தன னுவகையா னும்பரிற் றலைநின்றான்
றிருந டம்புரிந் தன்னது நோக்கினன் சிந்தையென் பொடுநெக்கா
னருகு நின்றனன் மெய்பொடித் தரும்பின னயர்ந்தன னக்காலை.

(இ - ள்.) தம்பால் வந்த வீரக்கழலையும் சிறு தண்டையையு மணிந்த சிறிய பாதங்களையுடைய குமாரக்கடவுளை நேரே பார்த்து, தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான் உருகுகின்ற ஆசைமிகுந்து சந்தோஷமேலீட்டினால் திருநடனமியற்றியருள, இளைய பிள்ளையார் அதனைத்தரிசித்து மனமும் எலும்புடன் உருகி அருகே நின்று உடல்முழுதும் மயிர்க்கூச்செறிந்து பரவசமாயினர். அச்சமயத்தில். எ - று. (௬)

முடங்கு வெண்டிரை பொருந்திருப் பாற்கடன் முன்றிலின் முடத்தலைத்திப், படங்கொள் பாம்பணைக் கண்டுயில் படலையம் பசுந்துழாய் மணிமார்பன், றடங்கொ டுஞ்சிறை யுவணமீப் பொலிந்தொரு மேருவின் றலைமுந்நீ, ரிடங்கொள் கார்மழை முளரிபூத் தனவென வெழுந்தனன் வருகின்றான்.

(இ - ள்.) மறிகின்ற வெள்ளிய அலைகள் மோதுகின்ற திருப்பாற்கடலின் முகப்பில், வளைந்த படப் பொறிகளையுடைய ஆயிரம் பணாமுடிகளமைந்த சேஷசயனத்தில் (யோக) நித்திரை புரியும் வரிசையாகிய பசிய துளவமாலையணிந்த (கௌஸ்துப) மணி பொருந்திய திருமார்பினையுடைய திருமால், பரந்த வளைவாகிய சிறகினையுடைய கருடன்மீது விளங்கி, ஒப்பற்ற மகமேருவின் மீது, கடலை யிடமாகக்கொண்ட கரிய மேகமானது தாமரை மலர்களையலர்ந்தாற்போல ஆரோகணித்து வந்தனர். எ - று. (௭)

தேவி வாழிய திருமறு மார்பினன் சென்றுறு திசைநோக்கித்
தூவி யன்னமொன் றுகைத்தன னான்முகச் சுருதியெம் பெருமானு
மேவு கற்பக நறுநிழ லினிதுறை விண்ணவர் கணஞ்சூழ
மூவெயிற்புரஞ் செற்றவ னுற்றுறை கயிலையை முடுகுற்றார்.

(இ - ள்.) ஸ்ரீதேவி வாழ்கின்ற அந்தத் திருமறுமார்பினராகிய விஷ்ணுமூர்த்தி சென்றடையுந் திசையினை நோக்கி, நான் முகனாகிய வேதங்களைச் சொன்ன எம்பெருமான் பிரமதேவனும் தூவியையுடைய ஓரன்னத்தில் ஆரோகணித்து, பொருந்திய நல்ல கற்பக நீழலில் இனிதாக வசிக்குந் தேவர் கூட்டம் புடைசூழ, (பொன் வெள்ளி இரும்பென்னும்) மும்மதிலுடைய திரிபுரத்தை யெரித்தருளிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந் திருக்கைலாயத்தை யடைந்தனர். (அவ்விருவரும்.) எ - று. (௮)

ஆழிமாயனு மருமறைக் கிழவனு மவணிழிந் தயலாகப்
பாழி வெண்சிறை யுவணமு மன்னமு மொழிந்தனர் படர்கின்றார்
ஊழி பற்பல காண்கினும் பிரளய வொடுக்கினு முலவாத
சூழி மால்வரைக் கயிலையிற் சென்றனர் திருநடந் தொழுதேத்த.

(இ - ள்.) சக்கிராயுத மேந்திய திருமாலும் அரிய வேதங்களையுரைத்த பிரமதேவரும் அங்கே (தங்கள் வாகனங்களினின்று) இறங்கி, வலிய வெண்ணிறத்த சிறகினையுடைய கருடனையும் அன்னத்தையும் பக்கலில் நிறுத்திச்செல்வாராய், கணக்கிறந்த கற்பகாலங்கள் கழியுங்காலத்தும் மகாப்பிரளய வொடுக்கத்திலும் அழியாத சிகரத்தையுடைய பெரிய கைலாய பர்வதத்தின்மேல், திருநடனத்தைத் (தரிசித்து) வணங்கித்துதிக்கச் சென்றார்கள். எ - று. (௯)

தொழுத கையினர் துளங்கிய மெய்யின ருருகிய தொடர்போடு
மழுத கண்ணின ரன்பினர் சென்றுழி யணிநெடு மணிவாயின்
முழுது ணர்ந்தறி நந்திகைப் பிரம்படி முடிதொட நெருக்கூடு
வழுவி யேகினர் திருநடந் தொழுதனர் வழுத்தின ரயனின்றார்.

(இ - ள்.) கூப்பிய கையையுடையவரும், நடுக்கெய்திய சரீர முடையவரும், மனதுருகுந்தன்மையோடு அழுத கண்ணினையுடையவரும், அன்புடையவருமாகி அவர்கள் சென்றபோது, அழகுற்று நீண்டு ரத்தினங்கள் பதித்த முதற் கோபுரவாயிலில் முற்றத்தெரிந்த திருநந்திதேவரது திருக்கரத்தேந்திய பிரம்படி முடிகளிற்பட நெருக்கத்திலே கடந்துசென்று திருநடனத்தை(த்தரிசித்து)ப்பணிந்து துதித்துப் பக்கலில் நின்றார்கள். (எ - று.) (௧௦)

மறைமு ழங்கிய முழக்கொலி யுளவறு மாதிரங் கிழித்தோட
வறைக ருங்கழ லரிமுதற் பிரமரோத் தண்டகோ ளகையோங்க
விறைதி ருப்பதச் சிலம்பொலி மன்னுயிர்க் கினிதளித் திடரோட்ட
நிறைபெ ருங்கண மரகர வெனுந்தொனி பெருநெடு நிலம்போர்ப்ப.

(இ - ள்.) வேதங்களொலிக்கும் முழக்கொலியானது எல்லையில்லாத திசைகளைக் கிழித்துச்செல்லவும், ஒலிக்கின்ற வலிய வீரகண்டாமணி யணிந்த திருமால் பிரமன் முதலானோர் செய்யுந் தோத்திரவொலியானது அண்ட கோளகையின் மேலோங்கவும், இறைவராகிய சிவபெருமானுடைய அழகிய திருவடிச்சிலம்பின் ஓசையானது நிலைபெற்ற உயிர்கட்கெல்லாம் இன்பத்தை யநுக்கிரகித்துத் துன்பத்தையகற்றவும், நிறைவுற்ற பெரிய தேவகணங்களின் (துதிக்கும்) அரகரவெனுந் தொனி பெரிய பூலோகமுழுவதும் மூடவும். எ - று.

இது முதல் மூன்று கவிகள் ஒரு தொடர். (௧௧)

தேவ துந்துபி முரட்டொடு பல்லிருளைச் சிலைவிச் சிறுபாண்டில்
பாவு கண்படு மரம்படு திமிலையெம் பல்லியத் தொகையார்ப்ப
மேவ ருஞ்சடைப் பகீரதி யுவட்டெழ விண்ணவர் கணஞ்சூழத்
தாவி னந்திகைப் பிரம்பினு லிமையவா முடிமணி தகர்ந்தேக.

(இ - ள்.) தேவ துந்துபிகளும், மாறுபடத்தொளைத்த பல துவாரங்களில் சில பருக்கைகற்கள் பொருந்திய சிறு கைத்தாளங்களும், பரந்த இடமகன்ற கண்களையுடைய அழகு பொருந்திய பம்பையும், திமிலைகளும், பெருமை தங்கிய பல வாத்தியத்தொகுதிகளும் ஆர்ப்பரிக்கவும், சடையிற் பொருந்திய கங்காநதி ஊற்றெடுக்கவும், தேவர் கூட்டஞ் சூழவும், கெடுதலில்லாத திருநந்தி தேவர் திருக்கையிலேந்திய (பொற்) பிரம்பினால் தேவர்கள் கிரீடத்திற்பதித்த நவரத்தினங்கள் பெயர்ந்து சிதறவும். எ - று. (கஅ)

பனிப்ப டாம்பொதி யிமயமீன் றளித்தருண் மரகதப் பசும்பாவை
கனித்த சிந்தையி னருகுநின் றியற்றிய கமலமென் கரப்பாணி
தொனித்த பண்முறைச் சதிவழி சீர்தொறுந் தூக்கிசை செவிதூங்கக்
குனித்த நாயகன் றிருநடந் தொழுதனர் விண்ணவர் குழாத்தோடும்.

(இ - ள்.) பனிப்படல மூடிய இமாசலமன்னன் பெற்றருளிய மரகதம் போலும் பசுமை நிறமமைந்த உமாபிராட்டியார், கனிவுற்ற திருவுள்ளத்துடன் அருகிலிருந்து இயற்றிய தாமரைபோலும் மெல்லிய கரதாளம் ஒலித்த சதியின் முறைப்படி, பாடுகின்ற பாடல்களின் ஓசையானது சீர்கடோறும் திருச்செவியிலேறவும், திருநடனஞ்செய்கின்ற சிவபெருமானது திருநடனத்தை (தம்முடன் வந்திருந்த) தேவர் கூட்டத்துடன் பணிந்தார்கள். (பிரம விஷ்ணுக்கள்.) எ - று

குழைந்த சிந்தையர் குமிழ்விழி விட்டொழுகிய கண்ணினர் குழையாகின்
றிழைந்த வன்பின ருருகிய வென்பினர் முகிழ்த்தகை யிணைவாங்கார்
விழைந்த வேட்கையி னின்றன ரயர்ந்தனர் மெய்பொடித் துளநெக்கார்
தழைந்த செஞ்சடைப் பரமனை யாடல்கண் டுவப்பொடுந் தலைநின்றார்.

(இ - ள்.) குழைவுற்ற மனமுடையவர்களும், நீர்க்குமிழிகள் துளிக்கும்படி ஆனந்த பாஷ்பஞ்சிந்தும் விழிகளையுடையவர்களும், குழைந்து கசிந்த அன்புடையவர்களும், உருகிய எலும்பினையுடையவர்களும், (சிரமிசைக்) கூப்பியகையை எடாதவர்களும், விரும்பிய வாஞ்சையோடு நின்றும், சோர்ந்தும், உடல் புளகித்தும், மனநெக்கு விட்டும், தழைந்து செந்நிறம் வாய்ந்த சடை பொருந்திய சிவபெருமான் திருநடனத்தைத் தரிசித்து அன்பின்மேம்பட்டு நின்றார்கள்.

இன்ன ரின்னண மாடல்கண் டுவப்புழி யெறிகதிர்க் கயிலைக்கீழ்
மன்னு சேவலு மரகதக் கொடுஞ்சிறை மயூரமு மினிதுற்ற
வன்ன காலையிற் சூரனும் பதுமனு மரிமுகத் தவனுங்கூர்
மின்னு வெள்ளெயிற் றடுசினத் தாருக னெனப்படு வெய்யோனும்,

(இ - ள்) இவர்கள் இவ்வகையாகத் திருநடன தரிசனஞ்செய்து களிப்புற்றிருக்கையில், பிரகாசிக்கின்ற கிரணத்தையுடைய மகாகைலாயத்தின் அடிவாரத்தில், பொருந்திய சேவலும் மரகத ரத்தினம்போலும் வளைந்த சிறகினை வாய்ந்த மயிலும் இனிமையாயிருந்தன. அந்த வேளையிற் சூரனும் பதுமனும் சிங்கமுகனும் கூர்மைவாய்ந்து பிரகாசிக்கும் வெள்ளிய பற்களையுடைய கொல்லத்தக்க கோபமுடைய தாருகனென்று சொல்லப்பட்ட கொடியவனும்,

பூத வெங்கணக் குலத்திவர் நால்வரும் பொறிமயிற் கருகேகிப்
பாத கிண்கிணிப் பங்கயம் பொறுத்தநின் பெருந்திறல் சொலற்பாற்
கேத னத்திறற் குக்குடத் தடுதிற லெவர்களைத் துவர்கெட்டேன் [ரோ
போதி னன்முகத் தலைவனு நும்மடி போற்றுத லெளிதன்றே.

(இ - ள்.) பூதகணக்கொடுங் குலத்திலுதித்த இவர்கள் நால்வரும், புள்ளிகளையுடைய மயிலுக்கருகே போய், குமாரக்கடவுளின் திருவடியாகிய கிண்கிணி மாலையணிந்த தாமரை மலர்களைச் சுமந்த உன்னுடைய பெரிய வல்லபம் (ஒருவராற்) சொல்லுந் தகுதியுடையதோ? துவசமாகிய வெற்றி பொருந்திய சேவலின் போராற்றலை எவர்தாஞ் சொல்லவல்லவர்? ஐயோ! தாமரை மலரையிடமாகக்கொண்ட நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவனும் உங்கள் பாதங்களைத் துதித்தல் எளிதல்லவே. எ - று. (கசு)

இவைய றிந்துமற் றறிகில ராமென வெறுழ்வலிக் குடையோர்போற்
கவர்கொ டுஞ்சிறைக் கலுழனு மன்னமுங் கருத்துற மதியாவா
யவம தித்தன வறிந்திலிர் போலுமற் றும்மொடு மடுபோரகென்
றுவைசெ றுப்புழி நுமமொடு நால்வரு முருத்தெழுந் துடனிற்பேம்.

(இ - ள்.) இவற்றையெல்லாந் தெரிந்தும் அறியாதவையென்று (கண்டோர்) கூறும்படி, பெருவல்லபத்திற்கு உரியவர்களைப் போன்று, பிரிந்து நீண்ட சிறகையுடைய கருடனும் அன்னமும் தங்கள் மனத்திற்பொருந்த மதியாதவைகளாய் உங்களை அவமதித்திருக்கின்றன. இவை உங்கட்குத்தெரியாது போலும். உங்களோடு அவ்விரண்டும் வெற்றிபெறத்தக்கபோருக்கு எதிர்க்குஞ் சமயத்தில்; உங்களுடன் நாங்கள் நால்வரும் கோபித்து உடனாக (துணை) நிற்போம். எ - று. (கஎ)

எனமொ ழிந்தன விருசெவித் தொளைபுக வெரிப்பொறி விழிகால
வனம யில்குலச சிறைபுடைத் தெழுந்தது வாரணஞ் சினஞ்சிறிப்
புனைபு டைச்சிறை யடிதொடப் போர்த்தடு போர்துணிந் ததுபூதத்
தினவிழிக்குலம் வடவைகக் கியவுருத் தெழுந்தன வெதிர்நோக்கி.

(இ - ள்.) என்று கூறிய சொற்கள், இரண்டு செவித் தொளைகளிலும் புகுந்தவுடனே, கண்கள் நெருப்புப்பொறிகளைச் சிந்தும்படி, அழகிய மயிலானது தனதிரு சிறகுகளையும் அடித்துக்கொண்டெழுந்தது. சேவலும் கோபமிகுந்து அலங்காரமுடைய இருபுறச் சிறகுகளும் பாதத்திற்பட விரித்துவெற்றி பெறத்தக்க போர்க்குத்தொடங்கியது. பூதகணத்தினர் கண்கள் வடவாக்கினியைச் சிந்தி அவைகளை உற்றுப்பார்த்த வண்ணமாய்க்கோபித்தெழும்பின.

உருவு சீற்றமொத் தெதிர்வர நோக்கிய வுவணமு முலகோங்கிப்
பொருவெ ருந்திரைப் பிரளயஞ் சுவற்றிய புடைச்சிறை புடைத்தார்
ரிருகொ டுஞ்சிறை மலரய னன்னமு மெதிர்நடந் ததுதம்மிற் [ப்ப
செருவி ளைத்தடு திமிலமிட் டுரப்பின திருகின சினஞ்சிறி.

(இ - ள்.) கோபமே உருவெடுத்தாற் போன்று எதிர் வருவதைக்கண்ட கருடனும், உலகத்திற்கு மேம்பட்டு மோதும் பெரிய அலையோடு கூடிய பிரளய வெள்ளத்தையுஞ் சுவறச்செய்யத்தக்க இரு சிறகுகளையும் அடித்துக்கொண்டு ஆர்ப்பரிக்க, கமலாசனனாகிய பிரம தேவனுடைய இருபெருஞ் சிறகுகளையுடைய அன்னமும் எதிரே நடந்து வந்தது. இவைகடம்முள் விரைந்தளையும் மேலிட்டுப்போர்புரிந்து வெற்றி பெறத்தக்க பேரொலியோடு கர்ச்சித்தன. எ - று. (கஅ)

மேற்படி வேறு.

தெழித்தனவு ரப்பினசி னத்தனக னற்பொறிதெ றிப்பவெதிரே
விழித்தனக டித்தனமி தித்தனவ லங்குதிரைவேலை சிறையாற்
சுழித்தனவு வட்டெழுநெ டுங்கிரிமு டித்தலைது ளக்கியதிரக்
கொழித்தெழுநிலத்துகள் கொழுந்தொடுபடர்ந்து திசைகொண்டுமறுக.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டின் சிறகையடித்துக்கொண்ட காற்றினால், அசைகின்ற அலைகளையுடைய கடலானது சுழித்துப்பெருக்கெடுக்கவும், நெடிய மேரு பர்வதமானது கொடு முடிகளாகிய தனது சிகரங்களை யசைத்ததிரவும், கொழித்தெழுகின்ற நிலத்தின் புழுதிகள் கொழுந்தாகப்படர்ந்து திசைகளிற் சுழலவும், பேரொலி செய்தன. கர்ச்சித்தன கோபித்தன நெருப்புப் பொறிபறக்க அவைகளை எதிர்த்துப்பார்த்தன; பற்கள் கடித்தன. பூமியை அழுத்தி மிதித்தன. (எ - று.) (உ0)

ஆதவனொ ளித்தனன சும்புறுப சும்பொனுல கண்டர்வெருவிப்
போதரநி னைத்தனரி டிக்குலமி டிப்பொடுபொ ரிந்து திருமான்
மீதொடுநெ டுஞ்சிகர மாயிரநி னைத்தவட மேரு வரையு
மாதிரமு ழக்கவரு மாருதமெ னப்பதறி மம்ம ருறுமால்.

(இ - ள்.) சூரியன் மறைந்தனன். வழுக்குதலுடைய பசும்பொன் மயமான தேவலோகத்தில் வசிக்குந் தேவர்கள் அஞ்சி அவ்விடம் விட்டு நீங்கக் கருதினார்கள். இடிக்கூட்டங்கள் இடித்துக்கொண்டு பொரிந்துதிர்ந்தன. மேலோங்கிய நெடிய ஆயிரஞ்சிகரங்களையுடைய வடதிசையிலுள்ள மேருமலையும், திசைகளெல்லாங் கலங்கவருஞ் சண்டமாருதத்தைக் கண்டதுபோலப் பதைபதைத்துத் துக்கிக்கும். எ - று. (உக)

வாளெயிற தக்கியக ணத்தலைவர் நால்வருமன ஞ்சி னவினார்
கோளுறுசி றைக்கலுழ னோடெதிர்ம லைந்தமர்கொ டுத்த னர்களாற்
றாளொடுசெ டித்தலைக டித்துதறி டச்சிகித டஞ்சி றையினான்
மூளுறுசி னக்கலுழ னைப்பிடர்பு டைத்ததுமு ழக்க மெழவே.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய பற்களைக்கடித்த அந்த நான்கு கணத்தலைவர்களும் மனத்திற் கோபமிகுந்தவர்களாய், வலிதங்கிய சிறகுகளையுடைய கருடனோ டெதிர்த்துப் போர்செய்தார்கள். கோபமிக்க கருடனுடைய கால்களோடு முருட்டுத்தலையையுங் கடித்துதறவேண்டுமென்று, மயிலானது தனது பெருஞ் சிறகினாற் பேரொலியுண்டாகும் வகையாக அதன் கழுத்திலடித்தது. எ-று. ()

ஆரணமு தற்றலைவ னேறியத டஞ்சிறையு னத்தி னுடனே
வாரணநெ டுங்கொடிம லைந்ததிற லீதெனவு ழங்க வசமோ
கூரடியு கிர்க்கவடு கொண்டெகின நெஞ்சுகுறை பட்ட குறைவாய்ச்
சோரியுக ளித்தெழுவ யச்சிறைபு டைத்தததுது றக்க மதிர.

(இ - ள்.) வேதங்களை யுரைத்த முதல்வனாகிய பிரமதேவன் ஏறுகின்ற பரந்த சிறகுகளையுடைய அன்னத்தோடு, நீண்டகொடியாகிய சேவல் போர் செய்த ஆற்றலை இவ்வகையென்று சொல்லவியலுமோ? தனது கூரிய கால்களின் நகக்குறியினால் அன்னத்தின் நெஞ்சைக்குத்திய அக்காயத்தினின்றும் உதிரம் பெருகியொழுகும்படி தேவலோகமும் அதிரத்தக்கதாய்த் தன்வலிய சிறகாலடித்தது. எ - று. (உ௩)

இத்தலைய ருஞ்சமரி ழைத்தகரு டக்கொடியி ழந்து நெடுவான்
மொய்த்தசிறை தட்டியெழ வோதிமம தன்பிறகு முந்து றுவதாற்
கைத்தலைநெ டுங்கதைபொ றுத்தெறிக ணத்தலைவர் கண்டு கதழ்வார்
சித்திரமு யிற்கொடிய குக்குடம வற்றின்வழி சென்று தொடர.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திற் பெரும்போர் செய்தகருடன் வலியிழந்து பெரிய ஆகாயமார்க்கமாய்த் தன்னிரு சிறகையும் புடைத்துக்கொண்டு பறந்தோட, அன்னமும் அதனைப்பின்றொடர்ந்து பறக்கின்றமையால், அழகியமயிலும் கொடியாகிய சேவலும் அவற்றின்பின்னே சென்று துறத்த, கைகளில் நீண்ட கதாயுதமேந்திப் பகைஞர்மேலெறியும் பூதகணநாதர் அதுகண்டு மனங்கொதிக்கின்றார்கள். எ - று. (௨௪)

சென்றிடுபெ ருந்திசையு மண்டமுமதிர்ந்துயிர்சி தைந்து மறுக
மன்றன்மல ரோனுலக டைந்தெகின்ம றைந்தறுவ யக்க லுழனு
நின்றெழுது றுக்கொடுமு குந்தனுல கத்திடைநி மிர்ந்து மறையக்
கன்றியசி னத்தொடுதொ டாந்தடிப டர்ந்ததுக லாப மயிலே.

(இ - ள்.) அன்னமானது தான் செல்லுந்திசைகளும் அண்டகோடிகளும் அதிர்வெய்தி ஆங்குள்ள சீவராசிகளும் அழிந்து துக்கிக்க, மணங்கமழுந் தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனுடைய சத்தியலோகத்தை யடைந்து மறைந்துவிட்டது. வெற்றிதங்கிய கருடனும் அங்கிருந்துண்டாகிய பயத்துடன் விஷ்ணுமூர்த்தியின் வைகுந்தத்திலே யோடி மறைந்துவிட, தோகையையுடையமயிலானது மிகுந்தகோபத்துடன் பின்றொடர்ந்து சென்றது. எ - று. (௨௫)

ஆயிரமி தழ்க்கமல பீடிகையி ருக்குமய னுதி யுலகிற்
பாயதுக ணத்தினில னத்துயிர்செ குத்தது படர்ந்து நெடுவா
னேயதுமு குந்தனுல கெய்தியவி ருஞ்சிறைவ யக்க லுழனைப்
போயுயிர்ப றித்ததுமு குந்தனுல கம்பொடிப டச்சி கறியே.

(இ - ள்.) ஆயிரம் இதழ்களையுடைய தாமரைப்பீடத்திலிருக்குஞ் சதுமுகனுடைய சத்தியலோகத்தில் முதலிற்பாய்ந்தது. ஒரு கணப்பொழுதிற்குள்ளாக அன்னத்தினுயிரை யகற்றியது. அங்கிருந்து சென்று, நீண்ட ஆகாயவழியாக வைகுந்த மெய்தி அவ்வைகுந்தம் தூள்படும்படியழித்து, அங்கே மறைந்திருந்த பெரிய சிறகுகளையுடைய வெற்றிபொருந்திய கருடனையணுகி அதன் உயிரைப் போக்கியது. எ - று. (௨௬)

அங்கணம ரர்க்குமுத லய்கன்மு குந்தனுல கத்தை யழியாச்
செங்கமல நாயகனி ருந்தவுல கப்பதனி சிநதி டமுனிந் ...[சிரூழ்
தெங்கணும்வெ குண்டுகொடி வாரணமு யிர்ப்பொறைகொ றித்த தெ
வெங்கணிகல் வாளெயி றுடைத்தலைவ ரெங்கணும்வெ குண்டு முனிவார்.

(இ - ள்.) கொடியாகிய சேவலானது, அவ்விடத்திலே தேவர்களுக்கு முதற்றலைவராகிய விஷ்ணுவின் (வைகுந்த) லோகத்தையழித்து, செந்தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன் பதவியாகிய சத்தியலோகமு மழியும்படி கோபித்து, இவ்விருபதவிகளிலுமுள்ள பலசீவராசிகளையுங் கோபித்துப் புசித்தது. அக்கினிசூழ்ந்த கொடிய கண்களையும் வலியமைந்து ஒளிசெய்யும் பற்களையுமுடைய கணத்தலைவர்கள் நால்வரும் எங்கெங்குங் கோபித்துச் சீறுவார்.

இப்படிய ருஞ்சமரி ழைத்திடும திர்ப்பிணிலெ ழுந்த விமையோர்
கப்படிவி ரற்பதமு றுத்தநெடி தோடினர்க லக்க முறுவா

செப்படியி னிக்குடியி ருப்பதென விம்மலினி ரங்கி வெருவா
மைப்படிக ளத்தனட னம்புரித ருங்கயிலை வந்த ணுகினார்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணமாகப் பெரும்போர் செய்யும் அதிர்ச்சியால் பயந்தோடிய தேவர்கள், தம்பாதங்களிலுள்ள கிளைகள்போன்ற விரல்கள் நிலத்திற் பதிய விரைந்தோடிக்கலங்கி, இனிநாம் எங்ஙனங் குடியிருப்போமென்று விம்முதலுடன் துக்கமெய்தி, ஆலாலவிடந்தங்கிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் ஆனந்த நடனமியற்றுந் திருக்கைலாயமலையைச் சேர்ந்தார்கள். எ-று.

"கப்படி விரற்பதம்" என்பதை, "அடிகப்பு விரல்பதம்" எனமாற்றுக. ()

அன்னவர்தி ருக்கயிலை யண்மினர்கொ டுஞ்சமர டர்த்த மயிலு
மின்னெயிறு டைக்கணமும் வாரணமு மக்கயிலை வெற்பு மருவி
மன்னியொரு பாகமுற முந்தமர ரம்பொனணி வாயி லினுறு
வின்னலினி யாரொடுப்வி ளம்புதுமெ னத்தனியி ரங்கி மொலிவார்.

(இ - ள்.) அத்தேவர்கள் திருக்கைலையை யடைந்தார்கள். பெரும்போர் புரிந்தமயிலும், மின்னுகின்ற பற்களையுடைய பூதகணத்தலைவர்களும், சேவலும் அக்கைலாயகிரியை யடைந்து ஒருபக்கலிற் பொருந்தியிருக்க,முற்படவந்த தேவர்கள் அழகிய பொன்னாலாகிய திருவாயிலையடைந்து, நமக்குற்றதுன்பத்தை இனியாவரோடு விண்ணப்பிப்போமென்று தனித்தனி இரக்கமெய்தினார்கள். எ - று.

"யாரொடும் விளம்புதும்" என்றது - கருடனும் அன்னமும் அழிந்ததுடன் வைகுந்தமும் சத்தியலோகமும் பாழ்ப்படுத்தப்பட்டமையின் அவற்றின் இறைவர்களான திருமால் பிரமன் இவர்களோடு முறையிடுவதா, துன்பிழைத்த மயிலும் சேவலும் குமாரசுவாமியின் வாகனமுங் கொடியுமாகலின் அவர்பால் முறையிடுவதா,சூரனபதுமன் சிங்கன் தாரகனெனும் கணத்தலைவர்கள்சிவபெருமானுடைய ஆட்களாகலின் அவர்பால் முறையிடுவதாவென்று தேறுதுவருந்தினரென்பதாம். (உ௬)

ஆயதுநி கழ்ந்தபொழு தாரணமு தற்பரனை யாடல் பரவிச்
சேயொளிவி ரித்தபத பங்கயம்வ ணங்கினர்தி ருப்பி வரனு
மாயனையெ திர்ந்துநெடு வானவர்கு ழாமொடுவ ணங்கி வழிபா
டேயதுபு ரிந்துவெரு வந்துபடு தங்குறையி ரந்து புகல்வார்.

(இ - ள்.) ஆகிய இச்செய்தி நிகழ்ந்த காலத்தில், வேத முதல்வராகிய சிவபெருமானை நடன காலத்தில் தரிசனஞ்செய்து, செவ்வொளிபரப்பிய பாததாமரையைப் பணிந்தவர்கள் திருப்பிவரவும், மிகுதியாகிய வானவர்கூட்டமாக விஷ்ணுமூர்த்தியைக்கண்டு வணங்கி, தகுதியாகிய வழிபாடுகளைச்செய்து பயங்கொண்டு தமக்குற்ற குறைகளை முறையிட்டு யாசித்து விண்ணப்பஞ்செய்யத் தொடங்கினாராயினர். எ - று. (௩௦)

தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா.

மூவா முதலே முளரித் திருநாபிப்
பூவா ழுலகளித்த புண்ணியனே யெம்முயிரைக்
காவா யெனிலெவரே காப்பார் கடலுறங்குந்
தேவா பசுந்துழாய்ச் சென்னிப் பெருமானே.

(இ - ள்.) அழியாத முதற்பொருளே! திருவுந்தி யாகிய செந்தாமரைமலரினால் எல்லா வுலகங்களையும் படைத்த புண்ணிய மூர்த்தியே! நீ எங்களுயிரைக் காவாது விடுவாயாகில் வேறெவர்தாம் காக்கவல்லவர்? சுதர்சனப்படையேந்திய அறிதுயில்புரியுந் தேவனே! பசிய துளவமாலையணிந்த திருமுடியையுடைய கடவுளே!

அன்றோர் களிறுதி மூல மெனவழைப்பச்
சென்றோடி யோடா விடர்தீர்த்த சேவகனே
குன்றோ டினங்காத்த கோவே யுலகளந்து
நின்றோ யெரிவிழிக்கு நேமிப் பெருமானே.

(இ - ள்.) முன்னாளில், ஒரு யானை [கஜேந்திரன்] ஆதிமூலமேயெனக் கூப்பிட விரைந்தோடிச்சென்று நீங்காத துன்பத்தைத்தொலைத்த சேவகமுடையவரே! (கோவர்த்தன மென்னுங்) குன்றினால் பசுக்கூட்டத்தை (இந்திரன் பெய்வித்த சோனைமாரியினின்றும்) காத்தருளிய தலைவரே! உலகத்தைத் (திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு) அளந்து நின்றவரே! தீயைப்போலப் பிரகாசிக்கும் (சுதரிசனமென்னும்) சக்கராயுதமேந்திய பெருமானே! எ - று. (௩௨)

ஐயோ வமரா ருலகிறந்த தாழியாய்
வெய்யோ மெமைக்காப்பா ருன்னன்றி வேறுளரோ
மையோடு மேனி மயூரங் கிருசிறையாற்
செயயா ளுறைநின் றிருநாடு சிந்தியதே.

(இ - ள்.) ஐயோ! சக்கரதாரியே! தேவலோகம் அழிந்தது- கொடியோங்களாகிய எம்மை உன்னையன்றிக்காப்போர் வேறொருவருண்டோ? மேகம் போலும் நீல நிறமேனியையுடைய மயிலின் வலிய சிறகினால், திருமகள் வசிக்கும் உன்னுடைய திருநாடாகிய வைகுந்தமும் அழிந்தது. எ - று. (௩௩)

வாழி மலரோ னிருக்கு மலர்க்கோயில்
பூழி படச்சிதைந்து போயினதே யுங்கவரு
மாழி வரைப்புறத்தோ வண்டத்தி னப்புறமோ
ஊழி யளந்தா யெளியே முணரோமால்.

(இ - ள்.) தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமதேவன் எழுந்தருளிய சத்தியலோகமும் புழுதியாகச் சிதைந்துபோயிற்று. (அவ்விடங்களிலிருந்த) தேவர்களும், சக்கரவாளகிரியின் அப்புறமோ இவ்வண்டத்திற் கப்புறமோ [சென்றார்கள்.] ஊழிக்காலங்களை யளவிட்டவரே! அடியேங்கள் அறிந்திலோம். (௩௪)

நீரோறு தாமரையோ னேறு நெடுந்தூவிச்
சீரோறு மன்னஞ் சிதைந்ததாற் றேந்துளவக்
காரோறு பூங்கமலக் கண்ணா கடல்வண்ணா
போரேறே நீயேறும் புள்ளரசும் போயிற்றால்.

(இ - ள்.) தேன்துளிக்குந் துளவமாலையணிந்த கருநிறமமைந்த செந்தாமரைக்கண்ணையுடையவரே! கடல்போலும் நீல வர்ணமுடையவரே! நீரிலுள்ள தாமரையில் வசிக்கும் பிரமதேவன் ஊர்ந்து செலுத்தும் நெடிய தூவியையுடைய சிறப்புத்தங்கிய அன்னம் மடிந்தது. நீ ஏறிச்செலுத்தும் பட்சிராஜனாகிய கருடனும் உயிர்போயது. எ - று. (௩௫)

வெண்பாற் பிறையெயிற்று வெவ்வாய்க் கணநால்வ
ருண்பா னவர்க்கிவ் வுலகடைய்ப் போதுமோ
வெண்பா லடங்குமோ வெம்மோ ரிறப்பெல்லாங்
கண்பார் கருணை சிறிதுளவேற் காண்பேமால்.

(இ-ள்.) பால்போலும் வெண்மையாய்ப் பிறைபோலும் (வளைந்த பற்களை யும், கொடிய வாயையுமுடைய கணநாதர் நால்வரும் உண்ணப்புகுந்தால் அவர்கட்கு இவ்வுலகமுழுவதும் போதுமோ? (போதாது) எம்மனோர் இறத்தல் கணக்கிலடங்குமோ? திருக்கண் நோக்கியருள்க. சிறிது கருணையிருக்குமாயின் இறந்தோரை மீண்டுங்காணப் பெறுவோம். எ - று. (௫௬)

என்று வணங்கி யிமையோ ரெதிர்நிற்பப்
பொன்றுன் முளரிப் புயல்பூத் தனையோனும்
பன்றுண் மலர்க்கமலப பண்ணவனும் போயினார்
மின்று ரலங்கிலைய வேலோற் குறுகினார்.

(இ - ள்.) என்று தேவர்கள் பணிந்து எதிர்நிற்க, பொன்னிறமமைந்த அன்றலர்ந்த தாமரைபோலும் அவயவங்கள்வாய்ந்த மேகம்போலும் நிறந் தங்கிய திருமாலும், யாவருந்துதிக்கின்ற புதியதாமரை மலர்ப்பீடத்தை யுடைய பிரமதேவனுஞ்சென்று, மின்னலைவீசி யசைகின்ற தகட்டுவடிவாகிய வேற்படையேந்திய குமாரசுவாமிபால் அடைந்தார்கள். எ - று. (௫௭)

கண்டா ரிருகண் களிகூர்ந்தா ரோர்மருங்கு
தண்டா மரைமேக மன்னான் றனிநின்றான்
கொண்டா மரைத்தவிசு வீற்றிருக்கு மோதிமத்தோன்
விண்டா னுழந்தபரி செல்லாம் விளம்புவான்.

இ - ள்.) இருவிழிகளாலுந் தரிசித்து ஆனந்தமிகுந்தார்கள். குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரை மலர்ந்த மேகத்தையொத்த திருமால் ஒருபக்கலில் தனித்து நின்றார். ஒளிபொருந்திய கமலாசனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அன்னவாகனனாகிய பிரமதேவன் தேவலோகம் பட்டபாடு முழுவதையும் விண்ணப்பிக்கலாயினன். எ - று. (௫௮)

வாரார் முலையுமையா ளீன்ற மகவேயெம்
போரேறே வானுலகங் காத்தளித்த புண்ணியனே
தாரே றியகடப்பந் தாரோய் சமர்கடந்த
வீரா மயூரா விளங்கிலைய வேலோனே.

(இ - ள்.) கச்சணிந்த குயங்களையுடைய உமாபிராட்டியார் ஈன்றருளிய குழந்தாய்! போர்க்களத்தில் எங்கள் ஆண்சிங்கமே! தேவலோகத்தைக் காத் திரட்சித்த புண்ணியசுரூபியே! கடப்பமலர்களாற்கோத்த மாலையணிந்தவனே! (அசுரர்களோடாற்றிய) யுத்தத்தை வெற்றிகொண்ட வீரனே! மயில் வாகனனே! பிரகாசிக்கின்ற இலைவடிவான்வேலாயுதனே! எ - று. (௫௯)

தேவே புரந்தரனூர் செல்வமே செங்கமலப்
பூவே யெனக்கும் பொருள்விரித்த புண்ணியனே
மாவே யலங்கிலைய வேலோய் சுருதியருக்
கோவே கடம்பலரும் பன்னிருதோட் குன்றமே.

(இ - ள்.) கடவுளே! இந்திரனுக்கும் (பகைவரான சூராதியரையகற்றிக் கற்பகநாட்டை முறைப்படியளித்த) செல்வம் போல்வானே! செந்தாமரை மலரில் வசிக்கும் அடியேனுக்கும் வேதப்பொருளைவிளக்கிய புண்ணியவானே! பரிசுத்த மெய்திப்பிரகாசிக்கின்ற தகட்டுவடிவாகிய வேற்படையேந்தியவனே! வேதத்தினின்றும் நீங்காத தலைவனே! கடப்பமாலை விளங்குகின்ற பன்னிரு புயங்களையுடைய சிறுகுன்று போல்வானே! எ - று. (௪௦)

நாதா வொருதனியே நான்மறையே நாப்புரட்டி
யோதா மறையே பிரணவத்தி னுண்மயமே
பூதாதி யின்றும் புலப்படாப் போர்க்களிறே
வேதாக மத்துறையே தண்கருணை வெள்ளமே.

(இ - ள்.) தலைவனே! ஒப்பற்ற ஏகனே! நான்குவேத சொரூபியே! நாவைப்புரட்டிச் சொல்லப்படாத மறைபொருளே! பிரணவத்தில் நிறைந்த பூரணமே! பூதாதிகளிலிருந்தும் காணப்படாத போர்புரியும் யானைபோல்வானே! வேதசிவாகமங்களின் துறையே! குளிர்ச்சிபொருந்திய கிருபைப் பெருக்கமே! எ - று. (௪௧)

தேங்கு திரைததும்பு தெண்ணீரின் மெய்ஞ்ஞான
மோங்கி நிரம்பு சரவணத்தி னுற்பவமே
தாங்கு சிறியதண்டைத் தாளோ யிடையறுப்
பூங்கருணை யாறு முகம்பூத்த பொற்கிரியே.

(இ - ள்.) தேக்கெடுக்கும் அலைகள் ததும்புகின்ற தெளிந்தநீரில் மெய்ஞ் ஞானம் பெருகிநிரம்பிய சரவணப்பொய்கையில் திருவவதாரஞ்செய்தவனே! சிறியதண்டைசூடிய திருவடிகளையுடையவனே! நீங்காது திருவருள் பெருகும் ஆறு திருமுகங்களையுடைய பொற்கிரிபோல்பவனே! எ - று. (௪௨)

கூற்ற முரணறுக்கு மாறெழுத்துக் கொண்டடியேம்
போற்று மெளியாய் வலியாய் புராதனனே
யாற்ற லரும்புலத்தை வென்றோ ரகந்தெளிய
நோற்றிழைத்த வெண்ணூ லுடங்குமணி மார்போனே.

(இ - ள்.) கூற்றுவனுடைய வலிமையையகற்றும் சடக்ஷர மநுவைத் தியானஞ்செய்து அடியேங்கள் துதிசெய்கின்ற எளிமையானவனே! வலியோனே! பழையோனே! வெல்லுதற்கரிய வலியமைந்த ஐம்புலன்களை வென்றவர்கள் மனந்தெளியும்படி தவஞ்செய்தியற்றிய வெள்ளிய உபவீதமசையுந் திருமார்புடையவனே! எ - று. (௪௩)

என்று பலவு மெடுத்தேத்திக் கைகூப்பி
நின்று மலரானாய் புதையா நிகழ்ந்தநுவான்
கன்று சினக்கணமுங் கார்மயிலுங் குக்குடமுஞ்
சென்றெதிரந் தோடுங் கலுழனொடுஞ் சீறினவால்.

(இ - ள்.) என்று பிரமதேவன் பலவகையாகவும் எடுத்துத் துதித்துக் கைகுவித்து ஒருபக்கலில் நின்று வாய்பொத்திக்கொண்டு சொல்லுகின்றான். மிக்க கோபமுடைய பூதகணங்களும் நீலமயிலும் சேவலும்போய் அன்னத்துட னும் கருடனுடனும் போர்செய்தன. எ - று.

சீறுஞ் செயலொழிந்த திண்சிறைய வன்கலுழ
னேறுந் தமியே னெனைத்தாங்கு மோதிமத்தோ
டாறுஞ் சிறகோய்ந் தலமந் தயரிழந்து
மாறஞ் சினவாய்ப் புறங்கொடுத்து வானடைந்த.

(இ - ள்.) போர்புரிதலற்ற வலிய சிறகினைவாய்ந்த கருடத்தலைவனும், அடியவனாகிய என்னைத்தாங்குகின்ற அன்னத்துடன் அசைந்துகொண்டிருக்குஞ் சிறகுகளோய்ந்து வருந்திப் போர்புரிதலை விட்டுப் பகைவர்க்குப் பயந்தவைகளாய்ப் புறமுதுகுகாட்டித் தேவலோக மெய்தின. எ - று. (௪௫)

பின்போ யெனதிருக்கை மாளப் பெரிதிழைத்து
வன்போடென் னோதிமத்தை மாய்த்தா வயக்கலுழ
னென்போ டொடிய முடித்துமறு தேகினவாற்
பொன்போ லுருவா யரியுலகும் போயிற்றால்.

(இ - ள்.) பொன்போலுந் திருமேனியை யுடையவனே! அவைபின் றொடர்ந்து சென்று என்னுடைய பீடம்முதலியவை அழியும்படி மிகத்தீங் கிழைத்து, வலிமையுடனேயடியேன் (வாகனமாகிய) அன்னத்தை அழித்து வெற்றியுள்ள கருடனது எலும்புகளும் ஒடியும்படி கொன்று திரும்பிப்போயின. திருமாலினுலகமாகிய வைகுந்தமும் அழிந்துபோயிற்று. எ - று. (௪௬)

வானோ ரநேகரிறந் தாரவ் வானோரி
னேனோர் வடவரையும் பலவரையு மெய்தினார்
யானோ புகல்வே னிவர்பிழைத்தா ரிங்குற்றார்
தேனோ டினவண் டுழலுந் தெரியலாய்.

(இ - ள்.) தேவர்களில் அநேகர் இறந்துபட்டார்கள். அத்தேவரில் மற்றையோர் மேருமலையையும் பலமலைகளையுஞ் சென்றடைந்தார்கள். (அவ் விடயத்தை) அடியேனோ சொல்லவல்லவன்? இவர்கள்தான் பிழைத்தவர்கள். (என்னுடன்) இங்குவந்தார்கள். [தேன்] பெண்வண்டுகளுடனே கூட்டமாகிய ஆண்வண்டுகளும் சூழ்ந்துகொண்டிருக்குங் கடப்பமலர் மாலையணிந்தவனே!

என்றுரைத்த வெல்லாந் திருச்செவிசார்த் தெம்பிரான்
குன்றுருவ மன்ன கணத்தோர்க் கொணர்கென்று
னின்ற கணத்தோர் நெடிதோடிக் கூவுறலு
மன்றிழைத்த சூரன் முதலோர்வந் தண்மினார்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு ஓதிய பெருமானாகிய குமாரசுவாமி, கூறியவற்றையெல்லாம் திருச்செவியிற்கொண்டு, மலைபோலும் வடிவமைந்த அப்பூதகணங்கள் நால்வரைக்கொண்டுவருகவென்று கட்டளையிட்டனர். அருகிருந்த கணத்தவர்கள் விரைந்தோடிக்கூப்பிடவுந் தீமையிழைத்தசூரன் முதலானோர் வந்து சேர்ந்தார்கள். எ-று. (௪௮)

நாவாய் வறப்பக் குறுந்தா ணடுநடுங்க
வோவாத் திறலோய்ந் துயிர்நடுங்கி யுள்ளழிந்து
மேவா வெருவெருத்து நின்றனரால் வெங்காலந்
தீவாய் விழிந்தவிழி பாலிற் றிகழ்ந்தனவால்.

(இ - ள்.) நாவும் வாயும் வறளவும், குறுகியகால்கள் நடுங்கவும், நீங்காத வல்லபமும் நீங்கி, உயிர்நடுக்கெய்தி மனக்கலக்கமுற்று, மிகப்பயந்து வந்து நின்றார்கள். வெவ்வியசுழல்காற்று ஊழித்தீயுடன்கலந்ததுபோன்ற தன்மையுற்றுப் பார்த்தவிழிகள் பால்போல் வெளிதாய் விளங்கின. எ - று. (௪௯)

வந்தா ரடியற்ற மாமரம்போல் வீழ்ந்துபணி
தந்தா ரவரைத் தனிவே லிறைநோக்கிச்
செந்தா மரையுலகு மேலுலகுஞ் சேதித்தீர்
நந்தா வலிதொலைத்து வானவரை நாடழித்தீர்.

(இ - ள்.) வந்து அடியற்ற பெருமரம்போல வீழ்ந்து பணிந்தார்கள். அப்பூதகணங்களை யொப்பற்ற வேற்படைதாங்கிய இறைவன் கண்டு, சத்தியலோகத்தையும், அதன்மேற்பட்ட வைகுந்தத்தையும் பாழாக்கினீர்கள். தேவர்களது கெடாதவல்லபத்தை யகற்றி,அவர்கள் உலகத்தையும் அழித்தீர்கள்.எ-று.

நீவி ரினிப்போய் நெடுநீர்ப் பெருநிலத்துப்
பாவ நிருதர்குலத் துற்பவித்துப் பன்முறையாற்
றேவ ரிவர்க்கிடுக்கண் செய்வீர் கடைமுறையெம்
பூவிலைய வேலாற் றொலைந்து கதிபுகுவீர்.

(இ - ள்.) நீங்கள் இனிப்பெரிய கடல்சூழ்ந்தவிசாலமான பூலோகத்திற்போய், பாவச்செயலையுடைய அசுரர்குலத்திற்றோன்றி,பலவகையாலும் தேவர்களாகிய இவர்களுக்குத்துன்பஞ் செய்வீர்கள். இறுதியில் எம்முடைய வழகிய அச்ச வடிவாகிய வேலாயுதத்தாலுயிரிழந்து கதியடைவீர்கள். எ - று. (௫௧)

என்னுங் கடுஞ்சாபங் கேளா விகற்பூதர்
மின்னுஞ் சுடரிலை வெள் வேலோற் பதம்போற்றி
மன்னுங் கொடியே நிருதர்குலம் வைகுறினு
நின்னன் பகலாத நெஞ்செமக்கு வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) என்கின்ற கடுமையாகிய சாபவார்த்தையைக்கேட்டு வலிபொருந்திய பூதகணங்கள், பிரகாசிக்கின்ற வொளிபொருந்திய வெள்ளிலைபோன்ற வேலாயுதமேந்திய குமாரகடவுளது திருவடிகளைத்துதித்து, கொடியேங்களாகிய நாங்கள் அசுரர்குலத்திலிருந்தாலும் தேவரீருடையபத்தி நீங்காத மனதையடியேங்களுக்கு அநுக்கிரகிக்கவேண்டும். எ - று. (௫௨)

ஈதன்றி மற்றொன் றுளதா லெளியோங்கள்
போதுங் குலந்துப் புரிதவத்தா னெட்டிலைவேல்
காதுந் திறத்திறக்குங் காலை மயிலாகிப்
பாதம் பொறுக்கக் கொடியாகப் பாலிப்பாய்.

(இ - ள்.) இஃதல்லாமல், மற்றோர்வேண்டுகோளுமுளது. (என்னெனில்) அடியேங்கள் பிறக்குமசுரகுலத்திற்செய்கின்றதவத்தால்,நெடிய இலைபோலும் வேலாயுதங் கொல்லுந்தன்மையால் இறக்குங்காலத்தில், மயில்வாகனமாய்த் தேவரீர் திருவடியைத் தாங்கவும், (சேவலாகித் தேவரீருக்குத்) துவசமாகவும் வரந்தருளவேண்டும். எ - று. (௫௩)

ஆய வரமிரண்டு மெம்மா லருடியெனத்
தூய முறுக்கெயிற்றுச் சூரன் பதுமனொடு

மேய வுவகையொடும் பெற்றார் மிகுதவத்தான்
மாயை வயிற்றிலிவர் நால்வோரும் வைகினார்.

(இ - ள்.) ஆகிய இரண்டுவரங்களையும் அடியேங்களுக்கு அருளுகவென்று வெள்ளிய வளைந்த பற்களையுடைய சூரனென்பவன் பதுமனோடு பொருந்திய சந்தோஷமாய்ப் பெற்றுக்கொண்டனன். மிக்கதவத்தினால் இந்நால்வரும் மாயையின் வயிற்றில் கருவடைந்தார்கள். எ - று.

“சூரன்பதுமனோடு மேய உவகையொடும் பெற்றான்” என்றது சூரன் பதுமனென்னு மிவ்விருவரும் ஓர்வடிவாய்ப் பிறக்கவரம் பெற்றுக் கொண்டமையின். இது காரணத்தினாலேயே சூரபதுமனெனும்பெயர் விளங்கலாயது.

மாளா வலிதொலைந்து மாண்ட வயக்கலுழன்
றாளா ரரவிந்த னேறுந் தனியெகினந்
தூளாய் முடிந்த சுரருலக மெம்பிரான்
றோளா றிரண்டுடையான் சொல்லினிலை பெற்றனவால்.

(இ - ள்.) அழியாதவல்லபமழிந்திறந்த வெற்றிதங்கிய கருடனும், நாளத்தையுடைய தாமரையைப் பீடமாகக்கொண்ட பிரமதேவனேறிச்செலுத்தும் அன்னமும், தூசுபட்டழிந்த தேவலோகமும், எமது பெருமானாகிய பன்னிரு திருப்புயங்களையுடைய குமாரக்கடவுளின் திருவாக்கினால் பண்டைய நிலைமையுற்றன. எ - று. (௩௫)

பூரிக் கமல விழியாற்கு மூதுணர்ந்த
வேரிக் கமலத் தயற்கும் விடையருளி
வாரிக் கருணைப் பெருமான் மயிலுகைத்துப்
பாரித்த கந்த பணிவரையிற் போயினான்.

(இ - ள்) பெருமைதங்கிய செந்தாமரைபோலும் விழியையுடைய திருமாலுக்கும் தேன்பொருந்திய கமலாசனத்தையுடைய மூதறிவு பொருந்திய பிரமனுக்கும் விடைகொடுத்தனுப்பி, கருணைக்கடலாகிய குமாரசுவாமி மயில்வாகனமேறிச்செலுத்தி மிகப்பெரிதாயுள்ள குளிர்ச்சி வாய்ந்த கந்தமாதனகிரிக் கெழுந்தருளினார். எ - று. (௩௬)

என்று மிளையா னியம்பு மொழிதிறம்பாத்
துன்று துணைத்தடந்தோட் சூரன் பதுமனொடு
மொன்று தனிவயிற்றி னோருருவா யுற்பவித்தார்
நின்ற விருவ ருடன்பிறந்தா ரீணிலத்தில்.

(இ - ள்.) எக்காலமும் இளையவன் சொல்லும் வார்த்தையைத் தடுக்காத நெருங்கிப்பரந்த இருதோள்களையுடைய சூரனும், பதுமனென்பவனும், பொருந்திய மாயையின் ஒப்பற்ற வயிற்றில் ஒரேவடிவமாய் இப்பூமியிலுதித்தார்கள், மற்றையவிருவரும் (தனித்தனியே) உடன்பிறந்தார்கள். எ - று.

சூரனாதிய நால்வர் மூவராய் பிறந்தார்களென்க. (௩௭)

சூலப் படைபொறுத்த சூரபன்ம னென்றொருவன்
சீலக் குணமொழிந்த சிங்கமுக னென்றொருவன்
சாலத் தவமிழைத்த தாருகனென் றொருவன்
ஞாலத் தசுரகுல மன்னவராய் நண்ணினார்.

(இ - ள்.) சூலாயுதமேந்திய சூரபன்மனென்றொருவனும், கற்றுணைநீங்கிய சிங்கமுகனென்றொருவனும், மிகத்தவஞ்செய்த தாரகனென்பவன் ஒருவனும் (ஆகவிம்மூவரும்) பூலோகத்தில் அசுரகுல மன்னவர்களாகப் பிறந்தார்கள்.

பூவிற் பொலியும் புனைகழலோன் போர்வேலாற்
காவற் கணத்தோ டிருவர் கலந்தொழிந்தார்
தூவிற் பொலிசூலச் சூர னுயிரிறந்து
சேவற் கொடியு மயிலுமெனச் சென்றெழுந்தான்

(இ - ள்.) தாமரைமலர்போலும் விளங்கும் அழகமைந்த திருவடியையுடைய குமாரக்கடவுளின் யுத்தத்தில் வேற்படையாலிறந்து, (சிங்கமுகன் தாரகன் என்னும்) இருவரும் திருக்கைலையின் காவற்கணத்தோடு கலந்துபோனார்கள். பரிசுத்தமான வொளிவீசும் சூலாயுததாங்கிய சூரபன்மனுயிர் நீங்கி, கொடியாகிய சேவலாகவும் (வாகனமாகிய) மயிலாகவும் வடிவங்கொண்டனன். எ - று. (௧௯)

ஈது நிருதர்பிரா னெய்தியவா றிக்காதை
யாதி முதனு ளரும்பியதா லென்றருளிச்
சூத னுரைத்தபரி செல்லாந் தரிசறுத்த
மாதவத்தோர் கேட்டு வழுத்தி மகிழ்சிறந்தார்.

(இ - ள்.) இதுதான் அசுரமன்னனாகிய சூரபன்மனடைந்தவகை. அச்சரித்திரம் முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளியது என்று சூதமுனிவர் கூறியவகை முழுவதையும், (ஆணவாதி) முக்குற்றங்களையொழித்த பெருந் தவசிகளாகிய நைமிசாரணிய முனிவர்கள் கேட்டுத்துதித்துக்களிகூர்ந்தார்கள். எ - று. (௨0)

அறுசீரக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஈங்கிவணிப் பரிசாய தெனவுணர்த்த வுணர்ந்தனம்யா மினியீ தையய
வாங்குபிறை வளையெயிற்று வாளவுண ருயிரொழிய மடிந்த ஞான்று
வீங்குதுணைப் பணைத்தமுலை யயமுகியு மிவட்பயந்த வெய்ய வேற்கட்
டாங்குகருங்குழன் மாயையெனுமவளுமொழிந்தவழிசாற்றவேண்டும்

(இ - ள்.) ஐயனே! நாங்கள் இவ்விடத்தில் இச்சரித்திர மிவ்வாறுயிற்றென்று தெரிவிக்கத், தெரிந்தோம். இதன்மேல் வளைந்த பிறைச் சந்திரன் போலும் பிரகாசிக்கின்ற வளைந்த பற்களையுடைய வசுரர்கள் மூவரும் உயிர் நீங்க இறந்தகாலத்தில், பருத்து விம்மித்த இரு தனங்களையுடைய அயமுகியென்பவளும் இவளைப்பெற்ற கொடிய வேல்போலுங் கண்ணையும் கரிய கூந்தலையுமுடைய மாயையென்று சொல்லப்பட்டவளும் இறந்தவகையினைத் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டும். எ - று. (௨௧)

என்றுமுனி வரரியம்ப விருந்தவத்தி னருவகொழுந்தா யெழுந்த சூதன், வென்றுபுலன் களையிகந்த மாதவத்தீர் கேண்மினென விளம்புமனாட், பொன்றிகழ்கின் கிணிமுளரித் தன்னுடையந்தாண் முருகனெனும் பொருத ஞாட்பின், மன்றவிலமுங் குழன்மாயை அதிர்ப்பைக்கோர் மறையுறந்து மறைந்து போனாள்.

(இ - ள்.) என்று முனிசிரேஷ்டர்கள் பிரார்த்திக்க, பெரியதவத்தின் அரிய கொழுந்தாக முளைத்த சூதமுனிவர், பஞ்சேந்திரியங்களையும் வெறுத்துச் செயித்த பெருந்தவத்தினரே! கேளுங்களென்று சொல்லத்தொடங்கினர். முற்காலத்தில் பொன்மயமாக விளங்கும் கிண்கிணியையும் சதங்கையையும் அணிந்த தாமரைமலர் போன்ற அழகிய திருவடியையுடைய முருகக் கடவுளோடும் சூரனுதியர் போர்செய்த யுத்தபூமியில், மணம் வீசுகின்ற கூந்தலையுடைய மாயையென்பவள் பானுகோபனுக்கு ஓரிரகசியங் கூறி மறைந்து சென்றாள். எ - று. (௬௨)

போயநெறித்தலைப்பயந்த மகட்புணர்ந்துன் னுடன்பிறந்த புதல்வர்க் கெல்லா, மேயவிற லினிபுகுதா தொருகுமரன் றிருக்கைவடி வேலால் வீவா, ராயதுவாக அறுமளவுமிவணிருத்தி மந்தரவெற் படைகின்றேன்யான், றீயநெறிக் கொடுஞ்சூரன் முதலியோர் களத்துலக்குஞ் செயனீ யோர்வாய.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு) போகின்ற வழியிலே தான் பெற்ற புதல்வியாகிய அயமுகியைச் சேர்ந்து, உன் உடன்பிறந்த புத்திரர்களுக்கெல்லாம் (இதுகாறும்) பொருந்திய வெற்றி இனி யுண்டாகாது. ஒப்பற்ற குமாரகடவுளின் திருக்கரத்தேந்திய வேற்படையால் (அவர்கள்) இறப்பார்கள். ஆகிய வச்செய்தி வருமளவுமெல்லையும் நீ யிங்கிருக்கக்கடவை. நான் மந்திரகிரிக்குச் செல்கின்றேன். கொடுமையுடைய வலிய சூரன் முதலானோர் போர்க்களத்தில் இறக்குஞ் செய்தியை நீ யறிந்திருக்கக் கடவாய். எ - று. (௬௩)

மந்தரவெற் பினையடைந்து சீகுலமாப் பருப்பதத்து வருகின்றேன்யா, னிந்நெடுங்கொடுஞ்சமரி னிவரிறப்ப துணர்ந்துபின்னரிவ ணுறாது, வந்தெதுதி வருந்தலைநீ சீகுலவெற் பினைநோக்கி வருதி யென்னா, வந்தரவானவர் கருதிநகை விளைப்ப மாயையவ ளகன்று போனாள்.

(இ - ள்.) யான் மந்தரகிரியை யடைந்து பெரிய சீகுலபர்வதத்திற்கு வருகின்றேன். இப்பொழுது நிகழும் பெரிய வலிய போரில் இவர்கள் இறப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு அதன் பின்னர் இவ்விடத்திலில்லாமல் வருதுவிடுக. இவர்கட்காக நீ வருந்தவேண்டாம். சீகுல பர்வதத்தைநோக்கி வரக்கடவாயென்று ஆகாய வாசிகளாகிய தேவர்கள் உணர்ந்து நகை செய்யும்படி மாயையென்பவள் ஆங்கிருந்து நீங்கிப்போயினள். எ - று. (௬௪)

பொருசினத்த வாளவுணர் கிளைமுழுது மடிகளத்துப் புலவு வேலாற், செருவொழிய வுயிரிறந்தார் மாயைதனைப் பயந்தளித்த தீயோ னோடிந், திரவுலகஞ் சிறைப்படுத்த சூரனத னிரணியன்பா தலத்தைச் சார்ந்தா, னருகியசேம மெனத்தெளிந்த வண்ணியய முகிய ரற்றி யோடினானால்.

(இ - ள்.) போர்செய்கின்ற கோபத்தையுடைய வாளேந்திய அசுரக்கூட்ட முழுவதும் யுத்தபூமியில் புலால் மணங்கமழும் வேற்படையினால் யுத்தம் நீங்க உயிர் இறந்தார்கள். "மாயையென்பவளைப் பெற்றெடுத்த கொடியோனாகிய அசுரேந்திரனோடும் கற்பகத்தருவையுடைய தேவலோகத்தைச் சிறைசெய்த சூரபன்மன் பெற்ற இரணியன் பாதல லோகத்தை யடைந்தனன். உருகிய

செம்பு தெளிந்தாற்போன்ற கண்ணை யுடையவளாகிய அயமுகி அழுதுகொண்டே யோட்டமெடுத்தாள். எ - று. (௬௬)

மலைத்தலையெம் முலைத்தலத்தி னிடியென்றன் கரம்புடைக்கு மருளு மேங்கும், பிலப்பகுவாய் திறந்துமுக டதிரவெடுத் தழுதரற் றும் பின்பார்த் தோடுங், கொலைத்தலைமுத் தலைப்படையோன் கொடுத்தவர மின்றளவோ வென்று கூறு, முலைத்தலைநின் றுருகுமெழு கெனக்குழைந்து தனையீன்ற றுறையு ளுற்றாள்.

(இ - ள்.) மலையின் சிகரத்தை யொத்த வலிய தனத்தினிடத்தில் இடி யென்று சொல்லும்படி தன் கையினால் அடித்துக்கொள்ளுவாள், மயங்குவாள், ஏக்கமடைவாள், பிலம்போலப் பிளவுபட்ட வாயைத்திறந்து ஆகாய முகடும் அதிரும்படி உரத்த சத்தத்தோடு அழுது புலம்புவாள், பின்புறம் பார்த்துக் கொண்டே ஓடுவாள், கொலைத்தொழிலிற் றலைமைபெற்ற முத்தலை வேலாகிய சூலாயுதத்தைத் தாங்கிய சிவபெருமான் கொடுத்தருளியவரம் இன்றளவு தானோவெனக் கூறுவாள், உலைக்களத்தினின் றுருகுகின்ற மெழுகுபோல வுருகித்தன்னைப்பெற்ற தாயையென்பாள் இருக்குமிடத்திற் சென்றாள். எ - று.

சிகுலமாப் பருப்பதத்தி னழுதரற்றிச் செல்வாளை யெதிர்ந்து செல்லா, மாகுலமுற் றறப்புதைந்த தெனவுணர்ந்த மாயைநெடு மண்ணில் வீழ்ந்தாள், சோகமெடுத் தலைப்பமற்றை யயமுகியு மவளடியிற் றுயர்ந்து வீழ்ந்தா, ளாகுலத்துக் கொருநிலைய ருலகதிரத் தழுவியழு தரற்றி னாரால்.

(இ - ள்.) பெரிய சீகுலபர்வதத்தில் அழுதுபுலம்பிச் செல்கின்ற அயமுகியை யெதிர்கொண்டு சென்று பெரிய குலமுழுவதும் அழிந்துவிட்டது, என்று தெரிந்துகொண்ட மாயையென்பவள் பெரிய பூமியிலே வீழ்ந்தாள். துன்பமதிகரித்து வருத்த, அயமுகியும் அம்மாயையின் காலில் துக்கமுற்று வீழ்ந்தாள். துக்கத்திற்கு ஓர் இருப்பிடமாகிய (அயமுகி மாயையென்னும்) இவ்விருவரும் ஒருவரை யொருவர் கட்டிக்கொண்டு உலகமதிரும்படி அழுது புலம்பினார்கள். எ - று. (௬௭)

அந்தரவா னவர்பணித்த பணிதலைக்கொண் டியற்றுமுடம் பயர்வு தீர்ந்தார், கந்தருவ ரியக்கர்சித்தர் விஞ்சையாதர தீராத கவ்வை தீர்ந்தார், சுந்தரிமங் கலந்தடவி நெஞ்சுதொட்டு முறுவலித்துத் துயரந் தீர்ந்தா, ளிந்திரனை முதலினோர் காற்றழும்புங் கரததழும்பு மிழந்தா ரன்றே.

(இ - ள்.) சுவர்க்கலோகத்துள்ள தேவர்கள், கட்டளையிட்ட கட்டளையைச் சிரமேற்றாங்கி நடத்துகின்ற தங்கள் உடல் வருத்தந் தீர்த்தார்கள். கந்தர்வர், இயக்கர், சித்தர் வித்தியாதரர் (ஆகிய இவர்கள்) தங்களுடைய இடையறாத துன்பத்தை நீங்கப்பெற்றார்கள். இந்திராணி தனது மங்கல சூத்திரத்தைத் தடவிப்பார்த்து நெஞ்சையுந்தொட்டுப்புன்னகைசெய்து துன்பந்தீர்ந்தாள். இந்திரன் முதலானவர்கள் தங்கள் காற்றழும்புங் கைத்தழும்பும் போக்கினார்கள்.

பொருவருவெண் குடைநிழற்றிப் பொதுக்கடிந்து பல்லண்டப் புவனமெல்லா, மருவரம்பெற் றினிதளித்த வசுரர்குல மொருகளைத்தி னவிந்து மாளத், திருவிழந்த விந்திரற்சென் றடுகளத்தி னெதிரு

புறந் தந்து மானச், செருவிழந்த தலைவரின் முகமலர்ந்து தமதாணைதஞ் செலுத்துவரால்.

(இ - ள்.) சமானமற்ற வெண்குடை நிழற்றிப்பொதுத்தன்மை நீங்கி, பல வண்டங்களையும் (அருமையான வரத்தால்) இனிதாக ஆண்டிருந்த அசுரர் குலம் ஒரோயுத்த களத்தில் அழிந்திறந்தமையால், கற்பகத்தருவையிழந்த இந்திரனோடுபோய்ப் போர்க்களத்திலெதிர்ந்து புறங்காட்டியோடிப்பயங்கரமான போரையிழந்த தலைவர்கள் யாவரும் இனி முகமலர்ச்சிகொண்டு தங்கள் ஆணையைச் செலுத்துவார்கள். எ - று. (௬௯)

அரிமுகவ னெடுத்துரைத்த மொழியுணரா யண்டமுற்று மளந்த செங்கோ, லெரியினுகுத் தனைபோலும் பெருவரனு மெறுழ்வலியு மிழந்தாய் போலு, மரியவுயிர்த் துணைவனெ னவோருயிரா யினிப்பிறப்பாருளரோ கெட்டேன், விரிதருகற் பகநீழ லிந்திரனா ரசுகொண்ட வெகுளி வேலோய்.

(இ - ள்.) சிங்கமுகன் எடுத்துச் சொன்ன நன்மொழிகளை யறியாமற் போயினை, அண்டங்கள் முழுவதையும் அரசுநடத்திய செங்கோலைத் தீயிலெறிந்தனைபோலும் (பெறுதற்கரிய) பெரிய வரங்களையும் மிக்க வல்லமையையும் இழந்தனைபோலும். பொருந்திய உயிர்த்துணைவர் என்றுசொல்ல (இருவருங் கூடி) ஒருருவாய்ப் பிறப்பவருண்டோ? ஐயோ! விரிந்தகற்பகத்தருவின் நிழலிலுள்ள இந்திரனது அரசாட்சியையுங் கைக்கொண்ட கோபந்தங்கிய வேலேந்தியவனே! எ - று. (எ0)

ஒழியாத பெருவளனு மூவர்க்குஞ் சலியாத வுரனு மென்று, மழியாது பெறுவானு மழிந்தனைமற் றனைத்தெழிலு மழிந்த தேயோ, சுழியாறு சடைக்கரந்தோன் மதலையிவ னென்றுரைத்த சொற்கேளாயாற், பழியாவி சுமந்துநுமை யிழந்திருந்தே னுடம்பிறந்த பரிசு நன்றே.

(இ - ள்.) நீங்காத பெருஞ்செல்வத்தையும் மும்மூர்த்திகட்கும் பின்னிடாத வல்லமையையும் எக்காலத்திலு மழியாதிருக்கப்பெற்ற வரத்தையும் அழியப்பெற்றாய்! உன்னழகும் அழிந்துவிட்டதோ! சுழிபொருந்திய கங்கையாற்றினைச்சடையில் மறைத்த சிவபெருமானுடைய குமாரனிவன் என்றுணர்த்திய வார்த்தையைக்கேளாமற் போயினை. உங்களையிழந்தும் யாவரும் பழிக்கும்படி பிராணனைச் சுமந்துகொண்டிருக்கின்றேன். யானுங்களோடுதித்ததன்மை நன்றாயிருந்தது. எ - று. (எக)

என்னவரற்று மயமுகிகட் குமிழியெடுத் தெறிபுனலை யிருகை மாற்றி, மனமயக்க மொழிதியென மாயைமகட் கருகிருந்து மம்மர் தீரப்பாள், பிணைமயிலுங் கொடியுமெனப் பெறற்கரும் பேறினிதுபெற்றுப் பொலிந்தான் முன்னோ, னனமுகைகரு நான்முகனு மரியுமிவ னடிதொழுதற் கணியவன்றே.

(இ - ள்.) என்றலறுந்தும் அயமுகியின் கண்களினின்று குமிழ்விட்டொழும் (துக்க) பாஷ்பத்தைத் தன்னிருகைகளாலுந் துடைத்து, இனிமனமயக்கம்நீங்கக்கடவாயென்று மாயையானவள் அயமுகிக் கருகிலிருந்து மயக்கத்தை நீக்குபவளாய், உன் மூத்தோனாகிய சூரபதுமன் அலங்காரமுடைய மயில் வாகனமும் (சேவற்) கொடியுமாக வொருவரும் பெறுதற்கரிய பதவியைப்

இனிதாகப்பெற்று விளங்கினான். அன்னத்தைச் செலுத்தும் பிரமதேவனுந் திருமாலும் வணங்குதற்கு இவன் பாதங்கள் அருமையுடையனவல்ல. எ - று. (எ௨)

பண்டிழைத்த மாதவத்தா றிவ்விடத்தன்மற் றிஃதின்மேற் பதவியுண்டோ, தண்டையஞ்சீ றடிக்களுந் துகளிழுகப் பெற்றனனோத் தவமோ வென்ன, வண்டிமிர்பைந் துணரோதி யன்னையுரைத் தனளவளை வதன நோக்கிக், கெண்டையங்க ணயமுகியுஞ் சிறிது மனக் கவலொழிந்து கிளப்ப தானாள்.

(இ - ள்.) முன்னேயியற்றிய பெருந்தவத்தினால் இப்பதவியை யடைந்தனன், இதன்மேல் வேறு பதவியுமுளதோ? தண்டையணிந்த வழகிய சிறிய பாதங்களிற் பொருந்திய பராகங்கள் தன்மீது படியப் பெற்றனன். இஃதென்ன தவமோவென்று வண்டுகளொலிக்கும் பசியமலர்க்கொத்து பொருந்திய கூந்தலையுடைய தாயாகிய மாயை கூறினாள். சேற்கெண்டைபோலும் அழகிய கண்ணையுடைய அயமுகியும் சிறிது மனத்துயரமகன்று தாயின் முகத்தைப் பார்த்துச்சொல்லுகின்றாள். எ - று. (எ௩)

சூரபன்ம னடுகுருதிப் புகர்முகத்த வேலினுரந் தொலைந்து வெற்றி, வீரநெடுஞ் சிறைமயிலுஞ் சேவலுமா யினனென்ன விளம்பினையத், தாரகனு மரிமுகனுஞ் சென்றடைந்த திசையுணரோ னடியேனன்னோர், சோரிசொரி முத்தலைசூன் மறலிவலைப் பட்டனரோ சொல்க வென்றாள்.

(இ - ள்.) சூரபன்மனானவன், கொல்லுகின்ற வுதிரக்கறை பொருந்திய முகத்தையுடைய வேலினால் வலிகுன்றி, வெற்றியும் வீரமுமுடைய நெடிய சிறகமைந்த மயிலுஞ்சேவலுமாக வாயினனென்று கூறினை. அந்தத்தாரகனும் சிங்கமுகனும் போய்ச்சேர்ந்த திசையை அடியேனறியேன். அவர்கள் உதிரஞ் சிந்தும் முத்தலைச் சூலந்தாங்கிய இயமனது காலபாசத்தி லகப்பட்டனரோ? சொல்லவேண்டுமென்றாள். எ - று. (எ௪)

ஆயதுமுற் றுணர்ந்தறிவா னுரைக்கின்றே னயமுகிமற் றறிதியென்ன, மாயையுரைத் திடுமனையோர் கயிலைவரு கணத்தினொடும் வாழ்ந்தா ரென்னத், தீயவிளைத் திடுமிவரிப் பெறற்கரும்பே றடைந்த தென்னை செப்பு கென்று, டாயெனவின் றிவட்பயந்தா ளவட்கறிந்த முறையனைத்துஞ் சாற்ற லுற்றாள்.

(இ - ள்.) அவர்களெய்திய கதியை முழுதுந்தெரிந்து நீ யறியும்படி சொல்கின்றேன். அயமுகியே! அறிந்துகொள்கவென்று மாயை கூறுகின்றாள், அவ்விருவரும் மகா கைலாயத்திலுள்ள கணங்களோடு வாழ்ந்தார்களென்று சொல்ல, கொடுமையையே செய்துகொண் டிருந்த இவர்கள் இவ்வண்ணமான அடைதற்கரிய பதவியையடைந்த வகை யாதென்று சொல்லவேண்டுமென்றனள். தாயாகவிருந்து இவளைப்பெற்ற மாயை அவ்வயமுகிக்குத்தானறிந்துள்ள சரிதமுழுவதுஞ் சொல்வாளாயினள். எ - று. (எ௫)

முன்னொழிந்த நெடுங்காலந் திரைதிரையின் றுவட்டெடுக்குமூரி மூக்கீர், தன்னகத்து நவதீவிற் சாகத்தீ வொன்றுளதா லதனுட் டேதன்றி மன்னியசெங் கோலோச்சி யொருகுடையி னுயிர்ட்கு மன்னர் மன்னன், பொன்னவிர்பைங் கழற்காற்பிர பாகரனென் றுளனொருவன் புலவு வேலோன்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற அலைகள் நிரம்பி உவட்டெடுக்கும் பழைமையான கடல் புடை சூழ்ந்த பூமியிலுள்ள நவதீவுகளில் சாகத்தீவென்பதொன்றுளது. அத்தீவினுள், கடந்த வெகு காலத்திற்கு முன்னே பிறந்து, நிலைபெற்ற செங்கோலைச்செலுத்தி ஒப்பற்ற வெண் கொற்றக்குடை நீழலில் எல்லாவுயிர்களையுங்காத்த அரசர்களுக்கரசனும், பசும் பொன்னால் விளங்கும் வீரக்கழலணிந்த காலையுடையவனும், புலான் மணங்கமழும் வேலாயுத மேந்தியவனுமாகிய பிரபாகரனெனும் பெயரினனொருவனிருந்தான். எ - று. (௭௬)

அனையவனுக் குயிரனையா ளொருத்தியக மாட்சிபுரந் தளிப்பாளன்னாள், புனையணிமே கலையள்சுகு மாரியெனும் பெயருடையாள் பொறபினீங்காள், கனைகழற்கா லரசனெறி முறைதிறம்பா ளருந்ததியிற் கற்பினிற்பா, ளினையரிவ ராவிறந்த நெடுங்கால மரசுபுரிந் திருந்தா ரன்றே.

(இ - ள்.) அப்பிரபாகரனுக்கு உயிர் போன்றவளாகிய மனைவி இல்லறதருமங்களைச் (சரியாகப்) பாதுகாப்பவளும், அலங்கரிக்கத்தக்க நவமணிகளிழைத்த மேகலாபரண மணிந்தவளுமாகிய சுகுமாரியெனும் பேருடையவளும், அழகிற் குறைவுபடாதவளும், சத்திக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த மன்னவன் செங்கோன்முறை மாறுபடாதவளும், அருந்ததிபோலக் கற்புநெறியில் நின்றவளுமாவள். இத்தகைய (கணவன் மனைவி) இருவரும் கணக்கில்லாத பெருங்காலம் அரசுரிமை நடத்தி வாழ்ந்தார்கள். எ - று. (௭௭)

ஈங்கிவர்கள் நிறைந்தபெருந் தவப்பயத்தா லினிதுவப்பி னெடுத்து மோப்பக், தீங்குதலை மதலையரோர் நால்வர்பிறந் தாளரிவர்க்குச் செங்கோல வேந்த, னோங்குதிறற் சூரனென்றும் பதுமனென்று மிரட்டையருக் குனாதமே னோக்கத், தாங்குகழற் சிங்கனென்றுந் தாரகனென் றும்புனைந்தான் றும வேலோன்,

(இ - ள்.) இவர்களிருவரும் நிலைபெறச்செய்த பெருந்தவப்பயனால், இனிமையோடு சந்தோஷத்தெடுத்து முகந்து கொள்ளும்படி, மதுரமான மழலைச்சொல்லையுடைய ஒப்பற்ற புதல்வர் நால்வர் பிறந்தனர். மலர் மாலை சூடிய வேலாயுத மேந்திய செங்கோன்மாந்தப் பிரபாகரன வல்லமை மிகுந்த சூரனென்றும், பதுமனென்றும், முன் பிறந்த இரட்டைப் பிள்ளைகட்குப் பெயரிட்டு, மற்றையோருக்கு வீரக்கழல் தாங்கு சிங்கனென்றுந் தாரகனென்றும் பெயர் சூட்டினன். எ - று. (௭௮)

தங்குலத்து முதியோர்பே ரீன்றெடுத்த மதலையர்க்குத் தந்தபின்னர்ப், பொங்கொளிப்பைங் கழலிவர்களுண் முன்பிறந்த சூரனுக்குப் புரவு நல்கிச, சிங்கவா சனத்திருத்தித் தேவியொடு மருந்தவத்திற் சென்றானன்றே, னங்கணவனுலகுபுரந் தொருகுடையி னுயிர்க்குதவி யருளினனால்.

(இ - ள்.) தங்கள் குலத்திலிருந்த முன்னோர் பெயர்களைத் தான் பெற்ற புதல்வர்களுக்குத்தரித்த பின்னே, மிக்க வொளியையுடைய பசிய வீரகண்டாமணி தரித்த இந்நால்வருள், முதலிற் பிறந்த சூரனுக்கு அரசுரிமையையளித்துச் சிங்காதனத்திலமர்த்தி, அம்மன்னவன் தன் மனைவியாகிய சுகுமாரியோடும் தவநிலைமேற்கொண்டு சென்றனன். அந்தச்சூரன் ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடை நீழலில் உலக முழுவதுங்காத்து உயிர்கட்கெல்லாம் இதஞ்செய்து வந்தனன். எ - று. (௭௯)

அறநெறிச்செங் கோலோச்சி யவனிபுரந் தினிதளிக்கு மந்நாட்டென்பாற், றுறுமுனிகுண் டிகைதூக்குங் கரத்தினனாய்த் தரித்திடுகைக் குடைய னாகி, மறைதவத்தோ ருருவுகொண்டு வருதலையோன் றனதிடத்து வரவு நோக்கி, முறையினினி துயிர்புரக்குஞ் சூரனருந் தவற்கெதிர்போய் முறையிற் றாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) தரும முறையோடு செங்கோல் செலுத்தி உலகத்தை இனிதாகக்காத்து இரட்சித்துவரும் அக்காலத்தில், தென்றிசையிலுள்ள குறுகிய வடிவினையுடைய அகத்திய முனிவர் கமண்டலமேந்திய இடக்கையும், சிறு குடையேந்திய வலக்கையு முடையவராகித் தவசிகள் வேடந்தரித்துவந்து அச்சூரனிடம் வரவும், மநுமுறையோடு இனிதாக உயிர்களைக்காக்குஞ் சூரன் கண்டு அருந்தவஞ்செய்த அகத்திய முனிவருக்கெதிர் சென்று நமஸ்கரித்தான்.

அருந்தவமே யருந்தவத்தோர்க் கருமருந்தே யாரணமே யணியேயம் பெற்ற, பெருந்தவமே முழுஞானக் கலைக்கடலே யெழுந்தருளப் பெற்றே னந்தை, திருந்துமல ரடிநீண்டக் கடறகிடந்த தீவுஞ்செய திறனன் றென்னாக், குருந்தமலர் தமிழ்ப்பொதியக் குறுமுனியைத் தன்கோயில் கொண்டு புக்கான்.

(இ - ள்.) அரியதவமே! அரியதவசிகட்கு அருமருந்து போல்பவரே! வேதமே! அடியேங்கள் செய்த பெருந்தவமே! பூரணஞான நூற் சமுத்திரமே! தேவரீர் எழுந்தருளப்பெற்றேன், எமது தந்தையின் திருந்திய தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகள் நீண்டப்படி கடலிலழுந்திய இத்தீவும் செய்திருந்த புண்ணியம் நன்றாயிருந்ததென்று, குருந்தமலர்கள் விகசிக்கும் தமிழ் விளையும் பொதிய வரையில் வீற்றிருக்கும் அகத்திய முனிவரைத்தனது மாளிகைக்கு அழைத்துக்கொண்டு புகுந்தனன். எ - று. (௮௧)

புக்கமுனி வனைந்தரளங் குயிற்றுமரி யாசனத்தி னிருத்திப் போற்றித், தக்ககடன் முறையாவுந் தம்பியொடு மினிதியற்றத் தமிழின் வேந்தன், மிகவெழுந்த பேருவகை வெள்ளமுளத் துவட்டெறிய வியந்து நோக்கிப், பக்கமரு கிருத்திரெனத் தொழுதிருந்தா ரன்னவர்க்குப் பகர லுற்றான்.

(இ - ள்.) (அரண்மனைக்கு) எழுந்தருளிய அகத்திய முனிவரை முத்துக்கள் பதித்த சிங்காதனத்திலிருத்தித் துதிசெய்து செய்யத்தக்க (அர்க்கிய பாத்திய முதலிய) வேண்டிய உபசாரங்களையுந் தன் தம்பியுடன் இனிதாகச் செய்ய, தமிழ்மொழியின் தலைவராகிய அகத்தியமுனிவர் அதிகரித்தோங்கிய பேரானந்தத்தின் வெள்ளம் பிரவகிக்க வியப்போடு பார்த்து, ஒரு பக்கலில் அருகே யிருங்களெனக்கட்டளையிட, அவர்கள் அவ்வாறே பணிந்திருந்தார்கள். அப்போது அகத்தியமுனிவர் அவர்கட்குச் சொல்லலாயினர். எ - று. (௮௨)

கலிநிலைத்துறை.

ஆய வெண்குடை நீழலி னவனிகாத் தளிக்குந்
தூய சிந்தையிற் றுரிசறு பெருங்குண முடையீர்
மேய நுங்களைக் காண்குறும் விருப்பொடு மடைந்தே
மேய நுண்பொரு ளொன்றுள தியம்புதுங் கேண்மின்.

(இ - ள்.) வெண்கொற்றக் குடைநிழலிலே உலகத்தைக் காத்திரட்சிக்கின்ற பரிசுத்தமான மனத்தினுற் குற்றமற்ற பெருங்குண முடையவர்களே!

இங்குள்ள உங்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தினால் நாம் இங்கு வந்தோம். அருமையுள்ள நுட்பமான பொருளொன்றுண்டு. சொல்கின்றோம் கேட்பீர்களாக. எ - று. (௮௩)

அறிவி னுளங் தூயவர்க் கன்றிமற் றறிவிற்
சிறிய சிந்தையி றீட்டுவ தன்றது தெரிக்கின்
மறையின் மாட்சியின் மந்திர வுபநிடத் துச்சி
யுறுவ தியாரினும் புலப்படா தொருபொரு ளுளதால்.

(இ - ள்.) அவ்விரகசியஞ் சொன்னால், அறிவுடன் மனப்பரிசுத்தமுடைய வர்களுக்கல்லது, அறிவில்லாத சிறியமனதில் அழுத்துவதன்று. குற்றமில்லாத பெருமையுடனே வேதங்கள் உபநிடதங்கள் இவற்றின் உச்சியில் விளங்குவது எல்லாருக்கும்புலப்படாத ஒரு பொருளாயிருப்பது. எ - று. (௮௪)

கண்ணிற் காண்பன யாவையுங் கட்புலங் கதுவா
தெண்ணிற் காண்பது மெண்ணுறு புலங்களு மெண்ணும்
விண்ணிற் காண்பது மேலெனு மெவற்றிற்கு மேலாய
நண்ணிற் காண்பது மப்பொரு ளல்லதார் நவில்வார்.

(இ - ள்.) கண்ணாற் பார்ப்பனயாவும், கண்ணிற்குப் புலப்படாது மனத்தினாற்பார்ப்பதும், எண்ணுகின்ற ஐம்புலன்களும், எண்ணமும், ஆகாயத்திற் காணப்படுவதும் மேலென்று சொல்லப்படுவன எவற்றிற்கும் மேலாய்ப்பார்ப்பதும், நாம் (உங்கட்குச்) சொல்லும் அப்பொருளையன்றி (வேறெப்பொருளை) யவர் சொல்லுவர். எ - று. (௮௫)

திருமு கங்களோ ராறுளன் றீவினை யனைத்தும்
பொருது வென்றுள பன்னிரு புயமுளன் புலரிப்
பரிதி யாயிர மென்னநின் றிமைப்பது பணியார்
குருதி யூற்றெழு வேற்படை திருக்கரங் கொள்ளும்.

(இ - ள்.) (அப்பரம்பொரு ளாவார்) ஆறு திருமுகங்களையுடையவர், தீவினைத்தொடக்கு முழுவதையும் போர்புரிந்து சயித்த பன்னிரண்டு திருப் புயங்களையுடையவர், உதயகால சூரியர் ஆயிரவர் (உதித்தாற்) போல ஒளி வீசிப்பிரகாசிப்பதாகி, தம்மை வணங்காதவரது உதிரத்தை யூற்றெடுக்கின்ற வேலாயுதத்தைத்திருக்கரத்திலேந்தியவர். எ - று. (௮௬)

தெய்வமாமயி லொன்றவன் சேவடி தாங்கு
மைய வம்மயிற் பெருவலி யாரளந் தறிவார்
வைய முற்றவுங் கொறிக்குமோர் வாரணக் கொடியன்
பொய்யில் கேள்வியீ ரதன்றிறம் யாவரோ புகல்வார்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம் பொருந்திய பெரிய மயிலொன்று அவ்விறைவனது சிவந்த திருவடிகளைத்தாங்கி நிற்கும். அழகிய அம்மயில் வாகனத்தின் மிக்க வலிமையை எவர்தாம் அளவிட்டுணர வல்லவர்? (அன்றியும்) உலகமுழுவதை யுங் கொறிக்கத்தக்க சேவற் கொடியையுடையவர். உண்மையாகிய நூற் கேள்வியுடையவர்களே! அதன் வல்லபத்தை எவரோ சொல்லவல்லவர்? எ - று.

முருக நாயகன் சேவடி மூளரியிற் சிறுதாள்
பொருவின் முக்கணன் புயங்களு முலைமுலைப் பொருப்பு
மருவி வாழ்ந்தன சிறிதுநாண் மாமயிற் பெருமா
னொருவி லவைகளும் பொறுத்தன னென்னிலென் னுரைக்கேம்.

(இ - ள்.) முருகக்கடவுளுடைய சிறிய பாததாமரையினின் றுதிர்ந்த சிறு தூசுகள், ஒப்பில்லாத திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருத்தோள்களிலும், உமாபிராட்டியாரது தனபாரமாகிய மலைகளிலும் சில காலம் பொருந்தி வாழ்ந்தன. பெரிய மயிலாகிய தலைவனோ நீக்கமின்றி நாடோறும் பரித்தனனென்றால் வேறு என்னெனப்புகழ்வோம்? எ - று. (அஅ)

மூவ ராகிய முப்பெருந் தொழிலுடை யவர்க்குந்
தேவர் யாவர்க்கு மருந்தவஞ் செய்திபற் றுகர்க்கு,
மோவி லொண்குணத் தனையனை யுளத்தமைத் தல்லால்
யாவ தாகுவ தன்னவாக கெடுத்தியா மியம்பில்.

(இ - ள்.) யாம்முடிவாகச்சொன்னால், திரிமூர்த்திகளாகிய (சிருட்டி திதி சங்காரமென்னும்) மூன்று பெருந்தொழில்களையுடையவர்களுக்கும், எல்லாத் தேவர்களுக்கும், (பூர்வம்) அரிய தவங்களைசெய்து (இப்போது தவம்) புரிவோர்களுக்கும், நீக்கமில்லாத சிறந்த குணத்தையுடைய அக்குமாரக்கடவுளை மனதில் வைத்தாலன்றி அவர்கட்கு ஆகவேண்டிய எக்கருமங் கைகூடும்.

ஈது ளப்படுத் திருத்திர்நீ ரெம்பிரா னிருதாட்
போது வைகலும போற்றுதி ரென்றனன் புகலா
வாதி நாயகற் குவமைசா லருந்தவத் தலைவன்
வேத வேதிய னுசிகண் மொழிந்தனன் வியப்பின்.

(இ - ள்.) இவ்விடயத்தை நீங்கள் மனதிற் பதித்திருக்கக்கடவீர்கள். எமது முருகப்பெருமான் உபய திருவடித்தாமரைகளை நாடோறுந் துதிக்கக்கடவீர்கள் என்று கூறி, ஆதிதேவனாகிய சிவபெருமானுக்கு ஒப்பான அருந்தவ சிரேஷ்டரும் வேதங்களை யறிந்த அந்தணருமாகிய அகத்திய முனிவர் சந்தோஷத்துடன் ஆசீர் வசனங்கூறினார். எ - று.

சாக தீவினின் றருந்தவத் தமிழ்முனி தணவா
யோக நாயக னொருவழிப புகுந்தன னுவர்கள்
தோகை வாகன மெம்பிரான் சேவலந் துவச
மாகல் வேண்டுநா மென்றுநம் மருமனத் தடைந்தார்.

(இ - ள்.) அருந்தவமாற்றிய தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியர், சாகத்தீவினின்றும் நீங்கி ஒரு வழியாகச்சென்றனர். அவர்கள் (இருவரும்) முருகக்கடவுளுக்கு மயில் வாகனமும் சேவற் கொடியுமாக நாம ஆகுதல் வேண்டுமென்று தங்கள் அருமையாகிய மனத்திற் கருத்துற்றார்கள். எ - று. (கூக)

திரண விந்துவென் றொருமுனி சென்றனன் றிரைநீ
ரரண வேலியச் சாகத்தீ வாங்கவற் கெதிர்போய்ச
சரண பங்கயம் பணிந்தனன் றாரகன் சிந்தை
மூரண கற்றரி முகவனும் பணிந்துகை முகிழ்த்தான்.

(இ.- ள்.) திரணவிந்து எனும் பெயர்கொண்ட ஒரு முனிவர், அலைகளையுடைய தண்ணீரையே காவலாகிய வேலியாகப்பெற்ற அந்தச்சாகத்தீவிலடைந்தனர். தாரகன் அம்முனிவர்க்கெதிர் சென்று அவரது பாததாமரைகளைப்பணிந்தனன், மனக்கோணுதலகற்றிய சிங்கமுகனும் அவரை வணங்கிக் கைகூப்பி நின்றான். எ - று. (கூஉ)

முகிழ்த்த கையின ருருகிய சிந்தையர் முனிபா
னெகிழ்த்த நெஞ்சினர் புனற்படு கண்ணினர் நிறைந்த

மகிழ்ச்சி கூர்தர மாமதிட் கோயில்கொண் டணைந்தன
ரிகழ்ச்சி யல்லதோர் முழுமணித் தவிசசு மிருத்தி.

(இ - ள்.) அத்திரளையிந்து முனிவரிடத்தில் உருகிய சித்தமுடையவர்களாயும், கனிந்த மனமுடையவர்களாயும், ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்தும் விழிகளையுடையவர்களாயும், சிரமிசைக் குவித்தகைகளையுடையவர்களாயும், பூர்ணமான சந்தோஷ மேற்பட, பெரிய மதிலையுடைய தமது அரண்மனைக்கழைத்துச்சென்று, தாழ்வில்லாத ஒப்பற்ற உயர்ந்த இரத்தின பீடத்தில் இருக்கச்செய்து. எ - று.

இது முதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம். (௩௫)

செய்ய வேண்டுவ வரன்முறை யாவையுஞ் செய்தா
ரைய நின்னடி தொழப்பெறு மருந்தவ மியாதோ
வையம் யாவையும் புரந்தன மாயினு மறுமை
வெய்ய தீவினை யொழிந்தனம் யாமென வியந்தார்.

(இ - ள்.) அம்முனிவருக்குச் செய்யவேண்டிய ஷோடசோபசாரங்களையுங் கிரமப்படி செய்தார்கள். ஐயனே! தேவரீர் பாதங்களை அடியேங்கள் பணியப்பெற்ற அருமையான தவம் ஏதோ? நாங்கள் பூமி முழுவதையும் அரசு புரிந்திருந்தோமாயினும், மறுமைக்கு (வித்தாயிருந்த) கொடிய தீவினைகளையொழியப்பெற்றோமென்று மகிழ்வு கொண்டார்கள். எ - று. (௩௪)

அன்ன மன்னவர்க் காசிசொற் றங்கையா லமைத்து
மன்னு யிர்க்கினி தோர்குடை நீழலின் வகுத்தீர்
பன்னு நூன்முறை திறம்புறா தறநெறி பயந்தீ
ரின்னு மொன்றுள துமக்கெடுத் தியம்புவா னியைந்தேம்.

(இ - ள்.) அத்தகைய அரசர்களுக்கு ஆசீர்வாதஞ்சொல்லி அழகிய கையினால் அபயந்தந்து ஒரே சந்திரவட்டக்குடை நீழலில் நிலைபெற்ற உயிர்கட்கெல்லாம் இனிமையை உண்டாக்கினீர்கள். சொல்லிய நீதி நூல்களின் முறை (சிறிதும்) தவறாமல் தரும வழியைப்பெருகச்செய்தீர்கள் (ஆயினும்) இன்னுமொன்றுள்ளது. (அதனை) உங்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல விரும்பினோம். எ-று.

அறுக ருத்துணர்ந் தறிகுதி ரரியரற் கெனவோர்
மதலை தோன்றினன் மாநிலத் துயிர்புரந் தளிப்பான்
விது முடிச்சடை யவனையும் வேரிவண் டாற்றும்
புதுந றுந்துழா யவனையு மொழித்துயிர் புரப்பான்.

(இ - ள்.) அதனை மனத்திற்றெரிந்தறியக்கடவீர்கள்: பெரிய உலகத்திலுள்ள உயிர்களைக்காத்திரட்சிக்கும்படி அரியாகிய விஷ்ணுவுக்கும் அரனாகிய சிவபிரானுக்கும் ஓர் புத்திரனென்றுற்பவித்தான். சந்திரனைத்தரித்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானையும், தேனைப்பருகி வண்டுகளொலிக்கும் புதிய மணமுள்ள துளவமாலை சூடிய விஷ்ணுமூர்த்தியையும் நீக்கியே உயிர்களைக் காப்பான். எ - று.

சிவபெருமானையும் திருமாலையும் நீக்கிப்புரப்பானென்றது - அரியரபுத்திரனது காத்தற்றொழிலைச்சிறப்பித்து உபசாரவழக்கென்க. (௩௩)

அவனு கைக்குமோ ரழிமதக் களிற்றிமால் யானை
புவன முற்றும் விடிபடுத் தண்டமேற் புரட்டி

பிவர்த டந்திரைப் பிரவாய் கடப்பூழி னெதிர்போய்க்
கவர்தொ ளைக்கரத் தறிஞ்சிகின் முருயிர் காக்கும்.

(இ - ள்.) அவன் ஊர்ந்து செலுத்துகின்ற, உலகினையழிக்கத்தக்க மதப் பெருக்குடைய பெரிய ஒப்பற்றயானை, உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் இடித்து, மேற்பட்ட அண்டங்களையும் நிலைமாற்றி, அப்பிரளயத்திற்கெதிர் நடந்து, பிளவுற்ற துவாரந்தங்கிய துதிக்கையினால், அப்பெருக்கத்தையுறிஞ்சித்தானழியாதிருந்து, நிறைந்த உயிர்களைக்காக்கும். எ - று. (கூஎ)

அன்றி யின்னுமோ ரருமறைப் பொருளுள தறைவாங்
குன்று யிர்த்தெழு மரகதக் கொழுங்கொடி யுருவாய்
மின்றிரித்தன மத்தலை வேற்படை பொறுத்தாள்
பொன்றிகழ்ந்திடு மேருவும் வையமும் புரந்தாள்.

(இ - ள்.) அஃதல்லாமலும், மற்றோர் அருமையான வேதப்பொருளுள்ளது. அதையுஞ்சொல்வோம். இமாசலமன்னனூர் பெற்றுவிளங்கிய கொழுமை தங்கிய மரகதக்கொடி போன்ற உமாபிராட்டியார் வடிவினளாய், மின்னலைத்திரித்தாற்போன்ற முத்தலைச்சூலப்படை தாங்கினவள், பொன்மயமாக விளங்கும் பெருமலையையும் பூலோகத்தையுங்காப்பவள். எ - று. (கூஅ)

புரந்து மாநிலம் பலவையுஞ் சரிவையும் பொறுத்துக்
கரந்து பல்லுயி ரனைத்தையு மொருநெறி காப்பாள்
சுரந்த கங்கையுஞ் சடையின முடனடந் தொடுத்தாள்
பரங்குறித்திடு லவளல துயர்ந்துளோர் பகரார்.

(இ - ள்) பெரிய பூலோகத்தை அவ்வாறு காத்து, மேடகமும் வாட்படையுந்தாங்கி, மறைந்து நின்று, பலவகைப்பட்ட எல்லாவுயிர்களையும் ஒரேவகையாகக்காப்பவள். ஊற்றெடுக்கின்ற கங்கையை யணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானுடன் நடனஞ்செய்தவள். மேன்மைபெற விரும்பின் உயர்ந்தவர்கள் அவளையன்றிச்சொல்லார்கள். எ - று. (கூகூ)

அணைய நூபுரத் தளிரடி தாங்குவா ளரிக்குப்
புனைய நான்மறை நாற்பத மெனுந்தவம் புரிந்த
தினமு வன்றரு கிளைத்தவம் புரிந்தது திங்கள்
கனவி யீற்றெழுந் தருப்பினு மெதிருநீஇக் கவரும்.

(இ - ள்.) அவளது நூபுரந்தரித்த மாந்தளிர்போலுந் திருவடிகளைத்தாங்கும் ஒள்ளிய சிங்கத்திற்கு நான்கு வேதங்களும் நான்கு பாதங்களென்றுசொல்லும்படி தவம் புரிந்தன. சந்திரன் அப்பாதங்களிலுள்ள நகங்களாகும்படி தவஞ்செய்தனன், மகா சங்காரத்தில் வடவாக்கினியே தோன்றி யெதிர்த்தாலும், அச்சிங்கம் எதிரேபோய்க் கிரகித்துக்கொள்ளும். எ - று. (கoo)

தமக்கு வேண்டுவ திக்கதி நோக்கிமற் றினையோர்
தமக்கு வேண்டிய பூசனை யான்முறை தந்து
சமர்த்த லெப்பகை கடந்துபுன் பிறவிநோய் தவிர்ப்ப
தெமக்கு வேண்டிய திதுவென மொழிந்தன னெழுந்தான்.

(இ - ள்.) உங்களுக்கு வேண்டியது இப்பதவியே. இவ்வரியாயுதிரனுக்கும் காளிகாதேவிக்கும் செய்யவேண்டிய பூசையை முறைப்படியேசெய்து

யுத்தபூமியிலே எதிர்த்த சத்துருக்களைச் சயித்து, இழிவாகிய பிறவிநோயைத் தவிர்த்துக்கொள்வதாகிய இதுவே எமக்கு வேண்டப்படுவதென்று கூறியெழுந் தருளினார். எ - று. (௧௦௪)

முனைவ னேகிய பின்னகு் காலரு முயலாத்
தனையர் பாலுல களித்தனர் தவஞ்செயத் துணிந்தார்
புனையு மாமயில் வாரணம் வாளரி புகர்மா
நினையு நெஞ்சின ரப்பதம் பெறுகுவா னினைந்தார்.

(இ - ள்.) திரணவிந்துமுனிவர் சென்றருளியபின்னர், அரிய அந்நால் வரும் முயற்சியுற்று, தங்கள் புதல்வரிடம் அரசுரிமையைக் கொடுத்துவிட்டுத் தவஞ் செய்தற்கென்று, அலங்கரிக்கின்ற சிறந்த மயில்வாகனத்தையும், சேவற் கொடியையும், ஆண்சிங்கத்தையும், புள்ளிகள் பொருந்திய யானையையும் கருதிய மனத்தினர்களாய் அப்பதவிகளையடைய எண்ணினார்கள். எ - று. (௧௦௫)

மிஞ்சி யங்கிய பருப்பத வனத்திடை வைகிப்
பஞ்ச வக்கினி நாப்பணின் றருந்தவம் பயில்வார்
செஞ்சு டர்க்கதிர் பொழிமழை யிரும்பனித் திவலை
நஞ்செ திர்ப்பினு மந்நிலை யல்லது நடுங்கார்.

(இ - ள்.) மேகந்தவழுஞ் சிகரபர்வதத்தை யடுத்தவனத்தில்தங்கி, பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து அரியதவம் புரிபவர்களாய், செந்நிறந்தங்கிய சூரிய கிரணமும், சொரிகின்ற மழையும், பெரிய பனித்துளிகளும், விஷமுந் துக்களு மாகிய இவை தமது தேகத்திற்றாக்கினாலும் அத்தவநிலையையன்றி நடுங்கமாட்டார்கள். எ - று. (௧௦௬)

இக்க ணின்னண மருந்தவ மியற்றிடு மெல்லை
தொக்க நான்முக னரிமுதல் வானவர் துவன்றிப்
புக்கி யாமளை புதல்வன்மற் றரியரன் புதல்வன்
முக்க ணன்றிரு நடந்தொழக் கைலையின் முன்னி.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் இவ்வகையாக அருந்தவஞ் செய்யுங்காலத்தில், கூட்டமாகிய பிரமன் விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களும், உமாபுத்திரராகிய குமாரக்கடவுளும், அரிபுத்திரனும், திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருநடனத்தைத் திருக்கைலையில் வணங்கத்தொகுதியாகப்போய். எ - று. ()

தத்த மூர்தியைக் கைலையின் மருங்குறத் தணவா
வந்த னைத்திரு நடந்தொழக் கைலைவெற் படைந்தா
ரித்தலைச்சிறைக் கலுழனு மன்னமு மெதிர்ந்த
சித்தி ரக்கலா மயிலினை யடைந்தன செப்பும்.

(இ - ள்.) தங்கடங்கள் வாகனங்களைக் கைலாயத்தின் சாரலிலிருக்கவிடுத்து, சிவபிரான் திருநடனத்தைப் பணியத் திருக்கைலாயமலையை யடைந்தார்கள். இவ்விடத்தில் சிறகுகளையுடைய கருடனும் அன்னமும் தங்கியிருக்கின்ற அழகிய கலாபத்தையுடைய மயில்வாகனத்தையடைந்து சொல்லுகின்றன. எ - று. (௧௦௭)

சரக நீவகத் தாசறோர் நால்வருந் தழுவி
நோக்கை யுங்கொடிச் சேவலுந் தூர்க்கையு மரியும்

மேவக வெம்பரிச் சாத்தனின் றுணைக்குஞ்செவ் கனிறு
மாக வேண்டிநின் றருந்தவ மழன்முகத் திழைப்பார்.

(இ - ள்.) சாகத்தீவிலிருக்கும் ஒப்பற்ற அரசர்கள் நால்வருஞ்சேர்ந்து, மயிலும், கொடியாகிய சேவலும், காளியின்வாகனமான சிங்கமும், அரியபுத்திரன் ஏறிச்செலுத்தும் கடுவேகமுடைய வாகனமாகிய பெரியயானையும், ஆக வேண்டுமென்று பஞ்சாக்கினிக்கிடையிலிருந்து அருந்தவஞ் செய்கின்றார்கள்,

வருட நாற்பதி னாயிரஞ் சென்றன மதியீ
ரருட் ரும்பத முங்களுக் கிழக்குநா ளடுத்த
பொரு விலும்பத மின்றுகொ ளுநாளெல் புகுவார்
வெருவ ரும்புனல் வருமுன மணைசெயல் வேண்டும்

(இ - ள்.) (அவர்கள் தவந்தொடங்கி) நாற்பதினாயிரவருடங்கள் கழிந்தன. புத்திமான்களே! திருவருளைப் பாலிக்கத்தக்க இப்பதவிகளைக் கைவிடத்தக்க நாள் உங்கட்குச் சமீபித்தன. ஒப்பில்லாத உங்கள்பதங்களுக்கு அவர்கள் இன்றோ நாளையோ வரப்போகிறார்கள். அச்சக்காரம் வெள்ளம்வருமுன்னரே அணைசேர்துதல் அவசியம். எ - று. (கoஎ)

என்னக் கூறிய கலுழனு மன்னமு மேக
வன்னக் கார்மயின் முதலிய வாகனங் குழுமித்
தின்னச் சீறிய வாமெனு மடுசினந் திருகிக்
கன்னற் போதினி லவருழைக் கடுஞ்சினங் கனலா.

(இ - ள்.) என்று சொல்லிய கருடனும் அன்னமும் போக, கருநிறங் கொண்ட மயில்முதலாகிய வாகனங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, அவர்களைப்புசிக்கக் கோபித்தனவென்று சொல்லத்தக்க பெருங்கோபமிகுந்து ஒரு கணப்பொழுதிற்குள்; அந்நால்வர்களிடத்திலுஞ் சேர்ந்து கொடுமையான கோபத்தோடுசீறி,

கனல்வி ழித்தன வனமெலாம் பொடித்தன கதுவி
யனன்மு கத்துநீ ரருந்தவ மிழைத்தவா றறைவீ
ரெனவு ரப்புரை செவிப்புக நால்வரு மேங்கி
மனந டுக்குற வரன்முறை நினைந்தவா வலித்தார்.

(இ - ள்.) தீப்பொறி சிதறப்பார்த்தன. அவ்வனமுழுதுந் தூளிபடுத்தின. விடாதுபற்றிப் பஞ்சாக்கினியிடையிலிருந்து நீங்கள் அருந்தவஞ்செய்த காரணத்தைச் சொல்லுங்களென்றுகூறிய உரப்புவார்த்தைகள் தங்கள் காதுகளில் பட்டவுடனே, அவர்கள் நால்வரும் ஏக்கமெய்தி மனநடுக்கமடைந்து வரிசையாகத் தாம் எண்ணியவகையே உரக்கச்சொல்லினர். எ - று (கoஅ)

அச்சொற் கேட்டது மயின்முதற் கூடிய வனைத்தும்
விச்சை மாதவம் புரிந்தருள் வேந்தரை வெகுளா
விச்சை யெம்பதம் விரும்பினி ராதலி னினிநீர்
கொச்சை மாகனைக் குலத்தொடுங் கலத்திரொன் றுவையா.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன், மயில் முதலாகச்சேர்ந்த அனைவரும், ஞானத்தையுடையாராய்ப் பெருந்தவஞ்செய்யும் நான்கு அரசர்களையுங் கோபித்து, நீங்கள் இச்சைகொண்டு எமது பதவிகளைப்பெற ஆசை

புற்றீர்கள். ஆனதால் இனி நீங்கள் கீழ்மையான பெருங்கணத்தோடிங் கலக்கக்கடவீர்களென்று (சாபமொழி) கூறி. எ - று.

இது முதல் மூன்றுபாடல்கள் குளகம். (கக0)

நீண்ட டைந்தன கயிலையின் மருங்குற வெந்தர்
மாண்ட வெங்கணத் தலைவராய் வதிந்தனர் மறுத்து
மாண்டு மாமயின் முதலிய வைற்றொடு மெளிமேயம்
வேண்டு மாதவ முறுங்கொலென் றிரந்தனர் விளம்ப.

(இ - ள்) அவை திருக்கைலையின் சாரலைப்பொருந்தத் திரும்பிவந்தன. (அவர்கள்) மாட்சிபெற்ற பெருங்கணத்தலைவராய் வசித்தார்கள். மறுபடியும் அவ்விடத்தில் பெரிய மயில் முதலியவற்றுடன் சேரியேங்கள் விரும்பிச்செய்த பெருந்தவப்பயன் கைகூடுமோவென்று குறையிரந்துயாசிக்க. எ - று. (ககக)

மயிலுஞ் சேவலு முதலிய மனநெகிழ்ந் திரங்கிக்
கயிலை மாகணத் திருந்துநீர் நாள்பல கழித்தால்
முயலு றுந்தவப் பயனெலா முற்றுமி மொன்னைப்
புயனி றக்கண மண்டவா பரணனிற் புகுந்த.

(இ - ள்.) மயிலுஞ் சேவலு முதலிய நான்கும் மனங்கசிந்து இரக்கமெய்தி, நீங்கள் திருக்கைலாயகிரியிலிருந்து பெருங்கணத்துடன் பலகாலங்கழித்தால், முயன்றுசெய்த உங்கள் தவப்பலன் யாவையும் அடையப்பெறுவீர்களென்று சொல்ல, நெகிழ்ந்திரங்கிய அந்நான்குகணங்களும், தலைமாலையை யாபரணமாக வணிந்த சிவபிரான் திருக்கோயிலிற் சேர்ந்தன. எ - று. (ககஉ)

மாய னூர்தியு மலரய னூர்தியும் வனாதி
னேய நந்தவ மழிப்பதற் கியற்றின வென்னத்
தீய சிந்தையிற கிடத்தியக் கணத்தவர் சினவி
மேய தோகையுங் கருடனு முடற்றுபோர் விளைத்தார்.

(இ - ள்.) திருமால்வாகன மாகியகருடனும், தாமரைப்பூவிலிருக்கும் பிரமன் வாகனமாகிய அன்னமும், காட்டிற்செய்திருந்த மாது தவத்தை யழிப்பதற்கு (மார்க்கம்) உண்டாக்கினவென்று, அக்கொடுமையை மனத்தில்வைத்துக்கொண்டு, அக்கணத்தவர் நால்வரும் கோபங்கொண்டு, அங்கிருந்த மயிலும் கருடனும் எதிர்க்கத்தக்க போரினை உண்டுசெய்தார்கள். எ - று. (ககங)

முக்கண்ணன்றிரு நடந்தொழு முதன்மையோ ராரு
மக்கணத்தினிற் றமபதி யடைந்தன ரதன்பின்
மிக்க நால்வரு மறுமுக னாணையால் விரிநீர்
தொக்க மாநிலத் தசுரரிற் றோன்றினர் தொடர்பால்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானது திருநடனத்தைப் பணிந்துநின்ற தலைவர்கள் யாவரும் தங்கடங்கள் பதவிகளைச் சேர்ந்தார்கள். அதன்பின்பு மேம்பட்ட இந்நான்குகணங்களும் சண்முகப்பெருமான் திருவாணையால், விரிந்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பெரிய நிலவுலகத்தில் அசுரகுலத்திலே சகோதரர்களாகத் தோன்றினார்கள். எ - று. (ககச)

ஆய தன்மையி னசுரரிற் றோன்றின வொன்றாந்
சேய வானவர் தங்களைத் தீமைசெய் தொழும்பா

னேய காரண மெனக்கொன் மற் றியம்புதி யென்றான்
மாயை தன்மக ளயமுகிக் குணர்த்துவா ணுறிந்தும்.

(இ - ள்.) அந்தத் தன்மையால் அசுரகுலத்திற் பிறந்தார்களென்று சொன்னால், செம்மையாகிய தேவர்களைத் தீமைசெய்து வருத்தும்படி நேர்ந்த காரணம்யாது? அதனையுஞ்சொல்ல வேண்டுமென்று (அயமுகி) கேட்டனள். மாயை மீண்டும் தன்மகளாகிய அயமுகிக்கு (அவற்றை) உணர்த்துகின்றாள்.

பூதராமிவர் கணத்தொடும் பொருந்திய மேனாட்
காது வெஞ்சினத் தசுரரு மமரருங் களத்தின்
மோத வானவர் பேரமரிழந்தனர் புறந்தார்
பாது காப்பிரென் றிவரொடு தடைந்தனர் பதறி.

(இ - ள்.) பூதர்களாகிய இவர்கள் கணத்தோடு கலந்திருந்த அம்முற்காலத்தில், கொல்லத்தக்க கொடுங்கோபமுடைய அசுரர்களும் தேவர்களும் யுத்தபூமியிலெதிர்க்க, தேவர்கள் தங்கள் பெரிய யுத்தத்தையிழந்து அழிந்து எங்களைப்பாதுகாக்கக் கடவீர்களென்று, இந்நால்வரிடம்வந்து பலதத்து அடைக்கலம் புகுந்தார்கள். எ - று. (ககசு)

அன்று வானவர்க் குதவுவா னகனிலத் தடைந்து
குன்று றுந்தெனக் குவலயப் பூதரிற் குழுமிச்
சென்று றுதெழு நிருதர்வெஞ் சேனையைச் செருவிற்
கொன்று வானவ னிந்திரற் குடியிருத் தினரால்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், தேவர்கட்கு உதவிபுரிய, பரந்த நிலவுலகமடைந்து மலைகளெதிர்ந்தனவெனக்கூற, பூலோகத்துப் பூதகணம்போலக் கூடிச் சென்று, எதிர்த்துப்போர்கலெழுந்த அசுரர்களின் கொடிய சேனையை யுத்தத்தில் மாய்த்து இந்திரனைத் தேவலோகத்திற் குடியிருக்கச்செய்தார்கள். எ-று.

அந்த ரத்தவர்க் குதவிவான் கயிலையை யடைந்தார்
சந்த வாரயத் தகுவர்கோ னிடமொடு நகமித்து
வந்தி ரங்கிய வண்டவா பரணனை வழுத்தி
யெந்தை கேண்மதி யெங்குறை யுளதென விசைப்பான்.

(இ - ள்.) (இப்படித்) தேவர்கட்குதவிபுரிந்து பெரியகைலாயமலையை யடைந்தார்கள். அழகிய நெடியதோள்களையுடைய அசுரத்தலைவன் விசனத்தோடு தனித்துவந்து துக்கித்து, சிரமாலையையாபரணமாகப்பூண்ட அச்சிவபிரானைத் துதிசெய்து, எமது தந்தையே! எங்கள் குறையொன்றுள்ளது. அதனைக் கேட்டருள்கவென்று விண்ணப்பஞ்செய்கின்றான். எ - று. (ககஎ)

நின்ன தாணையி னிலையிய பூதரோர் நால்வ
ரென்ன தாகிய சேனையை யுயிர்செகுத் திறுத்துப்
பின்ன ரீங்கிவ ணடைந்தன ரென்றனன் பிழையோர்ந்
தன்ன காலையிற் பூதநா யகன்வெகுண் டனனால்.

(இ - ள்.) தேவரீர் ஆக்கினையில் நிலைபெற்ற ஒப்பில்லாத பூதகணர் நால்வர், அடியேனுடைய சேனையை உயிர்போகமாய்த்து, பின்னே இவ்விடத்துக்குவந்துவிட்டார்களென விண்ணப்பித்தான். பூதநாதராகிய சிவபெருமான் அவர்கள் குற்றத்தையுணர்ந்து அப்பொழுது கோபங்கொண்டனர். எ - று. ()

வருதிர் நால்வருந் நீவிரெம் முனைவை மதியா
தொருவி வானவர்க் குதவிசெய் தவுணரை யொறுத்தீர்
குருதி வாளெயிற் றசுரர்வெங் குலத்திடைத் தோன்றித்
தருவி னாட்டவர்க் கிடும்பைசெய் தவனிலஞ் சரிப்பீர்.

(இ - ள்.) நால்வரும் வாருங்கள். நீங்கள் எமது கட்டளையை மதியாமல் இவ்விடம் நீங்கித் தேவர்கட்குதவிசெய்து அசுரரைக் கொன்றீர்கள். (ஆதலால்) உதிரம்பொருந்திய வாட்படைபோலுங் கூர்மைதங்கிய பற்களையுடைய கொடிய அசுரகுலத்திற் பிறந்து, கற்பகத்தருவையுடைய தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்களுக்குத் துன்புசெய்து நிலவுலகத்திற் சஞ்சரிக்கக்கடவீர்கள். எ-று. ()

என்று ரைத்தன னண்டவா பரணனம் மற்றிவரு
மன்ற வன்சொலுஞ் சாபத்தா லம்பரத் தவர்க்குக்
கன்று வெஞ்சினத் திடும்பைமுற் றிழைத்தன ரண்டா
யன்று தொட்டவ ரிழைத்திடு மிடும்பையின் றகன்ற.

(இ - ள்.) என்று சிவபெருமான் கட்டளைதந்தனர். இவர்கள் அக்காலத்தில், சிவபெருமான் கூறியசாபத்தால், தேவலோகவாசிகளுக்கு விசேடித்த கடுங்கோபத்தினாலே முழுவதும் துன்புசெய்தார்கள். அவர்கள் அக்காலந் தொடங்கிச்செய்துவந்த துயரங்கள் இன்று நீங்கின. எ - று. (௧௨௧)

இவணி கழ்ந்தன வின்னண மீங்கிதன் மேனாட்
டவறின் மாதவ மியற்றிய சாகத்தீ வரச
ரவரை மாதவ மழித்தன திருவுளத் தடையாக்
கவரொ ளிக்கழன் முருகவேள் வெகுளியிற் கழறும்.

(இ - ள்.) இங்கே யிவ்வாறு நடந்தன. இதற்கு முற்காலத்தில், குற்றமில்லாத பெருந்தவஞ்செய்த சாகத்தீவரசர்கள் நால்வரை, பெருந்தவமழித்தனவற்றைத் திருவுளத்தி லடைந்து, ஒளிகளைக்கவரத்தக்க வீரகண்டாமணிதரித்த குமாரக்கடவுள் கோபங்கொண்டு கூறுகின்றார். எ - று. (௧௨௨)

கொடியெ னப்பிடித் துயரிய சேவலைக் கொழுங்கார்
நெடிய தோகைமா மயிலினை நீவிர்போ யுருத்து
முடிவின் மாதவ முயற்சியை யொழித்தனி ரதனாற்
கடிய பாதக மடைந்தனி ரெனமனங் கறுத்தான்.

(இ - ள்.) நாம் கொடியாகப் பிடித்துயர்த்திய சேவலையும், மிகக்கறுத்து நீண்ட சிறகுகளையுடைய பெரிய மயிலையும் பார்த்து, நீங்களிருவரும்போய்ப் போர்புரிந்து, எல்லையில்லாத பெருந்தவமுயற்சியை அழித்துவிட்டீர்களாதலால், கொடும்பாவமெய்தினீர்களென்று மனதிற்கோபங் கொண்டனர். எ-று.

இற்றை நாண்முத லெம்மடி தாங்கலை யினிநீ
கொற்ற வார்கொடி யல்லையென் றிவற்றினைக் குறித்துச்
சொற்ற வாசகங் கேட்டுழிக் கொடியொடுந் தோகை
வெற்றி வேலவற் பணிந்திவை யிரந்தன விளம்பும்.

(இ - ள்.) இன்று முதலாக நீ எமது திருவடியைத்தாங்க வேண்டாம். இனிமேல் நீ வெற்றிபொருந்திய நெடியகொடியல்லையென்று இவ்விரண்டையும் நோக்கி, சொன்னவாக்கியத்தைக்கேட்ட மாத்திரத்திலே கொடி [illegible]

சேவல், வாகனமாகிய) மயில் இவ்விரண்டுக்கும் வேற்றிபொருந்திய வேலாயுத மேந்திய குமாரக்கடவுளை நமஸ்கரித்து எதிரேநின்று இவைபோல்வனசொல் லின்றனர். எ - று. (௬௨)

இன்று காறுநின் னிணையடித் தொண்டுபூண டிருந்தே
மென்று நின்னடி புகுதுவ தெம்மனத் துணரேம்
வென்றி பூத்தொளிர் விளங்கிலை வேற்படைப் பெரும
வொன்றி யேழையேம் புரிகுவ துரைத்தியென் றிரப்ப.

(இ - ள்.) இற்றைவரையில், தேவரீர் உபயபாதங்கட்குத் தொண்டுசெய் திருந்தோம். மீண்டு என்றைக்கு தேவரீர் திருவடியையடைவது. எங்கள் மனத்தி லறியோம். வெற்றி மிகுந்துவிளங்கும் பிரகாசமுடைய தகட்டுவடிவாகிய வேலா யுதக்கடவுளே! ஏழையேங்கள் பொருந்திச்செய்யத்தக்கதைத் திருவாய் மலர்ந் தருளவேண்டுமென்று யாசிக்க. எ - று. (௬௩)

கஞ்சி மாநக ரடைந்துநீ ரெமையுணர் கருத்தான்
மஞ்சு தோய்வரை யாதவம் புரிகுதிர் புரிந்தாற்
றஞ்ச மெம்மடி தருகுது மெனச்சென்று சாரா
வஞ்சி லம்படி நினைந்துநின் றவனடி யடைந்த.

(இ - ள்.) நீங்கள் காஞ்சிமாநகரமெய்தி எம்மையுணர்கின்ற கருத்தினால் மேகங்கள் படிகின்ற மலையிற் பெருந்தவஞ் செய்யுங்கள். அப்படிச்செய்தால், அபயமாக எமது திருவடிகளைத் தந்தருள்வோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, அவ்வண்ணமே சென்றடைந்து, அழகிய சிலம்பணிந்த அவ்விறைவர் பாதங் களைத் தியானித்துத் தவத்தினின்று, அம்முருகக்கடவுள் பாதங்களையெய்தின.

பயிலுஞ் சூரனும் பதுமனு மியற்றிய தவத்தான்
மயிலுஞ் சேவலு மாயினர் வாளரி முகனு
மியலுந் தம்பியு நினைந்தன முடிப்பதற் கெண்ணிப்
புயலுண் டேகுறுங் கயிலையி னந்திபாற் புகுந்தார்.

(இ - ள்.) (ஒன்றாய்ப்) பிறந்த சூரனும் பதுமனும் தாங்கள் செய்ததவப் பயனால் மயிலுஞ் சேவலுமானார்கள். சிங்கமுகனும் அவனுக்கிளைய இளைய னாகிய தாரகனும் தாம் நினைத்தவற்றை முடிக்கக்கருதி, மேகங்கள் நீர் பருகிச் செல்லும் திருக்கைலாயத்தில் திருநந்திதேவரிடஞ் சென்றார்கள். எ - று. ()

நந்தி நாதநின் னளிர்கழற் பங்கய மடைந்தேம்
புந்தி கூர்தர நாள்பல கழிதரப் புரிந்தேம்
விந்தை யூர்தியும் வெண்மணிச் சூழ்படைச் சாத்தன
றந்தி யூர்தியு மாகுவ மென்மன தளித்து.

(இ - ள்.) திருநந்தி தேவரே! தேவரீரது குளிர்ச்சிதங்கிய திருவடித்தா மரையை யடைந்தோம், அடியேங்கள் காளியின் வாகனமாகிய சிங்கமும், வெள்ளிய [illegible] சூலாயுதந்தரித்த அரியபுத்திரன் வாகனமாகிய [illegible] யானையும் ஆவேமென்று மனத்திற்கொண்டு, வெகுகாலம் புத்திபூர்வமான தவத்தைச் செய்தோம். எ - று. (௬௫)

[illegible] மாத்[illegible] மைப்பட்ட தருளி
[illegible] வெஞ்சீர [illegible]டியென் [illegible]

வெள்ளிய வாளெயிற் றிவர்முக நோக்கினன் வியவார்
தெளியு நான்மறை நந்திமற் றினையன செப்பும்.

(இ - ள்.) பிரகாசந்தங்கிய திருவெண்ணீற்றினைத் தரித்த எமது தலைவரே! அடியேங்களியற்றிய அருந்தவமானது பலனற்றதாகாமல் அநுக்கிரகஞ் செய்து, அருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, வெண்ணிறந்தங்கிய ஒளிபொருந்திய பற்களையுடைய இவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து வியந்து, தெளிந்த நான்கு வேதங்களையுடைய திருநந்திதேவர் இவ்வகையாகச்சொல்லுகிறார். எ - று.

நீற ணிந்தரு ளெம்பிரா னேறிய நெடுங்கோட்
டேற வாக்குள வூர்திகட் கிருங்கதி கொடுக்குங்
காறு மெம்முழை யிருத்திரொன் றுரைத்தன னகருதி
வேறு கொண்டிட விருவருந் தமதுளம் வியந்தார்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீற்றினை யணிந்த எமது சிவபெருமானுடைய நோகணிக்கும் நெடிய கொம்புகளையுடைய இடபமாகிய திருநந்திதேவர், காளிக்கும் அரியரபுத்திரனுக்குமுள்ள வாகனங்கட்குப்பெரும்பதவி (ஆகிய முத்தி) அருளுமெல்லையும் நீங்கள் எம்மிடத்திலிருப்பீர்களாகவென் றநுக்கிரகித்தனர் அவர்களிருவரும் அதைக்கருதிக்கொண்டு வேறொன்று நினையாதவர்களாய் மனமகிழ்வுற்றார்கள். எ - று. (௧௬௦)

இப்பெ ருங்கதை கேட்டுழி யயமுகி யென்பாள்
கப்பி ளந்தனச் சுமையுடைத் தாயொடுஞ் சவைக்கோட்
டொப்ப ருந்திற லேற்றினு னூர்திக ளனைத்துந்
தப்பில் வான்கதி பெறுவன சாற்றெனச் சாற்றும்.

(இ - ள்.) அயமுகி யென்பவள் இப்பெருஞ் சரிதையைக்கேட்ட காலத்தில், கிளைத்த இளமை தங்கிய தனபாரமுடைய தன தாயாகிய மாயையுடனே, இரண்டாகப்பிரிந்த கொம்புகளையுடைய ஒப்பற்ற வல்லமை வாய்ந்த இடபமாகிய திருநந்திதேவரால் எல்லா வாகனங்களும், தவறுதலில்லாத பெருங்கதி பெறுகின்றனவற்றைச் சொல்லவேண்டுமெனக் கேட்க, (மாயை அயமுகிக்கு மேலும்) சொல்லுவாள். எ - று. (௧௬௧)

வெள்ளி யங்கிரிக் கோட்டக மேவரு மிறைவன்
வள்ளி நுண்மருங் குமையிடைத் துர்க்கையை வருத்திப்
புள்ளி வண்டுறை துளவணி முகிலிடைப் புலவு
னள்ளி லைப்படைச் சாத்தனை வருத்தின னதுநாள்.

(இ-ள்.) அழகிய வெள்ளிமலையின் சிகரத்திலே வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமான், கொடிபோலும் நுண்ணிய இடையையுடைய உமாதேவியாரிடந் துர்க்கையை வருவித்து, புள்ளிகளையுடைய வண்டுகளொலிக்குந் துளவமாலைதரித்த மேகம்போன்ற திருமால்பால் புலால்கமழும் மாமிசநிறைந்த அச்சமாகிய இலைபோன்றசூலாயுதந்தாங்கிய அரியரபுத்திரனை வருவித்தனர். அக்காலத்தில்.

இனையர் போந்தன ரெம்பிரான் றிருவடி யேத்தி
வினைய வூர்தியற் றெங்களுக் கருளென வேண்ட
வனைய வேறறின் யகழத்திவர்க் கூர்திநீ யருள்வாய்
யெனவு ரைத்தனு மெமாற்றவித் துணைமருப் பிடபம்.

(இ - ள்.) இவர்களிருவரும் [illegible] சிவபெருமான் திருவடிகளை [illegible] செய்து நன்னடைபொருந்திய வாகனங்களை எங்களுக்கு அருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, அந்தத் திருநந்திதேவரை விளித்து இவ்விருவர்க்கும் நீ வாகனங்கள் தரக்கடவாயெனக் கட்டளையிட்டவுடன், பெருவல்லபமுடைய இருகொம்பினை யுடைய இடபதேவர். எ - று.

இது முதல் மூன்றுபாடல்கள் குளகம். (கருங)

அருவி மால்வரைக் கயிலையி னருகுறச் சரிக்குந்
திருகு சீற்றவெஞ் சியமொன் றிழிமதச் செருக்கி
னெரிவி ழிக்கரத் தாநதியொன் றிவரிவர்க் களிப்பக்
கரியு மத்திற லாளியுந் தனிமனங் கவலா.

(இ - ள்.) அருவிதவழும் பெருமலையாகிய கைலாயத்தின் அருகேயிருந்து சஞ்சரிக்கும் கடுங்கோபமுடைய சிங்கமொன்று, பெருகிப்பாயும் மதச்செருக்கையும் தீப்போலும் விழிகளையும் துதிக்கையையு முடைந்த யானையொன்று, இவ்விரண்டையும் இவ்விருவர்க்குங் கொடுத்தருள, அந்த யானையும் வலிய சிங்கமும் ஒப்பற்ற மனங்கலங்கி. எ - று. (கருச)

இடப நாயக யாங்களிக் கயிலையி னிருந்துன்
படரொ ளிப்பதம் பெறுகுவா னருந்தவம் பயின்றே
மிடையி னீங்கிதற் பவித்தவா றெதுவென விசைப்ப
வடன்ம ருப்புடை விடையவற கின்னண மறையும்.

(இ - ள்.) திருநந்திதேவரே! அடியேங்கள் இக்கைலாயகிரியி லிருந்து ஒளிவளர்கின்ற தேவரீருடைய திருவடிகளையடையக் கருதி அருந்தவஞ்செய்தோம். இதனடுவே இவ்வாறு உண்டாய காரணம் யாதென்றுவினவ, வலிதங்கிய கொம்புகளை யுடைய இடபதேவர் அவைகட்கு இவ்வணங் கூறுகின்றனர். எ - று. (கருரு)

சேய காலமற் றினையவர்க் கூர்தியாய்த் திரிந்து
போய பின்கதி யளிக்குதும் போமினென் றிவரை
யேய பின்னர்மற் றவாக்கவை யூர்தியா யிருந்து
மாயி ரும்பத மேற்றிற லடைந்தன மகிழ்ந்து.

(இ - ள்.) நெடுங்காலம் இவ்விருவர்க்கும் வாகனங்களாய்த் திரிந்திருந்து பின்பு கதிதருவோம் செல்லுங்களென்று விடைகொடுத்து இருவரையும் அனுப்பியபின், அவை அவர்கட்கு வாகனங்களாயிருந்து, திருநந்திதேவரால் மிகப்பெரும் பதவியாகிய முத்தியை மனமகிழ்ச்சியை யுடையனவாகளாய் அடைந்தன. எ - று. (கருசு)

ஏறு மூர்திமற் றிலமென விருவரு மெதிர்ந்து
கூறு நான்மறை யேற்றெழு மூவாத்தனங் குறுகி
[illegible] னோத்தொடு மினைந்தான்
வேறு கொண்டிடு மிருவரைக் கொடுத்தனன் விரும்பி.

(இ - ள்.) (பூரிவ) [illegible] அவ்விருவரும் [illegible] [illegible] நான்குவேதத்தையுந் துதிக்கின்ற திருநந்திதேவர் [illegible]

யையுடைய திருநந்திதேவர் தனியிருந்து தமது திருவுள்ளத்தி லாலோசித்து அவ்விருவரையும் விருப்பத்துடன் (அவர்கள் விருப்பு நிறைவேறும்படி) வாகனங்களாகக் கொடுத்தருளினார் எ - று.

தாரகன் சிங்கமுகனென்று மிருவரும் பூர்வகாளி அரியபுத்திரனிவர்கட்கு வாகனமாக வுதவுந் தகுதியுடையவர்களாதலின், பண்டையவாகனமிரண்டையும் நாதனாரி அரியபுத்திரனுக்குக் கொடுப்பித்து, இவர்களை அவர்கள் விருப்பின்படி பூர்வகாளி அரியபுத்திரனுக்கே கொடுப்பித்தனரென்க (௧௩௭)

சூராதிகளொடுக்கச்சருக்கம் முற்றிற்று,

ஆக சருக்கம் ௨-க்கு திருவிருத்தம் - ௨௨௪.

மூன்றாவது

அயமுகிசருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஈது கேட்டிடின் றாயமுகி யின்னதமியினீ
காதல் வாய்குழ லன்னையென் னிலைசொலத் தகுமேன்
றோத வோதுவன் கேண்மதி யென்றன ளாயபான்
சீத வாரிபெருங் கடலைத் துளதொரு தீவு.

(இ - ள்.) இதனைக்கேட்டு அயமுகி பேசுகின்றாள், மகரந்தம் நிறைந்த நெடிய கூந்தலையுடைய மாயே! இதன்மேல், நீ என்வரலாற்றினைச் சொல்ல வேண்டுமெனக்கேட்ப, சொல்கின்றேன். கேட்பாயாகவென்று சொல்கின்றாள். குளிர்ந்து நீண்டபெருங் கடலுக்குள் ஒரு தீவு உள்ளது. எ - று. (௧)

தேங்கு தண்புனற் கிடந்தகோ மேதகத் தீவின்
வாங்கு நான்மறை விசிட்டனென் றொருமறை யோனாங்
கவன் றனிசுவேதையை வேட்டன னவள்பா
லோங்கு மாதவத் துதித்தனள் சித்திர ரேகை.

(இ - ள்) தேக்கமுற்ற குளிர்ச்சிதங்கிய கடலகத்துள்ள கோமேதக தீவிலே நான்குவேதங்களையு முணர்ந்த விசிஷ்டனெனும் பெயர்கொண்ட வேதியனொருவனுண்டு, அவ்விசிஷ்டன் ஒப்பற்ற சுவேதையென்பாளை மணஞ் செய்துகொண்டனன். அவளிடத்தில் உயர்ந்த பெருந்தவத்தால் சித்திர ரேகையென்பாள் பிறந்தனள். எ - று. (௨)

அழகெ லாந்திரண் டோருருக் கொண்டன வலையாள்
குழவி மானிளம் பிடியெனத் தவழ்தொறுஞ் சுழலுவாள்
மழலை வாய்மொழிக் குதலையிற் கேட்பினு மாலுந்
தழையு லார்தனை யாயினு மகிழ்பின தழைக்கும்.

(இ - ள்.) (பெண்கட்குரிய) அழகுகளியாவும் ஒன்றுசேர்ந்து வடிவெடுத்ததைப்போன்றவள். இளங்கன்றாகிய பெண்மான்போலக் கவலுதலை யுறுங் குழைவுறுவாள். இளவாயின் மழலைச் சொல்லைக்கேட்டாலும், இலைகள் முற்றும் முலர்ந்திருக்கும் மரங்களுந் தளிர்விட்டுத்தழைக்கும். எ - று. (௫)

குழைத்த செம்பொரு வியற்றிய புனைந்தகூன் சிலம்பு
தழைத்த சில்லொலி கலிப்புறத் தளர்நடை பயின்று
விழைத்த மாதவந் தன்னைகண் களித்தன விருப்ப
மழைத்த வார்குழ லேழ்வய தாற்றனள் வளர்நாள்.

(இ - ள்.) இளக்கிய பசும்பொன்னாலாக்கிய அலங்காரஞ்செய்த வளைந்த சிலம்புகளிருந்து சிற்றொலியொலிக்கத் தளர்நடைபழகினாள். பெருந்தவப்பலித்த தாயாகிய சுவேதை கண்கள் களித்திருக்க, யோகவண்ணமுற்றதாய் நீண்ட கூந்தலையுடைய அச்சித்திரரேகை யேழுவயதெய்தி வளர்ந்து வருகையில.

அனைய திவசத் தயல்கிடந் துளதொரு நகரந
தனையு ரைத்திடற் றயங்குபூச் சக்கர மதன்பா
வினைய நான்மறைக் குலத்தரி சனமனோர் நெறியோன்
மனைவ யிற்றிடைத் தோன்றினா னொருதனி மதலை.

(இ - ள்.) அந்தக் கோசேந்தகதீவின் சமீபத்தில் ஒரு நகரமுண்டு. சொல்லுமிடத்தில், அதன்பெயர் பூச்சக்கர நகரமென்பார்கள். அதனிடத்தில், எண்ணத்தக்க நான்குவேதங்கட்குரிய வேதியர் குலத்தில், ஒப்பற்ற சன்மார்க்கமேற்கொண்ட அரிசனமென்போன் வயிற்றில் ஒப்பற்ற ஒருபுத்திர னுதித்தனன்.

புனித மாதவன் புண்டரீ கப்பெரும் பெயரான்
றனிமை றைப்பெருந் தலைவனு மாகியவ் வணந்தா
னினிது கொண்டுபோய்த் தனதுநந் திருந்திவா னியம்பா
வனைக வைகுழைப் புதுவனப் பொருங்குற வளர்வான்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான பெருந்தவஞ்செய்பவனும், புண்டரீகனென்னும் பெருமைதங்கிய பெயர்பெற்றவனும், ஒப்பற்ற வேதப்பெருந் தலைவனுமாகிய அப்புதல்வன், அச்சித்திரரேகையை விவாகஞ்செய்துகொண்டு, இனிமையாக அழைத்துச்சென்று தன் மனையில் இருத்திக்கொண்டனன். அலங்கரித்து வேகத்தாற் செய்ததுபோன்ற கூந்தலையுடைய அவள் புதிய அழகுகள்யாவும் ஒன்றாய்ச் சேரவளர்வாளாயினாள். எ - று. (௬)

எரியு நஞ்சமு மமுதமு மெடுத்துறக் குழைத்துப்
பரிவி னீட்டின கிடத்தின வாமெனப் பழுத்த
வரிப ரந்தன வயல்பிறழ்ந் தவிர்குழை நடந்த
சரிய வாயின வெரியவா யினதடங் கண்கள்.

(இ - ள்.) தீயையும் அமுதத்தையும் விடத்தையுமெடுத்து ஒன்றாய்க் கூட்டி அன்போடு தீட்டிக்கிடத்தினவெனச் சொல்லத்தக்கதாய், பழுத்த ரேகையுடையனவும், செவ்வரியபரந்தனவும், பக்கலிற்புரண்டு காதோலைவரையில் நடந்தனவும், கருநிறமுற்றனவும் வெண்ணிறமுற்றனவுமாய்ப் பரந்தகண்களையுடையவள். எ - று. (௭)

ஆரி ருட்பிழம் பொருங்குவிட் டனையதோ வமன்று
காரி ருட்டொழுந் தொருவழிக் கான்றதோ கமழ்ந்த

வேரி யஞ்சன மயிரென விழுதவீழ்ந் தனவோ
வசரி யிர்ச்சுரு ளோதியை யாதென மதிப்பாம்.

(இ - ள்.) பொருந்திய இருட்குழம்பை யொழுகவிட்டது போன்றதோ? கருக்கொண்ட மேகத்தின் இருட்கொழுந்து ஒரேவழியிற் கவிழ்ந்தது போன்றதோ? மணம்வீசிய சுகந்த மையானது மயிரெனச்சொல்ல விழுதுவிட்டது போன்றதோ? நீண்ட மலர்க்கொத்துகளைச் சூடிய அவளது சுருண்ட கூந்தலை யாதென்று நிச்சயிப்போம்? எ - று. (௮)

முளைத்து வான்பிறை மூத்தின மூற்றிய பின்னர்க்
கிளைத்த வாரிருட் கீழ்வடிம் பிணைபெறக் கிடத்தித்
தளைத்த வாமெனக் கரும்புரு ரத்தொடுந் தயங்குந்
திளைத்த சிந்துர வாணுதல் யாதெனத் தெரிப்பாம்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தில் முளைத்த சந்திரன் மூன்றுநாட்கள் கலைகள் முற்றிய பிறகு, நிறைந்தவிருள், கீழ்வடிம்பிலே இருபக்கமிலும் சரியாயிருக்க வைத்துக் காவற்படுத்தியதற்குச் சமானமென்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி, கரியவுருவத்துடனே விளங்குஞ் சிந்துரப்பொட்டணிந்த ஒளிதங்கிய நெற்றியை யாதெனச் சொல்லுவோம்? எ - று. (௯)

பயிற்செய் கானக மரகதப் பசும்பனித் தோகை
மயிற்கு லங்குழீஇ மயங்கின சாயலின் மயங்கு
மூயிர்த்த பூந்தழை மாஞ்சினை புடனுறைந் திசைக்குங்
குயிற்கொ ழுங்குர லமுதொடுங் கூட்டின குதலை.

(இ - ள்.) பழகியுள்ளகாட்டில் மரகதம்போலும் பசியகுளிர்ந்த கலாபத்தையுடைய மயிற்கூட்டங்கள் சேர்ந்து இவள்சாயலால் மயக்கமுற்றனவாய் மயங்கும். கொழுமைதங்கிய குரலென்னும் அமிர்தத்துடன் சேர்த்த இவள் குதலைச் சொற்களுக்கு அழகிய தழைகணிறைந்த மாங்கிளையில் வசித்தொலிக்குங் குயில்கள் பெருமூச்செறிகின்றன. எ - று. (௧௦)

முழுத்த பாணிலாப் பிதிர்த்தன முறைமுறை திருத்தி
யழுத்தி வைத்தவோ வமிழ்தினை யரும்பென லாக்கிப்
பழுத்த வெண்ணிலாப் படுத்திவைத் தனகொன்மற் றறியோ
மொழுக்கு வாணகை யாதென வுணார்ந்தில மின்னும்.

(இ - ள்.) கலைகணிறைந்த வெள்ளியசந்திரனைப் பகிர்ந்து வரிசைவரிசையாய்த் திருத்தியழுத்திவைத்தனவோ, அமிர்தத்தை யரும்புபோற்செய்து மிக்க வெள்ளியசந்திரிகையைப் பரப்புப்படிவைத்தனவோ, யாதோ நாமறியோம். ஒழுங்காயுள்ள பிரகாசிக்கின்ற பற்கள்யாதொன்று இதுகாறுந்தெரிந்திலோம்.

வட்ட வார்சுரு ளோலையிற் பொலிந்தன வள்ளை
கெட்ட காமனுக் கன்றுயிர் கொடுத்தனக் கிளையே
தொட்ட வார்திரைப் பரவைமா நிலத்துயிர் சூறை
யிட்ட ருந்துற மறலியைத் திருத்திய விலக்கே.

(இ - ள்.) வட்டமாகச் சுருண்ட நீண்டபொன்னோலையில் விளங்குவனவாகிய வள்ளை (இலைபோலுங்காதுகள்) அக்காலத்திலே அபசயமுற்ற மன்மதனுக்கு உயிரையளித்தது. அவனுக்குறவாயுள்ள அவையே (சுந்தரர்) தோண்டிய நெடிய அலைகள் பொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பெரிய பூமியில் உயிர்களைக் கொள்ளைகொண்டுண்ண இயமன் றன்கையால் திருத்திவைத்த குறியாயுள்ள வொருகுறாம். எ - று. (௧௧)

இலவு பூத்ததிற் பவளமென் கொழுந்தொளி யிருத்தி
மலர்மு ருக்கிதழ்ச் சேயொளி வழித்ததின் கிரகிக்
குலவ றுங்கனி வீழியிற் கொடுத்தன வெனலா
யலைக டற்படு மாரமு தருந்துசெவ் விதழாள்.

(இ - ள்.) பூத்த இலவமலரில் மெல்லிய பவளக்கொழுந்தின் பிரகாசத்தை யமைத்து, முருக்கமலரிதழின் செந்நிறத்தை வழித்து அதிற்கூட்டி, நிறத்தோடுகூடிய நல்ல வீழிப்பழத்திற்குக் கொடுத்தன போன்று சொல்லத் தக்கதாய், அலைகள் பொருந்திய பாற்கடலிலுதித்த நிறைந்த தேவாமிர்தஞ் சிந்துஞ் சிவந்த அதரத்தினை யுடையவள். எ - று. (கக)

அரும்பு கண்கறுத் தாரமு தகம்பொதிந் தமிழ்தின்
குரும்பை யொத்தணி திகழ்மீப் பொடித்தறக் குழைந்த
மருங்கி னுக்கிரங் காதிரு மருங்கொளி பழுத்து
முருங்கு தன்மைபெற் றெழுந்திணை முகிழ்த்தவெம் முலையாள்.

(இ - ள்.) அரும்பையொத்த கண்கள் கறுப்பெய்தி, உள்ளிடத்தில் நிறைந்த பால்பரவி, தென்னங்குரும்பையையொத்து, மேலே அழகிய தேமல் படர்ந்து, மிகமெலிந்துள்ள இடைக்குத் தளர்வெய்தாமல் இருபுறங்களிலும் மிக்க ஒளிவீசி, கொலைத்தன்மை வாய்ந்தோங்கிக் குவிந்து பூரித்த இருதனங் களையுடையவள். எ - று. (கஉ)

மறுவின் மென்கலை சுருக்கவக் கலையொடு மயங்கி
யுருவ தின்மைபெற் றுலகெலா மயக்கிய மார
னிறுதி பெற்றபின் னெடுத்தவோ ருருவென லாகிச்
சிறிய சிற்றிடை யவனுயி ராமெனத் திகழும்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத மெல்லிய ஆடையைக்கட்டுதலும், அவ்வாடையுடன் கலந்து தானுள்ள தோற்றமேயில்லாது, உலகமுழுவதையும் மயங்கச் செய்த மன்மதன் இறந்தபின்னர் எடுத்த (அருவமாகிய) ஓர்வடிவென்று சொல்லத்தக்கதாய், அற்பமாகிய சிறிய இடையானது, அம்மன்மதனுயிரெனச் சொல்லவிளங்கும். எ - று. (கங)

அருப்பி ளந்தனத் தாருயி ரளித்தவ ராசை
விருப்ப மெவ்வள வவ்வள வாகிய விரிவா
யுருத்து ருத்தமு தூற்றிருந் தன்னவ ருளம்போற்
பெருத்த றக்கனிந் தகலிய வல்குல்பெற் றுடையாள்.

(இ - ள்.) அரும்புபோல் இளமையாகிய தனமுடையாளிடத்தில், தமது நிறைந்த உயிரைக்கொடுத்தவர்களின் ஆசையெவ்வளவினதோ அவ்வளவினதாகிய விரிவையுற்றதாய், சுரந்து சுரந்து அமுதமூற்றெடுத்து, அக்காமுகர்களின் மனமெவ்வண்ணம் பரந்திருக்குமோ அவ்வண்ணம்பரவி, மிக்கனிந்து விசாலித்த அல்குலையுடையவள். எ - று. (கச)

பாயொ ளிப்பணித் தாமரை பரிதிவிட் டுமிழுங்
காயொ ளிக்கதிர் படப்படக் கருகுவ கதுவா
தீயொ ளிப்படு மென்மையுந் தண்மையும் விரவிச்
சேயொ ளிப்படச் சிவந்தன சீறடிச் சிலம்பு.

(இ - ள்.) சூரியன் முன்பாலிருந்து பரப்பும் வெப்பமாகிய ஒளிதங்கிய

வாய்ந்த தாமரையைப் போலாகாது, சிலம்புகளின் மிக்கவொளி தாக்குதலால் மென்மையுங் குளிர்ச்சியுங் கலந்து செவ்வொளிநிலவச் சிவந்திருக்குஞ் சிற்றடியையுடையவள். எ - று. (கஎ)

*சாந்த மாகிய பொதியநின் றயிர்ப்புறத் தவழ்ந்து
போந்த தென்றலங் குழவி யோர் தளர்நடை போலு
மாந்த ராருயிர் மயக்கிய மடநடைக் குவமை
கூந்த லம்பிடி யன்றிமற் றேதெனக் குணிப்பாம்.

(இ - ள்.) சந்தனமரங்களுள்ள பொதியாசலத்திருந்து பெருமூச்சுண்டாகத் தவழ்ந்துவந்த தென்றலென்னும் அழகிய குழந்தையின் ஒப்பில்லாத தளர்நடையைப்போல, புருஷர்களின் அரியவுயிரை மயங்கச்செய்த அவளது இளநடைக் குபமானமாக, [கூந்தல்] கழுத்தடிமயிரையுடைய அழகிய பெண் யானையையன்றி வேறேதென்று குறிப்பிடுவோம். எ - று, (கஅ)

இவளை யின்னுயிர்க் குயிரெனத் தழுவின னிருந்தான்
புவன மூண்டுமிழ்ந் தளந்தவ னிணையடி போற்றித்
தவமு யற்சியி னொழுகுவா னறநெறி தவறு
துவரக் கருங்கட லுலகமொந் தொழுங்குற வாழ்வான்.

(இ - ள்.) இச்சித்திரரேகையைத் தனது இனிய உயிர்க்குயிராகத் தழுவியிருந்து, உலகமுண்டுமிழ்ந்தவனாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியின் உபயபாதங்களைத் துதிசெய்து, தவமுயர்ச்சியில் ஒழுகுவோனாய், நீதிமுறை தவறாதவனாய், உவர்ப்புடையதாகிய கருங்கடலாற் சூழப்பெற்ற உலகத்தோடொத்து முறையாக வாழ்ந்திருந்தான், எ - று. (கசு)

துளப மார்பினன் சுருக்கிய வுத்தரீ யத்த
னளவு தாமரை மணியினன் றொழு தலைந்த .
கிளவி மென்குயி லமைப்பத் திருமகள் கேள்வ
னுளநி னைந்திடு மியிணவத் தலைமைபெற் றுடையோன்.

(இ - ள்.) துளசிமாலைதரித்த மார்புடையவனும், சுருக்கித்தரித்த உத்தரீயமுடையவனும், கணக்கிட்ட தாமரைமணி மாலைதரித்தவனும், குயிலின் குரல்போன்ற தேவாமிர்தங் கலந்த மெல்லிய சொற்களையுடையவளாய்த் தாமரைப்பீடத்திலுள்ள திருமகள் கொழுநனை மனதில் தியானஞ்செய்யும் வைணவத்தலைமை அடைந்தவனுமாவன். எ - று. (உ0)

பொருவின் மாதவப் புண்டரீ கபெரும் பெயரான்
மருவு சித்திர ரேகைபூண் வனமுலை மயங்கி
யொருவு றுவருங் காமவெங் கடற்படிந் தாற்றான்
றிருக்கு சிந்தைய னிவளொடுஞ் சிறந்தனள் சிலநாள்.

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாத பெருந்தவமுடைய புண்டரீகனென்னும் பெருமை பொருந்திய பெயரையுடையவன். தான்மணந்த சித்திரரேகையின் ஆபரணமணிந்த அழகிய தனங்களில் மயங்கி, எப்போதும் அகலாத அருமையான காமமென்னுங்கொடிய கடலில் மூழ்கிக்கிடந்தான். மாறுபட்ட மனமுடைய சித்திரரேகை இவனோடு கூடிச்சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்தனள். எ - று. (உக)

மறைக்கு நாயக னிங்கிவன் வறுமைகண் டிரங்கி
நறைப்ப சுந்துழாய் நாயக னொருமணி நல்க
நிறைந்த மாநிதிக் குப்பையங் கனுகர் கின்றான்
செறிந்த வாயிரஞ் சீடருங் கருளினன் சிறந்தான்.

(இ - ள்) வேத நாயகனாகிய இப்புண்டரீகனது வறுமையைப் பார்த்துத் திருவுள்ளமிரங்கி மணங்கமழும் பசிய துளவமாலை சூடிய திருமால், ஒரு மணியைக் கொடுத்தருள, அம்மணி நிறைந்த பெருந்திரவியக் குவியல்களைத் தரப்பெற்ற அப்புண்டரீகன், தன்னையடுத்த ஆயிரக்கணக்கான சீடர்களுக்கு உதவிசெய்து சிறப்புற்றிருந்தனன். எ - று. (௨௩)

இவன கத்திருந் தில்லற மாட்சியி னிழிந்தா
ளவன டித்துணைச சீடரை யவாவின ளணைந்தாள்
குவிமு கிழ்த்துணைக் கொங்கையாள் குறிப்புவே றுகிக்
கவரு ளத்தினள் காமமிக் கூர்தரக் கவல்வாள்.

(இ - ள்) சித்திரரேகை இவன்மனையிலிருந்து இல்லற தருமந்தவறிய வளாய், அப்புண்டரீகன் திருவடியைப்பணியுஞ் சீடர்களை விரும்பிப்புணர்ந்தாள். குவிந்த அரும்பையொத்த இருதனங்களையுடைய அவள் மனந்திரிந்து வஞ்சகமனமுற்றாளாய்க் காமமிகுந்துப் பெருகுதலால் வருந்துவாள். எ - று.

வாள ரிதருடங் கண்களா லுயிருக மருட்டு
மூளெ ரிக்கடுங் காமவெந் நோய்கெட முயங்கு
நாளொர் நாழிகை யாயினு மொழிவுறா ளயபால்
வேள்வி கற்பமே யல்லது வேண்டுழி வேண்டாள்.

(இ - ள்) வாள்போன்று அரிபடர்ந்த பரந்தவிழிகளால் உயிர்சோரும்படி மருட்டுவாள், மூண்டெரியுங் கடுங்கோபமாகிய கொடுநோய் கெடப்புணருவாள், ஒருநாளில் ஒருநாழிகையேனும் ஒழியாதவளாய் அதனலிலையையேயிச்சிப்பாள். பிறவற்றை வேண்டிக்கொண்டாலும் இச்சியாள். எ - று. (௨௪)

அள்ளல் வார்கட லாணிலந் தாடவ நேக
ரொள்ளி றைபபொழு தொழிவுறா தியறறினுந் தமீந்தாற்
கள்ள வாளெடுங் கண்ணித னநுபவக் கலவி
யுள்ள மோர்ந்துமெய் பொடித்திருங் காமமிக் கொழுகும்.

(இ - ள்) சேறுதங்கிய நெடிய கடல்சூழ்ந்த பரந்த உலகத்திலுள்ள ஆடவரநேகர், மிகக்குறைந்த இறைப்பொழுதும் ஓயாது புணர்ந்தாலும், பிரிந்த காலத்தில் வஞ்சகமாகிய வாள்போல் நீண்டவிழிகளையுடைய அச்சித்திரரேகை தன் அநுபவமாகிய புணர்ச்சியை மனத்திற்கருதி உடல்புளகித்துக் காமமிகுதியாக ஒழுகுவாள் எ - று. (௨௫)

கோட்டி ரும்புனற கொள்ளையக் கோடற முறித்து
நீட்டி நீடொறு மாயிரங் கவர்த்தலை நிமிரும்
வாட்ட டங்கணு மனைபுனை மாந்தழிற படரு
தோட்ட லங்கலாள் சிநதையு மவ்வழித் தொடரும்.

(இ - ள்) கரையையுடைய மிக்கநீர்ப்பெருக்கு அக்கரையழியவுடைத்துப் பெருகுந்தோறும் கணக்கில்லாத கால்களாகப்பாயும். (அதுபோல) வாள் போன்ற பரந்த விழிகளையுடைய சித்திரரேகையும் கணக்கில்லாத சோரபுருஷருடன் கலப்பாள். இதழ்களோடுகூடிய மலர்மாலையணிந்த அவள்மனமும் அவ்வகையே பின்றொடர்ந்து செல்லும். எ - று. (௨௬)

மனையி ழந்தனர் மாநிதி யிழந்தனர் மயங்கி
நினைவி ழந்தனர் நெஞ்சிழந தனர்நிலை யிழந்தார்

புனைசெய் மாநகர் மாந்தரி லவ்வளாடும் புணர்ந்தா
ரினைய வொன்பெருந் தியங்கிய வாக்கையு ரிளைத்தார்.

(இ - ள்.) அலங்கரிக்கின்ற அந்தச்சிறந்த நகரத்திலுள்ள ஆண்மக்களில் அவளோடு கலந்தவர்கள் வீடுகளை யிழந்தார்கள், சிறந்த செல்வத்தை யிழந்தார்கள், மயக்கமெய்தித் தங்கள் நற்கருத்தை யிழந்தார்கள், மனவன்மை யிழந்தார்கள், தங்கள் நிலைமைகளை யிழந்தார்கள், இத்தன்மையர் (மேலும்) எலும்புகள் வெளியே தோன்றிய தேகமுடையவர்களாக இளைத்தார்கள். எ - று. (உஎ)

கலிவிருத்தம்.

ஆய வின்னண மவ்வழி யெய்துழி
மேய வேத வயிணவ வேந்தனை
நேய நெஞ்சொடு நீண்மறை யோரொடுந்
தூய சிந்தைத் துருமுனி யெய்தினான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அச்சித்திரரேகை இவ்விதமாக அவ்வழியில் நடந்துவருகையில், அவள் கணவனான வேதமுணர்ந்த வைணவத்தலைவனான புண்டரீகனிடத்தில், அன்புடைய மனதோடும் திரளான அந்தணர்களோடும் பரிசுத்த மனமுடைய துருவாசமுனிவர்வந்தருளினர். எ - று. (உஅ)

சென்ற வத்துரு வாசற் கெதிர்செலா
வொன்று சிந்தை யுருக வுருகினா
னின்று நீவரற் கெத்தவஞ் செய்தனன்
வென்றி மாதவ வென்று விளம்பினான்.

(இ - ள்.) வந்தருளிய துருவாச முனிவருக்கு எதிர்சென்று, ஒருப்பட்ட மனமுருக உடலுருகினானாய், வெற்றிதங்கிய பெருந்தவமுனிவரே! தேவரீர் இத்தினத்தில் இங்கெழுந்தருளுவதற்கு யாதுதவமியற்றினேனென்னக்கூறினன். (அப்புண்டரீகன்) எ - று. (உகூ)

பொய்யின் மாதவப் புங்கவ னைத்தொழு
தைய பொன்னடி சாத்தினை யாதலி
னெய்து மென்னக மெத்தவஞ் செய்ததோ
செய்த மாதவ வுண்மை சிறந்தனன்.

(இ - ள்.) பொய்ம்மை நீங்கிய பெருந்தவமுடைய துருவாச முனிவனைப் பணிந்து, ஐயரே! தேவரீர் திருவடிகளைச்சாத்தியருளினீரானபடியால், அடியேன் குடில்யாது தவம்புரிந்ததோ? யானியற்றிய பெருந்தவத்தின் உண்மைப் பலனை நிரம்பப்பெற்றடைந்தேன். எ - று. (௩0)

என்று மன்பி னெடுத்தெடுத் தேத்துபு
வுன்ன ருந்தன் னுறையுள் கொண் டேகினான்
றுன்ன ருந்துரு வாசனொ டொஞ்சுடர்
மன்னு மாமணி மண்டபம் வைகினான்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லும் அன்புடன் பலவாறாக எடுத்துத்துதிசெய்து நினைத்தற்கரிய தன் வீட்டிற் கழைத்துக்கொண்டுபோய், அடைதற்கியலாத துருவாசமுனிவருடன் ஒளிதங்கிய சிறந்த ரத்தினங்களிழைத்த மண்டபத்திலிருந்தனன். எ - று. (௩க)

ஆசனந் தந்தருச்சனை செய்தபின்
போசனஞ்சொற் றமைக்கப் புகுந்தனன்
பாசிழைக்குப் பரிந்துரைத் தானவன்
மாசகற்றிய மைத்துனன் மாட்சியின்.

(இ - ள்.) ஆசனமளித்து அர்ச்சனைசெய்த பின்னர், திருவமுது செய்யும்படி பிரார்த்தித்து (அவர்சம்மதிக்க) அதனையமைக்கப்புகுந்து, பசும்பொன்னாபரணமணிந்த தன்மனைவிக்கு அன்புடன் சொன்னான். அவளும் குற்றமின்றிச் சிறப்போடு (உணவாதிகளைச்) சமைத்தனள். எ - று. (௬௨)

இயலு மன்பி னடிசி லிழைத்தபின்
புயன றுங்குழல் கொண்டனை போவெனக்
கயனெ டுங்கட் கரும்புகொண் டேகினா
டுயிலு நெஞ்சிற் றுயில்வளர் வான்றனை.

(இ - ள்.) இயன்ற அன்போடு அமுதமைத்தபிறகு மேகம்போலக்கறுத்த மணங்கமழுங் கூந்தலையுடையாளே! (துருவாச முனிவரை) அழைத்துவரப்போவென்று (கணவன்) சொல்ல, சேல்மீன்போலும் நீண்டவிழிகளையுடைய கரும்புபோல்வாளாகிய சித்திரரேகை அச்சொல்லை மேற்கொண்டு துயில்புரிபவரை.

கண்டு வெஃகியக் காமக் கலவியுட்
கொண்டு வீழ்ந்து குலத்தோ டழுவினா
ளண்ட ரேத்து மருந்தவன் றன்விழி
விண்டு நோக்க வெருவர வோடினாள்.

(இ - ள்.) (சித்திரரேகை துருவாச முனிவரைக்) கண்டு விருப்பமுற்று, அந்த விருப்பத்துக்குத் தக்க புணர்ச்சியை மனங்கொண்டு மேல் வீழ்ந்து இரண்டு புயங்களோடும் தழுவினாள். தேவர்களுந் துதிக்கும் அருந்தவமுடைய அம்முனிவர் தமது கண்களைத்திறந்து பார்க்கவும், பயந்து ஓட்டமெடுத்தனள். எ - று. ()

ஓடி நாற்சதுக் கத்துய ராலடி
கூடி னாள்செந் துருவைக்கு ழாத்திடை
நீடு மாதவ னின்று வெகுண்டுதன்
சீட னைக்கடிந் தன்னவட் டேடென்றான்.

(இ - ள்.) அப்படியோடி, நாற்றெருக்கள் சேருமிடத்தில், உயர்ந்து வளர்ந்த ஆலமரத்தடியிலுள்ள செம்மறியாட்டு மந்தையிற் சேர்ந்தனள். மிக்க பெருந்தவஞ்செய்த துர்வாச முனிவர் கோபித்து நின்று, தன் சீடனைக் கடிந்து அச்சித்திரரேகை (சென்ற வழி)யைத் தேடுகவெனக் கட்டளையிட்டருளினர். எ - று. (௬௫)

விரும்பு சீடன் விரைவிற் றுருவியு
மரும்பு கொங்கையை யவ்வழிக் கண்டிலன்
றிரும்பி மாமுனி தன்னொடுஞ் செப்பினா
னிருந்த மாதவன் றன்னுளத் தெண்ணினான்.

(இ - ள்.) விருப்பமுடைய புண்டரீகனென்னும் அச்சீடன் விரைந்து தேடிப்பார்த்தும், அரும்பிய தனங்களையுடைய சித்திரரேகையை அவ்விடத்திற் காணாதவனாகித் திரும்பிவந்து, பெருமை தங்கிய துருவாச முனிவரிடஞ் சொல்லினன். அங்கிருந்த முனிவர் தம்மனதில் எண்ணிப்பார்த்தனர். எ - று.

தழுவி நாலு சதுக்கந் தருதெரு
வெழுவு மாலி னிருநிழற் றுஞ்சியே
குழுவ பள்ளைக் குழாத்துட் கரந்தனள்,
வழுவி னின்று வரம்பு சிதைந்துளாள்.

(இ - ள்.) தீய வழியிலிருந்து கற்பின் வரம்பை யழித்த சித்திரரேகை, நாலு வீதிகள் கூடுமிடமாகிய தெரு நிறைய ஓங்கி வளர்ந்துள்ள ஆலமரத்தின் அகன்ற நிழலிற் கூடியிருக்கும் ஆட்டுமந்தையுள் ஒளித்துக்கொண்டனள்.

தவறி னில்லறத் தாறிழிந் தாளைக்
குவளை யுண்கட் பொதுமகட் கொண்டுபோ
யிவர்த டஞ்சினை யாலிடத் தேற்றியுன்
றவமு யற்சியைக் காட்டுதி தன்மையோய்.

(இ - ள்.) இல்லற தர்மங்கெட்டதனால் இழிவெய்திய, குவளை மலர்போலும் மையுண்டகண் பொருந்திய அப்பொது மகளை யழைத்துக்கொண்டு, விசாலமான கிளைகள் நெருங்கிய அவ்வாலமரத்திலேற்றி, உன்றவ மகிமையைக்காட்டுக; பெருந்தன்மையுடைய புண்டரீகனே! எ - று. (௫௮)

சேறி யென்றவத் தீதறு சிந்தையோன்
கூறு சொற்றலைக் கொண்ட குணத்தவன்
வேறு கொண்ட விருப்பினளைப் பிடித்
தேறு தொன்மரத் துச்சியி னேற்றினான்.

(இ - ள்.) செல்வாயாகவென்று, வீணாகிய குற்றங்களற்ற மனத்தையுடைய துருவாச முனிவர் சொல்லிய வார்த்தையைச் சிரமிசையேற்ற நற்குண முடைய புண்டரீகன், வேறு விருப்புற்ற சித்திரரேகையைக் கண்டுபிடித்து, ஓங்கி வளர்ந்த ஆலமரத்துச்சியில் ஏற்றினான். எ - று. (௫௯)

ஊடு வாடை யுறுந்தொறு மென்சினை
யாடு தோறு மலமந் தலறுவாள்
கோடு பற்றிக் கிடந்து குலுங்குவா
ணீடு நெஞ்சி னிழிய வினைந்துளாள்.

(இ - ள்.) அவ்வாலமரத்திலிருந்து இரங்கக்கருதிய அச்சித்திரரேகை கோரமான வாடைக்காற்று அடிக்குந்தோறும், அக்காற்றால் மெல்லிய கிளைகள் ஆடுந்தோறும் வருந்தியழுவாள், அம்மரக்கொம்பைப்பற்றியிருந்து குலுங்கிக் கொண்டிருப்பாள். எ - று. (௬௦)

மான மாநகர் மைந்தரு மாதருங்
கான வார்குழற் கன்னியைக் கண்டுவிண்
போன மாமரத் தெவ்வணம் போயினாள்
மோன ஞானி மொழிகொடி தென்றனர்.

(இ - ள்.) அந்தச்சிறந்த பெருநகரிலுள்ள புருடர்களும் பெண்டிர்களும் மணங்கமழும் நெடிய கூந்தலையுடைய சித்திரரேகையைக்கண்டு, ஆகாய மளாவிய இப்பெருமரத்தில் இவள் எவ்வாறேறினள்? ஞானவரம் புணர்ந்த அம்முனிவர் சொல் கொடிதென்றார்கள். எ - று. (௬௧)

அறிந்த வட்குயி ராகிய வந்தணன்
பிறிந்தி ருக்கப் பெறுகிலன் பேருட்
செறிந்த மாதவச் செல்வனை யேத்துமு
மறிந்து வீழ்ந்த மரமென வீழ்ந்தனன்.

(இ - ள்.) அவளுக்கு உயிராக விளங்கும் புண்டரீகன் இதனை யறிந்து, அவளைப் பிரிந்திருக்கப் பெறாதவனாகி, பேரருண்மிகுந்த பெருந்தவச்செல்வராகிய துருவாச முனிவரைத் துதிசெய்து, முரிந்து வீழ்ந்த பெரு மரம்போல அவர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான். எ - று. (௪௨)

ஐய நின்னரு ளின்மையென் னாயிழை
வையம் யாவும் வசைசொல வைகினாள்
வெய்ய வாலை விடுத்திழி தற்கருள்
செய்ய வேண்டுந் திருவருள் செய்கென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயரே! தேவரீர் அநுக்கிரக மில்லாததால் எளியேன் மனைவி உலக முழுதும் நிந்திக்கும்படியிருக்கின்றாள். கொடிய அவ்வாலினை விட்டு இறங்கும்படி யருள்புரியவேண்டும். திருவருள் பாலிக்கவெனப் பிரார்த்தனை செய்தான். எ - று. (௪௩)

இல்ல றத்தை யிகழ்ந்தொழி வானிவள்
புல்லிலா ரூக்கம் பொருந்துறு புன்மையோய்
வல்ல றாந்த வனமுலை மாநிலத்
தெல்ல வர்க்கு மினிதளித் தாளரோ.

(இ - ள்.) இல்லற வொழுக்கத்தை யிகழ்ந்து பரபுருடனை விரும்பும் இவளுடைய தீயொழுக்கத்தைச் சம்மதிக்கும் இழிதகையோனே! இவள் கச்சினைக் கிழித்த அழகிய தனங்களைப் பெரிய பூமியிலுள்ள யாவர்க்கும் இனிதாக வுதவினள். எ - று. (௪௪)

இன்ன தன்மை யிவளை யுனக்கென
வன்னி முன்னர் வழங்கின ராலவ
டன்ன லம்பிறர்க் காகச் சமைந்தன
ளுன்னை யோர்பொழு துள்ளுகி லாளென்றான்.

(இ - ள்.) இத்தகைமையாகிய இவளை உனக்கென்று அக்கினி சாட்சியாக (அவளைப் பெற்றோர்) கொடுத்தார்கள். அவளோ தன்னுடைய இன்பத்தைப் பிறர்க்காகச் சமைந்துள்ளாள். உன்னை ஒரு காலத்திலும் நினைத்தாளில்லை யென்று சொல்லினர். எ - று. (௪௫)

ஏது குற்ற மிழைத்தன ளேனுமம்
மாது குற்ற மனக்கொள லையநீ
மீது யர்ந்த வடதரு விட்டிவள்
போத வொன்று புகலுதி யென்றனன்.

(இ - ள்.) ஐயரே! அவள் எவ்வகைக்குற்றஞ் செய்தபோதிலும், தேவரீர் அக்குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்திற் கொள்ளவேண்டாம். மேம்பட்டுயர்ந்த ஆலமரத்தை விட்டு இவள் கீழே இறங்கி வரும்படி ஒரு வார்த்தை உரைத்தருளவேண்டுமென்று வேண்டினன். எ - று. (௪௬)

கற்பி னின்ற கனங்குழை யாயினின்
சொற்ப டிக்குயா தொன்மர நீங்குவா
னெற்ப ரிஞ்சினை பற்றி யிறங்குவாண்
முற்ப டப்போய் மொழிகுதி நீயென்முன்.

(இ - ள்.) கற்பு நிலையிலிருந்த மேகம் போன்ற (கரிய) கூந்தலுடையவளாயின், உன் சொல்லின்படி உயர்ந்த ஆலமரத்தினின்று வர, சூரிய மண்டல மளாவிய கிளையினைப்பற்றி யிறங்குவாள். ஆனதால் நீ அவள் முன் சென்று (இறங்கிவா வென்று) சொல்லென்றார். எ - று. (௪௭)

வந்து நின்றென் மனைவி வருகெனச்
சந்த வார்முலை நாலடி-த் தாழ்ந்தன
ளிந்த வெல்லை யிறங்கப் படாதென்றாள்
குந்தி யோடினன் மாதவற் கூடினன்.

(இ - ள்.) (அவர் கூறியபடியே புண்டரீகன் ஆலமர நிழலில்) வந்து நின்று, என் மனையாளே! இறங்கிவரக்கடவாயெனக் கூப்பிட, அழகிய கச்சணிந்த முலையையுடைய சித்திரரேகை நாலடியிறங்கி, இதனைத்தாண்டி யிறங்க முடியாதென்றாள். [குந்தியோடி] இருநிலைவாயோடி முனிவனையடைந்தான்.

நால டிச்சினை தாழ்ந்தன ளம்பவென்
னேல வார்குழல் பின்ன ரிறங்கிலண்
மால டிக்கொண்ட பம்பரி னேனினிச்
சீல மாதவ செய்குவ தேதென்றான்.

(இ - ள்.) புனிதமான பெருந்தவமுடையவரே! சிவபெருமானை யொத்தவரே! அடியேனுடைய மணம் வீசும் நெடிய கூந்தலையுடைய மனைவி கிளையினின்று நாலடித்தூரமே யிறங்கினள். அதன் பின் இறங்கமுடியவில்லை. ஆசை மிக்க மயக்கமமைந்த மனமுடைய அடியேன் இனியென்ன செய்குவேனென்றான். எ - று. (௪௮)

மங்கை கொங்கை மயங்கி முயங்கினு
ரங்கண் மாநிலத் தாடவர் யாவரும்
பொங்கு மாலடி போந்திறங் காயெனி
னங்கை கீழ்வரு மென்ன நவிற்றினன்.

(இ - ள்.) காமாதுரத்தினால் மயக்குற்று அம்மங்கையின் குசங்களை யணைந்தவர்களாய், மிகப்பரந்த நிலவுலகிலுள்ள ஆடவரனைவரும், பெருத்த அவ்வாலமரத்தின் கீழ்ச்சென்று இறங்குகவெனச் சொல்வார்களாயின் அப்பெண் கீழே யிறங்குவாளென்றனர். எ - று. (௪௯)

மைய லொன்று மனக்கொ டிருந்தவர்
தைய லைப்புணர்ந் தாரவர் யாரையும்
வெய்தி னோடிக் கொணர விளித்தன
ரெய்து மாமரம் பூதியி றங்கினள்.

(இ - ள்.) அவளைப்பார்த்து மயக்குற்ற மனமுடையவர்களும் அவளைக் கூடினவர்களுமாகிய வெல்லோரையும், அதிவேகங்கொண்டோடி அழைத்துக்

கொண்டு வரவும், அவர்கள் யாவரும் அவனையழைத்தார்கள். அதனால் அவன் அப்பெரிய மரத்தில் அனைப்பாக யிறங்கினான். எ - று. (௩௧)

இப்பு றத்தி னிறங்கரி தாயவ
டப்பு றத்தழு விச்சினை சார்தலு
மொப்ப றுத்த முனியரு கோடினன்
குப்பு றுத்த முகத்தினன் கூறுவான்.

(இ - ள்.) அப்பாதிக்குக்கீழே அவள் இறங்கமாட்டாமல் கீழே விழாத வண்ணம் ஒரு கிளையைத் தழுவிக்கொண்டிருக்கையில், ஒப்பற்ற அம்முனிவ ரருகே வந்து புண்டரீகன் குனிந்த முகத்துடன் கூறுகின்றான். எ - று. (௩௨)

என்னை யிவ்வணங் கண்டனை யேயினிக்
கன்னி பாற்றிருக் கண்ணருள் செய்யென
நின்ன ருட்பெறு வார்நின்று கூவிலுன்
பொன்ன னாரு மிறங்குவள் போகென்றான்.

(இ - ள்.) அடியேனை இவ்வகையாகக் கஷ்டப்படுத்துகின்றீரே. இனி யேனும் தேவரீர் அப்பெண்ணினிடங் கிருபா நோக்கம் வைத்தருளல் வேண்டு மென வேண்ட, உன் சீடர்கள் வந்தழைத்தால் திருமகள்போலும் அழகுடைய உன் மனைவி யிறங்குவாள். போ வென்றனர். எ - று. (௩௩)

அன்ன சீடருந் தானு மடைந்துதன்
பன்னி தன்னை யழைக்கப் பகர்ந்தனன்
பின்ன ரன்னவர் கூவப் பெருமர
மன்ன டிக்கணை வந்திருந் தாளரோ.

(இ - ள்.) அத்தகைய சீடர்களுந் தானுமாக வந்து, தன் மனைவியை யழைக்கும்படி சீடர்களுக்குச் சொல்ல, அவர்களும் அப்படியே யழைக்க, அதன்பின் அப்பெரிய மரத்தின் அடிக்கிளையில் வந்திருந்தாள். எ - று. (௩௪)

கூண்ட பின்னற் குடுமி யலைந்திடப்
பூண்ட தாமரை மாலை புரண்டிட
வீண்டு துன்பத் திளைத்திட வோடினன்
மீண்டு மாதவ வேந்தனை நண்ணினான்.

(இ - று.) கூட்டமாகிய பின்னலோடு சேர்ந்த குடுமியலையவும், பூண்டு கொண்டிருக்கும் தாமரை மணிமாலை புரளவும், தனக்குற்ற துன்பத்தோடு இளைப்பெடுக்க ஓடி, மீண்டும் பெருந்தவ வேந்தராகிய அம்முனிவர்பால் அடைந்தான். எ - று. (௩௫)

கவர்த ருஞ்சினைக் கப்பி னிறங்கிடு
மிவளை முற்று மிறங்கப் பணித்தியென்
றவனை யேத்தி யிரந்தன னந்தணன்
புவன மேத்து முனிபுகல் வானரோ.

(இ - ள்.) பிளவுற்ற கிளைகளாகிய கொம்பினின்றிழிந்த இவளை முழுதும் இறங்கும் வண்ணம் கட்டளை செய்யவேண்டுமென்று அத்துருவாச முனிவரைத் துதித்துப்பிரார்த்தனை செய்துகொண்டான். (அவன் துதிகளைக்கேட்டு) உலக முழுவதும் தோத்திரஞ்செய்யத்தக்க அத்துருவாசமுனிவர் உரைக்கின்றனர்.

பேதை தன்னைப் புணர்ந்தவர் பேரெலா
மோதி யோதி யுணர்த்தி லிறங்குமென்
றோதி வேத மளந்தவன் சொற்றுழி
வேத வேதியன் பின்னரு மீண்டனன்.

(இ - ள்.) அப்பெண் தன்னைச்சேர்ந்தவர்களுடைய பெயர்களையெல்லாஞ் சொல்லித்தெரிவித்தாளாயின், கீழே இறங்கி வருவாளென்று முதன்மையாகிய வேதங்களை அளவிட்டறிந்த முனிவர் கூறியபோது, புண்டரீகனென்னும் வேதியன் மீண்டும் (மனைவியிருக்குமிடத்திற்குத்) திரும்பினான். எ - று.

ஏடி நின்னிளங் கொங்கை யிணைத்தடங்
கூடி னார்பெயர் முற்றறக் கூறினீ
தோடு லார்ந்த தொடுசினை விட்டடி
மூடி றங்குவை யென்று மொழிந்தனன்.

(இ - ள்.) அடிபெண்ணே! உன் இளமுலையிரண்டையுங் கலந்தவர்களது பெயர்கள் முழுவதையும் நீயே சொல்வாயாகில், நீ பற்றிக்கொண்டிருக்கும் இதழ்கள் நெருங்கிய கிளையின் மூட்டைவிட்டு விலகிக்கீழே இறங்கி வருவாயென்று தெரிவித்தான். எ - று. (௯௮)

இன்ன வாசகங் கேட்டலு மேந்திழை
யன்ன கேள்வ ரநேகரை யெண்ணினள்
பின்ன ரந்தப் பெருங்கவை நீத்ததின்
மன்னு கீழ்க்கவை வந்து வதிந்தனள்.

(இ - ள்.) இவ்வார்த்தையைச் சித்திரரேகை கேட்டவுடனே அத்தகைய புருஷர்கள் எண்ணில்லார் பெயரையும் (ஒவ்வொன்றாகச்) சொன்னாள். அதன் பின்னர் அப்பெருங்கிளையினின்றும் விலகி அதன் கீழிருக்குங் கிளையில் வந்திருந்தாள். எ - று. (௯௯)

எவற்றி னாலு மிறங்ககி லாளினிச்
சிவத்தி றந்தெரி நீயவட் சென்றிடில்
கவர்த்த டம்பனை கைவிடு மெய்தவாய்
தவப்பெ ருங்கட லேசர ணென்றனன்.

(இ - ள்.) எவ்வாற்றானும் அவள் பூமியிலிறங்கவில்லை. இனி, சிவத்திறமுணர்ந்த தேவரீர் அங்கெழுந்தருளினால், பிளந்து கிளைத்த கிளையானது கைவிட்டு விலகும். பெருந்தவக்கடல்போல்பவரே! தேவரீர் ஆங்கடையவேண்டும். தேவரீருக்கடைக்கலமென்று கூறினான். எ - று. (௧௦௦)

மூர லித்த முகத்தின னந்தண
னார்வ நோக்கி யகநெகிழ்ந் தாரணச்
சீர னந்தந் திட்டர் குழாத்தொடும்
பார வெம்பழு வந்தரு கெய்தினன்.

(இ - ள்.) துர்வாசமுனிவர் புன் சிரிப்புகொண்ட முகத்துடன், அப்புண்டரீகனுடைய ஆசைப்பெருக்கத்தைப்பார்த்து மனமிளகி, வேதத்தின் சிறப்புக்களையெல்லா முணர்ந்த தமது சீடர் தொகுதியோடு, மிகவும் பரந்துள்ள அந்த ஆலமரத்தருகே எழுந்தருளினர். எ - று. (௧௦௧)

எய்தி யன்ன னிளமுலை வேட்டருள்
பொய்யி ருண்மறைப புண்டரீ கன்றனை
வைதி கத்தனி மாமுனி நோக்கினன்.
செய்கை சிற்றொழுக் கத்திற் சிறந்ததால்.

(இ - ள்.) வைதிக மார்க்கத்தில் மேம்பட்ட ஒப்பில்லாத துருவாச முனி வர் அங்கெழுந்தருளி, அச்சித்திர ரேகையின் இளமைதங்கிய தனங்களைக் காமுற்றிருக்கிற உண்மையான நான்கு வேதங்களையுணர்ந்த புண்டரீகனை நோக்கி, உன்றொழில்கள் அற்ப வொழுக்கத்தில் மேம்பட்டன. எ - று. (சு௪)

வாளை வென்ற மதர்விழி யாளிவள்
சூளை யென்ப தூணர்ந்து நதுணைமுலை
மூளு மாசையின் முற்றி முயங்கினை
கோள றுந்தவத் தன்மை குறைந்தனை,

(இ - ள்.) வாட்படையை வெற்றிகொண்ட மதர்த்த விழிகளையுடைய இச்சித்திரரேகை வேசையென்பது தெரிந்திருந்தும், அவளது இரண்டு முலை களிற் பெருகிய ஆசையின் மிக்கவனாய் அவளைப்புணர்ந்தாய், அது காரணத் தாற் குற்றமில்லாத தவநிலையிற் குறைவடைந்தாய். எ - று. (சுரு)

மற்றொர் மாதை மணந்திலை மாதிவள்
பெற்ற பாவம் பிரித்தொரு பாதியு
முற்ற தாலுனை யோங்கெயின் முப்புரஞ்
செற்ற தேவ னடித்துணை சேர்கலாய்,

(இ - ள்.) வேறொரு ஸ்திரீயை மணஞ்செய்து கொண்டாயில்லை. இச் சித்திரரேகை சம்பாதித்த பாவத்தைப்பிரித்து அதிற்பாதி பாவம் உன்னைச் சேர்ந்தது. அதனால் உயர்ந்த மதில்சூழ்ந்த திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய சிவ பெருமானது உபய பாதங்களை நீ சேரமாட்டாய். எ - று. (சுசா)

புண்ட ரீக னதுபுலத் தோர்ந்தனன்
விண்டு வாய்மொழி யொன்றும் விளம்பலன்
றண்ட ருஞ்சொற சமயவி ரோதமுட்
கொண்டெ னக்கிது கோளுரைத் தாயென்றான்.

(இ - ள்.) (என்று சொல்லியவற்றை) புண்டரீகன் மனத்திலறிந்து வாய் திறந்தொன்றுஞ் சொல்லாமல், யாவராலுந்தள்ளுதற்கரிய புகழமைந்த சைவ சமயத்தில் தேவரீர்க்குற்ற விரோதத்தைத் திருவுளங்கொண்டு அடியேனு க்கு இத்தகைய பழி மொழியுரைத்தீரென்றான். எ - று. (சுஎ)

வேக வெஞ்சின மீக்கொண்டு தன்மன
மாக வற்சித ரத்துரு வாசனும்
யோக சித்தனை யோகிம னத்தின
னாக வினவெய வென்றறைந் தானரோ.

(இ - ள்.) துருவாச முனிவரும் வேகத்தோடு கூடிய பெருங்கோப மேற் கொண்டு, தமது மனமானது பெருவருத்தமெய்த, யோகத்தும் மனதையுடைய அப்புண்டரீகனைப்பார்த்து, இன்று முதல் உன்பெயர் யோகிமனத்தினனென் று வழங்கக்கடவதென்று சொல்லினர். எ - று. (சுஅ)

புன்பு றச்சம யப்புற கின்றுநீ
யென்பெ ருக்கணி யெந்தைபி ரானடி
யன்பு றப்பெறு வாயலை வெண்ணிற
மின்பி றங்கு விபூதியும் வேண்டலை.

(இ - ள்.) அற்பமாகிய புறச்சமய வழியிலிருந்து, என்பு மாலையையும் எருக்கமலர் மாலையையுந்தரித்த எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளுக்கு அன்பையடையப் பெறத்தகுந்தவனல்லை, வெண்ணிறமமைந்த ஒளிவிளங்குகின்ற திருவெண்ணிற்றினையும் விரும்பமாட்டாய். எ - று. (௬௮)

ஆகி யப்புறப் புன்சம யத்தனைப்
போக போகவெனப்புகன் றன்னவன்
பாக முற்றிடுஞ் சீடரைப் பார்த்துள
வேக வெஞ்சின மீக்கொண் டறைகுவான்

(இ - று.) புறப்பாகிற அற்ப சமயத்தில் அபிமான முற்றிருந்து அவ்வண்ணமே தாழ்ந்து போகக்கடவாயென்று சபித்து, அப்புண்டரீகனென்பானிடத்திலிருக்கும் பரிபக்குவமமைந்த சீடர்களைப்பார்த்து, தமது மனத்திலுதித்த வேகமாகிய கடுங்கோப மிகுந்தவராய் மேலுஞ்சொல்லுகின்றார்.

பின்னு சிந்தைப் பிணக்கறுத் தாரணை
மன்னு சிந்தைய ராக்கிய மாதவன்
பன்னி கொங்கையிற் பற்றுவைத் தீர்துமர்
மின்ன னார்களும் வேசைய ராகுவார்.

(இ - ள்.) பின்னிக்கொண்டிருக்கும் மனப்பிணக்குகளை யகற்றி, வேதங்குடிகொள்ளும் மனத்தினராகச்செய்த ஆசிரியது மனைவியின் குசங்களில் ஆசை வைத்தீர்களானபடியால், உங்கள் மனைவிமார்களும் வேசையர்களாவார்கள். எ - று. (௬௯)

என்று கூறி யெரிவிழித் தாங்கவர்க்
கொன்ற லாத பலமுனிந் தோதினன்
கன்று நெஞ்சக் கனங்குழை வைகிய
துன்றி ருஞ்சினைத் தொன்மர நோக்கினன்.

(இ - ள்.) எனச்சபித்துக்கூறி, கோபாக்கினி பொருந்திய கண்களாற் பார்த்து, ஒன்றல்லாத அநேக சாப மொழிகளைக் கோபங்கொண்டுரைத்து; வருத்தமெய்திய மனமுடைய அச்சித்திரரேகை யிருந்த பெருங்கிளைகள் நெருங்கிய ஆலமரத்தைப்பார்த்தருளினார். எ - று. (௭௦)

வார்ந்த கூந்தல் கவிந்திள மாமரஞ்
சேர்ந்த மார்பங் குருதி சிலும்பிடச்
சோர்ந்து மாமரந் தொற்றி யிருந்தனை
யோர்ந்த சிந்தை முனிவ னிகழ்த்துவான்.

(இ - ள்.) நெடிய கூந்தல் அவிழ்ந்து தொங்கவும், பெரிய ஆலமரத்தைத் தழுவிய மார்பில் உதிரஞ்சொரியவும், சோர்வெய்தி அப்பெரிய மரத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த சித்திர ரேகையை நோக்கி, இளநினை மனமெய்திய வராய்த் துருவாசமுனிவர் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௭௧)

கொம்மை வெம்முலைக் கோற்றொடி நீயிவ
ணெம்மை மேல்விழுந் தெம்முருத் தீண்டலால்
அம்ம வெங்க ணசுராிற் றோன்றியே
வெம்மைக் காம விகாரம் பெறுதியால்

(இ - ள்.) குவிவாகிய வலிய தனங்களையுடைய, அழகிய வளையலணிந்த பெண்ணே! நீ இப்பொழுது எமதுடலின்மேல் விழுந்து எம்மைப்பரிசித்த காரணத்தால், கொடுமையாகிய பார்வையையுடைய அசுரர் குலத்தில் தோன்றிக்கொடுமை தங்கிய காமவிகார மடையக்கடவாய். எ - று. (எஉ)

அயக்கு லத்துட் கரந்தனை யாதலின்
மயக்கு நின்முக மம்முக மாகுமால்
வியக்கு மக்குல மேவியும் வெம்மையிலை
முயக்கு காம முடிவொழி யாவென்றான்.

(இ - ள்.) நீ ஆட்டுமந்தையில் ஒளித்துக்கொண்டாயானபடியால், எல்லோரையும் மயக்குகின்ற உன் முகம் அந்த ஆட்டின் முகமாகக்கடவது. அந்த ஆட்டு முகத்துடன் எல்லோருக்கும் வியக்கும்படி அந்த அசுர குலத்தில் தோன்றியும் தழுவுதலாகிய காமத்தை ஆயுண்முடிவு வரையில் நீங்காது பெற்றிருப்பா யென்றனர். எ - று. (எங)

ஈது கூறி மரத்தி னிறங்கினை
போதி யென்ன விறங்கிப் புகுந்தனள்
கோதின் மாதவன் பாதங் குறுகினண்
மாத ரார்க்கு மரபுவ முச்செய்தாள்.

(இ - ள்.) இப்படிச்சொல்லி, மரத்தை விட்டிழிந்து போவெனப்புகல, வேதியர் குலத்து மாதர்களுக்குப் பழிச்சொல்லையுண்டாக்கிய அச்சித்திர ரேகையிறங்கிக் கீழேவந்து, குற்றமற்ற அம்முனிவரது திருவடிகளையடைந்தாள். எ - று. (எச)

எந்த நீயிவ ணென்றுணைக் கேள்வனைத்
தந்த கேள்விக் தலைவரைச் சாபியா
நிந்தை தந்தனை யாயினு நின்னுழைச்
சிந்தை தந்தன னென்கொடு தேறுகேன்

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய தேவரீர் இவ்விடத்தில் அடியாளுக்குத் துணைவனை கணவனையும், அவனைத் தந்தையாகக்கொண்டு நூற்கேள்வியைப் பெற்ற மாணவர்களையும் சபித்து * நிந்தித்தீரானாலும், தேவரீரிடத்தில் மனவிருப்பு வைத்த அடியாள் எதைக்கொண்டு தேறுவேன். எ - று. (எரு)

ஈது பட்டு மெலிய வினைமலர்ப்
பாதந் தீண்டப் பணித்திலை போதுமென்
றோத ரத்தி னவவிரப பத்தனி
வேத மாமுனி பின்னர் விளம்புவான்.

(இ - ள்.) அடியேன் இத்துன்பமெய்தியும், தேவரீருடைய மலர்போன்ற உபய பாதங்களைப் பரிசிக்கும்படி கட்டளைதரவில்லையேயென்று, அச்சித்திர ரேகை அன்போடு பிரார்த்திக்க, ஒப்பற்ற வேதங்களுணர்ந்த சிறந்த துருவாச முனிவர் அதன் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றனர். எ - று. (எசு)

செய்த பாதகஞ் செப்புறப் போமெனப்
பைகொண் மாநில மோது பழமொழி
யைய நுண்மருங் காயறி யாய்கொலோ
தைய னின்பவந் தானே தொலைந்ததால்.

(இ - ள்.) அழகிய நுட்பமாகிய இடையையுடையவளே! ஒருவர் தாம் செய்த பாவங்கள் (பலருமறியச்) சொல்வதால் நீங்குமென்று ஆதிசேடன் பணாமுடி மேற்றாங்கும் பெரிய பூலோகத்தார் கூறும் பழமொழியை அறிய மாட்டாயோ. நீ செய்த பாவந் தானே யொழிந்தது பெண்ணே! எ - று. (௭௭)

பெண்ணு ருக்கொண் டசுரர் பெருங்குல
நண்ணு நாளருங் காம நயப்பினால்
கண்ணி ணைக்குரி யார்தமைக் கைக்கொளா
வண்ண வெம்முலைக் கோட்டின் மருவுவாய்.

(இ - ள்.) நீ பெரிய அசுரர் குலத்திற் பெண்ணுருவங்கொண்டு பிறக்கும் பொழுது சிறந்த காம விருப்பத்தால், இருவிழிகளாலும் இச்சிக்கத்தக்கவர் களைக்கைக்கொண்டு அழகமைந்த பெரிய முலைகோடுகளில் தழுவுவாய். எ - று.

ஆய காலத்தி யாமவ ணெய்துவந்
தூய வெம்மைத் தொடர்ந்தனை யாகிநீ
மேய காம விருப்பொழிந் தக்குலத்
தேய மைந்த ரிருவாய்ப் பெறுதியால்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் நாம் அங்கே வருவோம். பரிசுத்தராகிய நம்மை நீ பின் தொடர்ந்தவளாய், உன்னிடத்துண்டான காமவிச்சையை யொழித்துக்கொண்டவளாகி, அவ்வசுரகுலத்திற்குரிய புதல்வரிருவரைப்பெறுவாய்.

மாக்க ணத்தொடு வைகிய வையனைக்
காக்கும் வெங்கதக் காளர் கரத்தினான்
மூக்கு மிந்த முலையுங் கரத்தொடும்
போக்கி வீழ்ந்து புலம்புவை நீயுறு.

(இ - ள்.) சிறந்த பூதகணத்துடன் எழுந்தருளிய ஐயனாரைக்காத்திருக் குங்கடுங்கோபமுடைய மகாகாளன் கையினால் இந்த மூக்கையும் முலைகளையும் கையையும் போக்கிக்கொண்டு நிலத்தில் வீழ்ந்து புலம்புவாய் என்று சொல்லி.

ஆங்க வன்றொட வன்றள வுன்வயி
னோங்கு பாவ மொழிந்துணர் வுற்றுநீ
தேங்கு தண்சுனைச் சீகுல வெற்பிடை
வாங்கி ருந்தவ மன்னுதி யேயென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில், அம்மகாகாளன் உன்னைப் பரிசித்த மாத்திரத் தில், அன்றைய வரைக்கும் உன்பால் மிக்கிருந்த பாவம் விலகிஞானந்தோன்றி, தேக்கொடுக்கும் தண்ணீர் நிரம்பிய குளிர்ச்சி வாய்ந்த சுனையையுடைய சீகுல பர்வதத்தில் நீடித்த பெருந்தவஞ்செய்வாயென்றனர். எ - று. (௮௧)

அனைய னாயவ ணீடியன் னருந்தவத்
தனைய ளாகச் சனித்தனை யத்தவ
முனைவ னோதிய சாப முடிந்ததால்
வினையி னீங்கித் தவத்தை விரும்புவாய்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நீ என்னுடைய அரிய தவத்தினாற் புத்திரியாகப்பிறந்தாய். அத்தவ முனிவராகிய துருவாசரிட்ட சாபம் முடிவுற்றது. ஆதலால், இனி வினையினின்றும் வேறுபட்டுத் தவச் செயலை யிச்சிப்பாயாக. எ - று. (அஉ)

அயமுகிசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩0௬.

நான்காவது

மாயை சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

என்றுரைத் துணர்த்து மாயை தன்முக மினிது நோக்கி
வன்றிரண் முரட்டுக கொங்கை யயமுகி மறுத்துங் கேட்கு
கின்றவென் னியற்கை யெல்லா நிகழ்த்தினை நிகழ்த்தா நின்ற
வுன்றன தியற்கை யெல்லாம் புலப்பட வுரைத்தி யென்றாள்.

(இ - ள்.) என்று (இவ்வாறு) சொல்லிப் (பூர்வசன்மத்தினைத்) தெரிவிக்கின்ற மாயையின் முகத்தை இனிமையுடன்பார்த்து, வலிமையோடு திரண்ட முரட்டுத் தனங்களையுடைய அயமுகி மீண்டுங் கேட்கின்றாள். என் பூர்வ சனனத்தின் செயல் முழுவதையும் யான் தெரிந்துகொள்ளும்படி சொல்லினை. இனி, இவையாவையும் சொல்லுகின்ற உன் பூர்வசனனசரிதை முழுவதையுஞ் சொல்லவேண்டுமெனக்கேட்டாள். எ - று. (க)

முற்படு தொல்லை நாளிற் காசிப முனிவற் கியானோ
ரிற்படு பன்னி யாகி யில்லறத் தொழுகி நின்றே
பற்பல மைந்தர்க் கோடி பயந்தன னவர்க்கு வானோ
ரெற்படு படையி னன்றே ரிறந்தனர் மடிந்துபோனார்.

(இ - ள்.) முன்னடந்த பண்டையகாலத்தில், காசிபமுனிவருக்கு யான் இல்லற தர்மத்திற்குரிய ஒரு மனைவியாகி, இல்லறம் வழுவாது நடத்திவருகையில், அம்முனிவருக்கும் பலபல வகைப்பட்டகோடி புதல்வர்களைப்பெற்றேன். அம்மைந்தர்கள் அனைவரும் தேவர்களுடைய பிரகாசம்பொருந்திய ஆயுதங்களால் இறந்துபோனார்கள். எ - று. (உ)

செருமுகத் திறந்து போன மக்களிற் சிந்தை கோட்டி
பருவரற் குடனாய் நின்று பற்பக லிரங்கி மாழ்கித்
தருநிழற் பணையை வெல்வான் கருதியித் தரணி சார்ந்து
பொருமுகட் டுச்சி யேறி வீழ்ந்துயிர் போக்கி னேனால்.

(இ - ள்.) போர்க்களத்தில் இறந்துபோன புதல்வரிடத்தில் மனதைச் செலுத்தித் துன்பத்திற்காளாயிருந்து அநேகநாள் மனமிரங்கித் துக்கப்பட்டு,

கற்பகத்தருவின் நீழலிலிருக்கும் பகைவனாகிய இந்திரனை சயககவருடய இப்பூமியையடைந்து, இம்மலையுச்சியிலேறி (கீழே உருண்டு) விழுந்து உயிரைத்துறக்தேன். எ - று. (௫)

பின்னருந் தருவர் கோற்குப் பெண்ணெனப் பிறந்து மாயை
யென்னுமோர் பெயரா லந்தக் காசிபற் கினிய ளாகும்
பன்னியாய் நும்மை யெல்லாம் பயந்தனன் பகைத்த தேவர்
பொன்னினு டனைத்து மீளாச் சிறைபுகப் பொரும றீர்ந்தேன்.

(இ - ள்.) அதன்பின்னும், அசுரேந்திரனுக்கு மகளாயுதித்து, மாயையென்னும் ஒருபெயர் பெற்றவளாய், அந்தக் காசிபமுனிவருக்கே இனியமனைவியாகி உங்களையெல்லாம் பெற்றேன். (முற்பிறப்பிலும் பிற்பிறப்பிலும் என் புதல்வரைப்) பகைத்த தேவர்களாகிய பொன்னாட்டினரையெல்லாம் மீளாச் சிறையிலிருக்கக்கண்டு என் றுயரமொழித்தேன். எ - று. (௬)

பிள்ளைக ளுல்வா யார்க்கும் பெறற்கரும் பேறும் பெற்றார்
வள்ளைவார் குழையா யானு மிப்பெருங் கிரிக்கண் வந்தே
னெள்ளருந் தவத்தைப் பன்னா ளிழைத்தருங் கயிலை சேர்வேன்
வெள்ளியங் கிரியி னம்மை யுமைபதம் பெறுவன் மேனாள்.

(இ - ள்.) எனது நான்கு புதல்வர்களும், ஒருவர்க்கும் பெறுதற்கரிய பதவியைப்பெற்றார்கள். வள்ளைத்தண்டு போலும் நெடியகாதினையுடைய அயமுகியே! நானும் இப்பெரிய மலையில்வந்து சேர்ந்தேன். இகழ்தற்கரிய பெருந்தவத்தைப் பலகாலஞ்செய்து அரிய கைலாயத்தை யடைவேன். மேல்வருங் காலத்தில் அவ்வெள்ளிமலையிலே உமாதேவியின் திருவடியையும் பெறுவேன்.

நீபெறுங் கதியு மின்றே நிகழ்த்துவ னீயு மந்த
மாபெருங் கயிலை சேர்வா யென்றனள் மகிழ்வு கூர்ந்தாள்
கோபவெந் தீயிற் றோன்றுங் கொடியவ ளன்னை நின்னைத்
தாபதர் பிரிந்த ஞான்று தனித்தவா சாற்று கென்றாள்.

(இ - ள்.) நீயடையுங்கதியையும் இப்பொழுதே சொல்கின்றேன். நீயும் அந்தச்சிறந்த கைலாயகிரியைச் சேர்வாயென்றாள். வெம்மைமிகுந்த கோபத்துடன்றோன்றிய அயமுகியும் கேட்டுமகிழ்வுமிகுந்து, தாயே! உன்னைக் காசிபமுனிவர் பிரிந்தகாலத்தில் தனித்திருந்த விதத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்றனள். எ - று. (௭)

குனிசிலைப் பகழி மாரி யநங்கவேள் குறித்து நீட்டத்
தனிகிடந் துயிர்த்து வாடை தைவரத் தழலா நின்றான்
பனிமதி வடவை காலப் பகைத்தன னாகித் தென்பா
லினியபூந் தென்ற னோக்கி யெரிமெழு கென்ன லானான்.

(இ - ள்.) வளைத்தகருப்பு வில்லினிடத்து (மலர்)ப்பாணமாகிய மழையை உருவிலியாகிய மன்மதன் குறிப்பாகவிடுக்க, தனியேயிருந்து பெருமூச்செறிந்து வாடைக்காற்று வீசவெதும்பியிருந்த காசிபமுனிவர், குளிர்ச்சிவாய்ந்த சந்திரன் வடவைத்தீயைச் சிந்தப்பகைத்தவராய், தென்புறத்திருந்துவந்த இனிய அழகிய தென்றற்காற்றைக்கண்டு தீயிற்பட்ட மெழுகுபோலுருகினர். எ - று.

அந்நிலை கமல பீடத் தந்தண னுணர்ந்து போந்தா
னுன்னருந் தவத்து ளோரி லொருங்கிருந் தவத்தின் மிக்காய்

கன்னலஞ் சிலையிற் றூங்குங் கணைக்கிலக் கென்ன நின்று
யின்னலுற் றுழந்தாய் கெட்டே னீதுனக் கியைவ தன்றால்.

(இ-ள்.) அந்த நிலைமையைக் கமலாசனனாகிய பிரமதேவன் தெரிந்து அம்முனிவர்பாலெய்தி ஒருவராலும் நினைத்தற்கரிய தவசிகளிலே எப்பெருந் தவங்களினுஞ் சிறந்தவரே! அழகிய கருப்புவில்லிற்பூட்டும் புட்பபாணங்களுக் கிலக்காகித்துன்பெய்தி வருந்தினீர். ஐயோ! இது உமக்குத்தகுந்ததன்று. எ-று.

என்றனை பலவுங் கூறி யிடரொழித் தாற்றி நின்றான்
றன்றனித் தலைமை யோனுந் தனித்துய ரொழிந்து பின்னர்ப்
பொன்றிக ழுருவ மங்கை புலத்தியன் மகளை வேட்டு
நின்றனை னெழியப் பெற்று னெடுந்துயர் விரக வெந்தீ.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பலவிதஞ்சொல்லி, அம்முனிவரது துன்பத்தை யொழித்துத் தேற்றினான். தனது ஒப்பில்லாத தலைமைபொருந்திய காசிப முனிவரும் தான் தனித்திருந்ததாலுண்டான துன்பமொழியப்பெற்று, அதன் மேல் திருமகள்போலும் அழகுபொருந்திய பெண்ணாகிய புலத்திய முனிவருடைய குமாரத்தியைத் திருமணம்புரிந்துகொண்டிருந்து பெருந்துயரமாகிய விரகாக்கினி யொழியப்பெற்றனர். எ-று. (௯)

அன்னைசொற் றறியப் பெற்று ளதிசய மடைந்தா ளின்ன
வென்னைநீ யறியப் பெற்ற கார ணமியம்பு கென்று
முன்னருந் தவத்தாட் டோன்றுஞ் சுக்கிர னுரைப்ப மேனா
ளிந்நிலை யுணர்ந்தேன் கால மும்மையு முணர்வ னென்றாள்.

(இ-ள்.) தாயாகிய மாயைசொல்லக் கேட்டுணர்ந்த அயமுகியென்பாள் அதிசயமெய்தி, இவற்றை யெல்லாம் நீ தெரிந்துகொண்டதற்குக் காரணம் யாது? அதனையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டனள். நினைத்தற்கரிய தவத் தினிடத்துதித்த சுக்கிரபகவான் இவற்றையெல்லாம் முற்காலத்திலே சொல்ல வுணர்ந்தேன். இவற்றையே யன்றி, திரிகாலவர்த்தமானங்களு மறிவேனென்று கூறினள். எ-று. (௧௦)

இவையெலா முணர்ந்த பின்னர் மாயைதா ளிறைஞ்சி யேத்தி
நவையெலா மொழியப் பெற்ற நற்றவ முயற்சி பெற்று
ளிவர்கருங் கண்ணி மாயை தன்னொடு மிழைத்துத் தேவ
ரவையெலாந் தழுவா நிற்குங் கைலையை யடைந்தா ளன்றே.

(இ-ள்.) இவற்றையெல்லா மறிந்தபிறகு, அயமுகி மாயையின்பாதங் களைப்பணிந்து துதிசெய்து, குற்றங்கள்யாவும் விலகப்பெற்ற நற்றவமுயற்சி யுற்றவளாய், காதளவாகவோடிய கரியவிழிகளையுடைய மாயையோடு தானுந் தவமியற்றி, தேவர்கூட்டங்களெல்லாம் புடைசூழ்ந்து விளங்குந் திருக்கைலாய கிரியை யடைந்தனள். எ-று. (௧௧)

எனவிவ ணிகழ்ந்த காதைப் பரிசெலா மெடுத்துக்கூறி
நனைமலர்ப் படப்பை சூழ்ந்த நைமிசா ரணியத் தோங்கும்
புனைசடை மௌனி யோர்க்குப் புகன்றனன் சூதன் கேளா
வனையவர் மகிழ்ச்சி கூர வணிமுடி துளக்கி னாரால்.

(இ - ள்.) எனறிவ்வகையாக இங்கு நிகழ்ந்த சரிதைகளின் தன்மையை யெல்லாம் விளக்கமாகத் தெரிவித்து, தேன்பொருந்திய மலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த நைமிசவனத்திலுள்ள தவமேன்மையுடைய அழகிய சடைமுடி யணிந்த முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் கூறினர். அதனைக்கேட்டு முனிவர்கள் மகிழ்ச்சிமிகுந்து அழகிய தமது முடிகளை யசைத்தார்கள். எ - று. (கஉ).

மாயைசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩கஅ.

ஐந்தாவது

விபூதிமான்மியச்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

மேற்க டாவிய பொருளெலாம் விரித்தனை வியந்தேஞ்
சூற்பெ ரும்படை முதல்வனிற் றோன்றிய தோன்ற
ணற்பெ ருங்கலைக் குறுமுனிக் குரைத்தன நயந்தே
னூறபெ ருங்கடற கடந்தவ நுவலுதி யென்றார்.

(இ - ள்.) நாங்கள் மேலே கேட்ட சரித்திரங்களையெல்லாம் விளக்கமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளினீர். சந்தோஷித்தோம். பெரிய சூலாயுதந்தாங்கிய சிவபெருமானிடம் திருவவதாரஞ்செய்த குமாரக்கடவுள், பெருமைதங்கிய நான்குவேதங்களை யுணர்ந்த அகத்திய முனிவருக்கு உபதேசஞ் செய்தவற்றைக் கேட்க அவாவினோம். பெரியவித்தியாசாகரத்தைக்கடந்தருளிய சூதமுனிவரே! அவற்றைத்திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்றனர். எ - று. (க)

சூத னவ்வுரை கேட்டலுந் துரிசறுத் துணர்ந்த
போத மாதவத் துறையுளீர் கேட்கெனப் புகலு
மோது தெய்வவி பூதிமற் றுருத்திர வக்கம்
வேத நுட்பமென் றெடுத்தபஞ் சாக்கர மேன்மை.

(இ - ள்.) சூதமுனிவர் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடன், குற்றநீக்கித் தெளிந்த ஞானமயமாகிய பெருந்தவமுடையவர்களே! கேட்பீர்களாகவெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார். வேதத்திற் சொலலப்படும் தெய்வீகமுள்ள திருவெண்ணீறு உருத்திராக்ஷம் வேதத்தின் கருத்தாகக் கூறப்பட்ட ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் ஆகிய இவற்றின் சிறப்புகளும். எ - று. (உ)

சிவன ருட்பெயர் தெளிந்துரைத் தனர்பெறுஞ் சிறப்புஞ்
சிவன யப்புறு விரதமுற் றிழைத்தவர் செயகை
சிவனை யோர்ந்தொரு புண்ணியஞ் செய்தனர் பெறுஞ்சீர்
சிவவி ரோதமொன் றில்லவர் பெற்றிடுஞ் செல்வம்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுடைய திருவருளமைந்த திருநாமங்களைத் தெரிந்து தியானஞ்செய்தவர்கள் அடையும் பெருமையும், சிவபெருமான் மகிழத்தக்க விரதங்களை இடையீடின்றிச் செய்தவர்களுடைய செய்கைகளும், சிவபெருமான் பிரபாவங்களை யறிந்து புண்ணியஞ் செய்தவர்கள் பெறுஞ்சீர்களும் சிவபெருமானுக்கு விரோதமான செயல்கள் ஒன்றுமற்றவர்கள் அடையுஞ் செல்வமும். எ - று. (௩)

எம்பி ரானடிக் கருச்சனை யியற்றுவோ ரியற்கை
நம்ப னைப்பெறுஞ் சிற்சிவ ஞானத்தி னன்மை
கம்ப மாகரித் தோலுரித் துடுத்தநங் கடவுட்
டம்பி ரானுடன் கரந்துறை யோகத்தின் றகைமை.

(இ - ள்.) எமது [illegible]வபெருமான் றிருவடியில் அர்ச்சனைசெய்வோர் தன்மையும், சிவபெருமானை யடையச்செய்யும் அறிவுமயமாகிய சிவஞானத்தின் நன்மையும், கட்டுத்தறியையுடைய பெரிய யானைத்தோலையுரித்துப்போர்த்த தேவர் பெருமானாகிய சிவபெருமானுடன் மறைந்து வசிக்கும் சிவயோகத்தின் தன்மையும். எ - று. (௪)

பரம நாதனுக் கற்புத மாகுமிப் பத்தில்
விரவு தெய்வவி பூதியின் றன்மையை விரிப்பே
முரக னுச்சியி னெடுநிலத் துயிர்ப்பொறைக் கெல்லாம்
புரவ ளிப்பதுந் தனிக்கதி யளிப்பதும பூதி.

(இ - ள்.) ஆகிய இப்பத்தும் மகாதேவனாகிய சிவபெருமானுக்கு விருப்பமிக்கனவாம். இவற்றில் ஒன்றாகக்கலந்து முதலிலுள்ள தெய்வீகமமைந்த திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பினை விரித்துரைக்கின்றோம். ஆதிசேடன் உச்சியிலுள்ள பெரிய நிலவுலகத்திற்றங்கிய ஆன்மவர்க்கங்களுக்கெல்லாம் இரட்சிப்பைத்தருவதும் ஒப்பற்ற மோட்சத்தைக்கொடுப்பதும் அத்திருவெண்ணீறே.

கற்ப மென்றநு கற்பமென் றுபகற்ப மென்றாய்
முற்ப வந்துடைத் தருடரும பூதிமூன் றாகு
மற்பு தந்தரு கோமயந் தரைப்படு வதன்முன்
விற்க லன்படுத் தைந்துவில் வதொடு விளைத்தல்.

(இ - ள்.) கற்பமென்றும் அநுகற்பமென்றும் உபகற்பமென்றுஞ் சொல்லத்தக்கதாகி, முற்பிறப்பின் வினைகளையொழித்துத் திருவருள்செய்யும் அத்திருவெண்ணீறு மூவகைப்படும். மகிமைகளையுண்டுசெய்யும் பசுவின்சாணமானது நிலத்தில் விழுமுன்னரே பிரகாசிக்கின்ற பாத்திரத்திலேற்று (நொச்சி, விளா, கூவிளம், கிளுவை, மாவிலிங்கையாகிய) பஞ்சவில்வங்களுடனே விளைவித்தல். எ - று. (௫)

ஈது கற்பமற் றநுகற்ப மிப்பரிசேந்தித்
தாது வில்வமைந் தில்லதாய் விளைந்தது தரணிப்
போது கோமயம் விளைந்தது பொருந்துப கறபந்
தீதின் மாதவத் தீரவை யிவையெனத் தெளிமின்.

(இ - ள்.) இது கற்பமாகும். மற்ற அநுகற்பமாவது இவ்வகையே சாணத்தைப் பாத்திரத்திலேற்று, தலைமையாகிய பஞ்சவில்வங்களின்றி விளைவிப்

பது, நிலத்தில்விழுந்த சாணத்தால் விளைவித்தது பொருத்தமான வுபகற்பமாம். குற்றமற்ற பெருந்தவமுனிவர்களே! முற்கூறிய மூவகை விபூதியும் இவையென்றறியுங்கள். எ - று. (௭)

நீறு ளப்பட நினைப்பினு நீறுமெய்ஞ் ஞானத்
தூறு சிந்தையிற றரிப்பினு மன்னவர்க் கொருங்கே
யேறு நல்வினை யாவையுந தீவினை யிலவாங்
கூற ருந்திரு நீறுநாற் பொருளையுங் கொடுக்கும்.

(இ - ள்.) அவ்வகைய விபூதியை மனதிலூன்றத் தியானித்தாலும், அவ்விபூதியை மெய்ஞ்ஞானந்தங்கிய மனதோடு தரித்தாலும், அத்தகையினர்களுக்குப் புண்ணியங்களெல்லாஞ் சேர்ந்து விர்த்தியாகும், பாவங்களெல்லாம் விலகும். சொல்லுதற்கரிய (சிறப்புகளையுடைய) விபூதி (தர்மார்த்த காம மோக்ஷமென்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்களையுந் தரும். எ - று. (௮)

மூல மீறிலா முழுமுதற் பரமனை முடிவில்
கால மோரினும் புலப்படா னங்கது கடுப்ப
நாலு வேதமுற் றுணர்ந்தவர் நாற்பொரு ளளிக்கும்
பால்வெண் ணீற்றிய லளப்பரி தாமெனப் பகர்வார்.

(இ - ள்.) தோற்றமு முடிவுமில்லாத முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானை எண்ணில்லாக்காலம் ஓர்ந்தாலும் அவன் விளங்கமாட்டான். அதுபோலவே நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுக்கின்ற பால்நிறமுள்ள விபூதியின் தன்மையை, நான்கு வேதங்களையுமறிந்த பெரியோர்களும் அளவிடற்கரிதென்று சொல்வார்கள். எ - று. (௯)

மெய்ம்மை தேறறந் தயாவொடு விளைந்தமெய்ஞ் ஞானம்
பொயம்மை யின்றியே சிதைவறு பூதமோ ரைந்துஞ்
செம்மை தந்தவிப் பற்பமென் பெயர்கொடு சிறந்த
மும்மை யாகிய வெண்டுகட் பெருமையார் மொழிவார்.

(இ - ள்.) உண்மைமிகுந்த தருமமும், கிருபையோடு விளைந்த மெய்ஞ்ஞானமும், நிலையாமையின்றி அழிவற்றுச் சிறந்த ஐம்பூதங்களும், மேன்மைமிகுந்த இந்தப்பற்பமென்னும் பெயருடனே சிறப்புற்றிருக்கின்றன. மூன்றுவகையாகிய இந்தத்திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பை எவர்தாம் எடுத்துச் சொல்லுவார். எ - று. (௧௦)

அரிமு தற்பெருந் தேவர்க்கும் வருணநான் காகி
விரியு மன்பதைப் பகுதிக்கும் வெண்ணிலாச் சடையோற்
குரிய நீற்றணி யின்றெனி லவர்களெம் பெருமான்
றெரிச னத்தவ ரல்லர்புன் புலையரிற் றீயோர்.

(இ - ள்.) விஷ்ணுமுதலிய பெரிய தேவர்களுக்கும், நான்கு ஜாதிகளாகப் பரந்திருக்கின்ற மானுடப்பகுதிகளுக்கும், வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய திருவெண்ணீற்றின் அழகில்லையாகில், அவர்கள் யாவரும் எமது சிவபெருமானைத் தரிசனஞ்செய்ய வல்லவர்களல்லர். அற்பர்களாகிய நீசரினுங் கொடியவர்களாவார்கள். எ - று. (௧௧)

யாது பாதகம் புரிந்தன ராயினு மிகழும்
பாத கங்களிற் பஞ்சமா பாதக ரெனினும்
பூதி போற்றிடிற் செல்வரா யுலகெலாம் போற்றத்
தீது தீர்ந்தனர் பவுத்திர ராகியே திகழ்வார்.

(இ - ள்.) எவ்வகைப்பாவஞ் செய்தோராயினும், எல்லோராலும் பழிக்கத்தக்க பாதகங்களில் மேம்பட்ட பஞ்சமாபாதகர்களாயினும், விபூதியைத் துதிசெய்வார்களானால், செல்வவான்களாயும் உலகமுழுதுந் துதிக்கத் தீமையகன்றவர்களாயும் பரிசுத்தர்களாயும் பிரகாசிப்பார்கள். எ - று. (கஉ)

திருவெ ணீற்றினை வரன்முறை செங்கையி னேந்தி
யுருகு மன்பினிற் புனறெளித் தொருமையிற் குழைத்து
மருவு புண்டரமாயினும் வண்டுக ளெனினும்
பெருகு காதலிற் புனைந்துளோர் கயிலைபெற் றுடையோர்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீற்றினைச் சிவாகமமுறையே செவ்விய கையிலெடுத்து மனமுருகுகின்ற உள்ளன்புடனே நீர்வார்த்து ஒருமுகமாகக்குழைத்து, பொருந்திய திரிபுண்டரமாக வாயினும், வளர்தங்கிய உத்தூளனமாக வாயினும் மிகுந்த ஆசையோடு அணிகின்றவர்கள் திருக்கைலாயபதவியைப் பெற்றவர்களாவார்கள். எ - று. (கங)

உச்சி நெற்றிமூக் குரங்கள முபயகை யுறப்பா
றிச்சு வறபுற மிருவிலா விடைபபுற மென்னப்
பச்சி மப்பிறை யணிந்தவற் பணிந்துமூ வைந்தா
விச்சை மேலவர் நீற்றொளி விளங்கிடத் தரிப்பார்.

(இ - ள்.) மெய்ஞ்ஞானந்தங்கிய பெரியோர்கள் உச்சி நெற்றி நாசி மார்பு கழுத்து இருகைகளின் ஆறிடங்கள் கழுத்தின் பின்பக்கம் இருவிலாப் பக்கங்கள் இடுப்பின்பின்பக்கம் என்னும் பதினைந்து ஸ்தானங்களிலும் இளம்பிறைசூடிய சிவபெருமானை வணங்கித் திருவெண்ணீற்றின் ஒளிவிளங்கும்படி யணிவார்கள். எ - று. (கச)

மந்தி ரத்தொடு தரிப்பினு மந்திர முணரார்
தந்தி ரத்தொடு தரிபபினு மீங்கவர் தம்மை
முந்தை மூவரென் றேத்தலா மென்பது முறையாற்
புந்தி தந்துகா பாலிதே ருபநிடம் புகலும்.

(இ - ள்.) வேதமுறைப்படி தரித்தாலும் வேதமுணராதவர்கள் ஆகமமுறைப்படிதரித்தாலும் அவ்வாறு தரிப்பவர்களை முதன்மைவாய்ந்த திரிமூர்த்திகளென்று முறைமையமைந்த நீதிகளைக் கட்டளையிட்டு, [காபாலிதேருபநிடதம்] உருத்திராருளிய உருத்திரோபநிடதம் முறையிடும். எ - று. (கரு)

மற்றி யாமினிப் புலப்பட வுரைப்பதென் மறைநூல்
சொற்ற தன்றியென் செருக்கொடு சொற்றதோ சுருதி
முற்று மிப்படி முறையிடு முழுவெணீ றணிந்தோர்
பெற்ற வாசில நிகழ்த்துது மென்றனன் பெரியோன்.

(இ - ள்.) நாம்வேறாக இன்னும் விளங்கச்சொல்லவேண்டுவது யாது? வேதங்கள் சொல்லியதேயல்லது எனது செருக்கினாற் சொல்லியதோ? இப்

படியே வேதநூன்முற்றும் முறையிடும் மேன்மையுடைய திருவெண்ணீறணிந்தவர்கள் பெற்றபேற்றிற் சிறிதினைச் சொல்கின்றேனென்றனர் சூதமுனிவர்.

முன்னை மாநிலம் பிரளயத் தொடுங்குற முளரி
மன்னு நான்முகன் முதலினோ ரிறந்தனா ரடிய
அன்ன வெம்பிர ளயத்துமே லலர்ந்ததோ ராலின்
றன்ன ருந்திறற் றிருநெடு மால்விழி துயில.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில், பெரிய உலகமானது சலப்பிரளயத்தில் ஒடுங்க, தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமதேவன் முதலானோர் இறந்தார்கள். அவர்களிறந்தபின்னர், அக்கொடிய மகாவெள்ளத்தில் விரிந்திருந்த ஓராலிலையில், ஒருவராலும் அடைதற்கரிய வல்லமையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் அறிதுயில்புரிய. எ - று. (கஎ)

ஆல மாமரத் தாங்கவன் றுயிறலு மவன்பான்
மூல மீறிலா முழுமுதன் முக்கண னடைந்தான்
வேலை வெள்ளவெம் பிரளயம் புறவடி விரவ
நீல மேனிகண் டுவப்புற வொருதனி நின்றான்.

(இ - ள்.) அப்பெரிய ஆலமரத்தில் அவ்விஷ்ணுமூர்த்தி யோகநித்திரை புரியவும், அவரிடத்தில் ஆதியும் அந்தமுமில்லாத முழுமுதற்கடவுளாகிய திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளி, சமுத்திரவெள்ளமாகிய அம்மகாப்பிரளயம் தமது திருவடிப் பரட்டளவாகக்கலக்க, நீலவண்ணராகிய திருமால்கண்டு வியக்கும்படி நேரில்நின்றருளினர். எ - று. (கஅ)

மாய னவ்வழி முதல்வனை நோக்கியு மதியான்
னீயெ வன்கொலென் றறிவயர்ந் துரைத்தலு நிமல
னாய மாயையி னடைந்தன னிவனென வருளித்
தூய நீறளித் தவனுள மாயையைத் துடைத்தான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது திருமால் சிவபெருமானைத் தரிசித்தும் மதியாதவராய் நீயாரென்று அறிவழிந்து வினவவும், சிவபெருமான் இவன் மாயையிலே மயங்கினனென்று திருவுளங்கொண்டு, புனிதமாகிய விபூதியையவருக்களித்து அவருள்ளத்திற் குடிகொண்ட மாயையை விலக்கியருளினர். எ-று.

தன்னு ளத்துறு மாயைபோ யுணர்ந்தனன் றணவா
தென்னை யாளுடை நாயக னீங்கெழுந் தருள
முன்னை யான்புரி மாதவ முளதென மொழியாப்
பன்னு நான்மறைச் சுருதிசொற் றவனடி பணிந்தான்.

(இ - ள்.) தம்மனதிற்பொருந்திய மாயைநீங்கி அறிவுண்டாகி, இடையீடின்றி அடியேனை அடிமைகொண்டதலைவர் ஈண்டெழுந்தருளும்படி யான் பூர்வத்திற்செய்த பெருந்தவம் உண்டென்றுசொல்லி, துதிக்கத்தக்க நான்கு வேதங்களாற்றுதித்து, அச்சிவபெருமானது திருப்பாதங்களைப் பணிந்தனர்.

ஈங்கெ ழுந்தருள் காரண மென்கொலென் றியம்ப
வோங்கெ யிற்புரஞ் செற்றவ னுரைக்குமூ வுலகந்
தாங்கு முந்தியந் தாமரை நான்முகன் முதலோர்
வீங்கு வெண்டிரைப் பிரளயத் தொடுங்கினர் விளிந்தார்.

(இ - ள்.) தேவரீர் இவ்விடத்தெழுந்தருளிய காரணம் யாதெனவினவ, உயர்ந்த மும்மதில்களோடுகூடிய முப்புரங்களையெரித்த சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார். திரிலோகங்களையுந் தாங்கியுள்ள உனதுஅழகிய நாபிக்கமலத்திற்றோன்றிய பிரமாதிதேவர்கள் பருத்தவெள்ளிய அலைகள் பொருந்திய பிரளயவெள்ளத்தில் ஒடுங்கியிறந்தார்கள். எ - று. (உக)

மோது வெண்டிரைப் பிரளய முடிவுமுற் றியதா
லாதி மாநிலப பரப்பையுஞ் சராசர மனைத்து
மோது நீதியிற் படைப்பதற் கொருப்படுத் தியற்றும்
வேத வேதியன் மலரயன் வெளிப்பட வேண்டும்.

(இ - ள்.) மோதுகின்றவெள்ளிய அலைகளையுடைய பிரளயமுடிவும் முடிந்தது. முதன்மையாகிய நிலவுலகத்தையும் சராசரங்களெல்லாவற்றையும் நாம் கூறும் முறைப்படி சிருஷ்டிப்பதற்கு இசைந்து அப்படிச்செய்யும் வேதமுணர்ந்த கமலாசனத்துள்ள பிரமன் இப்போது வெளிப்படவேண்டும். எ - று.

தாரு காவனத் தெய்தியாந் தறுகண்வெஞ் சூலக்
காரி யைப்பயக் கின்றநாட் காலமோர்ந் தறிந்தெம்
பாரி சத்தியா யெதிர்ந்தனை யின்றுமப் பணிப்பூ
வேரி வார்குழற் சத்தியா குதியென விளம்ப.

(இ - ள்.) நாம் தாருவனமடைந்து அஞ்சாமையுடைய வலிய சூலாயுதமேந்திய அரியரபுத்திரனைப் பெறுகின்றநாளில், காலத்தை யோசித்தறிந்து எமது தேவியாகிய சத்திவடிவாய் வெளிப்பட்டனை. இப்போதும் (அதுபோல) அந்தக் குளிர்ந்த மலர்மணங்கமழும் நெடிய கூந்தலையுடைய சத்திவடிவாகுக எனக்கட்டளையிட. எ - று. (உ௩)

அனைய னவ்வுரு வெடுத்தலு மரனவட் புணர
வினையி னெய்திய பொற்றுளி விந்துவாங் குதித்து
நனைந றுந்துழாய் நாயக னுபியந தலத்து
வனையு நெட்டிதழ்க் கமலமொன் றலர்ந்தது மன்னோ.

(இ - ள்.) அத்திருமால் அவ்வாறு வடிவேற்றவுடனே, சிவபெருமான் அச்சத்தியைக்கூட, இச்செயலாலெய்திய பொற்றுளிபோன்ற சுக்கிலம் அவ்விடத்திலுதித்து, குளிர்ந்த மணங்கமழுந் துளவமாலைபூண்ட திருமாலின் உந்தியிடத்தில், அலங்கரிக்கின்ற நெடிய இதழ்களமைந்த தாமரையொன்று மலர்ந்தது. எ - று. (உச)

முளைத்த தாமரைப் பீடிகை முழுமுதற் பிரமன்
கிளைத்த வைந்துமா முகத்தொடுந தோன்றியக் கெழுநீர்
வளைத்தி டித்தழி வையமு மன்பதைப் பரப்புந்
திளைத்த சிந்தையிற் படைத்தினி திருந்தகஞ் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படியுதித்த கமலாசனத்தில் (சிருட்டியென்னும்) முதற்றொழிற் கிறைவனானபிரமன், கிளைத்துள்ள சிறந்த ஐந்துமுகங்களோடும் உதித்து, உலகெங்கும்பரந்த அப்பிரளயவெள்ளஞ் சூழ்ந்து இடித்தழிந்த பூலோகத்தையும் ஆன்மாக்களையும் சந்தோஷசித்தத்துடன் சிருட்டித்து இனிதாகவிருந்து மனங்களித்தான். எ - று. (உ௫)

வையம் யாவையு மன்னுயிர் யாவையும் வகுத்த
தெய்வம் யாமலதில்லெனச் சிந்தனை திறம்ப
வைய ஞடா வசைத்தணி வேணிய னறியா
வெய்ய சூற்படை வயிரவக் கடவுளை விடுத்தான்.

(இ - ள்.) எல்லாவுலகங்களையும் அவ்வவற்றிலுள்ள எல்லா ஆன்மாக்களையும் படைத்தகடவுள் நாமேயன்றி வேறின்றென்று எண்ணம்மாறுபட, படம் விரித்தாடும் பாம்பினை (கச்சாக)க்கட்டிய அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமான் அறிந்து, கொடிய சூலாயுதந்தாங்கிய வயிரவக்கடவுளை அவனிடஞ் செலுத்தினர். எ - று. (உசு)

விடுத்த சூற்படை வயிரவ னுருத்தழல் விழித்துக்
கடுத்த சிந்தையிற் புகுந்தனன் கமலநா யகனை
நடுப்ப டுந்தலை யறுத்தெதிர் நாஜுழை நடந்தா
னெடுத்த சிந்தைய னன்முகத் திருந்தன னின்னும்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட சூலாயுதமேந்திய வயிரவக்கடவுள் கர்ஜித்து நெருப்பெழ நோக்கிக் கோபமூண்ட மனத்தோடு கமலாசனனாகிய பிரமனிடம்வந்து அவனது நடுத்தலையை யறுத்தெதிர்ந்து சிவபெருமானிடஞ் சென்றனர். பிரமன் ஏங்கியமனதுடன் இதுகாறும் நான்குமுகங்களோடிருந்தனன். எ - று. (உஎ)

வெள்ளொ ளித்திரு நீற்றிஞ லாலிலை மேலோன்
கள்ள மாயைபோர்க் கண்ணுதற் காண்குறப் பெற்றுன்
பிள்ளை யாமென மலரயற் பயந்தனன் பெரியோ
ருள்ள மோர்வது திருவெண்ணீ றலலதொன் றுளதோ.

(இ - ள்.) வெண்மையாகிய காந்திபொருந்திய திருவெண்ணீற்றினுல், ஆலிலையிற்றுயின்ற திருமால், கள்ளமாகிய மாயையகன்று நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானைத் தரிசிக்கப்பெற்றனர். (அதுவேயன்றி) தமது குமாரனுகக் கமலாசனனை பிரமனைப்பெற்றனர். பெரியோர் தங்கள் மனதில் தியானஞ்செய்வது திருவெண்ணீறன்றி வேறொன்றிருக்கின்றதோ. எ - று. (உஅ)

அஞ்ச வித்திடு தவத்துளீ ரிங்கது வன்றிப்
பஞ்ச மெட்டிர னெரியழன் முகத்தினன் பகுவாய்
நஞ்சு யிர்த்தசற் பாசுரன் மூவரு நடுக்கும்
வெஞ்சி னத்தின்மூ வுலகையும் விளித்தனர் மேஞள்.

(இ - ள்.) பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்ற தவநிலைமேற்கொண்டவர்களே! இப்போது கூறியதல்லாமல், பஞ்சமெட்டிரன் - எரிகின்ற அக்கினிமுகன் - பிளவுபட்டவாயில் விஷஞ்சிந்திய சர்ப்பாசுரன் என்று சொல்லப்பட்ட அசுரர்கள் மூவரும், எல்லோரையும் நடுங்கச்செய்யுங் கொடுங்கோபத்தாற் பூர்வத்தில் திரிலோகங்களையும் அழித்தார்கள். எ - று. (உகூ)

அலகி லாயவிம் மூவரா லமரர்பட் டிறப்ப
நிலவு நீற்றொளி வீரபத் திரத்தனி நிமலன்
பலகை வாட்படை பொருத்தன னவருழைப் படர்ந்தான்
சுலவி வெஞ்சுரந் தனையவ ராருயிர் தொலைத்தான்.

(இ - ள்.) அளவில்லாத வல்லபமுடைய அம்மூன்றசுரரால் தேவர்களிறந் தொழிய, சந்திரிகைவீசும் திருவெண்ணீற்றின் ஒளியையுடைய ஒப்பற்ற பரி சுத்தராகிய வீரபத்திரக்கடவுள், கேடயமும் வாட்படையுந்தாங்கி அவர்பாற் சென்று கொடிய காட்டினிடத்திற் சுழன்று, அவர்களது அரிய உயிர்களை யழித்தனர். எ - று. (௬௦)

மீண்ட பத்திரன் விண்ணுல கடைந்தனன் விளிந்து
மாண்டு போயின வானவர் மறையவர் யாரு
மூண்ட பேரருள் சுரந்தவ னளித்திட முறையா
வீண்டு நீறுபட் டுயிர்ப்பொறை யினிதுபெற றெழுந்தார்.

(இ - ள்.) திரும்பிய வீரபத்திரக்கடவுள் தேவலோகஞ் சேர்ந்தனர். இறந்துபோன தேவர்களும் முனிவர்களுமாகிய வெல்லோரும், அவ்வீரபத்தி ரக்கடவுள் மிக்க பேரருண்மிகுந்து, தமக்குத் திருவெண்ணீறிட, அது பட்ட மாத்திரத்தில் முறையே தங்களுடலிற்சேர்ந்த உயிர்கள் இனிமையாகப்பெற் றுப் பிழைத்தெழுந்தார்கள். எ - று. (௬௧)

இன்னு மத்திரு நீற்றது பெருமையொன் றிசைப்பா
மன்னு மாதவத் துறையுளீர் வரன்முறை யுணர்வீர்
பின்னும் வெண்டிரைப் பரவைசூழ் பெருநிலப் பரப்பின்
மின்னெ யிற்றுடைப் பிரமராக் கதனொரு விறலோன்.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற பெரியதவசிகளே! இன்னும் அத்திருவெண்ணீற் றின் பெருமை ஒன்று சொல்லுகின்றோம். முறைப்படி யுணரக்கடவீர். பின் னிக்கொண்டுள்ள வெள்ளிய அலையமைந்த கடல்சூழ்ந்த பெரியநிலவுலகில், மின்னுகின்ற பற்களையுடைய ஒப்பற்றவல்லபனான ஒரு பிரமராக்கதனிருந் தான். எ - று. (௬௨)

பிடித்த தண்டொடும் பெருவலித் திறனொடும் பெருவான்
முடித்து மாநிலத் துயிரொலா முடித்தனன் முதனாட்
டொடுத்த பாதகக் கஞ்சுகம் புனைந்தனன் றோலான்
மடித்த வாயினன் மறலியுந் துணுக்குறு மறவன்.

(இ - ள்.) (அவன்) பூர்வத்திற் கையிற்றாங்கிய தண்டத்தோடும், மிக்க வல்லமைத்தன்மையோடும், சிறந்த தேவலோகத்தையழித்து, பெரிய பூலோ கத்துயிர்களெல்லாவற்றையும் அழித்தனன். பாதகமாகிய கவசத்தையணிந் தவன். (எவர்பாலுந்) தோல்வியுறாதவன். (கோபத்தாலே) இதழ்மடித்திய வாயையுடையவன். இயமனும் நடுங்கத்தக்க கொலையையுடையவன். எ-று.

வாம தேவனென் றொருமுனி யவனுழை வரலுங்
காமர் நீற்றொளி யவனுருக் கரந்தமை கண்டான்
றாம ரைச்சர ணேசர ணென்றவற் றாழ்ந்தா
னேமு றத்தழீஇ நீற்றணி தன்னுரு வேய்ந்தான்.

(இ - ள்.) வாமதேவரென்னும் ஒருமுனிவர் அவனிடம்வரவும், அவர் சரீரத்தில் அழகிய திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசங் கலந்திருத்தலைக்கண்டு, அவ ரது தாமரைமலர்போலும் பாதங்களே அடைக்கலமென்று அவரைவணங்கி, அன்புண்டாகத் தழுவிக்கொண்டு, அவருடலிலிருந்த திருவெண்ணீற்றினை முழு தன்சரீரத்திலுற ஒற்றிக்கொண்டனன். எ - று. (௬௩)

முனிவ னீற்றணி தன்னுடன் முயங்கிய பின்னர்ப்
புனித னல்லுருப் பொருந்தின னிருங்கதி புகுந்தான்
குனித டந்திரைக் கிடங்கர் சூழ் குவலயப் பரப்பிற்
பனிநி லாவிரி நீற்றுடைத் தன்மையார் பகர்வார்.

(இ - ள்.) அவ்வாமதேவமுனிவருடைய திருவெண்ணீற்றினழகு தன்னுடலிற்பொருந்திய பின்னர், புனிதமாகிய திவ்வியதேகமடைந்து பெருங்கதியெய்தினன். (ஆகையால்) வளைந்த பரந்த அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில், குளிர்ந்த சந்திரிகையைப் பரப்புகின்ற திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பை எவர்தாம் சொல்லவல்லவர்? எ - று. (ருரு)

பரு முத்தமிழ்க் குறுமுனி தமிழ்நிலப் பரப்பிற்
புகலு நான்மறை யொருவன்மற் றொருவனிற் புகுந்து
மகர வார்குழை பொருத்தியைக் களவினின் மணந்தா
னிகல டுஞ்சினத் தன்னவ டலைவனுற் றெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) யாவரும் புகழ்ந்தோதுகின்ற முத்தமிழ்க்குரிய அகத்தியமுனிவர் வீற்றிருக்கும் தமிழ் வழங்குநாட்டிலே, நான்கு வேதங்களையும் பாராயணஞ்செய்யும் ஓரந்தணன் வேறோரந்தணன் வீட்டிற்குச்சென்று, நெடியமகர குண்டலமணிந்த ஓர் பார்ப்பன மாதைக் களவுப்புணர்ச்சி செய்தான். பகைமையிற் கொல்லத்தக்க கோபத்துடன் அப்பார்ப்பனமங்கையின் கணவன் அங்கெய்திக்கண்டான், எ - று. (ருசு)

பாய லிற்படு மிருவரைப் பற்றினன் பற்றித்
தூய மாமறைத் தலைவனை யுயிருகத் துணித்தான்
மேய தாட்டுணை யிறுக்குறக் கயிற்றொடும் வீக்கி
யாய வெஞ்சினத் திழுத்தன னவணத் திட்டான்.

(இ - ள்.) ஒருபாயிற் படுத்திருந்த தன் மனைவியையும் மறையவனையும் பிடித்துக்கொண்டு, புனிதமான வேதங்களையறிந்த அவ்வந்தணனை யுயிர்போக வெட்டி விட்டு, அவனிருகால்களையும் கயிற்றால் இறுக்கிக்கட்டி, தனக்குள்ள கடுங் கோபத்துடன் இழுத்துச் சென்று கடைத்தெருவிலிட்டான், எ - று.

குருதி பீர்விட மறுகிடைக் கிடக்கலுங் குறுகி
யருகு மாடுற வடலையிற் கிடக்குமோர் சுணங்கன்
பருகி நக்குற வாங்கவ னெற்றிமேற் பதத்திற்
றிருவெ ணீறுபட் டணிந்தன வாமெனச் சிறந்த.

(இ - ள்.) அவ்வேதியனுடல் உதிரமொழுகக் கடைவீதியிற் கிடக்க, அதி சமீபமாய் அருகிலுள்ள மயானத்திலிருந்த ஒரு நாய் அவ்வுதிரத்தைப்பருகி அவனை நக்கியவுடன், அவ்வந்தணன் நெற்றியில் அந்நாயின் காலிற் படிந்திருந்த சுடலைச்சாம்பர்பட, அவன் இயற்கையாகவே திருநீறணிந்துகொண்டாற்போல் தோன்றியது. எ - று. (ருஅ)

அக்க ணத்தினி லவனுயி ரடுதிறன் மறலி
தெக்க ணங்கொடு சேறலும் வெண்டுகட் சிறப்பின்
முக்க ணெம்பிரான் கணத்தவர் முன்னினர் முடுகித்
தொக்க கட்டறுத் தத்திசைத் தூதரைத் துரந்தார்.

(இ - ள்.) அந்தக்கணத்திலே, அவ்வேதியனுயிரைக் கொல்லத்தக்க வல்லபமுடைய யமன் தனது தென்றிசைகொண்டுபோய்ச் சேர்க்க, அவன் நெற்றியிலிருந்த தாவள்யமான தூளிதத்தின் சிறப்பால், திரிநேத்திரங்களையுடைய எமது சிவபெருமானது கணங்கள் அதிவேகமாய் முற்பட்டுவந்து, அவனைக் கட்டியிருந்த கட்டையறுத்து அத்தென்றிசையினின்று போந்ததூதரைத் துரத்தினார்கள். எ - று. (௬௯)

பிணத்தி னுய்ப்பதக் கடலைபெற் றிடப்பெறும் பேற்றாற்
கணத்தி னோரவன் றனைக்கொடு கயிலையிற் புகுந்தார்
புணர்த்த மாதவத் தலைவிர்காண் மும்மையிற் பொருந்தி
மணத்த வெண்டுகட் பெருமையை யார்கொலோ மதிப்பார்.

(இ - ள்.) நாயின்காலிற் படிந்திருந்த பிணச்சாம்பர் பதியப்பெற்ற புண்ணியத்தினால், அவனைச் சிவகணர்கள் திருக்கைலைக்கு அழைத்துச்சென்றார்கள். கூட்டமாயுள்ள பெருந்தவத்தலைவர்களே! மூவகையாகவமைந்து மணமுற்றுவிளங்குந் திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பை எவர்தாம் அளவிடவல்லவர்? (ஒருவருமிலர்). எ - று. (௭0)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

ஈங்கிவைநின் றிடக்கவித்த பனிக்கவிகைத் தனிச்செங்கோ லிகலே றன்னான், றேங்கமழு நறுந்தெரியற் செருவொழியப் பகைதடிந்த சினவு வேலோ, னோங்குதரு மந்தழைப்ப மனுமுறையி னுயிர்புரக்கு முரவுத் தோளான், வாங்குதடந் திரையுலகிற் புயபலனென் றுளனொருவன் வங்க வேந்தன்.

(இ - ள்.) இப்போதுகூறிய இவைநிற்க. கவித்த சந்திரவட்டக்குடையையும் ஒப்பற்ற செங்கோலையுமுடையவனும், வலிமையால் ஆண்சிங்கத்தைப் போன்றவனும், நறுமணங் கமழுமாலையைத்தரித்து யுத்தமகலும்படி சத்துருக்களைக்கொன்று கோபிக்கும் வேலேந்தியவனும், சிறந்த தருமங்களதிகரிக்க மநுமுறையோடு உயிர்களைக்காக்கும் வலியபுயமுள்ளவனுமாய், வளைந்துபரந்த கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகத்திலுள்ள வங்கதேசத்தை யரசுபுரிந்த புயபலனெனும் பெயருடைய ஒருமன்னவனிருந்தான். எ - று. (௭௧)

அருமறையி னெறிதிறம்பா வந்தணருக் கினிதுபுரிந் தளிக்கு மன்னோர்
பருவரலுற் றுழலாது பல்லுயிருந் தன்னுயிரிற் பரிந்து மீயூக்
கருணையொரு திருவுருவு கொண்டனையோ னிலவலையங் காக்கு நாளில்
வருபருதி தென்றிசைவிட் டுத்தரஞ்சென் றயனமுறை வழங்கலுற்றான்.

(இ - ள்.) அரிய வைதிக மார்க்கத்தில் முறணாத அந்தணர்களை யுபசரித்துக்காக்கும் அவ்வரசன், பல சீவர்களையும் துயருற்று வருந்தாமல் தன்னுயிர்போற் பரிந்து, அழியாத கருணையே வடிவெடுத்தாற்போன்றவனாய் இந்நிலவுலகத்தை யரசுசெய்யுங்காலத்தில், உலகினை வலஞ்செய்யுஞ் சூரியன் தன்னியதிபோலத் தென்றிசை நீங்கி வடதிசையிற் பிரகாசிக்கலாயினன். உத்தராயணம் வந்தது, எ - று. (௭௨)

அக்காலந் திருநிதியக் குவைதனது முன்னரமைத் தருநூல் சொற்ற, விக்காலந் தனையிகர்த்த தருமகா லில்லையென்ப தெண்ணி

யோர்ந்து, முக்காலம் பகுத்துணர்ந்த முனிவரரந் தணர்வருவான் மொழிந்தான் புண்ணீர், கக்காட லலங்கிலைவேற் புயபலனுங் கவர்க்குதவக் கருதி னானால்.

(இ - ள்.) அக்காலத்திலே, பெரிய பொருட் குவையைத் தன்முன்வைத்துக்கொண்டு, அரிய நூல்களிற் சொன்ன இக்காலம் போல வேறு புண்ணிய காலமில்லையென் றாலோசித்துணர்ந்து, முக்காலச் செய்திகளையு முணர்ந்த முனிவர்களையும் வேதியர்களையும் வருமாறு சொல்லி, உதிரஞ்சிந்தி வெற்றி பெற்றசையும் தகட்டுவடிவான வேலேந்திய புயபலமன்னன், அவர்கட்குத் தானங் கொடுக்கக்கருதினான். எ - று. (௪௩)

துங்குதடந் திரைப்பழன விதர்ப்பநாட் டிருந்தனனச் சுசீலனென்பான், வீங்குதடந் துணைப்பணைத்தோ ளாங்கவன்றன் றிருநாடை விருப்பி னெய்த, வோங்கருநான் மறைத்தலைவ ரெதிர்புகுந்து தொழு தாகருய்த்தார் மற்றைத், தீங்குதலைத் திருமணக்கும் புயபலற்கன் னவன்வரவு செப்பி னாரால்.

(இ - ள்.) அசைகின்ற விசாலமான அலைகள் பொருந்திய கழனிகள் சூழ்ந்த விதர்ப்ப நாட்டிலிருந்தவராகிய நல்ல சுசீலரென்பவர், பூரித்து விசாலித்துக் கிளைத்த புயங்களையுடைய புயபலனது வங்கதேசத்தை விருப்புடனடைய, அங்குள்ள பெருமைதங்கிய அரிய நான் மறைதேர்ந்த அந்தணர் எதிர்கொண்டு பணிந்து தமது நகரிற்கு அழைத்து வந்தனர். அன்றியும், இனிய மழலைச் சொற்களையுடைய திருமகள் விலாசமமைந்த புயபலனுக்கு அவர்வருகையையுரைத்தார்கள். எ - று. (௪௪)

வேந்தநீ புரிந்தியற்றுந் தவப்பயனோ நினதுகுல வேந்த ரெல்லா, நீந்துபெருந் தவப்பயனோ நின்னாடு புரிதரும நிலையோ முற்றுந், தோய்ந்தளந்த பெருஞ்சுருதி யோருருவு பெற்றனைய சுசீல னென்பான், போந்தனனின் னகரடைந்தான் யாவர்க்கு முதற்றலைமை பொருந்த நின்றான்.

(இ - ள்.) வேந்தனே! நீ விரும்பிச்செய்யும் தவத்தின்பலனோ? உன்குலத்தரசர்கள் யாவருஞ்செய்த பெருந்தவப்பலனோ? உன்னாட்டிலுள்ளோர் புரிந்த புண்ணியவசமோ? உலகுமுழுதும் பரவியளந்துள்ள பெருமைதங்கியவேதமே இருருவேற்றாற்போன்றவரும் எங்களெல்லாருக்குந் தலைமை பெற்றுள்ளவருமாகிய சுசீலரென்பவர் இந்நகரத்தில் வந்திருக்கின்றனர். எ - று. (௪௫)

புரக்குமுதற் பெருந்தான மன்னவற்கு முதற்புரிந்து போயபின்னர்த், தரப்பெறுதும் யாமென்னக் தனிச்செங்கோற் புயபலற்குச்சாற்றவன்னோன், வரத்தவனை யினிதினின்னே கொணர்திரென மாதவத்தோன் வருதலோடுஞ், சிரத்துமுடி படிபடியப் பணிந்தெழுந்தான் றனித்திகிரிச் செங்கோல் வேந்தன்.

(இ - ள்.) நீயளிக்குந்தலையாய பெருந்தானத்தை அச்சுசீலர்க்கு முதலிலேயளித்து, அவர்பெற்றுச் சென்றபிறகு, நாங்கள் நீ கொடுக்குந்தானத்தைப் பெறக்கடவோமென்று, ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய புயபலனுக்குரைக்க, அப்புயபலன் சிறந்த அத்தவசியை இனிமையாக இப்பொழுதே அழைத்து

வாருங்களென, சிறந்த தவசியாகிய சுசீலர்வந்தவுடனே, ஒப்பற்ற ஆக்ஞா சக்கரமாகிய செங்கோலேந்திய அம்மன்னவன் சிரசிலணிந்தமுடி நிலமிசைப் படிய வணங்கியெழுந்தான். எ-று. (௬௬)

எந்தைநீ யெழுந்தருளப் பெற்றபே றியானிழைத்த தவமோவெ
ன்பான், முந்தையோர் நெடுங்காலம் பெரிதிழைத்த தவமெனக்கு
முடிந்த வாறோ, விந்தமா நிலம்புரிந்த தவப்பேறோ வென்றுபல வெடு
த்துக் கூறி, வந்தமா தவற்குமணித் தவிசளித்துத் தொழுதிருந்தி
மகிழ்ந்தா னன்றே.

(இ-ள்.) எனது தந்தையே! தேவரீர் இங்கெழுந்தருளப்பெற்றது அடியேன் செய்ததவப் புண்ணியமோ? என்குடியிலுதித்த முன்னோர் எண்ணில் காலம் மிகுதியாகச்செய்த தவப்பயன் அடியேனுக்குக் கைகூடியதோ? இந்நாட்டார் செய்ததவப்பயனோ? எனப்பல உபசாரமொழிகளுரைத்து, அச்சுசீலருக்கு இரத்தினாதனமளித்துப் பணிந்து அதிலமர்த்திச் சந்தோஷித்தான். எ-று. (௬௭)

என்புருக வுருகிநிற்குஞ் சிந்தையனை யிருநிதிய மிருகை வாரி, யன்
புருகி யளித்திடலும் புயபலனை முகநோக்கி யறைவா னுள்ளத், துன்
பொழிய நிதியுதவிக் கதியுதவுந் திருநீறு தொட்டி லாயா, னின்கரு
ணைக் கிதுமுறையோ வெனவுரைத்த சுசீலனின்னு நிகழ்த்து வானால்,

(இ-ள்.) எலும்புகள் நெக்குவிட மனமுருகி, பெருந் திரவியத்தைத் தன்னிருகைகளாலும் முகந்து, அன்புமேலிட்டாற் கொடுக்கப்போம்பொழுது, புயபலன் முகத்தைநோக்கிச் சொல்கின்றார்; உன் மனத்துயர் நீங்கத்திரவியமளித்து மோக்ஷத்தையுந் தரத்தக்க திருவெண்ணீற்றினை நீ யணிந்தாயில்லை. உன் கிருபைக்கு இது தர்மமாமோவெனக்கூறி மேலுஞ் சொல்கின்றார். எ-று.

ஏறுயர்த்த சிவபெருமா னெம்பிரான் றிருவடிகண் டிறைஞ்சா ரேனு,
நீறுபுனை திடுமவரே தேவர்க்குந் தேவரென நின்றார் நீறு
மாறுபடு மன்னவரே கொடுநிரயப் படுகுழியின் வயிற்று வாழ்வார்
சீறருஞ்செங் கோலரச நீறணிந்து தருதியெனச் செப்பி னானால்.

(இ-ள்.) இடபத்தைக் கொடியாக உயர்த்திய எமது தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்காராயினும் திருவெண்ணீற்றினை யணிந்தவர்களே தேவர்கட்குந் தேவரென்று சொல்ல விளங்குகின்றார்கள். திருவெண்ணீறணியாமல் மாறுபட்டவர்களே கொடிய துன்புடைய நரகக்குழியில் வாழ்வார்கள்; ஆகையால் ஒருவர்க்கும் வெறுப்பின்றிச் செங்கோல் செலுத்தும் அரசனே! நீ யளிக்குந்தானத்தைத் திருவெண்ணீறணிந்து தருகவெனக்கூறினர். எ-று. (௬௯)

செப்பருமா தவனுரைத்த மொழிதனது செவிப்புகலுஞ் சினமீக்
கொண்டு; வெப்பெழுந்த சிந்தையனாய் முனமிழைத்த விதியுடற்ற
வெகுண்டு நோக்கி, யப்பெருநீ றணிந்திலனே னென்னுடைமை யெனக்கேட்ப
வந்தனனா, லொப்பருமா கமத்துறைவன் புயபலனுக் கீதுவகுத் துரை
ப்பதானான்.

(இ-ள்.) சொல்லற்கரிய பெருந்தவமுடைய சுசீலர் சொல்லிய மொழிகள் தன் செவியிற்புகுந்த மாத்திரத்தில், புயபலன் கோபமிகுந்து வெம்பிய

மனமுற்றவனும் முன்செய்த தீவினை தன்னைப்பகைத்தலால் அவரைக்கோபங்கொண்டு நோக்கி, அப்பெரிய நீற்றினை யணியாவிட்டால் எனக்கென்ன நேரிடுமென வினவ, அந்தணரும் ஒப்புசொல்லற்கரிய ஆகமநெறியிலொழுகும் சுசீலர் புயபலனுக்கு இப்படித்தெளிவுடன் சொல்வாராயினர். எ - று. . (௫௦)

செய்யதிரு நீறுதொட்டுத் தரியாதார் பெருஞ்செல்வஞ் சிதையு மன்னர், கொயயுளைய பரித்திரளுங் கரித்திரளு மறுமன்னர் கொள்வார் வேட்ட, தையலொழிந் தருமகவு தணந்துபெரும் பிணியுடனுய்ச் சரிப்பரன்றி, மெய்யினுறுப் புக்குறைந்து புலையரினுங் கடைபபிறவி மேவுவாரால்.

(இ - ள்.) செப்பமாகிய திருவெண்ணீற்றைத் தொட்டுத்தரியாதவர்களது பெருஞ்செல்வம் அழியும். அவர்களது கத்தரிக்கின்ற புறமயிரையுடைய குதிரைக்கூட்டத்தையும் யானைக்கூட்டத்தையும் மறுதேயத்தரசர் கைக்கொள்ளுவார்கள். மணஞ்செய்த மனைவியையிழந்து அரிய புதல்வரை நீங்கிப்பெருவியாதியுற்று அலைவார்கள். அல்லாமலும் உடலின் அவயவங்கள் குறைவுற்று நீசர்களினும் இழிந்த பிறவியெடுப்பார்கள். எ - று. (௫௧)

எங்கணிவற் குறுகதியுண் டெனவுரைத்த மொழிசெவிக்கொண்டிகழா னின்று, பொங்கொளிவெண் ணீறுதொடே னேற்றனையேற்றருதுமெனப் புகல வன்னோன், செங்கணிள மழவிடையோன் றிருநீறு தீண்டாரைத் தீண்ட லாகா, விங்குனது தருநிதிய மேற்பதிலை யென்றுவெகுண் டெழுந்து போனான்.

(இ - ள்.) அடையத்தக்க பதவி இவர்கட்கெவ்வாறு கிடைக்குமெனச் சுசீலர் சொல்லிய மொழியைக்கேட்டு இகழ்ந்துகொண்டு, ஒளிமிகுந்த திருநீற்றை யணிய மாட்டேன். தானம் வாங்குவதாயிற்றருவேனெனக்கூற, செவந்த கண்ணையுடைய இளமைதங்கிய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட சிவபெருமானது திருநீறணியாதவர்களைத் தொடப்படாது. நீ கொடுக்குந்தானத்தையும் நாம் வாங்குவதில்லையென்று கோபங்கொண்டெழுந்து சென்றனர்.()

போதரலும் புயபலற்குப் பின்னிருக்கு மவன்றேவி புதுப்பூங்கோதை மாதொருதன் றொளைநாசி துரும்புதிருகிணடும்மி மறைவ லாளா நீதருதா னம்பெறு தேகுதியேற் றடையிதென்ன நிகழ்த்தி னாண்முற் றேகியவர் தனைவல்லு ருறைந்திலன்றன் விதர்ப்பநா டுற்றா னன்றே.

(இ - ள்.) அப்படிப்போகவும்; புயபலனுக்குப்பின்னிருந்த புதுமலர் மாலையணிந்த அரசன் மனைவி, தன் மூக்கின் ஒரு தொளையில் துரும்பிட்டுத் திருகித் தும்மலுண்டாக்கி, அந்தணா! கொடுக்குந்தானத்தை யேற்காது நீ செல்வாயாகில் இது தடையாகுமென்றாள். வேதமுழுதும் ஓதியுணர்ந்த சுசீலர் அந்த அங்காட்டில் வசியாமல் தமது விதர்ப்ப நாட்டையடைந்தனர். எ-று.()

தனியாழி யினிதுபுரந் துலகளிக்குஞ் சிறிதுநாட் டணைந்தபின்னர்க், குனியாடற் சிலைத்தடந்தோட் புயபலற்குப் பெரும்பிணிமேற்கொள்ள வெற்றித்,தனியானை முதலினவாஞ் சதுரங்க மிறந்தொழிய வறுமை சார்ந்தான், பனியாழி நெடுநிலத்தி னிவற்குடைந்த பகையரசர் பகைத்தா ரன்றே.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஆக்கினை சக்கரத்தால் உலகத்தைக்காத்து இனிதாக அரசாளுஞ் சிலநாள் சென்ற பிறகு, வளர்ந்து வெற்றிதங்கிய வில்லேந்திய விசாலமான தோளையுடைய புயபல மன்னனுக்குப் பெருவியாதி அதிகரிக்க, ஐயந்தங்கிய ஒப்பற்ற யானை முதலிய சதுரங்க சேனைகளும் இறக்கத்தரித்திர மடைந்தான். குளிர்ந்த கடல் சூழ்ந்த பூமியில் இவனுக்குத்தோற்ற பகை மன்னர்களெல்லாம் மீண்டும் அவனை யெதிர்த்தார்கள். எ - று. (கூச)

அடுகளத்தி னெதிர்பொரகின் றாற்றலறு யரணிகீத் தகன்று போ கிப், படுவனத்து மனைவியொடுந தனிப்புகுந்தா னிவனிருந்த பதியு நா டும், விடுபரிதி யிறந்துபடக் கரியகங்குல் வளைந்ததென வெகுண்டு போரி, னெடுநிலத்தி னிவற்குடைந்து புறங்கொடுதத குறும்புதலை நிமிர்ந்த தன்றே.

(இ - ள்.) போர்க்களத்தில் அவர்களோடெதிர்த்துப்போர்செய்யவலியில் லானாய்த் தன் கோட்டையைவிட்டு நீங்கி, தன் மனைவியோடு பெரிய காட்டுக் குத் தனித்துச்சென்றான். இவன வசித்த நகரமும் அங்கநாடும், கிரணம்வீசுஞ் சூரியன் அஸ்தமித்து மறையக்கரிய இரவு சூழ்ந்துகொண்டாற்போல, இப்பூமி யில் இதன்முன் இவனோடு கோபித்தெதிர்த்துத்தோற்றுப் புறமுது கிட்டோ டிய குறும்பரசர் கூட்டம் சூழ்ந்துகொண்டது. எ - று. (கூரு)

புலிகளிறு பொருகானத் திவரிருவ ரிழந்து தனிப் புகுந்து சின்னு, லொலியருவிப புனலுகர்ந்து முப்பிலட கருந்தியுமற் றுயி யோம்பி, மலரமளி யுறுத்துடலம் பரலதுக்க வைகினராய்ப் பூழ்தி வார்ந்த,நில னிடைவெம் பனியொதுக்கி னினிதுறஙகிப் பசிவருந்த நெடிது வாழ்ந் தார்.

(இ - ள்.) புலியும் யானையும் போர்செய்யும் அவ்வனத்தில், புயபலனும் அவன் மனைவியும் சகல சம்பத்துகளையும் இழந்து தனியேபோய், சிலகாலம் ஒலித்துவரும் காட்டருவி நீரைப்பருகியும், உப்பில்லாத [அடகு] இலைக்கறி களைப்புசித்தும் உயிர்காத்து, மலர்ச்சயனமும் உறுத்துமென்னும் உடலில் பருக்கைக்கற்கள் உறுத்தப்படுத்துப் புழுதித்தரையில் கொடிய பனிக்காக ஒதுங்கி இனிய நித்திரைசெய்து பசிநோய் வருத்தப் பலகாலம் வசித்தார்கள்.

மனைவிமுகம் பார்த்தரசு முகங்கவிழ்ந்து மனமிரங்கிக் கண்ணீர் மல்க, வனைபதுகண் டனையவளு மழுதிழிகட் புனலொடுநின் றலமந் தேங்க, வினைவிளைய விதிவெறுத்த மனத்தினராய் வருந்துறவோர் வேட னோர்ந்து, புனையிழைகைப் பிடித்திழுத்துக் கொடுபோக வழுத ரற்றிப் புலம்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) தன் மனைவி முகத்தை நோக்கி அரசன் தலையிறங்கி மனம் வருந்திக்கண்ணீர் சொரிய, அதைப்பார்த்து அவன் மனைவியும் அழுது சொரி கின்ற கண்ணீரோடு வருந்தியேங்க, பின்னர் தீவினை விளையச்செய்த விதியை வெறுத்த மனமுற்றாராய்த் துக்கித்திருக்கையில், இதனை ஒரு வேடனறிந்து அலங்கரித்த ஆபரணமணிந்த அவள் கையைப்பற்றியீர்த்துக்கொண்டு செல்ல அவன் அழுது அலறுதலோடு துக்கிப்பானாயினான். எ - று. (கூசா)

கலிவிருத்தம்.

மனைவுரை முழக்கற் புவரிம் பழிவான்
வினையா ரிதுரு முனிவைத் தனரால்

வினைவார் கழன்மன் னவர்வா ளரியே
றனையா யெதுசெய் தியறிந் திலனே.

(இ - ள்.) அரண்மனையில் வசித்துக்கொண்டிருக்கும் சர்பின்வரப்பு கெடு மாறு இத்தகைய துன்பம் நமக்குண்டாம்படி செய்தோர் யாவர்? நெடிய வீர கண்டாமணிதரித்து அரசர்களில் ஆண்சிங்கம் போல்வாரே! நீர் என்ன செய் கின்றீரோ? யான் அறிந்திலேன். எ - று. (இஅ)

பைவார் நிலமன் னர்பதம் பணியச
செயவார் கழலோ யெதுசெய் தொழிலாய
மெயவா ருயிரென் னைவிடுத் தொருநீ
யுயவா னுனதா வியுமுண் டுகொலோ

(இ - ள்.) அழகமைந்த பெரிய பூமியை யாளும் மன்னர்களெல்லாம் உமது பாதத்தைப் பணியச்செய்யும் பெரிய வீரகண்டாமணி யணிந்தவரே! என்ன செய்துகொண்டு காலத்தைக்கழிப்பீர், உமதுடலின் உயிர்போன்ற என்னைவிட்டு நீர் தனிமையாய்ப்பிழைக்கும் வகை உம்முயிரும் உள்ளதோ?

எரிமுன் னர்மணந் தனையென் னையெனக்
குரியா யிதுநா ளுயிர்போ லுனையா
லரிவா ழும்வனத் திலகற் றினையிப்
பிரிவா யபெரும் பிணிதந் தனையே.

இ - ள்.) அக்கினி முன்னிலையில் அடியாளைத் திருமணஞ்செய்தீர். எனக்குரியவரே! இன்றுவரையில் என்னுயிர்போலிருப்பீர்! சிங்கங்கள் வாழுங் காட்டில் என்னை நீக்கிவிட்டீர். இந்தப் பிரிவாகிய நோயைத்தந்தீரே. எ - று.

வரைசேர் புயம்வை கலும்வை குறுமென்
கரைபோ யதுயர்க் கடல்கண் டிலையே
யுரவோ யெனுயிர்த் துணையே யுலகோ
ரரசே யெனையென் கொடயர்த் தனையே.

(இ - ள்.) உமது மலைபோன்ற தோள்களில் நாடோறுங் கூடியிருந்த எனது கரையில்லாத துக்கசாகரத்தைக் காணவில்லையோ! அறிவுள்ளவரே! உயிர்த்துணையானவரே! உலகத்தினர் அனைவர்க்கும் மன்னரே! அடியாளை யாது நிமித்தமாக மறந்துவிட்டீரோ? எ - று. (கூக)

கொற்றக் குடைமன் னர்குலந் தொழவெண்
கற்றைக் கவரித் துணைகா லசைய
மற்றறத் தனியா சனமவை குறுமுன்
வெற்றித் திறனெங் ஙன்விடுத் தனையே.

(இ - ள்.) வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசவமிசத்தினர் பணியவும், வெள்ளிய தொகுதியாகிய இரண்டு சாமரைகளுங் காற்றுவீசவும், அழகிய சமானமற்ற சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் உம்முடைய வெற்றிப்பிரதாபத்தை எங்கே விட்டுவிட்டீர்? எ - று. (கூஉ)

என்னைப் புலவே டனைநுத் திடமற்
றன்னைக் கொடுவே தனைளித் தன்றோ
முன்னைப் பழவல் வினைமுற் றியதோ
மின்றொ த்துவிளங் கிலேவே துடையோய்.

(இ - ள்.) அடியாளைப் புலைத்தன்மையுடைய வேடுவன் பற்றிக்கொண்டு போம்படி கொடிய பிரமதேவன் உம்மை மறைத்துவிட்டானோ? பூர்வஜனனத் திற்செய்த ஊழ்வினை முற்றியதோ? மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்கும் தகட்டு வடிவான வேலாயுதந் தாங்கியவரே! எ - று. (௬௩)

சித்தத் துளிருந் திசிறந் தனநின்
றெத்தைக் கொடுதே றுவதென் றுணரேன்
முத்தத் தொடடோ டைமுகம் புரளு
மத்தக் களியா னைவயப் பரியோய்.

(இ - ள்.) அடியாள் மனதில் விசேடித்துத்தோன்றும் எண்ணங்களிலிரு ந்து எந்த எண்ணத்தினாலே தேறுதலடைவேன்? முத்துமாலையணிந்தவெற்றிப் பட்டமானது முகத்திற் புரளும் உன்மத்தமும் களிப்புமுடைய யானையையும் வெற்றி பொருந்திய குதிரையையுமுடையவரே! எ - று. (௬௪)

உன்னா டுபிறர்க ருளவா கவொழிந்
தென்னோ டுமிருந சுரமெய் தினையென்
முன்னாள் வினையீ துமுடிந் தனவான்
மன்னா வெனையெங் ஙன்மறந் தனையே.

(இ - ள்.) உம்முடைய நாடு பிறர்க்கு உரியதாகவும்; நீர் அந்நாட்டை விட்டு இப்பெரிய வனத்தில் என்னோடு அடைந்து வந்தீர். என் பண்டைக் காலப்பழவினைகள் இவ்வண்ணம் முடித்துவிட்டன. மன்னவரோ! அடியாளை எவ்வகையாக மறந்துவிட்டீரோ? எ - று. (௬௫)

மயிலே களிறு டுமடப் பிடியே
குயிலே பெடையூ டுகுலக் கிளியே
பயில்கா னிடையா விபதைத்த தனனு
லயில்வே லவனெங் ஙனறிந் திலிரோ.

(இ - ள்.) மயில்களே! ஆண் யானைகளுடன் விளையாடும் பெண் யானைகளே! குயில்களே! பெண் கிளியோடு ஊடல்கொள்ளும் நிறந்தங்கிய (பச்சைக்) கிளிகளே! நீங்கள் வசிக்கும் இவ்வனத்திலுயிர்பதைக்கின்றேன். கூர்மைதங்கிய வேலேந்திய எனது தலைவர் எங்குள்ளார்? நீங்களறியீர்களா? எ - று. (௬௬)

என்னப் பலபன் னியிரங் குறுவா
டன்னைக் கொடுபோ யதனிச் சவரன்
முன்னர்ப் புலியா யமுடிந் தனனுன்
மின்னுத் துநுடங் கிடைவே றுறுவாள்.

(இ - ள்.) என்று பலவாறு கூறி வருந்துபவளைக்கொண்டு சென்ற தனி பாகிய வேடுவன், தனக்கு முன்னே புலிவந்து பாய இறந்தனன். மின்னல் போன்று நுடங்கின்ற இடையையுடைய அவ்விராஜபத்தினி தனியே இருக் கின்றாள். எ - று. (௬௭)

அற்கோ தையையா வியெடுத் தவனைக்
கொற்கூ ருகிர்வெம புலிகொன் டனையப்
பொற்போ திருவன் னவள்பொய்ம் மைபடாக்
கற்புன் னைநினைந் தழுதொன் டனமால்.

(இ - ள்.) இருள்போன்ற கூந்தலையுடையவளை இச்சித்து அபகரித்த வேடுவனை, வலிதங்கிய வளைந்த நகங்களுள்ளகொடிய புலியை யுயிரொழித்துச் செல்ல, திருமகள்போல் அழகுவாய்ந்த அவளது அழியாத கற்பு நிலைமை விளங்கப்பார்த்தோம். எ - று. (௬௮)

இவளின் னணமெய் தணிகற் பகையைக்
கவருஞ் சுடர்வே லொருகா ளையனான்
பவர்கொண் டபடப் பைவனஞ் சுழல்வா
னுவருண் டபசும் புலுலர்ந் தனையான்.

(இ - ள்.) இவள் இவ்வாறு இருக்க, வலிதங்கிய பகைவரைக்கொல்லும் ஒளி பொருந்திய வேலைத்தாங்கிய வொப்பற்ற குமாரக்கடவுளையொத்த புயபலன், நெருக்கமாகிய காட்டினையடுத்த நாட்டிலலைபவனாய் உவர் நீர் பருகிய பசும்புல் உலர்ந்தது போன்றவனாய். எ - று. (௬௯)

புனறு டுகுறும் புபுகுந் தடா
வனநா டியடைந் தவழித் தலைவாய்
மனையா ளையொர்வே டன்வலிந் துகொள்வான்
வினையே யிதுசெய் தனையே விதியோ.

(இ - ள்.) நீர் வளந்தங்கிய (எனது) நாட்டிற் குறும்பரசர் வந்து நெருங்க, காட்டை நாடிச்சேர்ந்த விடத்தில் முதலில் என் மனைவியை யொரு வேடுவன் பலாத்காரமாகப்பற்றிக்கொண்டு போக எனது தீவினையே இக்காரியத்தைச் செய்தனையே இது நீதியோ? எ - று. (௭௦)

இறவா வுயிர்பெற் றவெனக் கினிமற்
றுறவே துதவப் பயனுண் டுகொலோ
மறைநா வலரா சிவழுக் குறுமோ
வறமே துமெனக் கிலையா னதுவே.

(இ - ள்.) இறவாமல் உயிருற்றிருக்குமெனக்கினி வேறு சுற்றமேது? தவப்பலனுமினுமுளதோ? வேதமுணர்ந்த பெரியோரது ஆசிர்வசனங்கள்தவறுமோ? யான் செய்த தருமமெதுவுமெனக்கு (இப்போது) இல்லையாயிற்றே.

பயில்கா னிடைவை கியபற் பலநா
டுயில்போ யொழியா ததுயர்ப் படுவான்
மயில்போ லியலர்ல் வளையைப் பிரியா
வுயிர்போ யவுடம் பெனவொல் கினனால்.

(இ - ள்.) (மிருகங்கள்) வசிக்குங்காட்டில் தங்கிய பல நாளாய் நித்திரை நீங்கி, நீங்காத்துயருற்ற புயபலன் மயில்போன்ற சாயலும், வெள்ளிய வளையலுமுடைய மனைவியைப்பிரிந்து உயிர்போன வுடம்புபோல வாடினான்,எ-று.

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

விலங்குபடு கொடுங்கானத் தொருதமியன் வேறுற்றான்
பொலங்குழையி னடகருந்தப் பொருந்திலனா யுயிர்ப்பெறிவா
னலங்குநெடுஞ் சுடரிலைவே லன்னவனும் பசிவருத்த
நலங்கழிய விதர்ப்பநா டடையவந்து கனுகுற்றான்.

(இ - ள்.) மிருகங்கள் மிகுந்த கொடிய வனத்தில் தனித்த வொருவனாய் வேறுபட்டு அழகிய குழைதலையுடைய இலக்குமிகளைத் தின்னப்பெறாதவனாகி

பெருமூச்செறிகின்ற, அசைந்து வொளிவீசும் கொடிய தகட்டுவடிவான வேலைத் தாங்கிய அப்புயபலன், தன் வயிற்றிற் பசிநோய் வருந்தக் காந்தியழிந்து விதர்ப்பநாட்டிற்கேக வநதடைந்தான். எ - று. (எரு)

உற்றபெரு மாநகரத் துள்புக்கா னொருதமியேன்
பொற்றொடியை யிழந்தனமென் றுள்ளுயிர்க்கும் பொருமலான்
பெற்றபெரும் பசியலைப்ப நெடுமானம் பிறகிட்டான்
மற்றநகர்க் கடைத்தலைவா யிரந்திரநது வயிறோம்பும்.

(இ - ள்.) அடைந்த பெரிய சிறப்புள்ள நகரத்திற் பிரவேசித்து, எளியேன் மனைவியை யிழந்துவிட்டேனேயென்று தன்னுள் பெருமூச்செறியத் தக்க துக்கமுள்ள புயபலன் தனக்குற்ற பெரும்பசிவருத்த, மிக்க மானத்தை யுற்று அந்நகரிலுள்ள வீடுகளின் தலைவாயிலிலிருந்து யாசித்துப் புசிப்பான்.

இரவாத மனையுழிச்சென் றிரந்தேற்றுந் தன்வயிற்று
விரவாத பசியுறுத்து மீக்கொளலு மற்றொருவர்
கரவாத கரவுணர்ந்து கரந்துபசி களைந்தனனாற்
பரவாத கழலரசர்ப் பணியுறுத்த படைவேலோன்.

(இ - ள்.) தன்னைப்பணியாத வீரக்கழல்தரித்த மன்னரைப்பணிகொண்ட வேற்படைதாங்கிய புயபலன், யாசிக்கத்தகாத வீடுகளிற் சென்று யாசித்துண்டும் தன் வயிற்றில் (அதுகாறும்) ஒருபோதுமில்லாத பசிவருத்தி அதிகரிக்கவும் வேறொருவருணரமுடியாத ஒதுக்கிடத்திருந்து ஒளித்துத்திருடியும் பசியைத்தணித்தான். எ - று. (எ௬)

மாணகரத் தவரவர்தம் மனைபுகுந்து கவர்தரலு
நீணகரக் கடுங்காவல் புரிநதுடையோர் நெறிதேர்ந்து
கோனுடைய கொடுமுடுகி னரணேறிக் குப்புறலும்
வாணிலவு படைத்தடக்கை யனையாகண்டு வலிந்தனரால்.

(இ - ள்.) பெருமை தங்கிய அந்நகரத்தில் அவரவர் வீடுகள் தோறும் போய்த்திருடவும் அப்பெரிய நகரத்தைககடுங்காவல் செய்துள்ளவர்களாகிய வொளிவீசும் ஆயுதந்தாங்கிய பரந்த கையையுடைய காவலாளர் இவன் வருவழியுணர்நது, கோனையுள்ள வோர் மூலைவீதியின் மதிலிலேறி குதித்தவுடனே இவனைப்பார்த்துப் பற்றிக்கொண்டார்கள் எ - று. (எக)

பற்றிவலிந் திடையிழுத்துப் பாசத்தா லிருகரமுஞ்
சுற்றிவரிந் திறுக்கியந்தக் கருங்கங்கு றொலைந்தபின்னர்
முற்றரணப் புறங்கொடுபோய் முளரிபொருங் கரங்காலு
மிறறுவிழ வரிந்தனராற் குருதிசொரிந் திடருழந்தான்.

(இ - ள்.) கையிற்பற்றிக்கொண்டு வொரு புறத்திலிழுத்துவந்து, கயிற்றினாலிருகைகளையுஞ் சுற்றி யிறுக்கிக்கட்டியநத இருண்ட இரவு நீங்கிய (பொழுது வெடித்த) பிறகு, அம்மதிலெல்லாங் கடந்து வெளியே கொண்டுபோய், தாமரைபோன்ற கைகளையுங் கால்களையுமறுத்து விழும்படி அரிந்தார்களானபடியால் உதிரம் பெருகித்துன்புற்றான். எ - று. (எஎ)

கைபார்க்கு மரிந்திட்டு மிகல்பாரீக்குங் குருதிபட்ட
மெய்ப்பார்கரு மிதுவிளைத்த விதிபார்க்கும் வெய்துறுமால்

மைபார்த்த விரிநெடுங்கண மயிலபார்த்த பொலஞ்சாய
னெய்பார்த்த கருங்குழலை நினைந்துநினைந் துயிர்ப்பெழுமால்.

(இ - ள்.) அறுக்கப்பட்ட கையைப்பார்ப்பான் காலைப்பார்ப்பான். உதிரம் படிந்த வுடலைப்பார்ப்பான். இவ்வாறு விளைவித்தவிதிப்பயனையும் பார்ப்பான். பெருமூச்சு விடுவான். மைதீட்டிய செவ்வரிபடர்ந்த நெடிய கண்களும் மயில் போன்ற வழகிய சாயலும் நறுமணத்தயிலம் பூசிய கரிய கூந்தலுமுடைய தன் மனையாட்டியை மிகவும் நினைந்து பெருமூச்சு விடுவான். எ - று. (எஅ)

பேரரசு புரிதருநாள் யானரியப் பிழைத்திலனே
னோரரசு பணிகேட்பத் தனிக்கவிகை நிழற்றினே
னோரறத்து முறைதிறம்பேன் மநுமுறையி னுயிர்புரந்தேன்
யாரிழைத்த பெரும்பாவ மெனக்கிதுவந் தெய்தியதே.

(இ - ள்.) (சக்கிரவர்த்தியாகிப்) பெரிய அரசினைச்செய்யுங்காலத்தில் யான் மனயாரக்குற்றஞ் செய்திலேன். என் போன்ற வரசர் பலரும் என் கட்டளையைக் கேட்கும்படி யொப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடை நிழற்றினேன். ஒரு தருமத்திலும் விதிமுறை தவறிலேன். மனுமுறைப்படி யுயிர்களைக்காத்தேன். யார் செய்த பெரும்பாவத்தினால் எனக்கித்துயர் வந்தெய்தியது? எ - று. ()

கொள்ளாத முறைதிறம்பிக் கொண்டிலேன் குவலயத்து
நள்ளாத வலியரன்றி யெளியோரை நலிந்திலே
னெள்ளாத முதியோரை யிகழ்ந்துணரே னீங்கிதுநா
ளுள்ளாத வினைவிளைந்தா லின்னுமுயி ரோம்புவனே.

(இ - ள்.) வாங்கத்தகாத வரியை நான்முறை தவறி வாங்கினேனில்லை. பூமியில் என்னைப்பகைத்த வலியோரையல்லாமல் எளியோரைத் துன்பு செய்தேனில்லை. இகழ்வில்லாத பெரியோர்களை யிகழ்ந்தறியமாட்டான். (இங்ஙனமாக) இக்காலத்தில் நானொருபொழுது நினையாத துயரமுண்டாகில், இன்னுமென்னுயிரைக் காப்பேனே? எ - று. (அ0)

குலமுறையிற் பேரரசு குறும்புகொள்ள மணந்துகொண்ட
மலர்மகளை யொருவேடன் வலிந்துகொள்ள மாநகரத்
தலைகுருதி யெழக்கரங்கா லறுப்புண்டேன் றனித்திகிரி
நிலனளித்த பேரரசி னெறிநன்றே நெறிநன்றே.

(இ - ள்.) வம்சபாரம்பரியமாயுள்ள பெரிய அரசுரிமையைக்குறுநிலமன்னர்களைக் கொள்ளவும், நாம் மணவினைசெய்த மலர் மகள்போலும் மனையாட்டியை யொருவேடுவன் பலாத்காரமாகக் கையைப்பற்றவும், இப்பெரியநகரத்திலுதிர மொழுகக் கால்கள் அறுக்கப்பட்டேன். ஒப்பற்ற ஆக்கினைசக்கிரத்தினால் இப்பூமியையாண்ட பெரிய அரசின் முறை நன்றாயிருந்ததே! முறைநன்றாயிருந்ததே! எ - று. (அக)

என்றென்று பலபிதற்றித் தனிமறுகி யிடருழக்குங்
குன்றொன்று தோளானைக் குறுகினர்கண் மயங்கூரார்
வன்றுண்ட முட்னரிந்தா ரில்லையென் வற்புறுத்திக்
கொன்றுண்ட சினங்கதுலக் குப்புறுவான் குலவேந்தன்.

(இ-ள்.) என்றிவ்வாறு பலபடப் பறைறுவகளெண்டு தனியேவருந்தித்தன் பப்பிம் மலைபோன்ற தோளையுடைய புயபலனைப் பார்த்து அவ்வூரார் மயங்கி னவர்களாய் நெருங்கினார்கள். கழுத்தையும் அறுக்காமற்போனார்களேயென்று வலியமைந்து கொலைசெய்துகொள்ளத்தக்க கோபமதிகரிக்கப் புயபலன் தலை கவிழ்ந்துகொண்டான். எ-று. (௮௨)

காலழுகிக் கையழுகி மூடைநாற்றங் கவர்ந்தபின்னர்
மேலெழுநல் வினையிருந்த கடைப்பிடியால் வேந்தற்கு
வேலெறிபுண் புலர்ந்துநெடு வீதிதொறு மிரப்புற்று
ஞலியபொற் கலத்தருந்து மவனோட்டி லருந்துவான்.

(இ - ள்.) காலழுகியும், கையழுகியும், மூடைநாற்றஞ் சுற்றிக்கொண்ட பிறகு, அப்புயபலனுக்கு மேலேதோன்றிய புண்ணியபலன் கைகூடியகாரணத்தினால், வேலைச்செருகிய புண்ணைப்போல வருந்தி, பெரியதெருக்கடோறும் யாசித்தான். அகன்ற பொற்பாத்திரத்தி லுண்ணுமவன் ஓட்டிற் புசிப்பானான்.

இந்நகரத் தெருத்தலைவா யிரந்திரந்து றுகர்ந்திடுநாட்
டுன்னருங்கா னகத்திழந்த துகிலாப் பனிமூரல்
பொன்னுருவங் கருகிமுன்னைப் பொலிவழிந்து போந்தனளா
லந்நகரத் திடைப்புக்கா ரிருவருமற் றறிவயர்ந்தார்.

(இ - ள்.) அந்நகரத்தின் தெருக்களில் அலைந்து யாசித்துப் புசிக்குநாளில், அடைதற்கரிய காட்டில் விட்டுப்பிரிந்த பரிசுத்தமாகிய சந்திரிகையை வீசுங்குளிர்ந்த பற்களையுடைய திருமகள்போல்வாளது மேனிகருகி, பண்டைய வழகு நீங்கி வந்தனள். அந்த நகரத்திற் பிரவேசித்த (அவர்கள்) இருவரும் (ஒருவரையொருவர்) அறியாராயினர். எ - று. (௮௩)

ஆங்கவளும் பெரும்பசிதொட் டலைப்புறவின் றுற்றும
லோங்குதெருப் பெருமனையி னுட்புகுந்து கரந்திடலுந்
தூங்குகருங் குழலிவளைத் தொடர்ந்துகா வலர்பிடித்தார்
வீங்கிருளிற் பாசத்தால் விசித்திட்டார் விடிவளவும்.

(இ-ள்.) அவன் மனைவியும் பெரும்பசி தொடர்ந்து வருத்தப்பட்டுச் சகிக்கமாட்டாளாய், உயர்ந்த தெருவில் பெரிய வொரு வீட்டினுள் மறைந்து புகுந்துவிடவும், அந்நகர்க்காவலாளர், தொங்குகின்ற கரிய கூந்தலையுடைய இவளைப் பின்றொடர்ந்து பிடித்து அம்மிக்க இருளில் கயிற்றால் கட்டி, விடியுமெல்லையுஞ் (சிறையி) லிட்டார்கள். எ - று. (௮[illegible])

விடிந்தபொழு தெழுந்துநறை விரிமலர்ப்பூங் குழலாளைக்
கடிந்தகடுஞ் சினத்தூறுக்கிக் கடிகாவற் புறங்கொடுபோய்
வடிந்தகுழை கொடிமூக்கு வனமுலையோ டரிந்தனரா
லொடிந்துவிழு மரம்போனின் றலறிநிலத் துறவீழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) பொழுது விடிந்தபிறகு எழுந்து தேனொழுகு மலரணிந்த அழகிய கூந்தலுடையவளைக் கடுங்கோபமுறீஇச் சொற்களாற் பயப்படுத்தி, பெரிய சிறைச்சாலையினின்றும் வெளியேகொண்டு சென்று தொங்கியகாதணி

யணிந்த அவளது நீண்ட மூக்கையும் அழகிய முலையையுமறுத்தார்கள். ஒடிந்து விழுந்தமரம் போலநின்று அலறிக்கொண்டு பூமியிற்பட வீழ்ந்தாள். எ-று.()

தேக்குயரு நெடுவனத்துக் கொலைவேடன் றீண்டியநா
ளாக்கழிவு தந்தேனென் னுளழிவு தந்திலனு
லாக்கியதண் புகழ்வேந்தே யுனைக்காணு மாசையாற்
போக்கியமூக் குடனிருக்கப் புலையாவி பொறுத்தேனே.

(இ - ள்.) தேக்கமரங்களுயர்ந்துள்ள பெரிய வனத்தில் கொலைத்தொழில் செய்யும் வேடுவன் என்னைத்தீண்டியபொழுது வீணே பிரலாபித்துவாய்போக்கினேன். என்னுயுளுக்கு அழிவு தேடினேனல்லன் குளிர்ந்த புகழை யுண்டாக்கிய அரசனே! உம்மைப்பார்க்கவேண்டிய விருப்பத்தினால் அறுக்கப்பட்ட மூக்கோடிருந்தாலும் என்னிழிவாகிய பிராணனைத் தாங்கினேன். எ-று.(அஎ)

ஒறுத்தாரை யொறுத்துமறந் தடனெழுகா தவ்வறத்தைக்
கறுத்தாரைக் கறுத்துநின்ற செங்கோன்மைக் கடனீதோ
வெறுப்பாய கடுஞ்சினத்தேன் வெம்முலையுங் கொடிமூக்கு
மறுப்பாருக் கெளிதாற்றே னெவ்வுழைக்கண் டறிவாயே.

(இ - ள்.) விரோதித்தவர்களை விரோதித்தும், தருமவழியிலொழுகாது அத்தருமத்தைக் கெடுத்தோரைத்தண்டித்தும்வந்த செங்கோன் முறைமையின் முடிவு இது தானோ? வெறுக்கத்தக்கதாகிய கொடுங்கோபமுடைய யான், வலிய முலையையும் நெடிய மூக்கையும் அறுக்கின்ற காவலாளர்க்கு எளியளாயினேன். என்னை எங்ஙனம் கண்டு அறிந்து கொள்ளுவீர்? எ - று. (அஅ)

இல்லரணுந் தனிக்குடையும் பகைவேந்தற் கீந்திறக்கும்
புல்லரணம் புரிந்தவிதிக் கதுகொண்டு போதாதோ
நெல்லரண நீர்நாட்டு நினைவணங்கா நிலவேந்தர்
வல்லரண மிடிபடுத்துச் செருக்கெழுமால் யானையாய்.

(இ - ள்.) நமது அரண்மனையையும், ஒப்பில்லாத வெண்கொற்றக்குடையையும் பகை மன்னருக்குக்கொடுத்து, வேண்டுகின்ற மஞ்சத்தைப்புல்லாகச் செய்த தலைவிதிக்கு அது வரையிற் போதாதாயிற்றோ? நெற்பயிர் வேலியுடைய நீர்வளமமைந்த நாட்டிலே, உம்மை வணங்காத பிறதேச மன்னரின் வலிய கோட்டைகளையிடித்து மதச்செருக்குற்ற பட்டத்து யானையுடையவரோ,

ஆடருவி நெடுவரையு மருவிகளு மருவிதுறுங்
காடளவு மாக்கயனிற் றனித்திரிந்துங் கண்டிலே
னாடணைந்தா யெனப்பரவி நனுகுற்றே னறவுயிர்க்கு
மேடவிழ்பூந் தெரியலோய் கடைமுறையிங் கிதுபெற்றேன்.

(இ - ள்.) அருவிதவழும் பெரிய மலைகளிலும் கான்யாறுகளிலும் அவ்யாறுகள் பாயும் நாடுகளெல்லாவற்றிலும், பெரிய கயங்களிலும் . தனியாகத் திரிந்தும் உம்மைப்பார்த்திலேன். மணங்கமழும் இதழ்களோடு விகசித்த மலர்மாலை யணிந்தவரோ! இந்த நாட்டில் அடைந்திருப்பீரென அங்கிருந்து வந்து இங்கே சேர்ந்தேன். கடைசியாக இப்படி அவயவ பங்கமுற்றேன். எ - று. ()

வணையவெல் லாம்பிதற்றி யிருங்கூந்தல் புறஞ்சோர
மானனையா ளிருகரங்க ணிலத்துழாய் வரவிருந்து

தேனனைய கொழுங்குதலை வேறுபடத் தெருமந்தா
ளானபெருந் துயர்க்கடற்கோர் புணைகாணு தலமந்தாள்.

(இ - ள்.) (என்றிவ்வாறு) எல்லா மற்ற வற்றையுங்கூறி, நெடிய அளகமானது முதுகில் துவள, மான் போன்ற விழியையுடைய அம்மங்கை, தன்னிருகரங்களும் பூமியைத்தழாவ உட்கார்ந்து, தனக்குற்ற மிக்க துன்பக்கடலுக்கு ஓர் புணையின்றி வருந்தியவளாய், கேட்போர்க்குத் தேன்போலினிய நல்ல மழலைச்சொற்கள் மாறுபடப் பிரலாபித்தனள். எ - று. (கூக)

இத்துயரம் பெரிதுழவாப் பசித்துயர மெரிமூட்ட
மெய்த்துயரத் துடனொழுந்து வீதிபுகுந் திரக்குறுநா
ளத்தெருவிற் புயபலனு மந்தணர்தந் தெருச்சார்ந்தான்
சுத்தமறை முழுதுணர்ந்த சுசீலன்கட் புறமடைந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வகைத்துன்பத்தால் மிகவும் வருந்தி, பசித்துயரானது தீப்போல உள்ளே கொளுத்த, உடற்றுக்கத்துடன் அங்கு நின்று வீதிவழி சென்று யாசித்துண்ணுங் காலத்தில், புயபலனும் அத்தெருக்களுக்குள்ளே அந்தணத்தெருவை யடைந்து, புனிதமானவேதங்களெல்லாவற்றையுமுணர்ந்த சுசீலருடைய வீட்டின் புறத்தைச்சேர்ந்து. எ - று. (கூஉ)

ஐயநீ சிறுகூழ்மற் றளித்தனையே லிவணுவி
யுய்வனே யெனவிரப்ப வோங்கருநான் மறைத்தலைவன்
செய்யநீற் றினையிகழ்ந்து செருக்குமதத் திரைவேலி
வையமியா வையும்புரக்கும் வங்கவேந் தினைப்போலும்.

(இ - ள்.) ஐயரே! தேவரீர் சிறிதுணவு உதவுவீராகில் இப்போது உயிர் பிழைப்பேனென யாசிக்க, உயர்ந்த வேதங்களுணர்ந்த தலைவராகிய சுசீலர், பூர்வத்தில், செவ்வையாகிய திருவெண்ணீற்றினை யிகழ்ச்சிசெய்து அகங்கரித்த சமுத்திரத்தை வேலியாகவுடைய பூமி முழுதும் அரசுசெய்த அந்த வங்க நாட்டரசன் போலிருக்கின்றது. எ - று. (கூகூ)

என்றெண்ணி மனத்திறோர்ந் தியாவனீ யெனக்கேட்பக்
குன்றன்ன தடந்தோளா னஃதொன்றுங் கூறிலான்
மின்றுன்னு நூன்மார்பன் வியப்பெழுந்து விளம்புவான்
பொன்றுன்னுங் கழல்வங்கப் புயபலனீ போலுமால்.

(இ - ள்.) என்றெண்ணித் தமது மனதில் ஆலோசித்து, நீ யாவனெனக் கேட்க, மலைபோலப்பூரித்த தோளையுடைய புயபலன் அதற்குப்பதிலொன்றுஞ் சொல்லவில்லை. ஒளிமிகுந்த உபவீதமணிந்த மார்பினராகிய சுசீலர் ஆச்சரிய மிக்குக்கூறுகின்றார். பொன்னாற்செய்த வீரகண்டாமணி தரித்த வங்க நாட்டு மன்னனாகிய புயபலன் நீ போலிருக்கின்றாய். எ - று. (கூச)

அகந்தெளிந்த மறையவர்க்கன் றருநிதிதா னம்புரிநா
ளுகந்துனை தருகியா முயர்தானம் பெறுமெல்லை
முகந்திருநீ றிலதென்று மொழிந்தனமெம் மொழிசீறி
யிகந்தனைநீ யல்லையோ வெனவுரைப்ப விகல்வேந்தான்.

(இ - ள்.) உள்ளந்தெளிந்த அந்தணருக்கு அரும்பொருள்களை நீ தானஞ் செய்த அந்நாளில், யாம் மனவிருப்போடு உன்னிடத்தில் உயர்ந்த தானம்

வாங்குஞ் சமயத்தில், உன் முகத்தில் திருவெண்ணீறில்லையென்று கூறினும். எமது அ[illegible]வார்த்தையைக்கோபித்து வெறுத்தவன் நீயல்லையா வெனக்கூற, வலிதங்கிய வேற்படை தாங்கிய புயபலன். எ - று. (௯௰)

அருந்துயிலிற் கண்டகனா விழித்தபின ரறிவான்போற்
றி[illegible]ந்தமன[illegible] துணர்ந்தனனன் றுளவெல்லாஞ் சிந்தித்தா
னி[illegible]ந்துயர மெய்தினமாங் கதனாலென் றெண்ணினான்
பொருந்துமறை யவனிருதாள் விழுந்திரந்து போற்றினான்.

(இ - ள்.) பெருநித்திரையிற்றோன்றிய கனவைத்தூக்கம் விழித்த பின்னர் அறிபவன் போன்று, திருத்தமுறத் தன்மனதிற் கவனங்கொண்டு, அக்காலத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை யெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்தும், அதனாலே தான் இவ்வகைக் கடுந்துயரெய்தினோ மெனக்கருதி, அச்சுசீலருடைய உபய பாதங்களிற் பணிந்து குறைகூறியாசித்துத் துதிசெய்தான். எ - று. (௯௧)

பொறுத்தருணீ யையவெனப் புன்கணீர் புறஞ்சோரக்
கறுத்ததிரு வுளமிரங்கக் கடவையெனக் கைகூப்பி
வெறுத்ததிரு வெண்ணீற்றால் விளைந்ததிந்த வினையென்றான்
பெறற்கருநான் மறைவேந்தே நின்னுரையும் பிழைக்குமோ.

(இ - ள்.) துக்கத்தினாற் கண்ணீர் வெளிப்பட்டொழுக, ஐயனே! தேவரீர் பொறுத்தருள்கவென்றும், அப்போது கோபமெய்திய திருவுள்ளம் இப்போது இரக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இருகரங்களையுஞ் சிரமிசைக்குவித்து, ஒருவராலும் அடைதற்கரிய நான்கு வேதங்கட்குந் தலைவரோ! தேவரீர் வார்த்தையும் தவறுமோ? என்றும், அடியேன் அவமதித்த திருவெண்ணீற்றினாலே தான் இத்தகைத்துன்பங்கள் நிகழ்ந்தனவென்றுங் கூறினன். எ - று. (௯௨)

எனப்பலபட் டனவெல்லா மெடுத்துரைத்து வணங்குவான்
மனக்கருணை சிறிதுபுரிந் தளியவென்பால் வழங்குதியா
னினக்கபய மடைந்தனன்வெண் ணீறருள வேண்டுமெனச்
சினக்கதிர்நெட் டிலைவேலோன் செங்கரமொன் றேந்தினனால்.

(இ - ள்.) என்று பல்வேறுபட்டமொழிகளை மிகுதியாகக்கூறிப்பணிந்தவனாய், தேவரீர் திருவுள்ளக்கருணையிற் சிறிது, எளியேனாகிய அடியேன் பால் அநுக்கிரகிக்க வேண்டும். தேவரீருக்கு அடைக்கலம். இப்போது திருவெண்ணீறு பிரசாதித்தல் வேண்டுமென்று, கோபிக்கின்ற ஒளிதங்கிய நெடிய இலை போலும் வடிவமைந்த வேலைத்தாங்கிய புயபலன் சிறந்த தனதுகையை நீட்டினான். எ - று. (௯௩)

சுருதிநூன் முதற்றலைமைச் சுசீலனுள மிகவிரங்கி
வருதிநீ யெனவருளித் திருநீறு வழங்குதலு
மரசர்கோ னுடலடங்கப் பூரித்தா னக்கணத்திற்
குருதிபோக் குறவரிந்த கரத்தொடுகால் கூடியதே.

(இ - ள்.) வேதநூ லுணர்ந்த முதற்றலைமை பொருந்திய சுசீலர், தமது திருவுளத்தில் மிகவும் இரக்கமெய்தி, சமீபித்து வருகவென்று கூறி, திருவெண்ணீறு கொடுத்தவுடனே, அரசர்க்கரசனாகிய புயபலன் உடலமுழுதும் பூசித்தான்; அப்பொழுதே இரத்தமொழுக அறுத்த கையோடு காலும் வளர்ந்தன.

அரிந்திட்ட கரங்கால்வந் தந்நிலையிற் கூடுதலும்
புரிந்திட்ட பேருவகை மீக்கொண்டு பொருமினன்
பரிந்திட்ட பெரும்பிணிபோய்ப் பண்டையினு மெழில்பெற்றன்
விரிந்திட்ட தாமரைபோல் விளங்கினவக் கரங்காலும்.

(இ - ள்.) அறுபட்ட கை கால்கள் வளரப்பெற்று முன்போலக் கூடிய வுடன், விரும்பப்பட்ட பெருங்களிப்பு மிகுந்து பூரித்தான். தன்னைப்பற்றிய பெருவியாதி யொழிந்து முன்னிருந்ததைககாட்டிலும் அதிக அழகடைந்தான். அவனது கையும் காலும் விகசித்த தாமரை மலர்கள்போலப் பிரகாசித்தன.

பொங்கியநீற் றொளிபொதிந்த புல்லுருவம் புயபலற்கு
வெங்கதிரா யிரமிமைக்கும் பசுங்கதிர்போ லிலகமலர்ச்
செங்கமலத் தயனனையான் றிருவாயி லிவணிற்பக்
கொங்கையொடு மூக்கிழந்தா ளம்மறுகிற் குறுகினாள்.

(இ - ள்.) புயபலனுக்கு மிகுந்த திருவெண்ணீற்றின் காந்தி பொருந்திய அற்ப வுருவானது, வெவ்விய ஆயிரங் கிரணங்களோடு பிரகாசிக்கும் பால சூரியன் போல் விளங்க, செந்தாமரையிலெழுந்தருளியிருக்கும் பிரம தேவனைப் போன்ற சுசீலர் திருமாளிகையின் வாயிலில் இவனிற்கும்போது, தனமோடு மூக்கு மறுபட்ட அவன் மனைவி அவ்வீதிவழியே யடைந்தாள். எ - று. ()

கண்டனளின் னுயிரனைய கொழுநனைத்தன் கண்களாற்
பண்டையினல் லுருப்பெற்று னிவனென்னும் பரிவினளாய்
விண்டகுரற் போதிரப்ப விரைந்தலறி யடிவீழ்ந்தா
ளண்டரினு மெழில்பெற்று னிவளாரென் றையுறலும்.

(இ - ள்.) தன்னுடைய இனிய வுயிர்போன்ற கணவனைக்கண்களாற் கண்டாள். இவர் முன்னுளினும் இப்போது நல்லழகுற்றுள்ளாரென்றும் விருப் புற்றவளாய்த் தன் வாயினின் றெழுங்குரலைக் காட்டிச்சென்று யாசிக்கும்படி அதிவிரைவாக அழுது அவன் பாதங்களிற் பணிந்தாள். தேவரினும் மிக்க அழகுற்ற புயபலன் இவள் யாவளென்று சந்தேகப்படவும். எ - று. (க0உ)

இவ்வினையென் னெழில்கவர வெனையுணரா யானுனது
மைவரைத்திண் டோள்புணர்ந்த மாதவத்தே னிம்மறையோர்
தெய்வநீ றதவிடலென் செய்தபிழை தீர்வனெனப்
பெய்வளைநீ செய்தபிழை பேசுகெனப் பேசுவாள்.

(இ - ள்.)இத்தீவினையானது அடியாளழகைக் கிரகிக்க, என்னை யறியா மற் போனீர். அடியாள் கரிய மலைபோலும் வலிய உமது தோளைப்புணர்ந் திருந்த பெருந்தவமுடையாள். இவ்வந்தணர் தெய்வீகம் பொருந்திய திரு வெண்ணீறு பிரசாதித்தால், பண்டு புரிந்த என் பாவ மகலப்பெறுவெனெனக் கூற, பெண்ணே! நீ யியற்றிய பாவத்தை யியம்புகவெனக்கேட்க, (அவற் றைச்) சொல்வாளாயினள். எ - று. (க0௩)

அரிசமக்கு மாசனத்துத் தனியரசு செலுத்துகாட்
டுரிசறுத்த பெருங்குணத்திற் றென்மறையோர் தோன்றினர்
விரிதவளத் திருநீறு வேண்டலினீ யிவர்போத
முரிதரும்பு மூக்கிழைத்துத் தும்மினேன் முடிவோரேன்.

(இ - ள்.) நீர் சிங்கங்கள் சுமந்த ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து ஒப்பற்ற அரசுரிமை நடத்துங்காலத்தில், குற்றமொழித்த சிறந்த குணமுடைய பெரியோராகிய இவ்வந்தணர் வந்தனர். வெண்மை மிகுந்த விபூதியைத்தரிக்க நீர் தடுத்தமையால் இவர் திரும்பிப்போக, அடியாள் மேல் வருவது தெரியாமல், முரிந்த ஒரு துரும்பை யெடுத்து மூக்கில் திருகித்தும்மினேன். எ - று. (௧௦௪)

அன்றிழைத்த மதச்செருக்கா லரசிழந்தோ மரசிழந்து
குன்றிழைத்த பெருங்கானங் குறுகினேங் கொடும்பாவ
நின்றிழைப்ப வேறாகி நீங்கினே னிற்காண்பா
னின்றிழைத்த நல்வினையொன் றிருந்தவா வெய்தினேன்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது செய்த அகங்காரமாகிய செருக்கினால் அரசுரிமையை யிழந்தோம், மலைகள் நெருங்கிய பெருங்காட்டி லடைந்தோம்; யானியற்றிய கொடும்பாவம் நடுவே நின்று பிரிக்க, யான் வேறுபட்டுத் தனித்து நீங்கினேன்; உம்மைக்காணும்படி பண்டையநல்வினை யொன்றிருந்தபடியால் வந்தடைந்தேனென்று கூறினள். எ-று. (௧௦௫)

ஆங்கவணின் றுரைத்தமொழி யறிந்தனனை யுறவொழிந்தான்
பூங்குழலா ளவட்கண்டு விழிபனிப்பப் பொருமினான்
றேங்கமழு நறுந்தெரியற் சிவமறையோ னுளநெக்கா
னீங்கிவர்க ணிலையோர்ந்தார் யாவரோ யிரங்காதார்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் அவளுரைத்த மொழிகளையறிந்து சந்தேக நீங்கினான். அழகிய கூந்தலையுடைய அவளை நோக்கிக் கண்ணீரொழுகத் துக்கப்பட்டான். மணம் வீசுஞ் சிறந்தமாலை யணிந்த ஆதிசைவவேதியராகிய சுசிலரென்பவர் இவற்றால் மனமுருகினர். இவர்கள் இருவருடைய பழையவரலாறுகளை யறிந்தவர்களெவர் தாம் துயரெய்தாதவர்கள். எ-று. (௧௦௬)

வங்கவேந் தணிபுரிநூன் மறையோனை யடிவணங்கி
யெங்களை யகமுழுது மிரங்குதியென் றிரந்தேற்பப்
பொங்கியவெண் ணீறவட்கும் புரிந்தனனப் பழமறையோன்
மங்கைதிரு வுருப்பெற்று மறையோனை வணங்கினாள்.

(இ - ள்.) வங்கநாட்டிறைவனான புயபலன் அழகிய பூணூல் தரித்த சுசிலருடைய பாதங்களிற் பணிந்து, எங்கள் தலைவரே! முற்றுங் கிருபை புரிய வேண்டுமென்று குறைகூறிப் பிரார்த்திக்க, அச்சுசிலர் மிகப்பெருமையமைந்த திருவெண்ணீற்றை அவளுக்கும் பிரசாதித்தனர். அவள் இலக்குமிபோலும் அழகுவாய்க்கப்பெற்றுச் சுசிலரை வணங்கினள். எ-று. (௧௦௭)

அந்நிலையி னீங்கிவர்கண் முன்னையுரு வடைந்தனரான்
மின்னிலைய முப்புரிநூன் மறையோனை வீழ்ந்திறைஞ்சி
நின்னிலையுற் றுணராது நீறிகழ்ந்தோ மிதுபட்டே
மின்னருளி னீறுதரித் தீங்கிதுபெற் றனமென்றார்.

(இ-ள்.) அச்சமயத்தில், அவ்விருவரும் பண்டையவடிவெய்தினார்கள். ஒளிதங்கிய உபவீதந்தரித்த அந்தணராகிய சுசிலர் பாதங்களிற் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி, தேவரீர் தன்மையை யோசித்துணராதவர்களாய்த் திருவெண்ணீற்றை யவமதித்தோம். அதனால் இத்தகைத் துன்பங்களனுபவித்தோம். தேவ

ரீர் திருவருளால் திருவெண்ணீறு கொடுக்கத்தரித்து இப்பண்டையவடிவம் பெற்றோம் என்றார்கள். எ-று. (௧௦௮)

அந்தமா நகர்சிறந்தா ரதுநோக்கி யகமகிழ்ந்தார்
சந்தவார் தடநெடுந்தோட் டனிசெங்கோல் விதர்ப்பர்கோ
னுந்துறுபே ருவகையுட னதுகேட்டங் குடனடைந்தன்
சிந்தைகூர்ந் தினிதுவந்து சுசீலரடி சென்னிவைத்தான்.

(இ - ள்.) அந்தச் சிறந்த விதர்ப்ப நகரத்தில் தகுதியுடையோரெல்லாரும் அதைப்பார்த்து மனங்களித்தார்கள். களபப்பூச்சணிந்து பரந்து நீண்ட புயங்களையும், ஒப்பற்ற செங்கோலையுமுடைய விதர்ப்பநாட்டரசன் இச்செய்தி கேட்டு, முன்னே யனுப்புகின்ற பெருமகிழ்ச்சியுடன் உடனே அவ்விடத்திற்குவந்து மனங்கசிந்து இனிமையோடு விரும்பிச் சுசீலருடைய பாதங்களைச் சிரமிசைச்சூடிக் கொண்டான். எ-று. (௧௦௯)

தேவரா யுறைந்தோரும் பல்லுயிர்க்குச் சிறந்தளிக்கு
மூவராய் நின்றாரு நீயாதி மூதுணர்ந்தோய்
பாவியேன் றிறம்பியதோ ருளதெனினப் பழியொழித்துக்
காவல்பூண் டருளுதியென் றிரந்தனனக் கழல்வேந்தன்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பணிந்த வீரகண்டாமணி தரித்த விதர்ப்ப நாட்டரசன், பேரறிவாளரே! தேவர்களாயுள்ளவர்களும் பல சீவராசிகளுக்குச்சிறப்போடு வரங்களுதவுந் திரிமூர்த்திகளாயுள்ளவர்களும் தேவரீரே யாவீர். பாவியாகிய அடியேன் யாதாயினும் தவறிய துண்டானால் அப்பாவத்தையும் நீக்கி அடியேனையுங்காத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன். எ - று. (௧௧௦)

கனைகழற்கா லினனின்ற தனிச்செங்கோற் காரேறு
துனைபரித்தேர்த் தானையனெம் மாதுலனிற் றோன்றினு
னினையனையொற் றரையேவி யெவ்வுலகுந் தேடினே
னனையவர்தங் கட்புலத்தி னெய்தாமை யடைந்தனரால்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்து நிற்பவனும், விரைந்து செல்லுங் குதிரை பூட்டிய தேரையும் சேனையையுமுடையவனும், ஒப்பில்லாத செங்கோல் தரித்தவனும், கரிய மேகம்போன்ற கொடையாளியுமாகிய இவன், அடியேனுக்கு மருமகனாக வந்தவன். இவனுக்காகத் தூதுவரையனுப்பி எந்நாட்டிலுந் தேடிப்பார்த்தேன். அவர்கள் பார்வைக்குத் தோன்றாமையால் திரும்பி வந்து விட்டார்கள். எ - று. (௧௧௧)

அந்தணரின் றிருவருளா லிந்நகர மடைந்தனனன்
முந்தையுடைக் கவினொடுநின் னருள்பெற்று னெனமொழிந்தச்
சந்தநெடும் புயபெலனை யுறவணைத்துத் தழீஇக்கொண்டு
புந்திமகிழ்ந் தனையோனைத் தேவியொடுங் கொடுபோனான்

(இ - ள்.) அந்தணரே! இந்த நகரத்திற்குத் தேவரீர் திருவருளால் வந்து சேர்ந்தான். அல்லாமலும், பண்டிருந்த தேக வழகுடனே தேவரீர் திருவருளையும் பெற்றுக்கொண்டானென்று சொல்லி, களபப்பூச்சணிந்த நெடிய புயங்களையுடைய புயபலனை மார்போடணைத்துத் தழுவிக்கொண்டு மனக்

களிப்புற்றவனுய், அவனை அவன் மனைவியோடு அழைத்துக்கொண்டு சென்றான். எ - று. (ககஉ)

மழையாடு மதிற்கோயின் மண்டபத்தி னரியணைமேற்
குழையாடு முகத்தியொடு மினிதிருத்திக் குலவேந்தன்
றழையாட கத்துடுக்கை முதலவெல்லாந் தந்தளிப்ப
விழையாடு தடம்புயத்தான் சிலவைக லவணிருந்தான்.

(இ - ள்) மேகந்தவழும் மதில்களையுடைய அரண்மனையிலுள்ள மண்டபத்திலிருக்குஞ் சிங்காதனத்தின்மேல், காதணியசையும் முகமுடைய அவன் மனைவியோடும் இனிமையாக விருத்தி, அவ்விதர்ப்ப நாட்டரசன் விசேடமான பீதாம்பரங்கள் முதலிய எவையுங்கொடுத்தாதரிக்க, ஆபரணங்கள் விளங்கும் பரந்த தோளையுடைய புயபலன் சில காலம் அங்கேயே இருந்தனன். எ - று.

இப்பரிசிங் கிவணிகழ்ந்த திவணிருந்த புனனாட்டை
யொப்பருமன் னவர்கொண்டா ரவனையொழித் தோரரக்கன்
செப்பரிய கொடுங்கோன்மை செலுத்தின னதுகேளா
வெப்பெழுந்த வெகுளியினன் விதர்ப்பநாட் டிகல்வேந்தன்.

(இ - ள்.) இவ்வாறாக இங்கே நடந்தது. இப்புயபலன் அரசு செய்துகொண்டிருந்த நீர்வள மமைந்த வங்க நாட்டை முதலிலே ஒப்பு சொல்லுதற்கரிய அரசர்கள் கைப்பற்றினார்கள். வேறோர் அரக்கன் அவ்வரசனை யகற்றி, ஒருவராலுஞ் சொல்லமுடியாத கொடுங்கோலரசு செலுத்தினான். அதனைக் கேள்விப்பட்ட கடுங்கோப மெய்தியவனாகிய விதர்ப்ப நாட்டையாளும் வலி தங்கிய மன்னவன். எ - று. (ககச)

புயபெலனுக் கடுகளிறுங் கொய்யுளைய புரவிகளும்
வயவரொடு நெடுந்தானை மன்னவரு மளவொழிந்த
கயவளக்க ரோரேழு மொன்றுபடக் கலந்தவெனத்
துயல்வருகார்ப் படையணிகத் தொகைநிரப்பிச் சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) புயபலனுக்கு, கொல்லத்தக்க வலியயானைகளும், கத்தரித்தபுறமயிருடைய குதிரைகளும், போர்ச் சேவகரோடு பெருஞ் சேனையுடைய அரசர்களும், அசைந்து செல்லத்தக்க காலாட்களுமாகிய இவற்றை, அளவில்லாத ஆழமுள்ள சத்தசமுத்திரங்களும் ஒன்றாய்க்கூடின வென்று சொல்லும்படி அனிகமென்னுங் கணக்காகத்தொகுத்துக் கொடுத்தான். எ-று.

அனிகம் என்பது மூன்று சங்கத்தின் தொகை. சங்கம்—நூறுகோடியெனவழங்கும். (ககரு)

எம்முடைய பெருஞ்சேனை யுடனேகி யிகலரக்கன்
வெம்முனையி னெதிர்நடந்து போர்மாய விளித்துனது
செம்மைதரு தனிச்செங்கோல் செலுத்துகவென் றேயினான்
பொம்மெனநின் றெழுஞ்சேனை குறித்தவனும் பூரித்தான்.

(இ - ள்.) என்னுடைய இந்தப் பெருஞ்சேனையோடு சென்று, பகைத்த அரக்கன் செய்யுங் கொடிய யுத்தத்திலெதிர்த்து, அவன்யுத்த மழியும்படிமடித்து, முன்போல உன்செங்கோலைச் செலுத்தக் கடவையென் றனுப்பினான்.

பொம்மென்னும் சத்தத்தோடேகூடிப்புறப்பட்ட சேனையைப்பார்த்துப் புயபல னும் மனமகிழ்ந்தான். எ - று. (ககசு)

கலிநிலைத்துறை.

புரைசெய் மாகளிறு கோடியிரு பொங்க ருவிதாழ்
வரைசெய் தன்னவை நிரைந்தன வயப்பு ரவியுந்
திரைசெய் வாரிதி யெனச்சிலவு கண்டு செறிபக்
கரையெ டுத்தபுற வாழிபொரு சேனை கருவ.

(இ - ள்.) [புரைசெய்] கழுத்தணி கயிற்றையுடைய பெரியயானைகள் கோடி பெரிய அருவிகளொழுகுகின்ற மலைகள்போல் வரிசையாக நடந்தன. விரைந்து செல்லுங்குதிரைகளும் அலையோடு கூடியகடலெனச் சொல்ல உலா விக்கொண்டு நெருங்க, கரையற்ற பெரும்புறக்கடல்போன்ற காலாட்சேனை விளங்க. எ-று. (ககஎ)

வாசி யெண்டிசை குலுக்கிடு சிரிப்பு வயவெங்
காயசி னக்களிற திர்ந்திடு மதிர்ச்சி கதுவும்
பூச லஞ்சிலையி னுடுனொலி புடைச்சு முரசோ
டாசை கொண்டுகக னந்தொட நிமிர்ந்த வமலை.

(இ - ள்.) எட்டுத்திக்குக்களையும் குலுக்குகின்ற குதிரைகளின் கனைப்பும், வெற்றிதரும் கடுங்கோபமுடைய யானையின் அதிர்கின்ற கர்ச்சனையும், யுத்தஞ் செய்தற்கு வரிநதிருக்கும் அழகிய வில்லின் குணத்தொனியும், மோதுகின்ற பேரிகைத்தொனியுடனே கூடிய இவ்வோசைகள் திசைகளில் நிரம்பி ஆகாயம் வரையில் உயர்ந்தன. எ - று. (ககஅ)

மீயொ ளிக்கதிர் பதைத்திட விதிர்த்த வடிவாட்
சேயொ ளிப்பொறி மிடைந்தன தெறித்த திசைபோய்
மாயி ருட்படல நக்கின வயத்த வருரப்
பாய வெண்டிசை யடைத்தன வெடித்த தவனி.

(இ - ள்.) அதியுயரத்தில் பிரகாசிக்கின்ற சூரியகிரணங்கள் பதைக்கும்படி வீசிய வடித்தவாட்படையின் செவ்விய ஒளிப்பொறிகள் நெருங்கினவாய்ச் சிதறுண்டன. திசைகளிலெல்லாம் பரவிப்பெருத்த இருட்படலத்தை யகற்றி விட்டன. வீரர்களின் கர்ச்சனை அஷ்டதிசைகளையுஞ் செவிடுபடுத்தின. பூமி வெடிபட்டன. எ - று. (கககூ)

இன்ன சேனைகொ டெழுந்தன னெழுந்து கணிநூல்
சொன்ன போதொடு சுசிலனை யெழுந்து தொழுதா
னன்ன வன்றருவி பூதிநுதல் கொண்ட னனணிக்
கன்னி மாநக ரொழிந்திடை கடந்து புகுவான்.

(இ - இ.) இவ்வகைச்சேனையோடு வெளிப்பட்ட புயபலன், சோதிட நூலிற்சொல்லிய முகூர்த்தத்திற் சுசிலனைவணங்கி, அவராலளிக்கப்பெற்ற திருவெண்ணீற்றினை நெற்றியில் தரித்துக்கொண்டு, காவலோடுகூடிய அழக மைந்த சிறந்த விதர்ப்பநாட்டை விட்டு இடையிலுள்ளவழிகளைத் தாண்டிச் செல்கின்றான். எ - று. (கஉ௦)

14

வெய்ய சேனையொ டுடன்புகு விசித்ர தரனை
யைய நிற்கியென வன்பினொடு புல்லி யகலா
வொய்யெ னக்கடி தெழும்படையொ டேகி யொலிநீர்
மொய்கொள் வேலிபடு தன்னகர முன்ன நிருதன்.

(இ-ள்.) வலிய சேனையை யழைத்துக்கொண்டு உடன்சேர்ந்துவந்த விசித்திரதரனென்பேனை, ஐயா! நீ நிற்க வென்று அன்போடு தழுவிப்பிரிந்து அதிகவிரைவோடு வேகமாக ஒலிக்கின்ற நீர் நிறைந்த வேலியையுடைய தனது லங்காநாட்டையடைய, இராக்கதன். எ - று. (௧௨௧)

வன்ப டைத்தலைவ ராக்கடிது வம்மி னெனலு
மின்ப டைக்குலமொ டுண்மினர் வெகுண்ட திறலோ
ரன்ப டைத்தறிவி லார்முரண டைத்த கொடியோர்
துன்ப டைத்துயிர்க ளுக்குறுது னூக்க மிடுவார்

(இ - ள்.) வலிதங்கிய சேனைத்தலைவர்களை விரைவில் வரக்கடவீரெனச் சொல்லவும், கோபங்கொள்ளும் வலிதங்கியவர்களும், அன்பின் வழியடைந்த மதியீனர்களும் மாறுபாடு நிறைந்த தீயோர்களும் துன்பத்தைப்பெருக்கி ஆன்மாக்கட்குப் பொருந்திய நடுக்கமுண்டு செய்பவர்களுமாகிய வீரர்கள், பிரகாசிக்கின்ற ஆயுதங்களோடு அங்கடைந்தார்கள். எ - று. (௧௨௨)

வெள்ள வெம்படை மிடைந்தொரு வழிப்பு குதலாற்
றள்ளில் வாளரவ நந்தன்முடி தட்ட ழிவதாற்
கள்ள வெஞ்சின வரக்கன்விழி கக்கும் வடவை
யொள்ளெ ரிப்பொறி கலித்தது சலித்த துலகம்.

(இ - ள்.) பெரிய வெள்ளக்கணக்காகிய சேனைகள் நெருங்கி ஓரிடத்திற் சேர்ந்ததனால், யாவராலும் விலக்கற்கரிய ஒளிதங்கிய சர்ப்பமாகிய ஆதிசேடன்பணாமுடி தமொற்ற மடைகின்றது. கள்ளத்தன்மைபொருந்திய கடுங்கோபமுடைய அவ்வரக்கன் விழிகள் கக்குகின்ற வடவாக்கினியானது பிரகாசந்தங்கியநெருப்புப்பொறி யொலித்தது. உலகமுழுவதும் சலித்தது. எ-று.

கோல முத்தலை யயிற்படை யெடுத்த னர்கொடுங்
கால சக்கர மெடுத்தனர் கதைப்ப டையொடு
நீல மைக்கட னெருப்பொடு முருத்து நிமிரு
மால மொத்தன ரரக்கனுரு மொத்த திருவான்.

(இ - ள்.) அழகிய முத்தலைச் சூலத்தையெடுத்தார்கள். கொடுமைசெய்யத்தக்க காலசக்கிரத்தை யெடுத்தார்கள். கதாயுதத்தோடு நீலம்போலுங் கருநிறமமைந்த சமுத்திரத்திலுள்ள வடவாக்கினியோடு கர்ச்சித்தோங்கிய ஆலகாலத்தை யொத்தார்கள். அதுகண்டு அரக்கனவன் இடியென்று சொல்லக் கர்ச்சித்தான். எ - று. (௧௨௩)

எழுவு சேனைபுடை கொண்டன னெழுந்த னனெழுந்
தொழுகு சேனைறி படர்ந்தன னுடற்ற நினைவான்
மழைமுழ முக்கெழ விதர்ப்பர்பண்ட மண்டி யெழுது
முழைவ யப்புலியெ னச்சினவ ரக்கன் முனிவான்.

(இ - ள்.) எழுகின்ற சேனைகள் புடைசூழ வெளிக்கொண்டுவந்து, ஒழுங்காக அதிதூரஞ் சென்று போர்செய்யக்கருதுகையில், விதர்ப்பநாட்டரசன் சேனைகள் மேகப்போலொலித்து நெருங்கிவரவும், கோபமுடைய அவ்வரக்கன், குகையிலிருக்கும் வெற்றியமைந்த புலிபோலக்கோபிக்கின்றான். எ - று.

வில்லும் வேல்களு மிடைந்தன மிடைந்தவி ரவைக்
கல்லெ லாலிப்பட வெழுங்குருதி கானி மிரவோர்
வல்லெ யிற்றாகிரு தன்கறுவி வங்க விறைமேற்
செல்லு றத்திருவெ ணீறரச னெற்றி திகழ.

(இ - ள்.) வில்லும் (வில்லும்) வேலும் (வேலும்) நெருங்கின. அப்படி நெருங்கிக் கலத்தலால் கல்லெனும் ஒலியுண்டாகப் பெருக்கெடுக்கும் உதிரம் வாய்க்கால்போன்றோட, ஒப்பற்ற கடியபற்களையுடைய அரக்கன் அடங்காக் கோபமுற்று, வங்கநாட்டரசன் மேல் எதிர்த்துச்செல்ல, திருவெண்ணீறு அப்புயபலனுடைய நெற்றியிற் பிரகாசிக்க. எ - று. (கஉசா)

கண்ட னன்றிருவெ ணீறருள் கனிந்து ருகினான்
மண்டு சேனையை விலக்கினன் மறித்த னன்மனக்
கொண்ட காதலினெ டுத்திருகை யுச்சி குவியாத்
தொண்ட னென்றுதனி சென்றனன்வி ழுந்து தொழுதான்.

(இ - ள்.) (புயபலன் நெற்றியில்) திருவெண்ணீற்றினைக் கண்டான். கனிவுற்று மனமுருகினான். நெருங்கிவந்த சேனைகளைத் தடுத்துவிலக்கினான், தன்மனத்திலுண்டான பேராசையால் இருகரங்களையும் உச்சியிற் கூப்பி, தானே தனியாகச்சமீபித்து, யான் உமதடிமை என்றவன் பாதங்களிற் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கினான். எ - று. (கஉஎ)

வங்க மன்னவநி னைப்படவ ளைந்து மறலி
பொங்கு செங்குருதி நுங்குதல்பு ரிந்த புலையே
னிங்கு நின்னையெதிர் கொண்டுறவு மென்பு ருகினே
னெங்க ளையகபு குந்தபரி சென்கொ லுணரேன்.

(இ - ள்) வங்கநாட்டரசனே! உம்மைக்கொல்லச் சூழ்ந்து, இயமன்விசேடித்த செவநத உதிரங்குடிக்க விரும்பிய புலைத்தன்மையுடைய அடியேன் இங்கு உம்மை நேரேகண்டமாத்திரத்தில் என்புகள் நெக்குவிட்டுருகினேன்; எங்கள் இறைவரே! எனக்குண்டாய விதம்யாதோ? அறிகிலேன். எ - று. ()

வன்றொ ழிற்புலைய ரக்கர்குல மன்னி யவெனக்
கின்று நிற்றொழுது தெய்வவுரு வெய்தி யதுவென்
புன்றொ ழிற்றறுக ணைவ்வுழைபு குந்த தணுவோ
வென்ற டிக்கடிவ ணங்கினனெ ழுந்து பணிவான்.

(இ - ள்.) கொடுந்தொழிலும் புலைத்தன்மையுமுடைய அரக்கர் குலத்தி லுதித்த அடியேனுக்கு, இன்று தேவரீரை வணங்கியமாத்திரமே தெய்வதேகமுண்டாய தென்னகாரணம் ?, அற்பத்தன்மைவாய்ந்த தொழிலாகிய என் கொடுமைகளெல்லாம் எங்கேசேர்ந்தனவோ அறிகிலேன் என்று, அடிக்கடி தண்டாகாரமாக வணங்கியெழுந்து கைகுவித்தான். எ - று. (கஉகூ)

அன்ன தன்மையனை யன்புருகி வங்கர் பெருமா
னின்ன தன்மையிது வென்னையென நின்ற திசயித்
தன்னை யுள்ளபரி சோர்கிறிது முற்று ணர்கிலேன்
முன்னை யூழ்முறைமொ ழிக்திடுதி யென்று மொழிய.

(இ - ள்.) அத்தகையினனாகிய அரக்கனிடத்தில், வங்கநாட்டரசனான புயபலன் அன்பால் மனமுருகி, இஃதித்தன்மையால் உண்டாயிற்றென்றுணராது யோசித்து வியந்து நின்று, உன்னுடைய உண்மையான தன்மையிது வென்று சிறிதும் யோசித்தறிந்திலேன். உன் பூர்வசன்மத்தின் விதியைச் சொல்லவேண்டுமெனக் கேட்ப. எ - று. (கௌ0)

கால முற்றியது காய்சினவ ரக்கர் தறுகட்
சீல மற்றதன சேவடிதெ ரிந்த பொழுதே
மூல முற்றனவ னைத்துமடி தொட்டு மொழிவே
னேனு நின்னகமொ ழுந்தருடி யென்று தொழுதான்.

(இ - ள்.) தேவரீர் திருவடிகளைத்தரிசித்த மாத்திரத்திலேயே அடியேனுக்கு நற்காலம் பிறந்தது. கடுங்கோபமுள்ள அரக்கர் குலத்திற்கடுத்த குரூரத்தன்மைகள்விலகின. எனக்குப்பூர்வத்தில் விளைந்த எல்லாக்கொடுமைகளையும் முதலுமீறுமாக மொழிகின்றேன். தேவரீர்க் குரித்தான வங்கநாட்டிற்கு எழுந்தருள்கவென வணங்கினன். எ - று. (கௌக)

இருவ ழிப்படுமணிகமுமெ ழுந்த திரைநீ
ரொருவ ழிக்கொடுநி மிர்ந்ததென வுற்று மிடையப்
பொருகொ டித்திரண்மு கிற்குறுடநி வந்து பொதுளுந்
திருந கர்த்தனது கோயிலுழை சென்று திகழ்வான்.

(இ - ள்.) இருதிறப்பட்டசேனைகளும், அலைவீசுகின்ற கடனீர் ஒருவழிக் கொண்டு பரந்ததெனச்சொல்லும்படி சேர்ந்து நெருங்க, மோதுகின்ற கொடிக்கூட்டங்கள் மேகமண்டலத்தையளாவ, ஓங்கிப்பிரகாசிக்கும் அழகிய தன் நகரிலுள்ள அரண்மனைக்குப் போய்வசித்தான். எ - று. (கௌஉ)

கலிவிருத்தம்.

அன்ன வற்கன் றரக்க ருருவொரீஇப்
பொன்னு ருக்கொண் டிலங்கும் பொலிவினன்
மன்னு சோதிடஞ் சொற்ற வரன்முறை
முன்னை நாளின் முடிபுனைந் தானரோ.

(இ - ள்.) அப்புயபலனுக்கு, அரக்கர் வடிவகன்று பொன்போலுந்திருவுருவமைந்து விளங்கும் பொலிவையுடைய அவன், நிலைபெற்ற சோதிடநூலிற் சொல்லிய முறையாகவே, 'அரசர்கள் ஆதிகாலத்தில் முடி சூட்டுவதுபோல முடி சூட்டினன். எ - று. (கௌங)

தூய மாமுடி சூட்டிய பின்னரி
ஞய தன்னிலை யன்னூர்க் கறைகுவான்
மேய மேற்றிசைக் காப்புடை வேந்தன்யான்
மாயி ரும்புவி காக்கும் வருணனே.

(இ - ள்.) புனிதமாகிச் சிறந்த மகுடாபிஷேகஞ் செய்தபின்னர், தன் பூர்வவரலாற்றினைப் புயபலனுக்குச் சொல்லுவான்: யான் மேற்றிசையை அரசசெய்யும் மன்னனாய் மிகப்பெரிய இப்பூலோகத்தைக்காக்கும் வருணனாகும். (என்றறிக) எ - று. (௧௩௪)

என்ன தாகிய நாட்டை யெறாழ்வலி
மின்னெ யிற்று நிருதர் விளித்தனர்
துன்ன மர்க்குத் தொடங்குவ னேவலர்
கன்ன லொன்றிற் கரப்பர் கருங்கடல்.

(இ - ள்.) என்னுடையதாகிய நாட்டை, மிக்கவலிமையையும் ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய அரக்கர் அழித்தார்கள். அவர்களோடு நெருங்கியயுத்தத்திற்குத் தொடங்குவேனானால், அவ்வரக்கர்கள் ஒருநொடிப்பொழுதில் கரிய கடலுள்ளே ஒளித்துக்கொள்வார்கள். எ - று. (௧௩௫)

நாளு நாளுமென் னூடு நலிந்திட
வாளெ யிற்று நிருதர்செய் மம்மராற்
கோளி மைழத்த குறிப்பிற் குலிசப்புத்
தேளி ருக்குந் திருநக ரெய்தினேன்.

(இ - ள்.) நாடோறும் என்னூடு அழிவுறும்படி, வாள்போற்கூரிய பற்களையுடைய அரக்கர்செய்யுந் துன்பத்தினால், கொள்கையமைந்த குறிப்போடு, வச்சிராயுதந்தாங்கிய இந்திரன்வசிக்குந் தேவலோகத்திற்குச் சென்றேன். ()

நான நாண்மலர்க் கற்பக நாறிய
மான நீழன் மடங்க லிரும்பிட
ரான செம்பொ னவிர்மணி யாசனத்
தூன மின்றி விளங்கிய வும்பரின்.

(இ - ள்.) கஸ்தூரிபோலும் அன்றலர்ந்த கற்பகமலர்கள் வாசனைவீசும் பெருமைதங்கிய நிழலிலே, சிங்கத்தின் பெரியமுதுகிற் பொருந்தியுள்ள பசும்பொன்னாற்செய்து பிரகாசிக்கும் இரத்தினபீடத்தில், கெடுதலின்றி விளங்கும் உச்சியில். எ - று. (௧௩௭)

கண்ணொ ராயிரந் தாமரை காட்டிட
வண்ண மேகலை மங்கையர் சூழ்தரத்
தண்ண றுமலர்த் தண்பணைக் கற்பகத்
தெண்ண றுநுண் டிவலை தெரிப்பவே.

(இ - ள்.) ஆயிரங்கண்களும் (ஆயிரம்) தாமரைபோலப் பிரகாசிக்கவும், பலநிறத்தோடுங் கலந்த மேகலாபரணமணிந்த மங்கையர் புடைசூழவும், குளிர்ச்சியகலாத பூக்களையுடைய கிளைகளமைந்த தட்பமாகிய கற்பகமலர்களின் தெளிந்த தேனின் சிறுதுளிகள் தெறிக்கவும். எ - று. (௧௩௮)

பன்னி றக்கதிர்க் காசு பரப்பிய
மின்னி றக்கதிர்க் கற்றை விரவலாற்
றுன்னி றச்சுடர் மாமுடி யன்னவன்
வின்னி றச்சுடர்க் கற்றை விழுங்கவே.

(இ - ள்.) பல நிறந்தங்கிய கிரணங்கள் பொருந்திய பொற்காசு வீசுகின்ற மின்னல் நிறம்போன்ற ஒளிக்கூட்டங்கள் கலத்தலால், அவ்விந்திரனுடைய பழமையான நிறத்துடன் கலந்த ஒளியமைந்த சிறந்த கிரீடத்தின் இந்திர வில்லின் நிறம்போன்ற ஒளிக்கூட்டங்கள் மழுங்கவும். எ - று.

பூசற் றும்பி புலம்பிய மென்குழ
லாசைச் சிந்தைய ரம்பையர் சாமரை
வீசக் காற்றை விரிந்தெழு தென்றலின்
வாசக் கற்பக மாலை துயல்வர.

(இ - ள்) போர்செய்யும் வண்டுகளொலிக்கின்ற மெல்லிய கூந்தலையுடைய, யாவர் மனதிலும் ஆசையை யுண்டுசெய்யும் அரம்பாஸ்திரீகள் சாமரையிரட்டவும், அச்சாமரைத்தொகுதியால் மிகுதியாயுண்டாகும் தென்றற் காற்றினால் மணங்கமழுங் கற்பகமலர்மாலை யசையவும். எ - று. (கசO)

மழலை வானவர் மங்கையர் நல்லியா
ழெழுந ரம்பி னணிவிர லெற்றுழி
யொழுகு பாட லிருசெவி யூடுபுக்
கிழுகு தோறு முவகை யெடுப்பவே.

(இ - ள்.) மழலைச்சொற்களைப் பேசுந் தேவமாதர்கள் நல்ல வீணையினிடத்திலுள்ள நரம்புகளெழையும் விரல்களினாற்றடவுதலாலுண்டாகும் பண் பாடல்கள், தன்னிரு செவிகளிற் புகுந்தூறுந்தோறும் பெருங்களிகொள்ளவும்.

முல்லை மூரன் முருக்கிதழ் மங்கையர்
கல்லெ னச்சிறு தண்டை கலிப்புறப்
பல்ல வப்பதம் போதொறும் பாடிய
மெல்லி சைக்கிளை பொம்மென விம்மவே.

(இ - ள்.) முல்லை யரும்புபோன்ற பற்களையும், முருக்கம் பூவைப்போன்ற இதழையுமுடைய அத்தேவமாதர்கள், சிறு தண்டைகள் கல்லெனவொலி செய்யத் தளிர்போன்ற தமது பாதங்களைப் பெயர்க்குந்தோறும் பாடிய மிருதுவான இசைகளின் கிளைகள் பொம்மென்று மேம்படவும். எ - று. (கசஉ)

வீற்றி ருந்தனன் கற்பக மென்னற
வூற்றி ருக்குந் தெரியலி னும்பர்கோ
னேற்றெ திர்ந்துற வெய்திய வென்னையு
மாற்ற ருஞ்சொல் வரப்பணிந் தானரோ.

(இ - ள்) மிருதுவான தேன் ஊற்றெடுக்குங் கற்பக மலர்களாலாகிய மாலை தரித்த இந்திரன் வீற்றிருந்தனன். அவனுக்கெதிரே போய்ச்சேர்ந்த அடியேனையும் மரியாதை மாறுபடாத தன் அரிய சொற்களால் வருகவெனக் கட்டளை தந்தனன். எ - று. (கசங)

சென்றி ருந்தென் னிருந்தவல் செப்புழிக்
குன்றி ருந்த குறுமுனி யெய்தினு
னன்றி ருந்தவற் காயது செய்தபி
னென்றி லங்கரி யாசனத் தேற்றினான்.

(இ - ள்.) (கட்டளைபோலச்) சென்று உட்கார்ந்து எனக்குற்ற பெருந் துயரைச் சொல்லுகையில், பொதியாசலத்தில் வசிக்கும் குறுமுனிவராகிய அகத்திய முனிவர் ஆங்கெய்தினர். அப்பெருந் தவசிக்குச் செய்யத்தக்க உபசாரங்களைச் செய்தபின்னர். சூரியன்போல் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்தான், எ - று. (கசச)

கும்ப யோனிதி திருவருள் கூர்ந்தினி
தும்பர் கோமகற் காசி யுரைத்தன
னிம்ப ரெய்தி யிருத்தி யெனுத்தமிழ்
நம்ப னேர்கர நாண்மலர் நீட்டினன்.

(இ - ள்.) குடத்திலுதித்த அவ்வகத்திய முனிவர் திருவருண்மிகுந்து, இந்திரனுக்கு இனிமையாக ஆசி கூறினர். பிறகு அவர் இவ்விடத்தில் நீ உட்காரக்கடவையெனத் தமது வலக்கரமாகிய தாமரையை நீட்டிக் காட்டினர். எ - று. (கசரு)

முனிவ னீது மொழியத் தருநிழற்
புனித னங்கொர் தவிசிற் பொலிந்தன
னினிய சொற்றுறு மெல்லையிற் றொல்லையோ
னனித ருந்தவ நாரத னண்ணினன்.

(இ - ள்.) அகத்தியமுனிவர் இப்படிக் கட்டளையிடவும், கற்பக விருக்ஷ நீழலிற் பொருந்திய இந்திரன், அங்குள்ள ஒப்பற்ற சிங்காசனத்திலிருந்து இனிய வார்த்தைகளைக் கூறுகையில், மிகப் பழையோராய் விசேஷித்த பெருந் தவமியற்றிய நாரதமுனிவர் அங்கெய்தினர். எ - று. (கசசு)

நண்ண ருந்தவ நாரதாக் கும்பர்நாட்
டண்ண லெய்தி யருச்சனை யாற்றுபு
வண்ண வார்மலை யம்முனிக் கங்கொர்பா
லெண்ண ரும்பொற் றவிசி னிருத்தினன்.

(இ - ள்.) பெறுதற்கரிய தவத்தையுடைய நாரதமுனிவருக்கு தேவலோக மன்னனாகிய இந்திரன் எதிர்சென்று வழிபாடு செய்து அழகிய நெடிய பொதியமலையி லெழுந்தருளிய அகத்திய முனிவருக் கொருபக்கலில், நினைத்தற்கரிய பொன்மயமான சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தான். ()

வான விந்திரன் மாமுனி நாரத
னான மூவ ரளவளா விக்கனி
மோன ராக விருந்துழி முற்றுணர்
ஞான நான்மறை நாரதன் கூறுவான்.

(இ - ள்.) தேவராஜன் (சத்த விருடியரிற்), சிறந்த அகத்தியமுனிவர் நாரதமுனிவர் ஆகிய விம்மூவரும் ஒருவரோடொருவர் கலந்து பேசிச் சந்தோஷித்துச் சும்மாவிருக்கையில் ஞானமயமான நான்கு வேதங்களையும் முற்றுமுணர்ந்த நாரதமுனிவர் சொல்வாராயினர். எ - று. (கசஎ)

தொன்னி லத்திடைத் தோன்றுமோ ரற்புதம்
பொன்னி லத்துமக் கோதப் புகுந்தன

னென்ன தன்மை யறைகுவ னம்புவிக்
கன்னல் சூழ்தரு காச்சிமி ரத்துளான்.

(இ - ள்.) பழமைவாய்ந்த நிலவுலகத்திலே யுண்டான ஓரதிசயத்தைத் தேவலோகத்திலுள்ள உங்களுக்குத் தெரிவிக்கவந்தேன். அவ்விசேடத்தைச் சொல்லுகின்றேன்: பூமியில் கரும்பின் வேலிசூழ்ந்த காஸ்மீரதேசத்திலிருப்பவன். எ - று. (கசகூ)

ஆர வாரி யகனில மோர்குடை
யீர நீழ லினிது புரந்துதற
சேர லாரைத் திறைகவாந் துற்றனன்
வார்த டஞ்சிலை வச்சிர தேயனே.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த விசாலமான இப்பூலோக முழுவதையும் ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையின் குளிர்ச்சிதங்கிய நிழலிலே இனிமையாகக் காத்து நெடிதாகி விசாலித்த வில்லைத்தாங்கிய வச்சிரதேயனெனும் மன்னவன் சத்துருக்கள்பாற் கப்பங்கொண்டு வாழ்ந்திருந்தனன். எ-று. (கருo)

மன்னர் மன்னவன் வாசற்பு ரோகிதன்
றுன்ன ருஞ்சொற் சுதன்மனென் பானவன்
பன்னு சொற்கலை கற்றும் பயனிலா
னன்ன வன்றனை நோக்கி யரசர்கோன்.

(இ - ள்.) இராசராசனென அவ்வச்சிரதேயனது அரண்மனைவாயிற் புரோகிதன் கடுஞ்சொல்லையுடைய சுதன்மனெனப்படுவன். அவன் பலராலும் துதிக்கப்படும் நூல்களை யுணர்ந்தும் அவற்றின் பலனைப் பெறாதவன். அவனை அவ்வரசன் பார்த்து. எ - று. (கருக)

கற்றி லாய்கலை கற்றுண ரார்முக
மூற்று நோக்கின் மயானத்தை யொக்குமால்
பெற்று ளார்பெறும் பேறுதங் காதலர்
சொற்ற கல்வியிற் றாயரொன் றேறுதலே.

(இ - ள்.) நீ சாஸ்திரங்களை யுணர்ந்திலை. கற்றறியாதவர்கள் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தால் அது மயானத்தை யொத்திருக்கும். தம்மக்கள் யாவரும் புகழத்தக்க*கல்வியான் மேம்பட்டோரென்று பலருங் கூறுதலே புதல்வரைப் பெற்றோர் பெறும்பேறாம். எ - று. (கருஉ)

என்று வேந்த னியம்புறக் கேட்டபின்
பொன்ற யங்கு புரிநூற புயத்தினன்
ஒன்று நானுண ராக்கலை யுள்ளதோ
வென்றி யாய்விளங் கப்பெறு கிற்றிலேன்.

(இ - ள்.) என்று வச்சிரதேயன் கூறக்கேட்டபின்னர், பொன்னொளிவீசும் பூணூலணிந்த புயத்தையுடைய சுதன்மன், வெற்றியுடையோனே! யானுணராத நூல் ஒன்றாயினு மிருக்கின்றதோ? அப்படியிருக்க அவற்றைத் தெளிந்துணரப் பெற்றிலேன், எ - று. (கருங)

இற்றை நாண்முத லைம்படை யேந்திய
வெற்றி நாரணன் மென்மலர்த் தாடொழாப்
பெற்ற கல்விய னாகப் பெறுவன்யான்
கொற்ற வேந்தவென் றோதினன் கோதிலான்.

(இ - ள்.) வெற்றிதங்கிய அரசனே! இன்றுமுதற்கொண்டு பஞ்சாயுத மேந்திய வெற்றிபொருந்திய விஷ்ணுமூர்த்தியின் மெல்லிய தாமரைமலர் போலுந் திருவடிகளை வணங்கி நான் கல்வியில் தெளிவுற்றவனாவேனென்று குற்றமற்ற சுதன்மன் சொல்லினன். எ - று. (க௱௪)

தண்ண றுந்துள வோனடி தன்னுளத்
தெண்ணி யேத்துற வெந்தைபி ரானெதிர்
நண்ணி நாற்கலை நல்கின னன்மறைப்
புண்ணி யன்றிருப் பாற்கடற் போயினான்.

(இ - ள்.) தட்பமாகியமணமுள்ள துளசிமாலை பூண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியின் பாதங்களைத் தன்னுள்ளத்திற்றியானித்துத் துதிசெய்ய, எமது தந்தையாகிய திருமால் சுதன்மனுக்குப் பிரத்தியட்சமாகி (அறம்பொருள் இன்பம் வீடெனும்) நால்வகை நூல்களையுந் தெளிவாக விளக்கி, வேதத்திற்குரிய புண்ணிய சொரூபியாகிய திருமால் க்ஷீராப்தியடைந்தனர். எ - று. (க௱௫)

நான்ம றைத்தனி நாயக னன்குணர்
நூன்மு றைக்கலை முற்றுணர் நோன்மையைத்
தேன்ம றைத்தினை வண்டடை தேன்றொடைக்
கோன்மு றைத்தனி வேந்தவை கூறினான்.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்கட்கும் ஒப்பற்ற நாயகராகிய திருமால் நன்றாய்த்தெளிவிக்க,முறைப்படி எல்லாநூல்களையும் முற்றுமறிந்த வகையை, தேனை மறைத்துக்கொண்டு தொகுதியாகிய வண்டுகள் அடைகாக்கும் மணமுள்ள மாலைதரித்த செங்கோன்முறை திறம்பாத சிறந்த வச்சிரதேயன் சபையிற் சொன்னான். எ - று. (க௱௬)

ஞால முற்று நடத்துசெங் கோன்முறை
மாலை வெண்குடை வச்சிர தேயனும்
வேலை மாநில நான்மறை வேந்தரை
யேல வம்மி னெனவுரைத் தானரோ.

(இ - ள்.) உலகமுழுதுஞ் செலுத்திய செங்கோன் முறையும், வெற்றி மாலையும், வெண்கொற்றக் குடையுமுடைய வச்சிரதேயனும், கடல் சூழ்ந்த பெரிய பூமியிலுள்ள நான்மறை யுணர்ந்த வேதியர்களை ஒருசேர வரும்படி கட்டளை செய்தான். எ - று. (க௱௭)

வந்த நான்மறை வாணரை யிங்கிவன்
சிந்தை யோர்கவெ னச்சில செப்பலு
மந்த ணாள ரனந்தநின் றாரணன்
தந்த கல்வி முடிவெவர் சாற்றுவார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு வந்து சேர்ந்த நான்மறை தேர்ந்த அந்தணர்களைக் கண்டு இச்சுதன்மன் கல்வியுணர்வை ஆராய்கவெனச் சில வார்த்தை சொல்ல-

வும், அவ்வந்தணர் அச்சுதன்மன் கல்வியுணர்வை ஆராய்ந்தறிந்தார்கள். அவன் தெளிந்த கல்வியின் அளவை யெவர்தாங் கூறவல்லவர்? எ - று. (க௫௮)

முற்று ணர்ந்த முழுமறை வேதியர்
கற்ற தின்மையெ னக்கடிந் தானவன்
மற்று நாவலர் வந்தவர் யாரையுஞ்
சொற்றி றத்துச் சுதன்ம னொழித்தனன்.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களையும் முழுதுணர்ந்த வேதியர்களை, நன்றாகக் கற்கவில்லை யென்று சுதன்மன் கோபித்தான். அல்லாமலும், கற்றுணர்ந்தவர்களாக வந்தவேதியர்களை யெல்லாம், மிக்க சொல்வன்மையுடைய சுதன்மன் நீக்கி விட்டான். எ - று. (க௫௯)

மொழிந்த மூர லிவன்முக நோக்கிலர்
அழிந்த சிந்தைய ராயகன் றாரவ
ரிழிந்த மேன்மைய ராகியி ருங்கலை
யொழிந்த தொன்று மிவற்கெடுத் தோதிலார்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியர்கள் புன்னகையோடு கூடிய இச்சுதன்மன் முகத்தைப்பாராதவர்களாயும், மனம் வருந்தினவர்களாயும் அகன்று போனார்கள். தங்கள் பெருமை குன்றினவர்களாக இவனாலறியப்படாத பெரு நூல்களி லொன்றையேனும் இவனுக்கு எடுத்துச்சொன்னாரிலர். எ - று. (க௬௦)

ஈது ணர்ந்தன னீரித ழாயிரப்
போதி ருந்தபு ராதனன் றன்னுடன்
மீது பாவத் திரைந்த விருத்தனா
யோது நான்மறைச் செல்வனை யுற்றனன்.

(இ - ள்.) இவனிப்படி யகங்கரித்திருத்தலை, குளிர்ச்சி தங்கிய ஆயிர விதழ்களையுடைய தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமதேவன் உணர்ந்து, தன் மேனியிற் பரவிய திரையையுடைய விருத்தனாய், நான்மறை தேர்ந்த அந்தணனாகி வந்தனன். எ - று. (க௬௧)

உற்ற காலைச சுதன்மனை யுற்றுநீ
கற்ற கலவிக் கழகிலை கற்றுளோர்
முற்று நன்கு மொழிவ தழகதன்
பெற்றி யீறு பிறக்கப் பெறுவரே.

(இ - ள்.) வந்தபோது சுதன்மனையடைந்து, நீகற்ற கல்விக்கேற்ற அழகு உன்னிடத்திலில்லை. கற்றோர் யாவரும் நல்லொழுக்கமுடையாரெனக் கூறுவதே யழகாம். அத்தன்மை முழுதுணர்ந்த காலத்திற் பெறுவார்கள்.

என்ன வென்னுளங் கற்றன வெண்ணில
மன்னு மைம்புலத் தாறும யக்கலான்
முன்னர் நின்று மொழிந்தனை மூப்பினே
னுன்ன ருங்கலை யொன்றுண ரயென்றான்.

(இ - ள்.) எனக்கூறவும், என் மனத்தெளிவோடு கற்றுள்ளவை கணக்கற்றன. விருத்தனே! நீ நினைத்தற்கரிய நூல்களொன்று முணராதவன் உன்பாலுள்ள ஐம்புலச்செயல்கள் மயங்கிக்கிடத்தலின் நீ யென் முன்னின்று இவ்வண்ணம் உரைத்தனை யென்றான். எ - று. (க௬௨)

அக்க டுஞ்சொ லவனுரைத் தேகலு
முக்கு ணங்கடி நான்முக முன்னவன்
றொக்க நான்முகந் தோன்றிடத் தோன்றினன்
மிகவெ ழுந்து கொளுந்து வெகுளியான்.

(இ - ள்.) அக்கொடுமொழியைக் கூறிச்சுதன்மன் போகவும், முக்குணங் களைச்சயித்த பிரமதேவன், கூட்டமாயுள்ள சதுர் முகங்களுந் தோன்றும்படி நேர்நின்று, அதிகரித்தெழுந்து சொலிக்குங் கோபமுற்றவனாய். எ - று. ()

கற்று ணர்ந்த கலைப்பெரி யோர்களை
முற்க டிந்து மொழிந்தனை யாதலிற்
சொற்க டந்தநின் னாவிழச் சொற்றநீ
நிற்க வூமரி னென்று நிகழ்த்தினன்.

(இ - ள்) நூல்களைக்கற்றுத்தேர்ந்த பெரியோர்களை முற்பட்டுக்கடுஞ் சொற்கூறினையானபடியால், அப்படிக்கூறிய நீ அச்சொற்களைச்சொல்லிய உன் நாவானது விழுந்துபோக ஊமர் போலாகுகவெனச் சபித்தனன். எ - று.

வேத நான்முக னோதிய வெம்மையா
லோது நாவயர்ந் தூமரி னாயினன்
மாது யர்க்கொடு வச்சிர தேயனு
மேது செய்து மெனவிருந் தானரோ.

(இ - ள்.) வேத முணர்ந்த நான்முகனாகிய பிரமதேவனுரைத்த சாபத் தினால், பேசுகின்ற நாவானது சோர்ந்து ஊமையாய் விட்டான். வச்சிரதேய னும் பெருந்துயரெய்தி யாதுசெய்வோமெனக் கருதியிருந்தான். எ - று. ()

தொல்லை வேதச் சுதன்மனை நோக்கிநின்
றல்ல லுற்றன னாகி யழுங்குவான்
வல்லை யன்னவன் றம்பியை வாவென
வொல்லை கூய்க்கொண் டுணர்த்துவ தாயினன்.

(இ - ள்.) பழமையான வேத முணர்ந்த சுதன்மனை நோக்கி, நேர் நின்று துயரமெய்தி வருந்துவோனாகிய வச்சிரதேயன், விரைவில் அவன் தம்பி யை வாவென்று சீக்கிரத்தில் அழைத்துச்சென்று கூறுகின்றான், எ - று. ()

மூது ணர்ந்தநின் முன்னனை யூமனாய்ப்
போதி யென்றய னோதிய புன்மொழித்
தீது தீர்தரத் தெய்வப் பசுந்துழாய்ச்
சீத ரன்றனைச் சிந்தைசெய் வாயென்றான்.

(இ - ள்.) முற்றுமறிந்த வுன்றமையனை யூமையாய்ப் போகுகவெனப் பிரமனுரைத்த சாபத்தின் துன்பம் விலக, தெய்வீகந்தங்கிய பசுமை பொருந் திய துளவமாலை தரித்த விஷ்ணுமூர்த்தியைத் தியானஞ்செய்க வென்றான்.

வேந்த னவ்வுரை கூறலும் வேதியன்
போந்து செங்கட் புனிதனைப் போற்றினன்
சேந்த தாமரைச் செல்வத் திருமகள்
காந்த னங்கவற் காட்சிதந் தானரோ.

(இ - ள்.) வச்சிரதேயன் அவ்வார்த்தையுரைத்த மாத்திரத்தில் சுதன்ம னுடைய சகோதரன் அதற்கிணங்கி, செந்தாமரைக் கண்ணையுடைய பரிசுத்த

னாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியைத் துதித்தான். செந்தாமரையில் எழுந்தருளி யிருக்குஞ் செல்வியாகிய திருமகளின் கணவரான திருமால் அப்பொழுது தரிசனந் தந்தனர். எ - று. (௧௬௯)

ஆழி நாத னடியிணை போற்றிமற்
றாழி வேத மெனக்கு முணர்த்தியென்
வாழி முன்னவற் கோதிய மாமலர்ச்
சூழ னான்முகன் சாபந் துடைத்தியால்.

(இ - ள்.) சக்கிராயுதமேந்திய திருமாலினுபயபதங்களைத் தோத்திரஞ் செய்து, பழமையான வேதங்களை யடியேனுக்கு விளங்கச்செய்து, என் தமையனுக்குப் பதுமாசனத்தானாகிய பிரமன் கொடுத்த சாபத்தையும் நீக்க வேண்டும். எ - று. (௧௭௦)

இவையி ரங்கி யளித்தரு ளென்னலுங்
கவரொ ளித்திகி ரிக்கருங் கண்ணனு
மவையி ழுந்துநின் முன்னவன் யாரையு
நவைமொ ழிந்தது நன்றல வென்றனன்.

(இ - ள்.) இவ்விருவரங்களையுந் திருவுளமிரங்கி யனுக்கிரகிக்கவேண்டும் எனப்பிரார்த்திக்கவும், எவ்வகையொளியையுங் கவரத்தக்க சுதரிசனமேந்திய கருநிறமமைந்த திருமாலும்; உன் தமையன், சபையை யவமதித்துப் பலரையுங் குற்றங்கூறியது நன்றன்றென்றனர். எ - று. (௧௭௧)

நாண ளித்திடுங் கல்வியி னல்லறி
வான பேரை யவமதித் தானது
தானு ணர்ந்தயன் சாபமிட் டானவ
னான மென்று மொழிக்கத்த காதென்றான்.

(இ - ள்.) நாணனுக்கிரகித்த கல்வியறிவினால், நல்லறிவுடைய பெரியோரை யவமதித்தனன். பிரமதேவன் அதனையறிந்து சபித்தான். ஆனதால் அவனுக்குற்ற ஊனத்தை யொழிக்க வென்றால் முடியாது என்றனர். எ - று.

இதுவு ணர்ந்தவி சுத்த னிரந்துநீ
யதும னத்தில டைந்தனை யல்லையாய்ப்
புதித ளித்தரு ளென்னப் புனத்துழாய்
மதுமலர்த்தொடை யோனை வணங்கலும்.

(இ - ள்.) இதையறிந்த (சுதன்மன் சகோதரனான) விசுத்தன் என்பவன் குறையிரந்து தேவரீரதனைத் திருவுள்ளங்கொள்ளாது, இப்போது புதிதாகக் காத்தருள்கவென்று, கொல்லையில் வளருந்துளபத்தையுந் தேன் நிறைந்த மலர்மாலையையுமணிந்த திருமாலை வணங்கவும். எ - று. (௧௭௩)

மீண்டு மக்கலை விஞ்சை புரிந்திடி
லீண்டு வேதனை யின்னுமி கழ்மென்
றூண்டு சிந்தை யளந்தன னாகியே
நீண்ட மேனி நிமல னிகழ்ந்துளான்.

(இ - ள்.) மறுபடியும் அக்கலைஞானத்தை யருள்புரிந்தாலும் இக்குன்ன வேதியனை யின்னு மிகழ்ச்சி செய்வானென்று தமது திருவுள்ளத்தில் ஆராய்ந்தவராய், நெடிய திருமேனியையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி கூறினர். எ - று.

ஆச றங்கலை கற்றறிந் தாரவ
ரோசி லுள்ள மிரங்கி யொடுங்கிஞற்
பூசை செய்வர் புலமையுள் ளோரிவன்
மாசில் சாப வழுவக லாதென்றான்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற நூல்களைக் கற்றறிந்தவர்களவனைக்கண்டு இகழ்வார்களாயின்; மனந்தளர்ந்து கீழ்ப்படிந்தால், அக்கற்றறிந்தவர்கள் இவனைப் பூசிப்பார்கள். அதுவரையில் இவனுடைய களங்கமற்ற சாபக்கொடுமை நீங்காதென்று கூறினர். எ - று. (கஎ௫)

ஆதி நாத னருளிய கேட்டலும்
வேத சிந்தை விசுத்தன் விளம்புவா
னீத விர்த்திலை யாகினி னன்பினேன்
றீது தீர்ப்பதி யாரெனச் செபபுறு.

(இ - ள்.) தேவர்களுள் முதல்வராகிய திருமால் திருவாய்மலர்ந்ததைக் கேட்டவுடன் வேதமறிந்த மனத்தையுடைய விசுத்தன் சொல்லுகின்றான்: உமதன்பனாகிய வென்தமையனது தீமையைத் தேவரீர் விலக்காவிடின் வேறே விளக்குபவராரார்? என்று கூறி. எ - று. (கஎ௬)

மாபெ ருஞ்சொல் வசிட்ட னுரைத்திடுஞ்
சாப முற்றதிரி சங்குவென் பான்றனைப்
பாப நீக்கிப் பதவியு ளுய்த்தனன்
கோப நீத்தருள் கோசிக னென்பரால்.

(இ - ள்.) சிறந்த பெருங்கீர்த்தி வகித்த வசிஷ்ட முனிவர் சொல்லிய சாபத்தையேற்ற திரிசங்குவென்னுமரசனைக் கோபத்தைத்தவிர்த்து அருள் செய்யத்தக்க கௌசிக முனிவர் (சாபத்திற்குக்காரணமான) பாவத்தை விலக்கிச் சுவர்க்கத்திற் சேர்த்தாரென்று பெரியோர் கூறுவர். எ - று. (கஎஎ)

நின்ன டித்துணை நெஞ்சுகொண் டேமெம
தின்ன னீக்குநர் யாரென் றிசைத்தலும்
பொன்னொ டும்பொலி கார்முகில் போலுமா
றன்னு ளங்கறுத் தின்னன சாற்றுவான்.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய உபய பாதங்களை மனங்கொண்டவர்களாகிய வெங்கள் துன்பத்தை நீக்குபவர் யாரென்று சொல்லவும்; திருமகளோடுங் கலந்த நீலமேகம் போலும் விளங்குந்திருமால். தமது திருவுள்ளத்திற் கோபமுற்று இவ்வாறு கட்டளையிடுகின்றார். எ - று. (கஎ௮)

என்னை நிந்தைசெய் திழுப கர்ந்தனை
யுன்னு றப்பிற் குறையுள வாகநின்
முன்னை வன்றனிச் சாபமு டிந்தறு
தின்ன லுற்றுழப் பியொன் றியம்புறு.

(இ - ள்.) எம்மை நிந்தித்து இவ்விதவார்த்தைகளைச்சொன்னாய். ஆனபடியால், உன்னையயலவர்களில் குறைவு உண்டாகுக. உன் தமையனுக்குற்ற பெருஞ்சாபம் முடிந்து படாமல் துக்கமுற்று வருந்துவீர்களென்று திருவாய் மலர்ந்து. எ - று. (கஎ௯)

நீக்க ருங்கடுஞ் சாபமி கழ்ந்திய
தேங்க மழ்ந்தது ழாய்புனை சென்னியோ
னீங்கொ ழிந்தன னேகவி சுத்தனு
மோங்கு றுப்பிழந் தின்னலு ழந்தனன்.

(இ - ள்.) நீங்கற்கரிய கொடுஞ்சாபமுரைத்த மணங்கமழுந் துளவமாலை தரித்த திருமுடியுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி யவ்விடம் விட்டு எழுந்தருளவும். விசுத்தனென்பவனும் விசேடித்த அவயவங்களிழந்தவனாய்த் துயரெய்தினான்.

மன்னர் மன்னவன் வச்சிர தேயனு
மன்ன தன்மைய றிந்தல மந்தன
னென்ன செய்துமி தற்கென வெண்ணினான்
பின்ன ருற்றந கழ்ந்தன பேசுவாம்.

(இ - ள்.) இராஜ ராஜனாகிய வச்ரதேயனும் அத்தகைய தன்மையை யறிந்தவனாகி வருத்தமெய்தி யினி யிதற்கு யாதுசெய்வோமென்று சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். அதன் பின்னர் உண்டாகிய நடந்தனவற்றைக் கூறுவாம்.

கலிநிலைத்துறை.

பனிபொ திந்தமெய்ஞ் ஞானநல் லொளிதிசை பரப்பி
நனியு யர்ந்தரு மாதவர்க் குறைவிட நல்கிப்
புனித மாதவர் கணத்தொடும் போற்றுறப் பொலிந்து
தனிமு தற்பர னிகர்த்தது தயங்குகே தாரம்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிபெற்று, சிறந்த மெய்ஞ்ஞான வொளியைத்திசைகளிற் பரவச்செய்து, மிகமேம்பாடுற்று, அரும்பெருந் தபோதனர்க்கு வசிக்கத்தக்கவிடங்கொடுத்துப் பரிசுத்தமான பெருந்தவமுடையோர் தமது கூட்டத்தோடு துதிக்கும்படி விளங்கி தனி முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானை யொத்துள்ளது விளக்கநதங்கிய திருக்கேதாரம். (௧௮௨)

அத்த லத்துறை யிறைவனைப் பணிந்தரு ளடைவான்
மெய்த்தி றந்தரு முவகையின் விரும்பினன் வேந்த
னெத்தி றத்தினு மிவரிடர் நீக்குவ னென்றூ
வுய்த்து டன்கொடு புகுந்தன னந்நக ருற்றான்.

(இ - ள்.) அந்தத் திருக்கேதாரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானை நமஸ்கரித்து அவர் திருவருளைப்பெற, உண்மைத்தன்மை பொருந்திய மனகளிப்போடு வச்சிரதேயன் விருப்புற்று, எவ்வகையிலாயினும் இவர்கள் துன்பத்தைப் போககுவேனென்று ஆலோசித்தவனாய், அவர்களை யழைத்துச்சென்று அத்திருக்கேதாரத்தை யடைந்தான். எ - று. (௧௮௩)

தேவ தேவனைச் சென்னிதாழ்த் திறைஞ்சின னிமயப்
பூவை நாயகன் சினகர முன்றிலிற் பொருந்தி
யோவ ருநதுணை மறையவ ரிவரொடு முற்றான்
மேவ ரும்பெருஞ் சாபநீத் தொழித்துற விரும்பி.

(இ - ள்.) தேவ தேவனாகிய சிவபெருமானைத் தன் சிரத்தைத்தாழ்த்திப் பணிந்தனன். இமயமலை யரசகுமாரியாகிய வுமாதேவிக்குக் கணவராகிய அச்சிவபெருமான் திருக்கோயிலின் முகப்பிற்றங்கி விலக்குவதற்கரியதுணைவர்களான சுதன்மன் விசுத்தன் என்னும் வேதியரிருவரோடும் யாவருமடைதற்

கரிய பெருஞ்சாபத்தை விலக்கி யருளவேண்டு மென்று விருப்பெய்தித் தயங்கியிருந் தான். எ - று. (கஅச)

மோன ஞானிக ளருந்தவர் மும்மூர்த்தி லனையார்
ஞான நாதனைத் தொழுதனர் வருந்தொறு நவிந்த
வேனை யிங்கிவர் சாபநீத் திடுதியென் றிரப்பச
சேனை வேந்தநீ கேட்டியென் றுரைப்பரச் செயலோர்.

(இ - ள்.) மௌன நிலையிலுள்ள ஞானிகளாகவும் அரிய தவநிலையிலுள்ள வர்களாகவுமிருக்குந் திரிமூர்த்திகளை யொத்தவர்கள், மெய்ஞ்ஞான விறைவ ராகிய சிவபெருமானைப் பணிந்துகொண்டு திரும்பி வரும்போதெல்லாம், வருந் திக்கொண்டுள்ள இவ்விருவர் சாபத்தை விலக்கி யருளவேண்டுமென்று குறை யிரத்தலும், அத்தவசிகளனைவரும், சதுரங்க சேனையையுடைய அரசனே! கேட்பாயாக வெனக்கூறுகின்றார்கள். எ - று. (கஅரு)

உலகெ லாமளந் துண்டுமிழ்ந் தருளிய வொருவன்
மலர்மி சைப்பொலி நான்முகன் வழங்கிய சாப
மலகில் பேரருட் கறைமிடற் றெம்பிராற் கன்றி
யிலகு வெண்குடை வேந்தமற் றெம்மனோர்க் கெளிதோ.

(இ - ள்.) திரிலோகங்களையும் அளவுபடுத்தி, திருவமுது செய்து உமிழ்ந் தருளிய ஒப்பற்றவராகிய திருமாலும், கமலாசனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பிரமதேவனுங்கொடுத்த சாபமானது, அளவில்லாத பேரருளாளராகிய நீல கண்டமுடைய எமது சிவபெருமானுக்கல்லாது, விளங்குகின்ற வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசனே! எம்போல்வார்க்கு எளிதானதோ? எ - று. ()

எனவு ரைத்தவ ரேகலு மெம்பிரா னருளிற்
றனையு ணர்ந்தத தீசியா மருந்தவன் சார
வனைக ருங்கழன் மன்னனு மறைமுழு தளந்த
வினைய விஞ்சைய ரிருவரு மவனடி வீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) என்று கூறி, அத்தவசிகள் போகவும், எமது சிவபெருமான் திருவருளால் தமது நிலையையுணர்ந்த ததீசி முனிவர் ஆங்கெழுந்தருள, அலங் கரித்த பெரிய வீரகண்டாமணி தரித்த அரசனும், வேதமுழுதும் ஓதியுணர்ந்த அதிவிநயத்துடன் கூடிய வேதியர்களிருவரும் அத்ததீசிமுனிவர் பாதங்களில் வணங்கினார்கள். எ - று. (கஅஎ)

பணங்க ளாயிரப் பாம்பணைப் பாற்கட லவனு
மணங்கொ டாமரைப் பிரமனும் வழங்கிய சாபங்
குணங்கொ ணின்னருட் பெருமையி னொழிப்பது குறித்தே
யணங்கு மித்துய ரொழிதியென் றடிககடி பணிந்தார்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் படமுடிகளையுடைய சேஷசயனத்தில் எழுந்தருளிய விஷ்ணுமூர்த்தியும், மணங்கமழுங் கமலாசனனாகிய பிரமதேவனுங் கொடுத்த சாபத்தை, விசேஷ குணமுடைய தேவரீர் திருவருட்பெருமையால் நீக்கிக் கொள்ளக்கருதினோம். நாங்கள் வருந்துகின்ற இத்துயரத்தை நீக்கி விடுவீ ரென்று அடிக்கடி பணிந்தார்கள். எ - று. (கஅஅ)

ஐய நீற்றுள பெருமையு முருத்திர வக்கத்
தெய்வ மாட்சியுந் தெண்ணிலாக் கைலையிற் சிறந்த

டைய ராவணி கம்பர[illegible]பகுத்து.
மெய்யு ணர்ந்தவர் நி[illegible]ர் வியப்பின்:

(இ - ம.) ஐயரே! திருவெ[illegible]த்தின் ப[illegible]ாவத்தையும் உருத்திராக்கத்தின் தெய்வீகம் பொருந்திய [illegible]யும், தெளிந்த நிலவைப்போன்று பிரகாசிக்குந் திருக்கைலாயத்தின் [illegible] சிறப்போடெழுந்தருளியிருக்கும் படத்தோடு கூடிய சர்ப்பாபரணராகிய சிவபெருமான் சிறப்பையும் வியப்போடு பகுத்து உண்மையாகத் தெளிந்தவர்கள் தேவரீரையன்றி யாவரிருக்கின்றனர்?

மறைமொ ழிந்திடு நாவிவற் கொன்றினும் வழங்கா
திறைவ தன்னுறுப் பொழிந்தன னீங்கிவ னிவற்கு
நிறைபெ ருங்குணத் தருடியே னின்னடி மறவா
துறைவ னென்றெடுத் துரைத்தன னுலகெலாம் புரப்போன்.

(இ - ள்.) இவருக்கு வேதமோதும் நாவானது எவ்வாற்றானும் உதிக்கவில்லை. இவர் அவயவங்குறைந்துள்ளார். இவ்விருவருக்குந் தேவரீருடைய சிறந்த பெருங்குணத்தால் திருவருள் புரிந்தீரானால், தேவரீர் திருவடியை மறவார்களென்று, உலகமுழுவதையுங் காக்கின்ற வச்சிரதேயன் சொன்னான்.

உரைத்த வாசகங் கேட்டலு மொருங்குணர் முனிவ
னிரைத்த பேரருள் வெள்ளநின் றுவட்டெழ விரங்கி
விரைத்த வெள்ளொளி நீறெடுத் தளித்தனன் வேந்தன்
வரைத்த டம்புய மண்ணுற வணங்கினன் வாங்கி.

(இ - ள்.) யாவுமறிந்த ததீசி முனிவர், அவ்வரசன் சொல்லிய வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன், ஒலிக்கின்ற பெரிய திருவருட்பெருக்கம் முவட்டெடுக்கத் திருவுளமிரங்கி, மணம்வீசுகின்ற காந்தியுடைய திருவெண்ணீற்றைத்தமது திருக்கரத்தால் அள்ளி அளித்தனர். அவ்வரசன் தனது மலைபோலப் பூரித்த புயங்கள் பூமியைத் தொடும்படி வணங்கி வாங்கி. எ - று. (௧௬௧)

வாங்கு நீற்றினை மறையவர்க் களித்தனன் மறையோ
ராங்கு தத்தம துடம்பறப் பனைந்தன ருவந்தா
ரேங்கு நான்மறை யிசைத்தனன் முன்னவன் சிறியோ
னீங்கு தன்னுடற குறையெலா நிரப்பின னின்றான்.

(இ - ள்.) அப்படி வாங்கிய திருவெண்ணீற்றை அவ்விருவேதியருக்குங் கொடுத்தான். அவ்வந்தணர் பூரித்த தங்களுடம்பில் பொருந்தத்தரித்துக் களித்தார்கள். உடனே மூத்தவன் (நாவரப்பெற்று) நான்கு வேதங்களையு மோதினான். இளையவன் தன்னுடலில் (நீங்கிய) அவயவக் குறைவெல்லாம் நிரம்பப்பெற்றிருந்தான். எ - று. (௧௬௨)

சாற்ற ருந்தவத் ததீசியை யடிக்கடி தாழ்ந்தார்
தூற்ற டம்புய முனிவனு மாசிக ளுவன்றான்
போற்றி மூவருங் காசிமி ரப்பதி புகுந்தா
ரேற்ற மாதவத் தலைவனை யுழுத்தின ரிருந்தார்.

(இ - ள்.) சொல்லமுடியாத தவத்தையுடைய ததீசிமுனிவரை யடிக்கடிப் பணிந்தார்கள். உபவீதமணிந்த பரந்த தோளையுடைய ததீசிமுனிவரும் ஆசிவசனம் கூறினர். (அரசனும் அந்தணரும் ஆகிய) மூவரும் ததீசிமுனிவரைத்

குறித்துத் தங்கள் காஸ்மீரதே[illegible]ர்கள். தருந்த பெருந்தவ முடைய ததீசிமுனிவரைத் தோ[illegible]த்தார்கள். எ - று. (ககரு)

ஆதி நாயக னணிதிரு [illegible] த[illegible]
யோதி லெம்மனோர்க் கெளிவ[illegible]ரைக்குமா றெளிதோ
வேத நாயகன் றிருமக ளையக[illegible]ம்புந்
தீது தீர்த்ததங் கதனிலே யாவரே தெரிப்பார்.

(இ - ள்.) முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானணிகின்ற திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பைச் சொல்லுமிடத்தில் எம்போல்வார்க்கு இலேசிற் சொல்ல வெளிதானதோ? வேதமோதிய தலைவனாகிய பிரமதேவனும் இலக்குமிமணாளனாகிய திருமாலுங் கூடிய சாபம் போக்கியது. அத்திருவெண்ணீற்றின் றன்மையை யெவர்தாம் விளக்க வல்லவர்கள்? எ - று. (ககசா)

என்று நாரத னிந்திர னினிதுகேட் டுவப்பக்
குன்றி ருந்தவ னென்புநெக் கன்பொடுங் குழைய
வன்று ரைததனு மதிசய மடைந்தன ரனையார்
மன்று ளாடிவெண் ணீற்றின தருமையார் வகுப்பார்.

(இ - ள்.) என்று நாரத முனிவர், இந்திரனினிமையாய்க்கேட்டுக் களிக்கவும், பொதியாசலத் தலைவராகிய அகத்திய முனிவர் எலும்பு நெக்குவிட்டு அன்புடனே குழையவும், அன்று கூறிய வுடனே அவ்விருவரும் வியப்புற்றார்கள். ஆனபடியால், சிற்சபையிலே ஆனந்தத் திருநடனஞ்செய்யும் சிவபெருமானது திருவெண்ணீற்றினருமையை யெவர்தாம் வகுத்துரைப்பவர்? எ - று.

பொன்ன கர்க்கிறை முதலினோர் மூவரும் பொருந்தி
யின்ன சொற்றுழி யென்னதூழ் வினையிடை நிகழ
மின்னெ யிற்றுவா ளரக்கரு மசுரரும் வெகுண்டு
மன்னு யிர்த்தொகை செகுத்தன ருணர்த்துவான் வந்தேன்.

(இ - ள்.) அமராவதிக்கிறைவனாகிய இந்திரன் முதலிய மூவருஞ் சேர்ந்து இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அடியேனுடைய ஊழ்வினையானது இடையிலே சம்பவித்ததினால், மின்னலை வீசும் பற்களையுடைய அரக்கர்களும் அசுரர்களுங்கோபித்து நிலைபெற்ற ஜீவராசிகளைக் கொன்றார்கள். அதனைத் தெரிவிக்கும்படி யடியேன் வந்தேன். எ - று. (கககூ)

அதுகி டக்கமற் றணிதிரு நீற்றின தருமை
யிதுமொ ழிந்தனி ரினிச்சிறி தொழிதிரென் றமைத்து
மதுகை வாளெயிற் றரக்கரை வல்லையி னொழித்தற்
கெதுகொல் செய்துமென் றிந்திரன் றன்னொடு மியம்ப.

(இ - ள்.) அடியேன் வந்தகாரிய மிருக்க அழகிய திருவெண்ணீற்றின் இந்த அற்புதமாகிய சரித்திரத்தைச் சொன்னீர்கள். இனிச்சற்றதனை நிறுத்துங்களென்று கையமைத்து வலிமையுள்ள கூரிய பற்கள் வாய்ந்த அரக்கர்களை விரைவிலழிப்பதற்கேதைச் செய்வோமென்று தேவேந்திரனொடு சொல்ல.

குறுமு னிப்பெய ரருந்தவன் வெகுண்டனன் கொதித்து
மறுவி னீற்றியல் புகன்றனை மறுத்தநீ வருணை
தறுகண் வாளெயிற் றரக்கரு குதியெனச் சபித்து
நறும லர்த்தொடை யிந்திரன் றன்னொடு நவிலும்.

(இ - ள்.) குருமுனி யென்னும் பெயரினையுடைய அருந்தவஞ்செய்த அகத்திய முனிவர் கோபித்துக்குற்றமில்லாத திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பைப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அதனைத்தடையின்றித்திய வருணனே! நீ அஞ்சாமை யையுங் கூரிய பற்களையுமுடைய அரக்கனுக்கவென்று சபித்தும், வாசனை தங்கிய கற்பகமலர்மாலை யணிந்த இந்திரனோடு சொல்லுகின்றனர். எ - று.()

எம்பி ரான்றிரு நீற்றின துண்மைமற் றிதுவோ
வபபொ னங்கையி னெல்லியி னறிகுதி வருகென்
றும்பர் கோமகன் றன்னொடு நாரத னொடுமபோய்க்
கும்ப மாமுனி நெடுந்திரைப் பரவைநீர் குறுகி.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானது திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பிம்மட் டோ? அழகிய பொன் போன்ற வுள்ளங்கையிலுள்ள நெல்லிக்கனிபோலத் தெரிந்து கொள்வாய். என்னுடன் வரக்கடவாயென்று அவ்விந்திரனோடும் நாரதரோடும் போய் அகத்திய முனிவர் நெடிய அலைகளையுடைய கடலின் கணுள்ள நீரையடைந்து. எ - று. (க௯௯)

செங்க ணேற்றுடை யெம்பிரா னணிதிரு நீற்றை
யங்கை யள்ளியிட் டறலொடு குழைத்தன னணிந்தான்
பொங்கு வாரிதி வாவெனக் குடங்கையுட் புகுத
நுங்கி னுளத் தரனடித் தாமரை நோக்கி.

(இ - ள்.) சிவந்த கண்ணுள்ள இடபத்தை வாகனமாகவுடைய எமது சிவபெருமானணிகின்ற திருவெண்ணீற்றைத் தமது வுள்ளங்கையிலெடுத்து வைத்து நீர் சேர்த்துக்குழைத்து அணிந்துகொண்டு, பெருகுகின்ற சமுத்திரமே வாவென்றழைத்தவுடனே கடல் குறுகி உள்ளங்கையிற் சேரவுந்தமது இதயத் தில் சிவபெருமானது பாததாமரையைத் தரிசித்துப்பருகினர். எ - று. (௨00)

வயங்கு வச்சிரப் படைகொடு கடற்பட மறைந்து
முயங்க ரக்கரை முடிகதியென் றொருகர முளரித்
தயங்கு நீறளித் தருளின னவனது தரித்தான்
கயங்க ரந்துறை யரக்கரை முடித்தனன் கணத்தின்,

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற வச்சிராயுதத்தால், கடலில் மறைந்து கலந் துள்ள அரக்கரை யழிக்கக்கடவை யென்று, தமது ஒப்பற்ற கமலமலர் போன்ற திருக்கரத்தால் பிரகாசிக்கின்ற திருவெண்ணீற்றினைப் பிரசாதித் தனர். அவ்விந்திரன் அதனையணிந்துகொண்டு, சமுத்திரத்துள் மறைந்து வசிக்கின்ற அரக்கர்களை ஒரு விநாடியிலழித்தனன். எ - று. (௨0க)

பொதுவ றத்தனி நோற்றருள் குறுமுனி போக
மதும லர்த்தொடை யிந்திர னவனடி வணங்கி
யெதுவு ணர்ந்தன னீங்கிவ னிவற்கிடு சாப
மதுவொ ழித்தியென் றடிக்கடி வணங்கின னவனும்.

(இ - ள்.) பொதுத்தன்மைநீங்கித் தனியாகத் தவஞ்செய்த அகத்திய முனிவர் எழுந்தருளவும், தேன்சொரியுங் கற்பகமலர்மாலை தரித்த இந்திரன் அவ்வகத்திய முனிவருடைய பாதங்களிற் பணிந்து, இங்குள்ள இவ்வருணன் தேவரீர் சிறப்பைத்தெரியாதவன். இவனுக்குத் தேவரீர் பணித்த சாபத்தை

விலக்கி யருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து மீண்டும் பலமுறை வணங்கினான். அப்போது அகத்திய முனிவரும். எ - று. (௨0௨)

வேலை வேலிசூழ் கிடந்தவம் மேதினிப் புறத்து
ஞால மேத்துறும் புயபல னாட்டினை நணுகி
மாலை வெண்குடை யரசுகொண் டிருப்பவம் மன்ன
னாலி ரும்படை யிவனொடு முடற்றுவா னணைவான்.

(இ - ள்.) சமுத்திரமே வேலியாகச் சூழ்ந்துள்ள அந்நிலவுலகத்தில், அவ்வுலகத்தார் புகழும் புயபலனெனும் மன்னவனது வங்காட்டை யடைந்து, வெற்றி மாலையும் வெண்கொற்றக் குடையுமுடையவனாய் அரசு செய்கையில், அப்புயபல மன்னன் ஒலிக்கின்ற பெருஞ்சேனையையுடைய இவனோடெதிர்க்க வருவான். எ - று. (௨0௩)

அவனெ திர்ந்தமை யறிந்தன னாகிநெஞ் சழலா
விவனி ரும்படைச் சேனையோ டடைந்திடு மேல்வைச்
சிவனி னைந்தவ னணிதிரு நீற்றொளி தெரியப்
பவமொ ழிந்துமுன் னுருப்பெறு மிவனெனப் பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படி அவனெதிர்த்ததைத் தெரிந்தவனாய் மனம்புழுங்கி, இவ்வருணனும் தன் பெரிய ஆயுதங்களையுடைய சேனையோடு எதிர்த்த சமயத்தில்சிவபெருமானைத்தியானித்து அப்புயபலன் அணிந்துகொண்டுள்ள திருவெண்ணீற்றின் காந்தி வீசுதலால், இவனுடைய பாவநீங்கிப் பண்டைய வுருவைப்பெறுவானென்று திருவாய் மலர்ந்தனர். எ - று. (௨0௪)

அந்த மாமுனி யுரைத்தநற் காலம்வந் தடைந்தே
னிந்த நின்முக நீறுகண் டவ்வுரு விழந்தேன்
றந்தை நீதனித் தாயுநீ யென்றடி தாழா
மந்த ரம்பொரு புயபலற் குரைத்தனன் வருணன்.

(இ - ள்.) அந்தச்சிறந்த அகத்திய முனிவர் அருள்புரிந்த நற்காலம் வந்தடைந்த படியால், இங்கே வந்து சேர்ந்து, தேவரீர் திருமுகத்திலுள்ள திருவெண்ணீற்றினைத் தரிசித்து அவ்வரக்க வடிவத்தை யகற்றினேன். ஆகையால் எமது தந்தையும் தேவரீரோ! ஒப்பற்றதாயும் தேவரீரோ! என்று, பாதங்களில் வணங்கி, மந்தரமலை போன்ற புயபல மன்னனுக்கு வருணனுரைத்தனன். எ - று. (௨0௫)

மீண்டு தன்னுடைச் சேனையோ டொருதனி மேற்பா
லாண்டி ருந்தனன் வருணன்மற் றுங்கவ னுரைப்ப
வேண்டு நீற்றுடைப் பெருமையை வியந்தனன் விரும்பி
யாண்டு மத்திரு நீறலா தணிகில னிறைவன்.

(இ - ள்.) வருணன் தன் சேனையோடு திரும்பி, மிகவுயர்ந்த மேற்றிசையில் திசைக்காவலரில் ஒருவனாய் அரசு புரிந்திருந்தனன். கூறிய யாவராலும் வேண்டப்படுந் திருவெண்ணீற்றின் பிரபாவத்திற்கு அதிசயித்தவனாய், அப்புயபலன் அன்று தொடங்கி விருப்பத்தோடு எவ்விடத்திலும் அத்தகைச்சிறப்புடைய திருவெண்ணீற்றையன்றிப் பிறிதொன்றையும் அணிய மாட்டான்.

பூசொ ளித்திரு நீற்றினா லிருநிதி புதல்வர்
வாச நாண்மலர்க் குழலியர் மாபெருஞ் சேனை

யேனில் செல்வமுற் றிருந்தனன் புயபல னென்பா
னாசை நீத்தனன் கடைமுறை கைலைசென் றடைந்தான்.

(இ - ள்.) அப்புயபலன் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பிரகாசந்தங்கிய திருவெண்ணீற்றினாலே, விசேட திரவியங்களும், புதல்வர்களும், மணம் வீசும் புதிய பூக்களையணிந்த கூந்தலையுடைய மனைவியர்களும், மிகப்பெரிய சேனைகளுமாகிய குறைவற்ற செல்வமுற்றிருந்தனன். இறுதிக்காலத்தில், இப்பொருள்களிலுள்ள ஆசைகளை யகற்றியவனாய்த் திருக்கைலாயத்தை யெய்தினான்.

பூதி பூசினும் பூதியின் றன்மைகேட் டறினும்
யாது பாதக மியற்றினும் பாதவ மெனினுந்
தீது றுந்துயர் தொலைவன வாதலிற் சிறந்த
வாதி நீற்றின துண்மையை யாவர்பெற் றறிவார்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறணிந்தாலும், திருவெண்ணீற்றின் பிரபாவங்களைக் கேட்டாலும், யாது பாவம் செய்திருந்தபோதிலும், [பாதவம்] மரங்களென்றாலும் கெடுதியை யுண்டுசெய்யும் துன்பங்கள் அகன்றனவாம். ஆதலின் சிறப்பமைந்த சிருபெருமானுடைய திருவெண்ணீற்றின் உண்மைத்தன்மையை யாவர்தாம் அடைந்தறியத்தக்கவர்? எ - று. (௨௦௮)

எழுது றுமறை மொழிதரு நீற்றியற் சரிதை
முழுது ணர்ந்தவை யுணர்த்தினன் சூதமா முனிவன்
வழுவு றுவழி கேட்டனர் முனிவரர் மகிழ்ந்தார்
தழுவு சிந்தையி னன்பொடு தனித்தனிச் சிறந்தார்.

(இ - ள். எழுதாக்கிளவியாகிய வேதத்திற் சொல்லப்படும் திருவெண்ணீற்றின் பிரபாவமாகிய சரித்திரத்தை முழுவது முணர்ந்து அவ்வளவையும் சிறந்த சூதமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். நைமிசாரணிய முனிவர்கள் குற்றமெய்தா வண்ணமாகக்கேட்டுச் சந்தோஷித்து அன்புற்ற மனதோடு ஒவ்வொருவரும் சிறப்புற்றார்கள். எ - று. (௨௦௯)

விபூதிமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௫-இ திருவிருத்தம் - ௫௨௭.

ஆறாவது

உருத்திராக்கமான்மியசருக்கம்.

(*)

கலிநிலைத்துறை.

இலங்கொ ளித்திரு நீற்றின தியற்கையை யிசைத்தே
மலங்கு கங்கையோன் கண்ணெனு முருத்திர வக்கந்
துலங்கு மேன்மைபெற் றுணர்ந்தன வுணாத்துதுந் தொலையா
நலங்கொண் மாதவத் துறையுளீர் கேட்டென நவின்றும்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய திருவெண்ணீற்றின் பிரபாவத்தைச் சொன்னோம். அசைகின்ற கங்காநதியை யணிந்த சிவபெருமானது திருநேத்திரமென்று சொல்லப்படும் உருத்திராக்கத்தினுடைய விளக்கந் தங்கிய பெருமையில் ஆசிரியரால் உபதேசிக்கப்பெற்று நாம் அறிந்தவற்றை யறிவிக்கின்றோம். அழியாத நன்மை தங்கிய பெருந்தவ நிலையுள்ள முனிவர்களே! கேளுங்களென்று சூதமுனிவர் சொல்கின்றனர். எ - று. (௧)

மொழிவ தற்கரு மிதனுடைத் தன்மையை மொழியப்
பழுது றுவழி கேட்டிடிற் கேட்டவை பகரி
னொழிவ ரும்பெரும் பாதக மடைந்துளோ ரெனினு
மழிவ றும்பெருங் கயிலையுந் திருங்கதி யடைவார்.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கரிய இவ்வுருத்திராக்கத்தின் சிறப்பை எவரேனுஞ் சொல்லத்தவறுபடாதவகையாகக் கேட்டாலும், கேட்டவற்றைப் பிறர்க்குச்சொன்னாலும், நீங்குதற்கரிய மகா பாதகங்களைச் செய்தவர்களானாலும் அழிவற்றிருக்கும் மகா கைலாயமடைந்து பெரிய பதவியை யுறுவார்கள். எ-று.

இதனை யன்பொடு தரிக்கினு மன்பில ராகி
யதனி லோர்மணி தரிக்கினு மாடலஞ் சிலைக்கை
மதனை வென்றரு ளெம்பிரான் கண்ணென வரலாற்
பத மனைத்தையு முதவுமத் தனிமுதற் பரமன்.

(இ - ள்.) இவ்வுருத்திராக்கத்தை அன்புடன் தரித்தாலும், அன்பில்லாதவர்களாய் அம்மணியிலொன்று தரித்தாலும், வெற்றிதங்கிய அழகிய கருப்புவில்லைக் கையிற்றாங்கிய மன்மதனை வென்ற எமது தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவிழியென்று வருதலால், அவ்வொப்பற்ற முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் எல்லாப்பதவிகளையும் அநுக்கிரகிப்பார். எ - று. (௩)

மணிக ளாயிரந் தரித்தரற் பணிகுவா னவனே
பணிகொள் செஞ்சடைப் பரமனென் றேத்திடப் படுமா
லணிபு யத்துமுப் பானிரண் டணிமணி கரத்தி
லிணையின் மாமணித் தொகையறு நான்கெனத் தரிப்பார்.

(இ - ள்.) ஆயிரமணிகளையணிந்து சிவபெருமானை வணங்குகின்றவனே, சர்ப்பத்தை யணிந்த செவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானென்று துதிக்கப்படுவான். அழகிய புயத்தில் முப்பத்திரண்டு மணிகளும், அணியத்தக்க மணிக்கட்டுகளில் ஒப்பற்றுச்சிறந்த இருபத்துநான்கு மணிகளுமெனக் கணக்காகத்தரிப்பார்கள். எ - று. (௪)

உச்சி யொன்றிரு காதினிற் பன்னிரண் டுவந்த
வச்சி ரத்தினி னாற்பதெண் ணுன்கணி களத்துச்
செச்சை மார்பினூற் றெட்டெனச் சிறந்தணி பவரே
பச்சி ளம்பிடி யிடத்தனென் றேத்துறப் பணிவார்.

(இ - ள்.) உச்சியில் ஒன்று, இருசெவிகளிற் பன்னிரண்டு, விரும்பிய சிறந்த சிரத்தில் நாற்பது, அழகிய கழுத்தில் முப்பத்திரண்டு, மார்பில் நூற்றெட்டெனக்கணக்கிட்டுச் சிறப்போடு தரிப்பவர்களே, பசிறமமைந்த இளமை தங்கிய பெண்யானை போலும் உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்துடைய சிவபெருமானென்று துதிக்கப்படுவார்கள். எ - று. (௫)

தழைநி லாமணி பவளமொன் றின்னன தயங்க
விழைப டத்தொடுத் தணியினு மிடையிடை படிகம்
புழைப டுத்தன தொடுத்தன புனையினு மொளிருங்
குழைப சும்பொனிற் புனையினுங் குலக்கதி பெறுவார்.

(இ - ள்.) மிக்கவெண்மையுடைய முத்து பவளம்இவற்றில் ஒன்று விளங் கும்படி ஒற்றுமைப்பட இடையிற் கோத்தணிந்தாலும், இடை யிடையே படிகத்தைத் தொளைப்படுத்தினவாய்க்கோத்தவைகளை யணிந்தாலும்,ஒளிவீசும் இளகிய பசும்பொன் சோத்தணிந்தாலுங் கதிகளெல்லா மடைவார்கள். எ-று.

தெய்வ மாமணி கரந்தரித் தொருமனுச செபித்தா
லைய மில்லுரு வொன்றொரு கோடியா மன்றிப்
பொய்யின் மாமணி முடிபொறுத் தீர்ம்புனல குளிப்பின்
றுய்ய கங்கைநீர் துளைந்ததா மெனமறை சொல்லும்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்த வுருத்திராக்க வடத்தைக் கையி லெடுத்து ஒரு மந்திரத்தைச்சபித்தால், சந்தேகமின்றி யோருரு கோடியுருவா கும். அல்லாமலும் பொய்படாதசிறந்த உருத்திராக்கமணியைச் சிரசிலணிந்து கொண்டு குளிர்ந்த ஜலத்தில் மூழ்கினுல் புனிதமான கங்காஜலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்ததற்குச் சமானமாமென்று வேதங்கள் கூறும். எ - று. (௭)

இன்ன மாமணி மஞ்சனம் புரிந்திடா திரங்க
மன்னு மாகம விதிமுறை பூசனை வகுப்பார்
பன்ன ககுழைப் பரமனை வழிபடும் பதவி
நன்ன லம்பெறப் பெறுகுவர் கயிலையை நணுகி.

(இ - ள்) இத்தகைய மேம்பட்ட வுருத்திராக்கமணிநது ஸ்நானஞ்செய்து கணிவெய்தி, நிலைபெற்ற சிவாகமமுறைப்படி பூசித்து வருபவர்கள், சர்ப்ப மாகிய குண்டலமணிந்த சிவபெருமானைத் திருக்கைலாயகிரியிலடைந்து பூசிக பதவியை நன்மையுறும்படி பெறுவார்கள். எ - று (௮)

ஒருமு கத்தது மூகங்களைந் துடையது கருணைத்
திருமு கங்கள்பன் னொன்றுள தருளொடுஞ் சிறந்து
வருமு கங்களீரேழுள தனையமா மணிகள்
கருதி யர்ச்சனை புரிந்தவர் பெருவளங் கலப்பார.

(இ - இ.) ஒருமுக முள்ளதும் ஐம்முகமுள்ளதுங் கிருபையையுடையபதி னொரு திருமுகமுள்ளதுந் திருவருளோடு மேன்மையுள்ள பதினன்கு முகமுள் ளதுமாகிய இவைபோன்ற பெருமை தங்கிய வுருத்திராக்க மணியை யெக்கால மூந் தியானித்துப் பூசைசெய்தவர்கள் பெரும்பாக்கிய மெய்துவார்கள் எ - று

மன்னு சின்மய வுருத்திர வக்கமா மணியின்
முன்னி கழ்ந்துள தோர்கதை யக்கதை மொழிவாம்
பின்ன லஞ்சடை யந்தணீ ரொன்றினிப் பிறவாத்
தொன்ன லந்தரு சூதமா முனிவரன் சொல்லும்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற ஞான மயமாகிய சிறந்த வுருத்திராக்க மணியாற் பண்டைக்காலத்தில் நடந்த வோர் சரித்திர முள்ளது. பின்னலோடு கூடிய வழகிய சடையையுடைய வேதியர்களே! அச்சரித்திரத்தைச் சொல்கின்றே

மென்று இனிப்பிறவியை யடையாத பூர்வ புண்ணியந்தங்கிய சூத முனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று. (கo)

நந்தி யென்றுநான் மறைவலோ ரறையுமா நகர
மந்த மாநக ராலயத் தடியரு ளொருத்தி
செந்து வர்க்கனி மழலைவாயச் சேயரிக் கருங்கட்
பைந்து ணர்க்குழ னந்தையென் றொருபெயர் படைத்தாள்.

(இ - ள்.) வேதியர்கள் வசிக்கும் நந்தியென்று சொல்லப்பட்ட சிறந்த நகரமொன்றுள்ளது. அப்பெரிய நகரிலுள்ள ஆலயத்தின் [தேவதாசி] அடியருள்ளே யொருத்தி, சிவந்தபவளம்போலும் அதரத்தையும், இனிய மழலைச் சொல்லையுடைய வாயையும், செவ்வரிபடர்ந்த கருநிறம் பொருந்திய கண்ணையும், பசிய மலர்க்கொத் தணிந்த கூந்தலையுமுடையளாய் நந்தையென்னும் பெயருற்றிருந்தாள். எ - று. (கக)

வள்ளை வார்குழை சேவலோர் வானர மிவற்றை
யுள்ள வாசையின் வளர்த்தன ளாங்கவைக கொருங்கே
யெள்ளின் மாமணியுருத்திர வக்கமுத் திடைகோத்
தள்ளு செம்பொனிற் பொதிந்தன ளுவகையி னணிவாள்.

(இ - ள்.) வள்ளையிலை போன்ற காதில் நெடிய குண்டலத்தையுடைய நந்தையென்பாள் ஒருசேவல் குரங்கு ஆகிய இவ்விரண்டையும் மனவிருப்போடு வளர்த்தாள். அவ்விரண்டிற்கும் இகழ்வில்லாது சிறந்தமணியாகிய வுருத்திராக்கத்தை முத்துகளிடையே கோத்து விசேடித்த பசும்பொன்னிலே பதிய வைத்து ஆசையோடு தரிப்பாள். எ - று. (கஉ)

காத ணிந்தனள் கழுத்திடைச் சாத்தின ளுச்சி
மீது சுற்றினள் மென்கையிற் பிணித்தனள் விரும்பி
யோது சேவலங் குழையினும் புனைந்தன ளுவப்பா
லாதி நாயகன் கண்ணெனு முருத்திர வக்கம்.

(இ - ள்.) ஆதிதேவனாகிய சிவபெருமானது திருவிழியென்று சொல்லப்படும் அவ்வுருத்திராக்க மணியைச் சந்தோஷத்தால் அக்குரங்கின் காதுகளிற் றரித்தாள். அவ்விரண்டின் கழுத்திற் கணிந்தாள். அக்குரங்கினுச்சிக்குமணிந்தாள். மெல்லிய கைகளுக்குங்கட்டினாள். முன்சொல்லிய வச்சேவலினழகிய கொண்டைக்கு மாசையாலணிந்தாள். எ - று. (கங)

கூத்து நூன்முறை பயிறரப் பயிற்றினள் குறித்துப்
பார்த்த கண்களுங் களிகொள்வா ளாங்கவை பன்னா
ணீத்து முன்னையூழ் வினைப்படி தம்முயிர் நீங்கிப்
பூத்த சூட்டிடை வாரணங் குரங்கொடும் போன.

(இ - ள்.) பரதமும் அந்நூன் முறைப்படி செய்யக் கற்பித்தாள். அவ்வாறுபழகி அவையாடும்பொழுது அவற்றைப் பார்த்துக் கண்களிரண்டுங் களிப்பாள். குரங்கும், மலர்ந்த வுச்சிக்கொண்டையுடைய சேவலும் ஆகிய விரண்டும் பலகாலமிப்படிக்கழிந்து பண்டைய வூழ்வினையளவாக வுயிர்துறந்திறந்தன.

சிறந்த வாமணி தரித்தலா லுயிருகச் செல்லா
விறந்து காச்சிமி ரப்பதி யெறுழ்வலி வேந்தன்

பறந்த லேத்திறற் பத்திர சேனனோர் மனைவி
யறஞ்செய் தன்மையால் வாரண மவள்வயிற் றுதிப்ப.

(இ - ள்.) மிகச்சிறந்த வுருத்திராக்க மணியைத் தரித்திருந்ததினால் உயிர் துரந்திறந்துபோய், காஸ்மீர நாட்டையாண்ட வலிய வரசனுகவும், போர்க்களத்தில் வெற்றியடையும் பராக்கிரம சாலியாயுமிருந்த பத்திரசேனனுடைய வொப்பற்ற மனைவி செய்த புண்யத்தின் வசத்தால் சேவல் அவள் வயிற்றிற் பிறக்கவும். எ - று. (௧௫)

மற்றை வானர மன்னவ னமைச்சனோர் மனைபாற்
பெறற பேறெனச் சென்றவ தரித்தது பிறப்பக்
கொற்ற மன்னவன் றன்னுடைக் குழவியைக் குறித்துச்
சொற்ற ருஞ்சுதன் மாவென வரும்பெயர் சொற்றான்.

(இ - ள்.) மற்றையதாகிய வானரம் அப்பத்திரசேனன் மந்திரியின் ஒப்பற்ற மனைவியிடத்தில் அவன் புரிந்த தவத்தாற் பெற்ற பேற்றினை யொத்துப்பிறந்தது. இவ்வாறு சேவல் வானரமென்னு மிரண்டும் பிறக்கவும், வெற்றி தங்கிய பத்திர சேனன் தன் குழந்தையை மதித்துப் புகழ் தரத்தக்க சுதன்மா வென அருமையான பெயரிட்டான் எ - று. (௧௬)

சுதன்மா-இந்திரன் வசந்த மண்டபம்; நற்றரும முடையவன்.

காலமோர்ந்தறி யமைச்சனு மீன்றகான் முளைக்குச்
சாலு நன்மையிற் றாரக னெனும்பெயர் தந்தா
னேனு மீங்கிவர் கற்பன வெவற்றையு முணர்ந்தார்
வால வேனிலா னெனப்பொலி வெழிலொடும் வளர்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஏனைகாலத்தை ஆலோசித்தறிந்த அவன் மந்திரியும் தான் பெற்ற புதல்வனுக்கு விசேடித்த நன்மையாலேதாரகனென்று பெயரிட்டான். பொருந்திய இவர்களிருவரும், கற்கப்படுவன வாகிய அனைத்தையும் கற்று, பாலியபருவமுற்றமன்மதனெனச் சொல்லும்படி பிரகாசிக்கின்ற அழகோடு வளர்ந்தார்கள். எ - று. (௧௭)

குருமணிக்கலன் பலவுள புனைகிலர் கொடுங்கோ
லொருவி நின்றருண் மன்னவ னுயிரொடொத் துணர்ந்தா
ரிருவ ராவியு முடலுமொத் தியங்குவா ரெம்மான்
கருது ருத்திர வக்கமே வேண்டுவர் கருத்தால்.

(இ - ள்.) நிறந்தங்கிய நவமணிகள் பதித்த பலவகையாபரணங்களை அணியாதவர்களாய், கொடுங்கோல் நீங்கி நிலைத்து அரசாளும் பத்திரசேனனென்னும் மன்னனது உயிர்போலத் தெளிந்தவர்களாய், சுதன்மா தாரகனெனும் இருவர் உடலுமுயிரும்போலச் சஞ்சரிப்பவர்களாய், எமது சிவபெருமானது கருதத்தக்க உருத்திராக்க மணியையே நினைப்புடன் இச்சிப்பார்கள். எ - று.

பொன்செய் மாமுடி யரசமைச் சுரியராய்ப் புகுந்து
முன்செய் நலவினைத் தொடர்பினான் முப்புரஞ் செகுத்தோற்
கன்பு செய்தன ருருத்திர வக்கமே யணிவார்
மன்ப தைக்கினி தனித்தல னளித்தனர் மரபால்.

(இ - ள்.) பொன்னாற் செய்த சிறந்த மகுடந்தரித்த அரசனுவும் மந்திரியாகவுந் தக்கபருவமெய்தியவர்களாய்ப் பிரவேசித்து, சென்ற பிறவியிற்

செய்த புண்ணியத்தொடர்பினாலே, திரிபுரங்களை யெரித்தவராகிய சிவபெருமானுக்கு அன்பு பூண்டவர்களாகவும், உருத்திராக்க மணியையே தரிப்பவர்களாகவும், தம்மரசுரிமையிலுள்ள குடிகளுக்கு நன்மைபாலித்து முறைப்படி உலகத்தை யரசுசெய்தனர். எ - று. (கசு)

உலகெ லாம்பொது வறப்புரந் தோம்பிய பின்ன
ரலகில் செல்வமு மாயுவுந் துறந்தரா வணிந்த
புலவு முத்தலைச் சூலிவெண் கைலையிற் புகுந்தார்
திலக வாணுத னந்தையு மக்கதி சிறந்தாள்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையும் பொதுத்தன்மையினின்று நீக்கி [தமக்கே யுரிமையாக்கி] அரசு செலுத்திய பிறகு, எல்லையில்லாத செல்வத்தையும் ஆயுளையும் நீங்கப்பெற்றவர்களாய், சர்ப்பாபரணம் பூண்ட புலால் மணங்கமழும் முத்தலைச்சூலமேந்திய சிவபெருமானது வெண்மை தங்கிய கைலாயகிரியிற் சேர்ந்தார்கள். திலகமணிந்த ஒளிதங்கிய நெற்றியையுடைய நந்தையென்பாளும் அக்கைலாயபதவியை யடைந்தாள். எ - று. (உ0)

கேட்கு நன்கதை யின்னுமொன் றுளதது கேண்மின்
வாட்க டுந்திறற் புட்கர தேயத்து மன்னன்
கோட்கொ ளுந்திறற் சவுமியன் குலமனை யொருவி
நாட்க ழித்தனன் பிறர்மனை நலனுகர் நயப்பால.

(இ - ள்.) கேட்கத்தக்க நல்ல சரித்திரம் மற்றொன்றுண்டு. அதனையுங் கேளுங்கள். வாட்போரில் மிகமேம்பட்ட வலிமைதங்கிய புட்கரதேசமன்னனாகிய யாவரும் மதித்தெண்ணத்தக்க பராக்கிரமமுடைய சௌமியனென்பவன் தனது குலபத்தினியைப் பிரிந்து ஏனைமாதர்களின் புணர்ச்சி யின்பத்தை நுகரும் ஆசையாற் பலகாலங்கழித்தான். எ - று. (உக)

நல்லொ ழுக்கெனு மொழுக்கினை மறந்தன னகைக்கும்
புல்லொ ழுக்கினை யீதல தில்லெனப் புரிவான்
வல்லொ ழுக்கிள வனமுலை மனைவிபான் மணவா
னல்லொ ழுக்கிய வுளத்தனு யுலகுகொண் டளிப்பான்.

(இ - ள்.) சன்மார்க்கமெனும் ஒழுக்கத்தை மறந்து, நகைக்கத்தக்க துன்மார்க்கத்தை இதனிற் சிறந்த மார்க்கமில்லை யென்றுசெய்வான். சூதாடுகருவியைத் தோற்கச்செய்யும் இளமைவாய்ந்த அழகிய முலைகளையுடைய பத்தினியிடஞ்சேரான். களங்கந்தங்கிய மனமுடையவனாய் உலகத்தை யரசாட்சி செய்வான். எ - று. (உஉ)

வார்க ருங்குழல் வசுமதி யெனுமவன் மனைவி
யூர்த.ருங்கா வலையின னுயிர்பெறி துயரூரள்
கூரு மைங்கணை படப்படத் தன்னுளாங் குழைவாள்
வேரி மென்மலர்ப் பாயலுந் தழலெழ வெதும்பும்.

(இ - ள்.) நீண்ட கருமைவாய்ந்த வசுமதியென்று சொல்லப்படும் அவன் மனைவி, நழுவுகின்ற கைவளையலையணிந்தவளாயும், பெருமூச்சு விடுந்துன்பமுடையவளாயும், (மன்மதனது) கூரிய பஞ்சபாணங்கள் தைகருந்தோறும்

மனம் வருந்துவாள். தேனோடு கூடிய மெல்லிய புஷ்பசயனமும் குடுமிக வெப்பமெய்தும். எ - று. (உங)

செய்யசு தாமரை நாயகி யிவளெனச் சிறந்தாள்
வெய்ய வேந்தனைத் துணைப்புயந் தழுவுவான் விரும்பி
யைய நுண்மருங் கெனத்தன தங்கநொந் தயர்ந்தாள்
கைய றுந்துய ருழந்துளம் பலபடக் கவல்வாள்.

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய இலக்குமி இவளே யென்று சொல்ல அழகின் மேம்பட்ட வசுமதி, கொடியோனாகிய அரசனுடைய இரு தோள்களையும் அணைவதற்கு ஆசைகொண்டு, (உண்டில்லை யெனச்) சந்தேகிக்கும் நுண்ணிய தன்னிடைபோல உடல் வருந்திச் சோர்ந்தவளாய், நீக்க மற்ற துன்பமெய்தி மனம் பலவாறு கருத வருந்துவாள். எ - று. (உச)

அன்ன காலையி லடுதிற லரசர்கோன் றனக்குப்
பன்னு நான்மறைப் புரோகித னுளனவன் பன்னி
யுன்னு கற்பினள் சத்திய விரதையென் றொருத்தி
தன்னை வந்துற வுரைத்தன ளாங்கவள் சார்ந்தாள்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில், போர்வல்லபமுடைய அம்மன்னர் மன்னனுக்கு, சொல்லுகின்ற நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த புரோகிதனொருவனுண்டு. அவன் மனைவி, யாவரும் எண்ணற்குரிய கற்புடைய சத்தியவிரதை யென்னும் பெயர் கொண்ட ஒருத்தியை வரும்படி சொல்லியனுப்பினள். அவள் அங்கெய்தினள். எ - று. (உ௫)

அரச னென்றனை யிகழ்ந்தன னெிறர்க்குள மளித்தான்
வரைசெய் திண்புய னெனதுள நீங்கலான் வருந்திக்
கரைசெ யற்கருங் காதலங் கடலிடைக் கிடந்தே
னுரைசெ யீங்கிதற் குபாயமென் றழுதழு துரைப்ப.

(இ - ள்.) (அவளோடு அரசன் மனைவி) அரசனென்னை வெறுத்து அன்னியமாதர்மே லாசைவைத்தான். (ஆனாலும்) மலை போலும் வலிய தோளையுடைய மன்னவன் என்மனத்தைவிட்டு நீங்கினானில்லை. வருத்தமெய்தி அளவிடற்கரிய ஆசைக்கடலிலமிழ்ந்தேன். இதற்கோருபாயஞ் சொல்லுகவென்று புலம்பிப் புலம்பிச்சொல்ல. எ - று. (உசா)

பெற்ற மேறிய வெம்பிரான் றிருவிழிப் பிறப்பென்
றுற்ற வாறுரைத் துருத்திர வக்கமொன் றுதவிக்
கற்றை வார்குழ லீங்கிது தரித்தியேற் கழற்காற்
கொற்ற வேந்தனுன் வசம்வரும் பிறர்மனை குறுகான்.

(இ - ள்.) இடபவாகனத்தி லாரோகணித்த எமது சிவபெருமான் திருநேத்திரத்திலுதித்ததென்று, அவ்வாறு தோன்றிய சரித்திரத்தைச் சொல்லி, உருத்திராக்க மொன்றினைக் கொடுத்து, தொகுதியாக நீண்டிருக்குங் கூந்தலுடையாளே! இதனை நீ தரிப்பாயாகில், வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய வெற்றிதங்கிய அரசன் உன்பால் வருவான். ஏனைமாதரையடையான். எ-று. (உஎ)

நல்லெ ழிற்பிறந் திலங்குவை நன்மகப் பெறுவை
தொல்லை மால்விடை யெம்பிரான் றிருவரு டோய்வை

யில்ல றத்தினின் றிருஞ்சிறப் பெய்துவை யினிநீ
புல்லெ ஞதுடன் வாழ்கெனப் புகன்றனள் போனன்.

(இ - ள்.) நல்ல அழகுண்டாகி விளங்குவாய். நற்புத்திரனைப் பெறுவாய். பழமைதங்கிய பெரிய இடபத்தையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருளைப் பெறுவாய். இல்லறத்திலிருந்து மிகப்பெருமைபெறுவாய். பொலிவழிந்திராது இனி நீ வாழக்கடவாயென்று சொல்லிப்போயினன். எ - று. (உஅ)

தொழுத கையினள் வாங்கின ளரித்தன டுயில்போ
யழுத கண்ணிணை யரிபரந தாமொழி லைமைந்தா
விழுதை மன்னவ னிணையளை நோக்கின னிரங்கி
யொழுகு சிநதனை யிவட்கல தியாவர்க்கு முதவான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டவசுமதி) வணங்கிய கையுடையவளாய் அவ்வுருத்திராக்கத்தை யேற்றுத்தரித்தாள். நித்திரையில்லாது அழுதுகொண்டிருந்த இருவிழிகளும் செவ்வரிபடர்ந்து நிறைந்து அழகு வரப்பெற்றாள். அற்பனுகிய அவ்வரசன் இவ்வசுமதியைக்கண்டு மனமிரங்கி, முறைமையாய் அமைந்த நினைவு இவளிடத்திலல்லாமல் வேறொருவர்பாலுஞ் செலுத்தான். எ - று.

முகிழ்த்த வெம்முலை முகத்திடை முகம்புதைத் தொருவா
னெகிழ்ந்த சிந்தையி னனையளு மவன்புய நீங்காண்
மகிழ்சசி கூர்தர மாரனு மிரதியும் போல்வா
ரிகழ்சசி செய்தனர் பிறர்மனை யின்னண மிருந்தார்.

(இ - ள்.) குவிந்த வலிய தனங்களையுடைய வசுமதியின் முகத்திலே முகத்தையழுத்திப்பிரியான். உருகிய மனத்துடன் வசுமதியும்அவ்வரசன் தோளைப பிரியாள். சந்தோஷமதிகரிக்க (அவ்விருவரும்) மன்மதனையும் இரதியையும் போல்வாராகி அயலார்மனையை வெறுத்தவர்களாய் இப்படியிருந்தார்கள்.

நாந்த நாறுபூங் குழலொடு மகத்துறை நாளிற்
புரிந்த வோலக்க மிழந்தனன் வெள்ளிடைப் புகுந்தான்
சுரந்த வெம்படைத் தானையந தொகுதியைப் புரவான்
பரந்த சேனையுந திசைதொறுஞ் சென்றது பாறி.

(இ - ள்.) கத்தூரிகமழுங் கூந்தலையுடைய வசுமதியோடு தனதரண்மனையிலிருக்குநாளில்,ஒருநாள்தான் விரும்பிய கொலுச்சபையையகன்று அயலூருக்குப் போயினன். பெருகிய வலிய ஆயுதங்களைத்தாங்கிய சேனைத் தொகுதியைக் காக்கவில்லை. அதனால், பரந்த சேனையும் திக்குகடோறும் ஓடிப்போயின. எ - று. (ஙக)

சேனை போயது நோக்கின ரடுபடைத திறலோர்
கான நாண்மலர்க் கழனிசூழ் நாடெலாங் கவரா
வேனை மாநகர்க் கொடிநுடங் கிஞ்சிசூழ்ந் திறுத்தார்
மான வேற்கா னென்செய்கே னினியென மதித்தான்.

(இ - ள்.) சேனையோடிப்போனதை, போர்செய்யத்தக்க சேனையையுடைய வேற்றரசரறிந்து, சோலைகளும் புதுமலர்களையுடைய கழனிகளுஞ் சூழ்ந்த அம்மன்னவன் நாடுமுழுவதையும் கவர்ந்துகொண்டு, மற்றுள்ள இராஜதானி நகரத்திலே கொடிகளசையும் மதிலைச்சுற்றிலுஞ் சேர்ந்தார்கள். அச்சந்தரும்

வேற்படைதாங்கிய கையையுடைய அம்மன்னவன் இனி யென்செய்வே னென்று கருதினன். எ - று. (கூஉ)

அளந்த சேனைகொண் டவர்க்கெதி ருடற்றுவா னகன்று
கிளர்ந்த மன்னவர் சேனையைக் குறுகினன் கிட்டி
யுளங்க டுத்தனன் பொருதன னன்னவர்க் குடைந்தான்
வளைந்த விஞசிசூழ் மாநகர்ப் புகுந்தனன் வருந்தி.

(இ - ள்.) கணக்கிட்ட சேனையைக்கொண்டு அவ்வரசர்க்கெதிரே போர் செய்யச்சென்று, மனமகிழ்ச்சியுடைய அவ்வரசர் சேனையை நெருங்கியடைந்து மனதிற் கோபமுற்றெதிர்த்தான். அவ்வரசர்க்குத்தான் தோற்றான். அதனால் வருத்தமெய்தி வளைந்த மதில் சூழ்ந்த பெரிய தனது நகரத்திற் பிரவேசித்தனன். எ - று. (கூங)

கொடிநு டங்கிய கோயிலுட் புகுந்துளங் குழைத்து
வடிநெ டுங்குழை மனைக்கம ரிழைதவா வகுத்து
நெடிது நெஞ்சுகொண் டினைந்தனன் வெருவர னிங்கான்
கடிம லர்க்குழ லாங்கது கண்டனள் கழறும்.

(இ - ள்.) துவசங்களசைகின்ற அரண்மனையிற் பிரவேசித்து, மனங்கசிந்து, மிக நீண்ட கூந்தலையுடைய மனையாட்டிக்கு, தான்யுத்தத்திற் றோற்றமையைக்கூறி, மிகவும் மனவருத்தங்கொண்டு பயமகலாதவனா யிருந்தான். மணம் பொருந்திய மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய அவன்மனைவி அதனை நோக்கிச் சொல்லுவாள், எ - று. (கூச)

ஏழை யாயினு மென்னுரை மனக்கொளி னிகலார்
பூழி யாகுவர் நின்குடை யொருதனிப் பொலியும்
வாழி மங்கைய ருணர்த்துசொற கோடலை வழூஉவென்
றூழி மாநிலம் புகல்வது மேற்கொள லைய.

(இ - ள்.) அடியாள் பெண்பாலாயினும் என் சொல்லை மனதிற் கொண்டால், சத்துருக்கள் சாம்பராவார்கள். உம்முடைய வெண்கொற்றக்குடையே! ஒப்பற்றதாக விளங்கும் மாதர்களுணர்த்துகின்ற சொற்களைக் கொள்ளற்கதவறென்று, கடல்சூழ்ந்த பெரிய நிலவுலகத்தார் சொல்வதை மேற்கொள்ள வேண்டாம். தலைவரே! எ - று. (கூரு)

உருத்தி ரற்கிரு கண்ணெனு முருத்திர வக்கந்
தரிப்ப துண்டெனி லெவ்வுல குடபெறத் தகுமான்
மருக்கு தெவவரு முன்னிலார் முருங்குவ ரிதுநீ
யருத்தி கூர்தர மேலவர்க் கேட்டுணர்ந் தறிதி.

(இ - ள்.) உருத்திர மூர்த்தியின் இருவிழிகளென்று சொல்லும் உருத்திராக்கமணியைத் தரிப்பீரானால் எல்லா உலகங்களையும் அடையலாகும். வருத்துகின்ற பகைவரும் முன்னின்று எதிர்க்கமாட்டாது அழிவார்கள். இதனைத் தேவரீர் ஆசைமிகும்படி பெரியோரை விசாரித்து ஆலோசித்தறியக் கடவீர்.

எனவு ரைத்தசொற் கேட்டுளத் துணர்ந்துயி ரன்ன
மனைவி சொற்றசொன் மறுத்திலனாகிமா மறைநூல்
வினைய மோர்ந்தறி புரோகிதற் கொணர்கென விளித்தா
ரனைய னெய்தின னவனுமை யாங்கவற் கறைந்தான்.

(இ - ள்.) என்று வசுமதிகூறிய வார்த்தையைக்கேட்டு மனதில் யோசித்து, உயிர்போன்ற மனையாட்டி சொல்லியசொற்களைத் தடுக்காதவனாகி, சிறந்த வேதநூல்களை நன்கு கற்றுணர்ந்த புரோகிதரைக் கொண்டுவருகவென ஆஞ்ஞாவிட்டு, அப்புரோகிதன் வந்தனன். தன் மனைவியின் வார்த்தையை அப்புரோகிதனோடு சொன்னான். எ - று. (கஎ)

கேட்ட வேதிய னுவகையிற் கிளர்ந்தன னாகித்
தோட்ட டங்களு முள்ளமுந் துறுக்குறச் சொல்வா
னோட்டு வெள்விடை யவனணி யுருத்திர வக்கம்
பூட்டு மெங்கலு மெனை வரன்முறை புனையின்.

(இ - ள்.) சொல்லக்கேட்ட புரோகிதன், சந்தோஷத்தில் மிகுந்தவனாகி, பரந்ததோள்களும் மனமும் நடுக்கெய்தச்சொல்லுகின்றான். செலுத்துகின்ற வெள்ளிய இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானது அழகிய உருத்திராக்கமானது அணியத்தக்க ஆபரணமாக விதிப்படி யணிந்தால். எ - று. (கஅ)

மாறு நீங்குவை யளவொழி மாநிதி வளர்ப்பை
யூறு நீங்குவை யும்பருந் தொழுவர்மற் றுன்னை
யேறு யர்த்தவ னிணையடி பெறுகுவை யிதனைக்
கூறு சொன்முறை புனைகுதி யென்றனன் குரவன்.

(இ - ள்.) பகைவரைத்தவிர்வாய். எல்லையில்லாத பெருஞ் செல்வத்தை விர்த்தி செய்வாய். துன்பகல்வாய். உன்னைத் தேவர்களும் வணங்குவார்கள். இடபத்தைக் கொடியாக உயர்த்திய சிவபெருமானது உபயபாதங்களை யடைவாய். இதனைநாம் சொல்லுகின்ற கட்டளையின் முறைப்படி யணியக் கடவாயென்று புரோகிதன் கூறினன். எ - று. (கக)

தீதி லான்மறைப் புரோகிதன் சொன்முறை தெரிந்தா
னாதி நாயகன் கண்ணெனு முருத்திர வக்கம்
பேதி யாதுகொண் டாயிரம் பொறுத்தனன் பின்னர்
மாது மத்துணை பொறுத்தனள் வானுளோர் மதிக்க.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த புரோகிதன் சொல்லிய முறையை யுணர்ந்தான். (அப்படியே ஆதிநாயகனாகிய) சிவபெருமானது திருவிழியென்னும் உருத்திராக்க மணியை மனவேறுபாடின்றி விருப்போடு ஆயிரம் அணிந்தான். அதன்பின்னர், அவன் மனைவியும் தேவர்கள் துதிக்கும்படி அவ்வளவினவாகிய உருத்திராக்க மணிந்தனள். எ - று. (௪0)

பின்ன ரன்னவன் சேனையி னுடனெழீஇப் பெருவான்
மன்னு பொற்கொடி நுடங்கிய கொடிஞ்சிமான் றேர்மே
லன்ன மன்னளைப் பாகென வமைத்திக லமர்க்குத்
துன்ன ருங்கடுஞ் சினந்தலைக் கொண்டனன் றொடர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பின்னர், அவ்வரசன் தன்சேனையோடு புறப்பட்டு, பெரிய ஆகாயத்தில் நிலைபெற்ற அழகிய துவசங்கள் அசையுங் கொடிஞ்சியையுடைய, குதிரை பூட்டிய தேர்மிசையூர்ந்து, அன்னம்போல்வாளாகிய தன்மனைவியைச் சாரதியாக நிறுத்தி வலிதங்கியபோருக்கு, அடைதற்கரிய பெருங்கோபமிக்கவனாய்ச் சென்றனன். எ - று. (௪க)

தொடர்ந்த சேனையுந் தானுமாய்த் தோன்றலுந் தொடர்ந்து
படர்ந்த சேனைகொண் டெதிர்ந்தனர் பகைப்புல வேந்தர்
மிடைந்த சேனையின் றெதிரெதி ருடற்றலும் வெகுளாக்
கடந்த வெம்புலத் தடையலர் புறந்தரக் கடிந்தான்.

(இ - ள்.) தன்னைப் பின்றொடர்ந்த சேனையுந்தானுமாகக் காணப்படவும், பகைப்புலமன்னர்கள் தங்கள் பரவிய சேனையோடு எதிர்த்துப்போர்செய்தார்கள். நெருங்கிய இருதிறச் சேனைகளும் எதிர்நின்று ஒன்றோடொன்று போர்செய்யவும், அவ்வரசன் கோபமுற்றுத் தன் கட்டளை கடந்த மறுபுலப்பகைஞரை முதுகுகாட்டியோடத் துரத்தினன். எ - று. (௬௨)

போன போனதிக் கறிந்தில ரெதிரமர் புரிந்தார்
மான வேந்தனு மன்னவர் பெருநிலம் வவ்வித்
தானை காவலர்க் களித்தனன் றன்னக ரடைந்தான்
ஞான நாயகன் விழிமணிப் பெருமையார் நவில்வார்.

(இ - ள்.) அவர்கள் சென்ற சென்ற திசைகளை ஒருவரும் அறியவில்லை. அச்சத்தையுண்டு செய்யும் வேலேந்திய அரசனும் அப்பகைமன்னருடைய பெரிய பூமியைக் கைப்பற்றிச் சேனாநாயகர்கட்குக் கொடுத்துத் தன்னகரமடைந்தான். ஆனபடியால் ஞானநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய உருத்திராக்க மணியின் பிரபாவத்தை எவர்தாம் சொல்லவல்லவர்? எ - று. (௬௩)

தனிப்பெ ருங்குடை பொதுவற நிழற்றினன் றனது
கனித்த சிந்தையி னுருத்திர மணியணி கழற்றான்
பனிப்பெ ருங்கட லுடுத்தகன் மாநிலப் பரப்பி
னனைத்து மோரையு மம்மணி பொறுத்திரென் றறைந்தான்.

(இ - ள்.) தனிமையாகிய வெண்கொற்றக்குடையைப் பொதுத்தன்மை நீக்கித்தானே நிழற்றினன். தன் கனிவுற்ற மனத்தோடு உருத்திராக்க மணிவடத்தைக் கழற்றாதவனாகி, குளிர்ச்சி தங்கிய பெரிய கடல் சூழ்ந்த பரந்த பூலோக முழுவதும் யாவரையும் அவ்வுருத்திராக்க மணியை அணியுங்களென்று கட்டளையிட்டான். எ - று. (௬௪)

உலகம் யாவையு முருத்திர மாமணி புனைவித்
தலகில் வெண்குடை யரசளித் தினிதுறை யந்நாள்
மலர்த ருந்தொடைச் சௌமியன் றனக்கெழின் மைந்த
ரிலகு மாமணிப் பெருமையிற் றோன்றின ரிருவர்.

(இ - ள்.) உலகிலுள்ளோரெல்லாரையும் உருத்திராக்க மணியையணியச் செய்து, குற்றமில்லாத வெண்கொற்றக் குடை நிழலில் இராசரிக நடத்த இனிதாக வசித்திருக்குங் காலத்தில், மலர்மாலை யணிந்த சௌமியனெனும் அவ்வரசனுக்குப் பிரகாசிக்கின்ற உருத்திராக்க மணியின் சிறப்பினால் அழகிய புத்திரரிருவர் பிறந்தார்கள். எ - று. (௬௫)

இவரை யன்றியு மிருமகட் பயந்தன னென்ப
தவமு யற்சியிற் றருமிரு மைந்தர்க டமக்கன்
றவிர தன்னதி ரதனெனப் பெறும்பெய ரறைந்தான்
கவிகை மன்னவன் பின்னிரு மகளிர்பேர் கழறும்.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டு புத்திரர்களையல்லாமலும் இருபுத்திரிகளையும் பெற்றானென்று (முன்னோர்) சொல்லுவார்கள். தவமுயற்சியாற் பெற்ற இரு குமாரர்களுக்கு அவிரதன், அதிரதனென்று பெயரிட்டான். வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசன் அதன் பின்னர் இருகுமாரத்திகட்கும் பெயர்சொல்லுகின்றான். எ - று. (சசு)

காலஞானியென் றொருமகட் குரைத்தனன் களிகூர்
வாலசித்திராங் கனையென மற்றவட் குரைத்தா
னாலு மக்களு முருத்திர கன்மணி தரிக்கச்
சாலு மென்றவை கொடுத்திட வாங்குபு தரித்தார்.

(இ - ள்.) காலஞானி யென்று ஒரு குமாரத்திக்குப் பெயர்வைத்தான். ஆசைமிக்க இளமை தங்கிய சித்திராங்கனை யென்று மற்றொருகுமாரத்திக்குக் கூறினான். நான்குகுழந்தைகளும் நல்ல உருத்திராக்கமணி தரிக்கத்தகுமென்று கொடுக்க, அவர்கள் அங்ஙனமே அவற்றை வாங்கித் தரித்தார்கள். எ - று.

இத்தி றத்தின ரிவரிவ ணிருந்தன ரிப்பால்
மைத்த டம்பொழில் வளவய லுடுத்தமே னாட்டு
மெய்த்த நன்னெறிப் பிரமநா தன்னெனும் வேந்தன்
முத்த வெண்குடைக் கனைகழ லொருதனி முதல்வன்.

(இ - ள்.) இவர்கள் இத்திறத்தினராகி இப்படி இருந்தார்கள். இதன் மேல், மேகந்தவழும் விசாலமான சோலைகளும் வளந்தங்கிய வயல்களுஞ் சூழ்ந்த மேனாட்டிலே, உண்மையாகிய நல்லொழுக்கமுடைய பிரமநாதன் எனும் மன்னவன், வெள்ளிய முத்துக்குடையையும், ஒலிக்கின்ற வீரகண்டாமணியையு முடைய ஒரு ஒப்பற்ற அரசனிருந்தான். எ - று. (சஅ)

அனைய மன்னவ னருந்தவ முயற்சியி னளித்த
தநய னாகிய தாமரைக் கண்ணனத் தனிக்கோற்
புனைபொ லன்கழற் சௌமியன் றவந்தரு புதல்வி
வனைக ருங்குழற் காலஞா னியைசசென் று மணந்தான்.

(இ - ள்.) அத்தகைய பிரமநாதனுடைய அருந்தவப் பிரயத்தனத்தாற் பெற்ற புதல்வனாகிய கமலாக்கனென்பவன். அந்த ஒப்பற்ற செங்கோலையும் அலங்கரிக்கின்ற பொன்னாலான வீரக்கழலையுமுடைய சௌமியனுடைய தவப் புதல்வியாகிய அழகிய கரிய கூந்தலையுடைய காலஞானியைச் சென்றுமணஞ் செய்தான். எ - று. (சகூ)

வன்னி முன்னரின் மணந்தனன் மணவினை முற்றி
யின்ன லந்தரு மனைவியை யவளொடு மெய்திக்
கன்னி நன்னலங் காமுற வாங்கது கருதிப்
பின்ன கந்தரு தொடையின ளவற்கெதிர் பேசும்.

(இ - ள்.) அக்கினியின் முன்பாக மணஞ்செய்தவன், விவாகச்சடங்குகள் முடிந்து இனிய சுகத்தைத் தரத்தக்க மனையாட்டியோடுந் தன்னகரடைந்து, அப்பெண்ணின் கலவியின்பத்தை விரும்ப, பின்னலின்கண் பலமலர் மாலையணிந்த காலஞானி அக்கமலாக்கனுக்கெதிர் சொல்லுகின்றாள். எ - று. (ருo)

அரசர் தொல்குலத் துதித்தனை யாயினு மரச
வுரைசெ யற்கருந் தன்மைய வுருத்திர வக்கஞ்

சிரம ணிந்தனை தீண்டுதி யல்லையேற் றீண்டேல்
வரைசெய் திண்புய மறுத்தனன் வேண்டலை மணத்தல்.

(இ - ள்.) அரசனே! பழமையாகிய க்ஷத்திரிய குலத்திற் பிறந்தாயென்றாலும், சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய உருத்திராக்கமணியைச் சிரசிற்றரித்துக்கொண்டு என்னைப்பரிசிக்கக்கடவாய்; அல்லாவிடில் என்னைப் பரிசிக்க வேண்டாம். மலைபோலும் வலிய தோளைத்தழுவவேண்டாமெனத் தடுத்தாள்.

என்னக் கேட்டுழி முறுவலித் திருங்கழல் வேந்தன்
பொன்னிற் பூண்பன வேண்டுவ வுளவெனப் புகலா
நின்னிற் பூணுதி யென்றுநீ நிகழ்த்திய மணிதான்
மன்னர்க் காவதொன் றன்றென வுரைத்தெதிர் மறுத்தான்.

(இ - ள்) என்று சொல்லக்கேட்டபோது, வலிய வீரக்கழலணிந்த கமலாக்கன் புன்னகைசெய்து பொன்னாபரணங்களி லணியத்தகுவன கணக்கின்றியிருக்கின்றன வெனக்கூறி, உன்னாலணிக வென்று நீகூறிய உருத்திராக்கமணியானது அரசர்களுக்கு உரித்தான தொன்றன்று எனக்கூறி எதிராகத் தடுத்தான். எ - று. (௫௨)

ஆய மாமணி யுருத்திர வக்கமுற் றணிந்தார்
மாயி ரும்புவிச் செல்வராய் மன்னரிற் சிறப்பா
ரேய வெள்ளியங் கைலைவீ றிருப்பர் நிகழ்ந்தோர்
பாய வெண்டிரை நிலத்துழல் பஞ்சபா தகரே.

(இ - ள்.) (காலஞானி சொல்லுகின்றாள்.) உருத்திராக்கமாகிய சிறந்த மணியையுடல் முழுதுந்தரித்தவர்கள் சிறந்த பெரிய பூலோகத்தில் தனவான்களாய் அரசர்களாய் மேம்படுவார்கள். பொருந்திய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயத்தில் வீற்றிருப்பார்கள். இதனை நிந்தித்தோர் பரந்த வெள்ளிய அலைகள் சூழ்ந்த பூமியில் அலையும் பஞ்சமாபாதகர்களாவார்கள். எ - று. (௫௩)

ஆகமத்துறை முற்றுணர்ந் தறிந்தவர்க் கொணர்ந்து
யோக நாயகன் விழிமணிப் பெருமைகேட் டுணர்ந்து
நீக வன்மொழி சிந்தனை நிரம்பியொத் தனையே
லேகன் மாமணி புனைகுதி யென்றன ளிறைவி.

(இ - ள்.) ஆகமநூல்களில் முழுதுணர்ந்த அறிஞர்களை விளித்து, யோகநாயகனாகிய சிவபெருமானது உருத்திராக்கமணியின் பிரபாவத்தை விசாரித்தறிந்து, நீ மயங்கிய அறிவை நிரப்பி யொப்புவாயாகில், ஏகநாயகனாகியசிவபெருமானது சிறந்த உருத்திராக்கமணியை யணிகுக வென்றரசி கூறினள். எ-று.

யாவ ராயினு நானெடுத் துரைப்பவர்க் கொண்டு
பாவை நீயத னிலைமையைப் பகர்தரப் பணித்தாற்
பூவை நானுனக் கெனக்குநீ புருடனா குதியென்
மேற்றவி லாழ்வினை வலியினு லுணர்ந்தில னுரைத்தான்.

(இ - ள்.) நான் சொல்பவர்கள் எவரையாயினுங் கொண்டு நீயவ்வுருத்திராக்கத்தின் சிறப்பைச் சொல்லச் செய்வாயாயின், பாவைபோல்வாளே! நானுனக்கு மனைவி. நீ யெனக்கு நாயகனாகுக வென்று, கெடாத ஆழ்வினைவசத்தால் கமலாக்கனறியாது கூறினான். எ - று. (௫௪)

கன்னி யவ்வணம் பொருந்தினள் கழிந்தது கங்கு
லன்ன மென்னடைக் கருங்குயி லனையவ ளோடும்
பொன்ன லங்கொளி மண்டபம் புலரியிற் புகுந்தான்
பன்னு நான்மறை யவரொடு மரசரும் படர்ந்தார்.

(இ - ள்.) காலஞானியும் அவ்வகைக் கிணங்கினாள். இரவு நீங்கிற்று. அன்னம்போன்ற மெல்லிய நடையையுங் கரிய குயில்போன்ற குரலையுமுடைய காலஞானியோடு காலையில் பொன்னொளிகாந்து விளங்குகின்ற மண்டபத்தில் அரசன் பிரவேசித்தான். சொல்லுகின்ற நான்கு வேதமுணர்ந்த அந்தணரும் அரசரும் வந்துற்றார்கள். எ - று. (ருசு)

இவர்சொற் றுணிந்து தேறுது மென்றுநீ குறித்த
வவைக் காட்டுதி யென்றனன் னாயிழை யரசன்
சுவரிற் றீட்டிய மாயவன் றுயிலுருக் காட்டி
யிவைக் கொண்டுநீ பகர்தியென் றிசைத்தன னிகலி.

(இ - ள்.) ஆராய்ந்த ஆபரணங்களை யணிந்த காலஞானி, இவர்கள் சொன்னதனை யுணர்வோமென்று, நீ குறிப்பிட்ட அவைக் காட்டுகவென்றான். அரசனாகிய காலாக்கன் கோபித்து, சுவர்த்தலத்திலெழுதிய திருமாலின் சயனகோலத்திருவுருவைச் சுட்டிக்காட்டி யிவைக் கொண்டு நீ சொல்லுவிப்பாயாகவென்று கூறினன். எ - று. (ருஎ)

நிலைக லங்கல ளனையதற் கிசைந்தன ணின்று
ளலைத டங்கட லிருவிழி துயிற்றுமோ ரவனைத்
தொலைவின் மாமணிப் பெருமையைச சொலச்சொலி யருளென்
றிலகு வெண்மதி யணிதரும் புனிதனை யிரப்பாள்.

(இ - ள்.) மனநிலைகலங்காதவளா யதற்குச்சம்மதித்து நின்று, அலைவீசும் விசாலமான திருப்பாற்கடலில் இருகண்களும் துயிலுகின்ற வொப்பற்ற அத்திருமாலைக் கெடுதலில்லாத சிறந்த உருத்திராக்கமணியின் சிறப்பையுரைக்கும்படி யுரைத்தருளவேண்டுமென்று, பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய (பிறைச்) சந்திரனையணிந்த சிவபெருமானைப் பிரார்த்திப்பாள். (ருஅ)

கோச்சகக்கலிப்பா.

வெண்ணீ றணிந்த விமலா விரிசடைமேற்
றெண்ணீர் பொறுத்த சிவானந்த வெள்ளமே
பண்ணீர் மொழியொருத்தி பங்கா கடுவொடுக்கு
மொண்ணீல கண்டா வுயிர்க்குதவ வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறு தரித்த மலரகிதனே! பரந்த சடையின்மேல் தெளிந்த கங்காசலத்தைத் தாங்கிய சிவானந்தப் பெருக்கமே! பண்ணின் றன்மையமைந்த சொல்லையுடைய உமாபிராட்டியை யொருபாகத்திலுடைய வனே! ஆலால விடத்தையொடுக்கிய வொளிதங்கிய திருநீலகண்டனே! அடியேனுடைய உயிருக்குதவி செய்யவேண்டும். எ - று. (ருகூ)

ஏனப் பொருப்பா யனமா யிருந்திலனும்
வானத் தளவு மருந்துண்டார்க்கும் வருதிலா

பூனெக்க வன்பர்க் குடனிற்பா யென்பதெலாங்
காணக் குழல்பங்கா வித்தலயிற் காண்பேனல்.

(இ - ள்) மலைபோன்ற பன்றியா யன்னமாய்ப் பெரிய பூமிமுழுவதும் ஆகாயம் வரையும் மயக்குற்ற திருமால் பிரமர்களுக்குங் காணப்படாதவனே! என்புகள் நெக்குவிட்டுருகிய அடியார்களுக்குடனே தோன்றுபவனே! [உடனிருப்பவன்] என்று சொல்லுவதெல்லாம் மணம் வீசுங் கூந்தலையுடையவுமாதேவிபாகனே! இவ்விடத்திற் காணப்போகின்றேன். எ - று. (சுo)

மையார் களத்தாய் மறியாய் மழுப்படையாய்
பையா டரவணைய பாய்விடையா யன்பிலர்க்குப்
பொய்யாய் பிறந்திறவாப் புண்ணியா வென்போல்வார்
மெய்யாய் நினைத்தேன் முடித்தருள வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) விடம்பொருந்திய கண்டத்தையுடையவனே? மானேந்தியவனே! மழுவாயுதந் தாங்கியவனே! படம்விரித்தாடும் ஆதிசேடனுஞ் சர்ப்பசயனத்தையுடைய பாய்ந்து செல்லுமிடபத்தை வாகனமாகக்கொண்டவனே! அன்பில்லாதவர்க்குப் பொய்யானவனே! பிறத்த லிறத்தலில்லாத புண்ணியசொரூபியே! என்போன்றவர்களுக்கு மெய்யானவனே! அடியானொன்று கருதினேனதனை நிறைவேற்றவேண்டும், எ - று. (சுக)

என்று விழிமுகிழ்த்துக் கையேந்தி யேக்குற்று
நின்று வருந்து நிலையுணர்ந்தா னெம்பிரா
னன்று சுவரொழுது மாடரவிற் கண்டுயிலுங்
குன்ற மெடுத்தோ னெழுந்துவிழி கொட்டினன்.

(இ - ள்.) என்று கண்களை மூடிக் கையையேந்தி யேக்கமடைந்து நின்று வருந்துகின்ற நிலைமையை யெமது சிவபெருமானறிந்தனர். அப்பொழுது அச்சுவர்த்தலத்தில் சித்திரித்திருந்த படமெடுத்தாடும் பாம்பணையில் அறிதுயில் கூருங் கோவர்த்தனமலை யெடுத்ததிருமால் எழுந்து நின்று கண்களையிமைத்தனர், எ - று. (சுஉ)

பாடினா ணெஞ்சம் பதைப்பொழிந்தா ளஞ்சிகாஞ்
சூடினாள் பச்சைத் துழாய்மௌலித் தூயோனைக்
கூடினா ளெந்தா யுலகளந்து கொண்டருள
நீடினாய் நின்ற நிமலா சரணென்றாள்.

(இ - ள்.) (காலஞானி) தோத்திரஞ்செய்தாள். மனநடுக்கமகன்றாள். உச்சியில் கைகளைக்கூப்பினாள். பசிய துளபமாலையணிந்த திருமுடியையுடையபுனிதராகிய திருமாலைச் சமீபித்தாள். எந்தையே! உலகத்தையளந்து கொள்ளும் பொருட்டு விசுவரூபங்கொண்டவனே! (காட்சிதந்து) எதிர்நின்ற மலரகிதனே! அடைக்கலமென்றாள். எ - று, (சுங)

ஓதற் கரிய வுருத்திரவக் கப்பெருமை
பூதர்க் கறிவான் புலப்படுத்தி யென்றருள
மாதர்க் கரசே சௌமியர்கோன் மாதவமே
போதக் கொழுந்தே யுரைக்கே னெனப்புகல்வான்.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கருமையாகிய வுருத்திராக்கத்தின் சிறப்பை என்னுயிர்போல்வார் அறியும்படி யறிவிப்பா யென்று பிரார்த்திக்க, பெண்கள் நாயகமே! சௌமியனென்னு மரசன் புரிந்தபெருந்தவமே! ஞானச்சுடரே! சொல்லுகின்றோமெனச் சொல்வாராயினர். எ - று. (௬௪)

ஊன்று சூலி யுருத்திரவக் கப்பெருமை
யானோ புகல்வே னெனக்குமெளி தாயிற்றோ
வானோ ததுபொறுத்தார்க் கண்டா ரணிகைலைக்
கோனாகித் தேவர் குழாம்போற்ற நிற்பரால்.

(இ - ள்.) புலான் மணங்கமழுஞ் சூலப்படைதாங்கிய சிவபெருமானது உருத்திராக்கத்தின் பெருமையை நானோ சொல்லவல்லேன்? எனக்கும் அது எளிதாக நின்றதோ? எளிதன்று! அதனையணிந்தவர்களைத் தெரிசித்தவர்கள் அழகிய கயிலாசபதியின் சாரூபமுற்றுத் தேவர்கூட்டங்கள் துதிக்கவிளங்குவார்கள். எ - று. (௬௫)

சென்மித்த நாண்முதலாய்த் தீநெறிக்கட் சென்றுசென்று
வன்மித்த நெஞ்சராய்க் கொன்றுண்ட வன்கணரு
நின்மித் தரனருணீண் மணியி லொன்றணிந்தா
லென்மற் றவர்பெறும்பே றெம்மனோர்க் கெய்துவதே.

(இ - ள்.) பிறந்தநாண் முதலாகத் தீயொழுக்கங்களில் நடந்து நடந்து கடினசித்தமுடையராய்க் கொன்றுபுசித்த வன்கண்ணரும், நியதிசெய்துகொண்டு சிவபெருமானருளிய பெருமைமிக்க வுருத்திராக்கமணியில் ஒன்றனைத் தரித்தாலவர்களடையும்பேறு என்போல்வார்களுக் கடையத்தக்கதோ! என்ன.

யாது தவமிழைத்தா ராலு மிம்மணியோர்
போது தரித்திலரே லத்தவமும் பொய்ம்மையே
யூதி யுலோக முருக்கியவர் சிந்தூரத்
தாது கொடுத்திலரோ லென்னுமத் தன்மையதே.

(இ - ள்.) எத்தகைத் தவத்தைச் செய்தவர்களாலும் இவ்வுருத்திராக்கமணியை யொருகாலமும் அணியாதிருப்பார்களானா லந்தத்தவமும் பொய்யேயாம் உலோகங்களை மூசையிலிட்டுருக்கினவர் வேதிச்சிந்தூரம் என்னும் பரிசவேதியை யதனுட்சேர்க்காவிடி லென்னபயனுண்டு? அதுபோலவேயாம். ()

அன்ன மணிப்பெருமை யென்னா லளப்பரிதான்
முன்னர்ப பிறந்திறவா மூர்த்திமுகக் கண்ணாகித்
தொன்மை யனவா யொழியாப் பவந்தொலைக்கும்
தன்மை யுனைப்போ லெவருணர்ந்தார் தையலே.

(இ - ள்.) பெண்ணே! அத்தகைய உருத்திராக்கமணியின் மகிமையை என்னாலளவிட்டுச்சொல்ல முடியாது. பிறந்து இறக்குந்தன்மையற்ற சிவபெருமானது முகத்தின்கண்ணுள்ள கண்ணாகி முதலிற்றோன்றி, பழமையாய் நீங்காது தொடரும் பிறவியை அது தொலைக்குந்தன்மையை உன்னைப்போல் யார்தாம் அறிந்துள்ளார்? (ஒருவருமிலர்) எ - று. (௬௮)

என்னைப் பலவு மெடுத்தோதி யெம்பிரான்
பன்னு கனைப்புறத்து முன்போற் றுயில்பயின்முன்

முன்னான் மறையோர் முடிவேந்த ரெல்லோரும்
பொன்னான் முளரிமயி லன்னவளைப் போற்றினார்.

(இ - ள்.) என்று (அவ்வுருத்திராக்கத்தின்) பல சிறப்புக்களையும் எடுத்துச்சொல்லி, எமதுபெருமானாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி பண்டுபோல், விடப்பல்லையுடைய சேஷசயனத்தில் யோக நித்திரையிலிருந்தனர். முன்னின்றவர்களாகிய நால்வேதமுணர்ந்த அந்தணர்களும் மகுடமணிந்த மன்னர்களும் ஆகிய அங்கிருந்த யாவரும், பொன்மயமாகிய அன்றலர்ந்த தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய மயிலின் சாயலையுடைய திருமகள்போல்வாளைத் துதிசெய்தார்கள்.

கண்டிதுவென் னென்றா திகைத்த கமலாக்கன்
கொண்ட வதிசயத்தி னின்றான் குலத்தரசன்
ஒண்டொடிதற் சூழ்ந்த வுயிர்ப்பாங் கியர்குழுமித்
திண்டிறல்வேன் மன்னர்க் கெதிர்நோக்கிச் செப்புவார்.

(இ - ள்.) இதனைப்பார்த்து என்ன அதிசயமென்று திகைப்பெய்திய கமலாக்கன் அதிசயங்கொண்டு நின்றான். உயர்குலத்தரசனான கமலாக்கன் மனைவியாகிய காலஞானியைச்சூழ்ந்து நின்ற தோழியர்கள் கூடி, மிக்க வலி தங்கிய வேலேந்திய அரசனை எதிர்நோக்கிச் சொல்லுகின்றார்கள். எ - று. ()

வேந்தர் குலத்துதித்து வெண்குடையிற் பார்புரக்கு
மாந்தரில் யாதொருவ னென்று மனநினையேல்
காந்தையரில் யாதொருத்தி யென்னுங் கருத்துளையாய்ப்
பூந்தளவ மூரலா ரின்னுருவாய்ப் போதுதியால்.

(இ - ள்.) அரசகுலத்திற்றோன்றி வெண்கொற்றக்குடை நீழலில் உலகத்தைக்காக்கும் மானிடரில் யாதுமொருவனென்று உன்மனதிற் கருதாதே. அரச மங்கையர்களில் யாதொருத்தியென்னுங் கருத்துட்கொண்டு அழகிய முல்லையரும்புபோன்ற பல்வரிசையையுடைய மங்கையாது இனிய வடிவமாய் வருவாயாக. எ - று. (எக)

என்றா ரவரை யெதிர்நோக்கான் கீழ்நோக்கி
நின்றா னுளத்து நிலையழிந்து செப்புவான்
குன்றா ரிளமுலையா ளாணுருவங் கொண்டனளேற்
பின்றாழ் குழல்வனிதை யாவனெனப் பேசினான்.

(இ - ள்.) என்று கூறிய அம்மாதர்களை (அரசன்) நேர் நோக்காதவனாய்த் தலையிறங்கிப்பார்த்து நின்று, மனநிலைமை தவறிச்சொல்கின்றான். மலைபோன்று பூரித்த இளமைவாய்ந்த தனங்களையுடைய காலஞானி ஆண்வடிவு மேற்கொள்வாளாகில் யானும் பின்னேதொங்குங் கூந்தலையுடைய பெண் வடிவமாவேனென்று சொன்னான். எ - று. (எஉ)

அக்காலை யன்னவளு மாண்பாலா யானுறப்பின்
மிக்கா ளிவனுமொரு பெண்பாலாய் மேவினான்
றொக்கா ரிவர்பெயரு மம்முறையே சூடினார்
முக்கா லமுமுணர்ந்தோர் பொய்குழலை வாழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது காலஞானியும் ஆண்வடிவாகி ஆண்டன்மைக குரிய அவயவங்களிற் சிறந்தனள், இந்தக்கமலாக்கனும் ஒரு பெண்வடிவைப் பொருந்தினன். ஒன்று கூடிய அவ்விருவரும் தங்கள் பெயரைத்தாம் மேற் கொண்ட வடிவிற்கேற்பத் தரித்தார்கள். திரிகால வர்த்தமானங்களையுமறிந்த ஞானிகள் காலநேமியை வாழ்த்தினார்கள். எ - று. (௭௪)

மாறு நலனுகர்ந்தா ரீங்கிருவர் மாநிலத்தோர்
கூறும் பழிசுமந்தான் மேனாட்டுக் கோவேந்தன்
சீறாக் கருணைச் சவுமியனுந் தன்செவியி
னேறப் பெரிதுவந்தான் சென்றவிடை சிலநாள்.

(இ - ள்.) இவர்களிருவரும் நீங்காத இன்ப மநுபவித்தார்கள். மேனாட்டுச் சக்கிரவர்த்தியாகிய பிரமநாதன் பெரிய நிலவுலகத்தோர் சொல்லும் பழிப்பை யடைந்தான். சினங்கொள்ளாத கருணையையுடைய சௌமியனும் இச்செய்தி கேள்வியுற்று மிகக்களிப்படைந்தான். இவ்வாறு சில நாட்கள் கழிந்தன.

கொங்கன் குடநாடர் கோமான் சவுமியனை
மங்க ணரசுழிச்சென் றையாவெங் கோமகனார்
மங்கையென நின்மகளோர் மைந்தனெனப் பேர்புனைந்தார்
துங்க விதிநிலைமை யாரோ துடைத்தொழிப்பார்.

(இ - ள்.) கொங்கு நாடுடையவனும் மேனாட்டிறைவனுமாகிய பிரம நாதன், சௌமியன் ஆள்கின்ற இராச சபையிற்போய், ஐயனே! என் சிறந்த குமாரன் கமலாக்கன் பெண்ணெனவும், உன் குமாரத்தி காலஞானி ஒப்பற்ற ஆடவனாகவும் பெயர் தரித்துக்கொண்டார்கள். வெற்றிபொருந்திய விதியின் நிலையையை யார்தாம் நீக்கி விலக்குவோர்? எ - று. (௭௫)

என்ப துரைத்தாங் கவற்கிளையோ னென்னநின்ற
மின்பொருத வேலோன் விபூதன் றனக்குநீ
யன்பி னளித்தசித்தி ராங்கனையை நல்குதியே
லின்பப் பெருமணஞ்செய் தின்னே முடித்துமென.

(இ - ள்.) என்னும் விடயத்தைக்கூறி, இக்கமலாக்கனுக்கு இளையோனாகவு ள்ள மின்னல் வீசும் வேலேந்திய விபூதனுக்கு, நீ அன்போடுபெற்ற சித்திராங் கனை யென்னுங் கன்னிகையைத் தருவாயாயின், இன்பந்தருஞ் சிறந்த மண வினையைச்செய்து இப்போதே முடிப்போமெனக் கூற. எ - று. (௭௬)

தம்மி லியைந்து மணமொழிந்து தண்டரளக்
கொம்மை வனமுலையைத் தன்மகற்குக் கொண்டபின்னர்ச்
செம்மைத் தனிக்கோற் குடநாடன் சேரலர்கோன்
வெம்மைச் சுரங்கழிய மேனாடு புக்கனனால்.

(இ - ள்.) தமக்குள் சம்மதித்து மணம்பேசிக் குளிர்ந்த முத்துமாலை யணிந்த குவிவாகிய அழகிய தனமுள்ள சித்திராங்கனையைத் தன் குமாரன் விபூதனுக்கு மனைவியாகக் கொண்டபின்னர், ஒப்பற்றசெங்கோலுடைய மே னாட்டரசனாகிய சேரர்களின்றலைவன் [பிரமநாதன்] பெரிய காடுகளை யெல்லாங் கடந்து சேரநாட்டையடைந்தான், எ - று. (௭௭)

மின்னிலை வேலோன் விபூத னொடும்பிரியா
தன்ன மனையசித்தி ராங்கனையும் வைகினு
முன்னருஞ்சீர் நல்கு முருத்திரவக் கந்தணைவார்
மன்னு பெருஞ்சிறப்பி னுட்கழித்தார் மாநிலத்தில்.

(இ - ள்.) மின்னலை வீசும் வேலையுடைய விபூதனோடும் அன்னம் போல் நடையையுடைய சித்திராங்கனையும் பிரியாமல் வாழ்ந்திருந்தான். நினைத்தற் கரிய சிறப்பைக்கொடுக்கும் உருத்திராக்கமணியை நீங்காதவர்களாய் இப்பெரிய பூமியில் நிலைபெற்ற பெருஞ் சிறப்போடுந் தங்கள் வாணாள் கழித்தார்கள்.

குடக்கோனு மற்றைச் சவுமியனுங் கோலக்
கடற்கோ விருநிலத்துச செங்கோற கடன்றிறம்பா
ருடற்கோலி யிட்ட வுருத்திரவக் கத்தால்
விடக்கோலக் கண்டத்தான் றென்கைலை மேயினார்.

(இ - ள்.) சேரநாட்டிறைவனான பிரமநாதனும் மற்றவனாகிய சௌமியனும் அழகிய கடல்சூழ்ந்த பெரிய பூமியில் செங்கோலை முறைதவறாமற் செலுத்தி, தங்களுடலிற் சூழ்ந்திருக்கும்படி தரித்த உருத்திராக்கமணியினால் விடந்தங்கிய அழகிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது சிறந்த கைலாய பதவியை யடைந்தார்கள். எ - று. (எகூ)

ஈது நிகழ்ந்தகதை யென்று விருடிகட்குச்
சூத னுரைத்தா னதுவுணர்ந்தார் தொன்மையோ
ராதி யுருத்திரவக் கத்தி னணிபெருமை
யோதுவது நீர்கேட்க வின்னு முளவென்றான்.

(இ - ள்.) இது முன்நடந்த சரிதம் என்று நைமிசாரணிய முனிவர்கட்குச் சூதமுனிவர் கூறியருளினர். பழமையாயுள்ள அம்முனிவர்கள் அதையறிந்தார்கள். முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானது உருத்திராக்கத்தினழகிய பெருமை நீங்கள் கேட்கும்படி சொல்லத்தக்கது மற்றொன்றுண்டென்று சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார். எ - று. (அ௦)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பொருந்திரை புரட்டி மறுகிவீழ் பரவை புடைபடு நெடுநிலப் பரப்பிற்
றருந்தரு வுலகி னல்வளஞ் சுரப்பத் தமனிய விஞ்சிசூழ் கிடக்குந்
திருந்திய திறற்பூச் சக்கர மென்னுந் திருநக ரங்கார்ச் சிறந்தோன்
மருந்தினு மினிய சுப்பிர தீப னென்னுமோர் மறையவ னுளனால்.

(இ - ள்.) மோதுகின்ற வலைகள் புரட்டிச் சுழன்று வீழுங் கடல்சூழ்ந்த பெரிய பூலோகத்திலே, கற்பகத் தருவால் வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கப்பட்ட தேவலோகத்தைப்போல நல்லவளப்பங்கள் விசேடிக்கப் பொன்மதில்கள் சூழ்ந்திருக்கும் திருத்தமான வலிதங்கிய பூச்சக்கர மென்னும் பெயர் தாங்கிய சிறந்தநகர மொன்றுள்ளது. அந்நகரத்தில் பெருமையமைந்தவனாகிய அமிழ்தினுமினிய சுப்பிரதீபனென்னும் அந்தணனொருவனிருந்தான். எ - று. (அக)

ஆங்கவ னருஞ்சீர் வளத்தொடுஞ் சிறக்கு மந்தண னன்னவன்
றனக்குப், பூங்கழ லலங்கன் மைந்தரு மவர்க்கு மையந்தரும் பொலிந்த

கின்றான், றேன்மை மிகுதிச் செல்வியா னடிக்கீழ்ச் சென்னிதாழ்ந் திறைஞ்சுறுந் திறனு, மோனக்கரு மனைநேர்ந்து ருத்திர வக்க மல்லது புனைவதற் குணரான்.

(இ - ள்.) அச்சுப்பிரதீபன் அரிய சிறப்புற்ற வளங்களோடு பெருமை வாய்ந்த அந்தணன், அவ்வந்தணனுக்கழகிய வீரக்கழலணிந்த புத்திரர்களும் அவர்களுக்குப் புத்திரர்களும் விளங்கும்படி வாழ்ந்தான். மணங்கமழுங் கொன்றைமாலையணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளில் சிரசைத் தாழ்த்திப்பணிதலும் பெருமைமிக்க அருமையாகிய வேதங்களுணர்ந்து உருத்திராக்கமணியை யணிவதல்லாமல் மற்றொன்றறியான். எ - று. (அஉ)

தனதகத் தொழுகு மனைவியு மகாருந தன்குலக் கிளைஞரும் பசும் பொன், மனவிழைத் தணியு மணிவெறுத் தனரா யுருத்திர மணியொ டுஞ் சிறப்பா, ரனையமா மணிபெற் றணிகுநர்க் கல்லா லாரமு தளித் திடான் மறையோ, னினையதோர் காலை யிவனையோ காங்க னென்னு மோர் முனிவர னெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) தன் வீட்டில் வசிக்கும் மனைவியும் புதல்வரும் தன்மரபினராகிய பந்துக்களும், பசும்பொன்னில் இரத்தினங்களிழைத்துத் தரிக்கின்ற ஆபரணங்களை வெறுத்தவர்களாய் உருத்திராக்கமணி யணிந்தே சிறப்படைவார்கள். அந்தச்சிறந்த உருத்திராக்கமணியைத் தரிப்பவர்கட்கே யல்லாமல் பிறர்க்கு நல்ல உணவையளிக்கமாட்டான். இப்படிப்பட்ட காலத்தில், இவ்வந்தணனை யோகாங்கரென்னும் ஒப்பற்ற ஒருமுனிவர் கண்டார். எ - று. (அங)

ஆயமா தவத்தோ னெதிர்தலு நோக்கு மருமறைச் சுப்பிர தீபன், றாயமா தவத்தி னொழுகின னெனினும் பசியொடுந் துயரின னெனினும், பேயநா ளுடையோ னுருத்திர மணியொன் றணிந்திலாப் புன்மைய னிவற்கு, மேயதோர் பிசைசை யளிக்கினும் பாவ மென்றுளத் துணர்ந்தனன் வெகுண்டான்.

(இ - ள்.) அத்தகைய யோகாங்க முனிவர் வருதலும், அவரைக்கண்ட அரியவேதமுணர்ந்த சுப்பிரதீபர், இவன் மிக்க வயதுடையவனானாலும், உருத்திராக்கமணி யொன்றேனும் பூண்டில்லாத அற்பனாயிருக்கின்றான். புனிதமான பெருந்தபோ மார்க்கத்தில் நடந்தவனானாலும் பசியோடு வருந்துகின்றவனானாலும் இவனுக்கு இயைந்த ஒரு பிச்சையிடினும் பாவமென்று தன் மனதிற் றெரிந்துகோபித்தார். எ - று. (அச)

எரிபெரும் பசியின் கடுவென வெடுக்கு மிருந்தவ னின்றுநின் றிரப்பப், புரியுமா தவத்தீ ருருத்திர மணியொன் றணிந்திலீர் போகெனப் புகன்று, னரிதுறும் பசியி னின்றயோ காங்கன் போகல னங்கவன் றன்னைத், தெரிதரு மறையோன் சிறார்வனைத் துரப்பித் தன்னனும் வெகுண்ட்வன் செப்பும்.

(இ - ள்.) விடம்போல வயிற்றிலெரிகின்ற பெரும்பசியோடு பெருந்தவமுடைய யோகாங்க முனிவர் நின்று நின்றுயாசிக்க, (சுப்பிரதீபர்) பெருந்தவமுடையீர்! உருத்திராக்க மணியொன்றேனு மணிந்திலீர். போகுக வெனக்கூறினர். அருட்பெரும்பசியால் வருந்திய யோகாங்கர் போனாரில்லை. அதனைத்

தெரிந்த அவ்வேதியருடைய சிறுவர்கள் அவ்யோகாங்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு கோபித்துத்தள்ளவும், அவ்யோகாங்கர் கோபித்துக்கூறுவார். எ - று. (௮௫)

இரப்பவர்க் கிரங்கி யீகலை மறுத்தா யெனதுமுத் தண்டு தொட் டிழுத்தாய், பரவுநான் மறையோர் குலத்தினிற் றோன்றிப் பாதகம் பயின்றனை யென்று, வுரைத்தனன் புறம்போய்த் தொடுகட லடை யுலகெலா மொருகுடை நிழற்றப், புறக்குமந் நகரந் தரசுழைச் சென்று னிவனிழைத் தனவெலாம் புகன்றான்.

(இ-ள்.) யாசிப்போர்களுக்கு மனமிரங்கிக் கொடுத்தாயில்லை; தடுத்தாய், என் திரிதண்டத்தைக் கையாற் பிடித்திழுத்தாய். பரவிய நான்கு வேதமுணர்ந்த அந்தணர்குலத்திற் பிறந்து பாவஞ் செய்தாயெனக்கூறி வெளியே சென்று, தோண்டப்பட்ட கடலாற் சூழப்பட்ட பூமிமுழுவதையும் ஒப்பற்ற சந்திர வட்டக்குடை நிழல் செய்யக்காக்கின்ற அந்நகரத்தரசன்பாற்சென்று, இச் சுப்பிரதீபர் செய்தனவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லினர். எ - று. (௮௬)

கொற்றவெண் குடையோ னதுவுளத் தடைத்து வெகுளிமீக் கொண்டவன் கொதித்து, மற்றையம் மறையோன் சுப்பிர தீபற் கொணர்கென மருங்குநின் றவர்போய்ச், சொற்றன ரவனு மடைந் தன னென்னை தூயமா முனிவனிவ் விருத்த, னுற்றன னென்று னுருப் பரோ பெரியோய் நினதருட் குடன்படா திதுவே.

(இ - ள்) வெற்றிதங்கிய சந்திரவட்டக் குடையையுடைய அரசன் அதனை மனங்கொண்டு சீறிப்பெருங்கோப மெய்தி, அவ்வாறியற்றிய சுப்பிரதீபனெனும் அந்தணனைக் கொண்டுவருக வெனக்கூற, அருகே நின்றவர்கள் சென்று சுப் பிரதீபருக்குச் சொல்லினர். அதனால் சுப்பிரதீபர் அங்கெய்தினர். ஐயா பெரியோரே! புனிதமாகிய இப்பெரு முனிவன் விருத்தன் வந்த விடத்தில் கோபிக்கலாமோ? என்ன? இஃதுன் கருணைக்குத்தக்கதன்று. எ - று. (௮௭)

எனமுதற் றனிக்கோ லிறையெடுத் துரைப்ப வெழுதரு மறை முழு துணர்ந்தோன், மனுநிலத் துதிக்கு நரர்க்கெலாம் புனைவா னுருத் திராமமணி வேண்டு, புனையது புனையார்க் காண்கினு மவர்க்கே யருநர கதுபுனைந் திலமேல், வினைசெய்மா தவத்தி னுயர்ந்தவ ரெனினுந் தென் றிசை யவர்க்கென விரித்தான்.

(இ - ள்.) என்று முதன்மைவாய்ந்த ஒப்பற்ற செங்கோலை யேந்திய அரசன் எடுத்துச்சொல்ல, எழுதுதற்கரிய வேதங்களையுணர்ந்த சுப்பிரதீபர், மானுடர்க்குரிய பூமியிற்றோன்றிய மாந்தர் யாவர்க்கும் சிறந்த உருத்திராக்க மணியணிதல் வேண்டும். அதனை யணியாதவர்களைப் பார்த்தாலும் பார்த்தவர் களுக்கு அரிய நரககதியுண்டாம். உருத்திராக்கமணியணியாராயின் புண்ணிய வசத்தாற் செய்த பெருந்தவத்தால் உயர்ந்தவர்களானாலும் யமபுரமேயடைவ ரெனக்கூறினர். எ - று. (௮௮)

அவனது புகல நின்றபோ காங்க னருஞ்சின மடைந்தனன் மற்றிங், கிவனுடை மணியு மென்னுடைத் தவமு மிந்நிலை பகுத்தறி யிறைவ, பவனமிச் சடங்கொண் டேகியைந் தருவிற் பனிமலர் கொணர்குவ னென்று, னுவனுமற் றதுசெய் தனிக்குமேற் கேட்டி யென்றன னுங்கவ னுரைப்பான்.

(இ - ள்.) சுப்பிரதீபர் அவ்வாறுசொல்ல, யோகாங்கர் பெருங்கோப மெய்தி, இப்பொழுது இவருடைய உருத்திராக்கமணியினையையும் என்னுடைய தவத்தினையும் இந்நிலையிலே பகுத்தறியக்கடவாய். அரசனே! இவ்வுடலோடு தேவலோக மெய்தி, பஞ்சதருவின் குளிர்ச்சிவாய்ந்த மலரைக்கொண்டு வருவேன் என்றார். அச்சுப்பிரதீபரும் அப்படிச் செய்வாராகிற் கேட்பாயென்றனன். அதற்குச் சுப்பிரதீபர் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௮௯)

முறுவல்பூத் தொளிரு முகத்தின ராகி முழுமதி வெண்குடை வேந்த, குறுகினின் றுலகத் தருவையோர் பூவை கொணர்தாப் புரிகுவ னின்னே, யிறையிது பொழுதி னறிதியென் றிசைத்தா னின்ற யோ காங்கன்முன் னியற்று, மறுவறு யோகத் துயர்நில மடைந்தான் கொணர்ந்தனன் கற்பக மலர்ப்பூ.

(இ - ள்.) புன்னகைஅரும்பிப் பிரகாசிக்கும் முகமுடையவராய், பூரண சந்திரன்போன்ற வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசனே! ஒருபூனையானது தேவலோக மடைந்துகற்பகத்தருவைக் கொண்டுவரச்செய்வேன். இதனை இப்போதே க்ஷண நேரத்திற் காணக்கடவா யெனக்கூறினர். அருகிருந்த யோகாங்கர் முன்னே பயின்ற குற்றமற்ற யோகத்தினால் தேவலோகஞ் சார்ந்து அழகிய கற்பகமலர்களைக் கொண்டுவந்தனர். எ - று. (௯0)

ஒருதனிச் செங்கோ லரசுகண் டுவந்தா னின்றனரு ருவந்ததிசயித்தார், அருமறை தெளிந்த சுப்பிர தீபன் றன்மனை யகத்துறை பூசை, தருகென நின்ற மதலையோ டினைப் பூசையைக் கொணர்ந்தவட் சார்ந்தான், கருணையெம் பெருமா னுருத்திர வக்கம் புனைந்துள தியாவருங் கண்டார்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்றுச் சிறந்த செங்கோலையுடைய அரசன் கண்டு சந்தோஷித்தான். அருகிருந்தவர்கள் அதிசயமுற்றார்கள். அரிய வேத முணர்ந்த சுப்பிரதீபர் தம் வீட்டிலுள்ள பூனையைக் கொண்டுவருகவென, அங்கிருந்தபிள்ளை யோடிச் சென்று, அப்பூனையைக்கொண்டுவந்து அவர்பாலடைய, அது கிருபா மூர்த்தியாகிய எமது சிவபெருமானுடைய உருத்திராக்கமணியணிந் திருந்ததையாவருங் கண்டார்கள். எ - று. (௯௧)

கொணர்ந்தவப் பூசை தன்னொடு நீபோய்த் தேவர்கோன் கொடிநக ரடைந்து, மணந்தரு தருவி னொருதருக கொணர்தி யென்றனன் வான்புக விடுப்ப, வுணர்ந்தவப் புலவர் கோமக னதற்குத் தனிமணி விமானமொன் றுய்த்து, நிணங்கொளக் குலிசி வெள்ளைவா ரணத்தி னெதிர்ந்திரு நெடுங்கரங் குவித்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்ட பூனையுடன், நீ போய் இந்திரனுடைய கொடிகள் கட்டிய நகரத்தைச் சார்ந்து, மணம் வீசும் பஞ்சதருக்களில் ஒருதருவைக் கொண்டுவருக வென்று, ஆகாயவழியிற் செல்லும்படி விடுப்ப, இதனையறிந்த அத்தேவராசனாகிய இந்திரன் அப்பூனைக்கு ஒப்பற்ற இரத்தின விமானமொன்றனுப்பி, மாமிசக்தோய்ந்த அந்த வச்சிரபாணி ஐராவதமூர்ந்து எதிர் சென்று நெடியதன்னிருகைகளையுங் கூப்பி வணங்கினான். எ - று. ()

உருத்திர மணியிற் பொலிதிரு வுருவ நோக்கின னுள்ள நெக்குருகி, யிருக்குணர்ந் தமைந்த சுப்பிர தீப ரினிதிருந் தருளினர் கொல்

லென், றருந்தியின் வினவி யெடுத்தணைத் துச்சி மோந்தனன் மடியகத் தருளிற், பொருந்தி நீ போந்த தென்னையென் றுரைப்பப் புகுந்தவா றுரைத்ததப் பூசை.

(இ - ள்.) உருத்திராக்கமணியோடு விளங்குகின்ற திருவுருவத்தைக்கண்டு, மனம் நெக்குவிட்டுருகி, வேதங்களைக்கற்று அளவுபடுத்திய சுப்பிரதீபர் இனி மையாக இருந்தருள்கின்றாரா? என்று ஆசையோடு கேட்டு, அப்பூனையை வாரியெடுத்து மார்போடணைத்து உச்சிமோந்து தன்மடியில் அன்புடனிருத்தி நீ யிங்குவந்த காரணம் யாதெனக் கேட்ப, அப்பூனையானது நடந்தவரலாற் றினைச் சொல்லியது. எ-று. (௯௩)

கேட்டுழி மகிழ்ந்து மனங்களி சிறந்தீங் கிதுபெறக் கிடைத்தன மென்னா, வாட்டிறற் றேவ சித்தனை நோக்கி வருதிநந் தருவிலோர் தருவை, மூட்டொடு மெடுத்துச் செல்லுதி யென்னா முழுமணி மான மொன் றுதவித், தாட்டுணை தொழுதப் பூசையைப் போதி யென்றன னிமையவர் தலைவன்.

(இ - ள்.) தேவர்கட்கிறைவனாகிய இந்திரன் (பூனையின் விர்த்தாந்தத் தைக்) கேட்டவுடனே மகிழ்வெய்தி மனங்களிகூர்ந்து, இப்புண்ணியத்தினை அடையப்பெற்றோமென்று, கீர்த்திதங்கிய வலியுள்ள தேவசித்தனைப்பார்த்து, வருக, நீ நம்முடைய பஞ்சதருக்களில் ஒருதருவை வேருடன் எடுத்துப்போகுக வென்று கட்டளையிட்டு, சிறந்த இரத்தின விமானமொன்று கொடுத்து, அப் பூனையைப் பாதங்களிற் பணிந்து செல்லுக வென்றனன். எ - று. (௯௪)

மானநின் றிமைக்குங் கதிரொளிக் கற்றைப் பரிதிசெங் கதிரொளி மழுக்கி, யேனைமா நிலத்தின் யாவருங் காண மென்மெல விறங்கிய விதனைத், தாணிழிந் திறங்கித் தருவொடுந் தேவ சித்தனென் பவனொடுந் தழுவி, மேனிவந் திலங்கு வெண்குடை வேந்த னரசவை மேவிநின் றுளதால்.

(இ - ள்.) அவ்விமானத்திலிருந்து பிரகாசிக்குங் கிரணங்களோடு கூடிய பிரகாசத்தொகுதியானது செவ்வந்த சூரிய கிரணங்களையு மழுங்கச்செய்து, ஏனையபெரியபூமியிலுள்ள யாவருங் காணும்படி மெய்யப்மெய்ய விறங்கிவருகின் றது. பூனைவிமானத்தினின்றுங் கீழிறங்கிக் கற்பக தருவோடும் தேவசித்த னென்பவனோடுஞ் சேர்ந்து, மேலோங்கிப்பிரகாசிக்கும் வெண்கொற்றக்குடை யையுடைய அம்மன்னவன் சபையையடைந்து நின்றது. எ - று. (௯௫)

கண்டன னரச னுச்சிகை கூப்பி நின்றனன் கருணையிற் பூசை, யெண்டருந் தவத்துச் சுப்பிர தீபன் றனைவலம் புரிந்தருகிருப்பத், திண்டிறற் றேவ சித்தனுந் தொழுது நின்றனன் றேவனின் னருளால், விண்டலம் புரப்ப தென்றனன் றொழுதே னென்றனன் விண்ணவர் பெருமான்.

(இ - ள்.) மன்னவன் அதனைக்கண்டு உச்சியின்மேற் கையைக் குவித்து நின்றனன். பூனையானது கிருபையோடு எண்ணுதற்கரிய தவத்தையுடைய சுப் பிரதீபரைப் பிரதட்சிணஞ் செய்து சமீபத்திலிருக்க, மிக்கவலிதங்கிய தேவ சித்தனும் வணங்கினின்று, தேவனே! உமது திருவருளால் தேவலோகத்தை யரசாள்வதென்றும் உம்மை நமஸ்கரித்தேனென்றும் இந்திரன் கூறினன். ()

என்றினி துவந்த தேவசித் தனுமற் றிருஞ்சினைக் கற்பகத் தருவு, மன்றுமே வதியனை வலந்திரிந் தாங்க ணவனுழை யிருப்பமா மேருக், குன்றிரு தடந்தோ ளரசர்கோ மகனுங் குறித்தன னதிசயங் கொண் டான், மன்றலந் தெரியல் வெண்குடை வேந்த னெழுந்தனன் பின்ன ரும் வணங்கி.

(இ - ள்.) என்று இனிமையோடு மகிழ்வெய்திய தேவசித்தனும், பெருங் கிளைகளையுடைய கற்பகவிருக்ஷமும் அப்பொழுது சுப்பிரதீபரைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து அவ்விடத்தில் அவரருகிலிருக்க, மகமேருகிரியைப்போன்ற பூரித்த இருதோள்களையுடைய இராசராசனும் அதிசயமெய்தினன். மணம் வீசும் அழ கிய மாலையணிந்த வெண்கொற்றக்குடையை யுடைய அவ்வரசனெழுந்து நமஸ்கரித்து. எ - று. (கஎ)

பொன்னகர்ப் புகுந்த பூசையை நோக்கிப் பொன்னகர் புகுந்துள வாறு, மன்னகர்ப் பெருமா னினக்கரும் பூசை யளித்துவந் தருளிய வாறு, மின்னலர்ச் சினைப்பூங் கற்பகங் கொணர்ந்து புகுந்தனை யிவையெலா மிசைப்பா, யென்னவப் பூசை மறையவர்ப் பரவப் பகருதி யென் றன னிசைக்கும்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்திற்குப்போன பூனையைப்பார்த்து, நீ தேவலோ கத்திற்குப்போன வகையும் அங்ககரிற்குத்தலைவனான இந்திரன் உனக்கு அரிய வழிபாடுசெய்து மகிழ்ந்த வகையும், இனிமையான மலர்கள் பொருந்திய கிளை களையுடைய கற்பகவிருட்சத்தைக்கொண்டுவந்த வகையும் ஆகிய இவற்றையெல் லாம் சொல்லுக வெனக் கேட்க, அப்பூனையானது சுப்பிரதீபரை நோக்க, அவர் சொல்லுகவென, பூனை சொல்லுகின்றது. எ - று. (கஅ)

அலங்கொளி விரிக்கு முழுமணி மான மடைந்தன னந்தரம் புகுந் தே, னிலங்கொளிக் குலிசி வெள்ளைவா ரணங்கொண் டெதிர்ந்தன னெனையதி னிருத்திப், பொலங்கதிர் தழைந்த விண்ணுல கடைந்தான் பூசனை வேண்டுவ புரிந்தா, னலங்கிளா மருமத் தெடுத்தெடுத் தணைத்தா னுச்சிமோந் தருளொடு நயந்தான்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற ஒளியைப் பரவச்செய்யும் முழுமணிகளாலாக் கப்பட்ட விமானத்தி லிவர்ந்து தேவலோகமடைந்தேன். ஒளிவிளங்கும் வச்சி ராயுதமேந்திய இந்திரன் வெள்ளையானையாகிய ஐராவதத்தைக் கொணர்ந்து எதிர்வந்து, என்னை அதன் மிசையிருக்கச்செய்து, அழகிய கிரணங்கள் மிக்க விண்ணுலகஞ் சேர்ந்து வேண்டுவனவாகிய பூசைகளைச் செய்து, நன்மைமிகுந்த மார்பில் எடுத்தெடுத்தணைத்து உச்சிமோந்து அன்போடு சொல்லுகின்றான்.

எம்முழை விரும்பிப் பொன்னக ரடைதற் கேதுவென் னென்றன னிறைவ, னும்முழை யவையி னிகழ்ந்தவை யவனுக் குரைத்தன னுங் கவ னுவந்து, பைம்மலர்த் தருவு மானமும் புரிந்து விடுத்தலும் பணைத் தற வீங்குங், கொம்மைவெம் முலையா ளன்னவன் றேவி யடைந்தன ளதிசயங் கொண்டாள்.

(இ - ள்.) எம்மிடத்தில் விருப்புற்றுத் தேவலோகமாகிய இப்பொன்னக ரையடைவதற்குக் காரணமென்னவென வினவ, அரசனாகிய உம்முடைய

சபையில் நடந்தவற்றை இந்திரனுக்குயான் சொன்னேன். அதற்கவன் சந்தோஷித்து, பசியமலர்களையுடைய கற்பக விருட்சத்தையும் விமானத்தையும் விரும்பிக் கொடுத்தவுடனே, களித்து மிகவும் பூரித்த சிகரம்போன்ற ஆசையைவிளைக்குந் தனத்தையுடைய அவ்விந்திரன் மனைவியாகிய இந்திராணி கண்டு அதிசயமுற்றாள். எ - று. (௪௦௦)

சுழல்விழிப் பூசைக் குரியதொன் றன்றி வரன்முறை பூசனை தொகுத்தா, யழலரக் கெனநின் றன்புமிக் குருகிக் கற்பக முதலொடு மளித்தாய், நிழலணி புனைந்தா யீங்கிதற் கென்னை பனித்திர நிகழ்த்தென நிகழ்த்தக், குழலிசைக் குதலை மதியொடு நுடங்குங் கொம்பரன் னவட்கவன்கூறும்.

(இ - ள்.) சுழல்கின்ற விழிகளையுடைய பூனைக்குச் செய்யவேண்டியதொன்றல்லது, நான்முறையே பூசைசெய்தீர். தீயிற்பட்ட அரக்குபோல அன்புமயமாக நின்று மிகவும் மனமுருகி, கற்பகவிருட்சத்தை வேரோடுகொடுத்தீர். ஒளிவீசும் ஆபரணங்களைச் சூட்டினீர். இதற்கு அவ்வகைய தூய்மைத்தன்மை யாது? சொல்லுகவெனச் சொல்ல, வேய்ங்குழல்போலுங் குதலைச்சொல்லோடும் சந்திரனோடும் அசைகின்ற பூங்கொம்பு போல்வாளாகிய இந்திராணியோடு இந்திரன் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௪௦௧)

அரனிரு விழியொத் திருவினைத் தொடர்ச்சி யகற்றிய வுருத்திரவக்கம், வரன்முறை தரித்த மாட்சியின் யாமோ மூவரும் வணங்குதற்குரித்தால், விரவிய களப முகிண்முலை பொறுத்த மெல்லிடை யுருத்திர மணியைப், பரமுணர்ந் தறிவோ ரறிகுவ ரவரும் பரமெனச் சென்னிதாங் குவரால்.

(இ - ள்.) களபப்பூச்சணிந்த அரும்பிய முலைகளைச் சுமந்த நுண்ணிய இடையையுடையாளே! சிவபெருமானது இருவிழிகளைப்போன்று இருவினைச் சம்பந்தத்தை விலக்கிய உருத்திராக்கத்தை முறைப்படியணிந்த பெருமையால் யாம்மட்டுமோ திரிமூர்த்திகளும் வணங்குதற்குரியதாம். உருத்திராக்கமணியின் மேன்மையைத் தெரிந்துணர்ந்தவர்கள் உணர்வார்கள். (அத்தகையினரும் இப்பூனையைக் காணின்) மேலானதென்று சிரமிசை வைத்துக்கொள்ளுவார்கள். எ - று. (௪௦௨)

புண்ணிய மணியி னிலையினைப் புகல்கேம் புலோமசை யினதுகேட்டறிதி, யண்ணலங் கைலை நென்னலெம் பெருமா னருநடம் பரவுதற் கடைந்தேன், றுண்ணெனக் கனைக்குங் கவையடிப் பகடு தூர்ந்தடு தென்றிசைக் கிழவன், வண்ண[illegible] கணக்குச் சித்திர குத்தன் றன்னொடு மரனடி வணங்கி.

(இ - ள்.) புண்ணியசொரூபமாகிய வுருத்திராக்க மணியின் றன்மையைச் சொல்லுவோம். புலோமன் மகளாகிய இந்திராணியே! இனிதாகக் கேட்டுணர்வாயாக. பெருமைபொருந்திய அழகிய கைலையிலுள்ள வெமது சிவபெருமானது அரிய திருத்தாண்டவத்தை நேற்றுதொழுதற்குச் சென்றேன். அச்சந்தரும்படி கனைக்கின்ற பிளவுபட்ட அடியையுடைய எருமைக்கடாவைச் செலுத்தி யுயிர்களைக் கொல்லுகின்ற தென்றிசைக் கிறைவனை இயமன் பகுதிகளமைந்த நெடுங் கணக்கிற்குரிய சித்திரகுத்தனென்பவனோடுஞ்சிவபெருமான் திருவடிகளைப்பணிந்து. எ - று. (௪௦௩)

கலிநிலைத்துறை.

இருநி லத்துள வுயிர்த்தொகை யாவையு மியற்று
மருவி னைப்பய னவ்வழி யாங்கவைக் கருள
மருவு நாற்கதி பற்பல பதவியும் வகுத்தாய்
வெருவு தென்புலத் தடுதொழி னரகமும் விதித்தாய்.

(இ - ள்). பெரிய பூமியிலுள்ள ஆன்ம கோடிகளெல்லாஞ் செய்கின்ற அரிய வினைப்பயன்களை யப்படியே அவ்வான்மகோடிகளுக்கு அருள்புரிய, பொருந்திய (தேவர் நரகர் மனிதர் விலங்கு) என்னும் நான்கு கதிகளையும், (கைலாயம், வைகுந்தம், சத்தியலோகம், அமராவதி, சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சிய முதலிய) எண்ணிறந்த பதவிகளையும் ஏற்படுத்தினீர். அச்சந்தரத்தக்க தென்றிசையில் கொலைத் தொழிலையுடைய நரகங்களையும் உண்டுசெய்தீர். எ - று. (௧௦௪)

தீய செய்தனர் யாவருந் தென்புலத் தென்பா
லாய தீவினை யனுபவம் பெறுவதற் கருளி
மேய நல்வினைப் பயனுளோர் நின்னடி விரும்பித்
தூய சேவடித் துணைபெற வளித்தனை தொல்லோய்.

(இ - ள். கொடுந்தொழில் புரிந்தோர் யாவரும் தென்றிசையிலுள்ள வென்னிடத்தில் தீவினைக்கேற்ற நரகப் பிராப்தி பெறும்படி கட்டளையிட்டு, பொருந்திய நல்வினைப் பயனுள்ளவர்கள் தேவரீர் திருவடியை யிச்சித்து அப் புனிதமாகிய செவ்விய வுபயபாதங்களைப் பெறும்படி யனுக்கிரகித்தீர். பழமையானவரே! எ - று. (௧௦௫)

அளித்த நின்றிரு வாணையி னியற்றின னைய
தெளித்த நல்வினை மேலவர்ப் பூசனை செய்துங்
களித்த கண்மைய மில்லவர்க் காயெரி நிரயத்
தொளித்து மின்றள வொருநெறி சென்றன னென்றான்.

(இ - ள்). ஐயனே! அவ்வாறருள்செய்த தேவரீர் கட்டளைப்படி தெளிவடைந்த நல்வினையுடைய மேலோரைப் பூசித்துங் களிப்பெய்திய தாட்சண்யமில்லாதவர்களைக் காய்ந்தெரியும் நரகத்திலமிழ்த்தியும் இன்றுவரையு மொரு மார்க்கத்திலொழுகினேனென்றான் எ - று. (௧௦௬)

மறலி யவ்வுரை நின்றிரந் துரைத்தலும் வழிநீர்
பிறைமு டித்தரு ளெம்பிரான் றிருவருள் பெருகி
முறையி னும்புரி தொன்மையி னுயநின் முதன்மை
குறைவ துண்டெனி லுரைத்தியென் றருள்செயக் கூறும்.

(இ - ள்). இயமன் அவ்வார்த்தையைச் சிவபெருமான் முன்னின்று பிரார்த்தித்துக் கூறவும், வழிகின்ற கங்கா சலத்தையும் பிறைச் சந்திரனையுந் திருமுடியிலணிந்த எமது சிவபெருமான் திருவருள் மிகுந்து முறைமைப்படி நாம் நியமித்த பழமையாகிய வுன்னதிகாரங் குறைவுபடுதலுண்டாயின் சொல்லுகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளவும், இயமன் சொல்லுகின்றான் எ - று. ()

பிறந்த நாண்முதற் செய்தனன் பெறற்கரும் பாவ
மறந்து றந்தன னருளில னருங்கொலைப் புலையன்.

மறந்திரண்டொரு வடிவுகொண் டன்னவ னவனை
யிறந்து பூழிப்பிடித் தெரிசிர யத்துவீழ்த் திடலும்.

(இ - ள்): ஜனனதினந்தொடங்கி யொருவருஞ் செய்தற்கரிய பாவங்களைச் செய்தவனும் தருமத்தை யறவே நீங்கியவனும் கிருபையில்லாதவனும் கடுங்கொலைசெய்த புலையனும் கொடுமைகளெல்லாஞ் சேர்ந்தோருருவெடுத்தாற் போன்றவனுமாகிய வொருவனை, அவனிறந்தபோது பிடித்துச்சென்று எரிகின்ற நரகத்திற் றள்ளியவுடன் எ - று. (கoகூ)

சிவகணத்துளோ ரொன்னூடைத் தூதரைச் சீறி
யவனை மாமணி யவிரொளி மானமுய்த் தகன்று
ரிவரி ழைத்ததை நோக்கினின் றெய்தினனளியேன்
றவறி ழைத்திலனீதவட் புகுந்துள தன்மை.

(இ - ள்.) சிவகணங்கள் அடியேன் றூதுவர்களைக் சோபித்து, அப்பாவியைப் பெரிய இரத்தினங்கள் மிக்குப் பிரகாசிக்கும் விமானத்திலேற்றிக் கொண்டு சென்றார்கள். இச்சிவகணர் செய்தவற்றைப் பார்த்திருந் திங்குவந்தேன், அடியேன் குற்றஞ் செய்திலேன். இதுவே அங்கு நடந்ததன்மை.

என்று கூறிய கூற்றினுக் கெதிர்முக நோக்கி
மன்றன் மாலிகைச் சூற்படை வயிரவக் கடவுள்
புன்றொ ழிற்கொலை யல்லது செய்திலன் போலு
மொன்ற வோர்ந்துநின் றுணைத்தியென் றுள்ளுறத் துரைத்தான்.

(இ - ள்). என்றுரைத்த இயமனுக்கு நேராக அவன் முகத்தை நோக்கி மணங்கமழும் மாலைதரித்த சூலாயுதந் தாங்கிய வைரவக் கடவுள் அவன் அற்பத்தன்மையுடைய கொலைத்தொழில் நீங்க வேறொன்றுஞ் செய்யவில்லை போலும். பொருந்தும்படி ஆராய்ந்து பார்த்துச் சொல்லென ஞாபகப்படக் கூறினார். எ - று. (ககo)

தருமனவ்வுரை கேட்டலு மிருவினை தவறு
தொருவ ழிப்பட வுரைதருள் சித்திர குத்த
னருகு நிற்புழி நோக்கினன் வயிரவற் கறிவா
மொருமை யின்கணக் குரைத்தியென் றன்னவ னுரைப்பான்.

(இ - ள்). இயமனவ்வார்த்தை கேட்டமாத்திரத்தில், புண்ணிய பாவங்களைப் பிசகாமல் ஒரு படித்தாய்ச் சொல்லுஞ் சித்திரகுத்தன் பக்கத்திலிருக்கையிலவனைப்பார்த்து, இவ்வைரவக் கடவுளுக்கறியும்படி யொரு வழிப்பட்டிருக்குங் கணக்கைச் சொல்லுகவெனக் கட்டளையிட்டான். அச்சித்திரகுத்தன் சொல்லுகின்றான் எ - று. (ககக)

மங்கை பாகனை வழுத்தினன் வைரவ குறித்துப்
பொங்கு நீர்வயற் கலிங்கதே யத்தொரு புடையி
னங்க மர்ந்ததோர் வியாக்கிர புரமுள ததன்பாற்
றங்கு நான்மறைப் பெருங்குலத் திவனவ தரித்தான்.

(இ - ள்). பார்வதி பாகனாகிய சிவபெருமானைத் தோத்திரஞ்செய்து, வைரவக் கடவுளை நோக்கி, மிக்க நீர் நிறைந்த வயல்சூழ்ந்த கலிங்க நாட்டின் ஓர் புறத்தில், அங்குள்ளோரால் விரும்பப்பட்ட வொப்பற்ற வியாக்கிரபுர

மென்றுண்டு. அக்ரகாரத்தில் நிலைபெற்ற நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த பெருமை தங்கிய அந்தணர் குலத்தில் இவன் பிறந்தான் எ - று. (கக௨)

பயந்த வன்னையும் பரவச மாய்ப்பலர்ப் புணர்ந்து
முயங்கு சூளையாய முடிந்தனன் முன்னைநாள் வேட்டோ
னியங்கு நாள்கழித் திறந்தன னிங்கிவ டனக்கு
மயங்கு சிந்தையன் களவினோர் மறையவ னுளனால்.

(இ - ள்). இவனைப்பெற்ற தாயுந் தன் கணவனை விடுத்துப் பிறர்வயப் பட்டு, பல புருடரைச் சேர்ந்து தழுவுகின்ற வேசையாயினாள். அவளைப் பூர்வத்தில் மணஞ்செய்த இவன்றந்தை யாயுள்முடிந் துயிர்நீங்கினான். இவளுக்கு மயங்குகின்ற மனமுடைய சோர நாயகனாகிய வொரு வேதியனிருந்தான்.

ஈன்ற தந்தையு மன்னையு மிறந்தபி னிவற்குத்
தோன்று தந்தையிற் சிறந்தனன் களவழித் தோய்ந்தோ
னென்ற நாள்பல கழிந்தன வீங்கிவன் றனக்கு
மூன்று நூல்புனை மணவினை மறைமுறை முடித்தான்.

(இ - ள்). இவனைப்பெற்ற பிதாவுந் தாயுமிறந்த பின்னர், இவன் தாயைக் களவிற்புணர்ந்த அந்தணன் இவனுக்குத் தந்தையாயிருந்தான். இப்படிப் பல நாட்களகன்றன. இவனுக்கு அப்பிதாவானவன் முப்புரிநூல் அணிவிக்கும் உபநயன விவாகச் சடங்கை வேதவிதிப்படி செய்வித்தான் எ - று. (கக௪)

மைந்த னிங்கிவ னலதுமற் றிலையென வளர்த்தான்
சிந்தை காரிருட் பிழம்பெனச் சிறந்தவத் தீயோன்
முந்தை மாநிலப் பிறர்பொருள் கவர்ந்தற முடித்தா
னந்த வாறுணர் தந்தையென் றுளன்கடுந் தகற்ற.

(இ - ள்.) புத்திரன் இவனை நீங்க வேறில்லையென்று வளர்த்தான். மனமானதுகரிய இருட்பிழம் பென்று சொல்லத்தகுந்த யஞ்ஞான மிகுந்த அக் கொடியோன், முற்பட்ட பெரிய பூமியிலுள்ள ஏனையோர் பொருள்களை யபகரித்துத்தர்மத்தை யழித்தான். அதனையறிந்த பிதாவாயிருக்குமந்தணன் அவனை யடித்துத்துரத்தவும். எ - று. (கக௫)

கோற லல்லது பயின்றிலன் பிறர்பொருள் குறித்து
மாறி வவ்வினன் மதுவொடு புலவுணு மறவோன்
சீறு சிந்தையோன் றெய்வவே தியருழைப் பிறந்து
பீறில் செய்தனன் புன்மைசா மித்திர னிவன்பேர்.

(இ - ள்.) கொலைத்தொழிலல்லது பிறிது தொழில் பழகினானல்லன். அன்னியர் பொருளையே விரும்பி மாறுபட்டபகரித்தவன். மதுவுடன் மாமிச பட்சணமுஞ் செய்யுங்கொடூரன். கடுங்கோபமுள்ள மனமுடையவன். தெய்வீகந்தங்கிய அந்தணர் குலத்திற் பிறந்து தீமைகள் கணக்கின்றிச்செய்தான். இவன் பெயர் சாமித்திரன். எ - று. (கக௬)

சோர தாரைதன் கைப்பொருள் கவர்ந்திடத் துணியா
வார்வ மின்றிமற் றன்னவ ளுருயிர் செகுத்தான்
பாரி னிங்கிவன் செய்தமா பாதக மனைத்துந்
தேரி னெண்ணக் கவைபி னடங்குமோ செப்பின்.

(இ - ள்.) இவன் தன் சோர தந்தையின் திரவியத்தை யபகரிக்கத்துணிந்து அவன் பால் சிறிது மன்பின்றி யவனரிய வுயிரைக்கொன்றான். முடிவாகச் சொன்னால், இப்பூமியிலிவன் செய்த பெரும்பாதகங்களையெல்லாம் தெளிய வேண்டுமாயில், அடியேன் கணக்கிலடங்குமோ? எ - று. (௧௧௭)

சனித்த நாண்முதற் பாதக மல்லது தன்னாற்
குனித்த சிந்தையி னறமெனக் குனித்தது முளதோ
பனித்து மற்றவன் பெயர்சொலி னெம்முடல் பதறு
மினிச்செ யும்பவ மென்பதொன் றில்லென விசைத்தான்.

(இ - ள்.) பிறந்தநாள் முதலாகப் பாவங்களை யல்லாமல் தன்னாலிரக்க முள்ள மனதோடு தருமமென்றெண்ணியது முளதோ? அவன் பெயரைச் சொன்னாலெங்களுடல் நடுங்கிப்பதைக்கும். இவன் இனிமேல் செய்யத்தக்க பாவமென்பது ஒன்றுமேயில்லை யென்று சொன்னான். எ - று. (௧௧௮)

ஒழுகு கங்குலிற் பிறர்மனை கவர்ந்தன னொருநாள்
வழுவி யேகலுங் காவலர் பிடித்துற வரிந்து
பொழுதி யங்கிடு முன்னபம் மாணகர்ப் புறம்போய்
மழுவி னாலெறிந் தன்னவ னாருயிர் மாய்த்தார்.

(இ - ள்.) ஒரு நாளிரவில் பிறர் மனைவியை விபசரிப்பவனாய் நடக்கையில் வழிதவறிச்சென்றவுடன் காவலாளர் இவனைக் கைப்பிடியாகப்பிடித்துச் சேர்த்துக்கட்டி, பொழுது புலர்வதற்குள் அப்பெரிய நகரத்தின் புறம்பேகொண்டு சென்று பரசாயுதத்தாலவனுயிரை யழித்தார்கள். எ - று. (௧௧௯)

இறந்து நாலுநா ளிறந்தன வீங்கிவன் றன்னை
மறந்த ருங்கடுங் கட்கொலை மறவனைத் தெய்வச்
சிறந்த மாமணி மானமீ திருத்தினர் சென்று
ந றந்த ருங்கணத் தலைவரொன் றுரைத்தடி தொழுதான்.

(இ - ள்.) இவனிறந்து நாலு தினங்களாயின. பாவத்தைச்செய்யுங்கொடுமைதங்கிய கொலைத்தொழிலுடைய குரூரனாகிய இவனை, புண்ணிய சொரூபிகளாகிய சிவகணத்தலைவர் தெய்வீகம் பொருந்தி யுயர் குணங்களமைந்த சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு சென்றார்களென்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளில் வணங்கினான். எ - று. (௧௨௰)

வகுத்து ரைத்தசொற் கேட்டலும் வைரவக் கடவு
டொகுத்து ணர்ந்துமற் றுங்கவற் கினையன சொல்வான்
பகுத்த பாவியென் றிவனிலை பகர்ந்தது சரத
மிகுத்த நல்வினைப் பயனுள தொன்றது விளங்காய்.

(இ - ள்.) விவரித்துச்சொன்ன சித்திரகுத்தன் வார்த்தைகளை வைரவக் கடவுள் கேட்டவுடன், அவையனைத்து மொழுங்காயுணர்ந்தசித்திர குத்தனுக் கிவ்வகை வார்த்தைகள் சொல்லுகின்றார். அளவு படுத்திய பாதகனென்றிவன் றன்மையைச் சொல்லியது மெய்யே (ஆனால்) விசேடித்த நல்வினைப்பயனொன் றுண்டு. அதனை நீ யுணர்ந்திலை. எ - று. (௧௨௧)

வலங்கொள் சக்கர வாகுவென் றுளனொரு மன்னன்
பொலங்கொ ளங்கசுந் தரியெனு மன்னவன் புதல்வி

யலங்கு திண்சினைப் பொதும்பர்சூழ் தடங்கரை யடைந்தாள்
விளங்கு வெண்டிரைப் புனல்விளை யாடலை விரும்பி.

(இ - ள்.) சயங்கொண்ட சக்கரவாகுவென்றோ ரரசனுண்டு. அவ்வரசன் மகளாகிய அங்கசுந்தரியென்பாள் விலகிச்செல்லும் வெள்ளிய அலையையுடைய நீர்விளையாடலை விரும்பியவளாய், அசைகின்ற வலிய கிளைகள் பொருந்திய சோலை சூழ்ந்த விசாலமான தடாகக்கரையை யடைந்தாள் எ - று. (கஉஉ)

மாடு சுற்றிய சிலதியர் குழாத்தொடு மலர்த்தா
ளாட கச்சிலம் பரற்றுறப் புனலரு கடைந்து
கோடு வெண்டிரை யிப்பிமுத் திடையிடை கோத்து
நீடு ருத்திர மணிவடங் கழற்றின ணின்றாள்.

(இ - ள்.) பக்கலிற் சூழ்ந்த தோழிமார் கூட்டத்துடன் தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களிற் பொற்சிலம்பு அதிரும்படி, தடாகநீரின் சமீபத்திற் சேர்ந்து, வெள்ளிய அலைகள்வந்து மோதுங்கரையினிடத்தில், இப்பியினிடத் துற்பவித்த முத்துக்களை இடையிடையே கோத்து நீண்டுள்ள உருத்திராக்க மணிகளாலாகிய மாலையைக் கழற்றிவைத்திருந்தாள் எ - று. (கஉங)

நீத்த மொத்தலை புனற்கரை நிரைசுரும் பரற்றப்
பூத்த மவ்வலங் கொடியிடை யாங்கது பொருத்தி
மீத்த தும்பிய புனல்குடைந் தாடுமவ் வேலை
யேத்து வெண்மணிச் சோறெனக் காகம்வந் தெடுத்து.

(இ - ள்.) வெள்ளம்போன்று அலைந்துகொண்டிருக்கும் நீர்க்கரையிலே, வந்த வரிசையாகவுள்ள வண்டுகள் ரீங்காரஞ்செய்ய மலர்ந்திருக்கும் அழகிய முல்லைக்கொடியையொத்த இடையையுடைய அவ்வங்கசுந்தரி, அந்தக்கரையில் மாலையைவைத்து, கரையின்மீது வழிந்தோடிய நீரில் ஸ்நாநஞ் செய்யுஞ் சமயத்தில், அம்மாலையிற் கோத்திருந்த முத்துகளைச் சோறென்று கருதி ஒரு காக்கை வந்தெடுத்து எ - று. (கஉச)

அலகு கோலிவீழ்ந் தெடுத்தவக் காகம்விண் ணடைந்து
சுலவி யேகலு மற்றிழி மாமணித் தொடையன்
மிலைவ தாமென வீங்கிவன் சென்னிமேல் வீழப்
புலையொ ழிந்தன னுதலாற் கைலையிற் புகுந்தான்.

(இ - ள்.) தன் மூக்கைவளைத்து வந்தெடுத்த அக்காகமானது, ஆகாயத்திற்சேர்ந்து சுழன்று சென்றவுடனே, அறுந்து கீழே விழுகின்ற சிறந்த அவ்வுருத்திராக்க மணிமாலை, அணிவதுபோல இவன் தலைமேல் வீழ்ந்தவுடனே புலைத்தன்மை யகன்றனன். அது காரணத்தினாலே இவன் மகா கைலாயத்தை யடைந்தான் எ - று. (கஉரு)

ஆதுணர்ந்திலீர் போலுமென் றவணிகழ்ந் தவர்பாற்
காது சூர்படை வைரவக் கண்ணுதல் கழற
வீது மற்றவ னுயிரொழி யாக்கையி னியைந்து
தீது தீர்த்திருங் கதியினை யளிப்பதெத் தன்மை.

(இ - ள்.) அதனை நீங்கள் அறியீர்போலுமென்று அச்சாமித்திரனை இகழ்ந்தவர்களாகிய இயமன் சித்திரகுத்தனுகிய இவர்களிடத்தில், கொல்லுங்

தன்மையுடைய சூலாயுதமேந்திய சிவபெருமான் சொல்ல, இப்புண்ணி யம் அச்சாமித்திரனது உயிர் நீங்கிய உடலிற் பொருந்திக் கெடுதியை விலக் கிச் சிறந்த பதவியை யெவ்வாறு தருவது? எ - று. (கஉசு)

என்ன மாறுகொண் டிசைத்தனன் றென்புலத் திறைவன்
பொன்னின் வார்கழ னந்திகேட் டெதிர்மொழி புகல்வான்
றுன்னு பாதகர் சடத்துவெள் ளென்புவெண் டிவலை
மன்னு கங்கையிட் டுய்ந்தில ரோவென வலித்தான்.

(இ - ள்.) என்று, தென்றிசைக் கிறைவனை இயமன் எதிர்த்துக் கூறி னன். பொன்னாலாகிய நெடிய வீரக்கழலணிந்த நந்தி யெம்பெருமான் கேட் டருளி, அதற்கு விடை திருவாய்மலர்கின்றவராய், மிக்க பாதகமுடையோரது உடலிலுள்ள வெள்ளிய எலும்புகளை வெண்ணிறத் துளிகள்பொருந்திய கங்கா நதியிற்போட்டு, அப்பாதகங்களொழியப் பெற்றுப் பிழைக்கவில்லையோவென் றுரத்துக்கூறினர் எ - று. (கஉஎ)

நந்தி யவ்வழி மொழிதர நமனுட னடுங்கி
யந்தி வெண்பிறை மிலைதரு மமலனை யன்பார்
சந்த வார்புய முதலிய பொருந்துறந் தரைமேல்
வந்து வீழ்ந்தடி வணங்கின னெம்பிரான் வழங்கும்.

(இ - ள்) நந்திதேவர் அவ்வாறுரைக்கவும் இயமன், உடல் நடுக்கமெய்தி, மாலைக்காலத்திலுதிக்கும் வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனையணிந்த புனிதராகிய சிவபெருமானை, அழகிய நெடிய புயமுதலிய உறுப்புகள் நிலமிசைப்படியும் படி அன்போடுவந்து வீழ்ந்து திருவடியைப் பணிந்தனன். சிவபெருமான் திரு வாய் மலர்ந்தருளுகின்றார் எ - று. (கஉஅ)

அரிய மாதவர்க் கருடரு முருத்திர வக்க
முரிய நீறிவை புனைந்துளோ ரோங்கரும் பாவம்
புரியும் வன்றொழிற் புலையரே யாயினு மவரெ
ன்றெரிச னத்துள ரெமதருட் குரியராய்ச் சிறப்பார்.

(இ - ள்) அரிய பெருந்தவமுடையார்க்கு அநுக்கிரகிக்கும் உருத்திராக்கம் நமக்குரித்தாகிய திருவெண்ணீறு ஆகிய இவற்றைத்தரித்தவர்கள், உயர்ந்த பெரும்பாவங்களைச் செய்யுங் கொலைத் தொழிலையுடைய புலையர்களேயானா லும், அவர்கள் எம்மைத் தரிசித்தவர்களாய் எமது திருவருட் குரியவர்களாய்ச் சிறப்பெய்துவார்கள் (எ - று). (கஉகூ)

புனித மாமணி நீறிவை புனைந்தவர்க் காணி
னினிது பூசனை வரன்முறை யியற்றுதி நீநின்
முனிக டுங்கண தூதர்க்கு மவ்வழி மொழிதி
நனிவ ணங்குதி போதியென் றுனரு ளுதன்.

(இ - ள்). பரிசுத்தமான சிறந்த உருத்திராக்கமணியும் திருவெண்ணீறு மாகிய இவற்றையணிந்தவர்களைக் கண்டால், நீ நியதிப்படி இனிமையாக அவர்களைப் பூசிக்கக்கடவாய், உன்னுடைய கோபந்தங்கிய தூதகணங்கட்கும் அவ்வாறு சொல்லக்கடவாய். நன்றாய் வணங்குக, போகுக என்று கிருபா மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் எ - று. (கஙo)

ஆல கண்டனன் கைலைசென் றீதுணர்ந் தறிந்தே
னேல வார்குழ லாதலா லெதிர்வரும் பூசை
சீல மாமணி புனைந்தது கண்டெதிர் சென்றேன்
ஞால முய்வதிம் மணியினு லென்றிவை நவின்றான்.

(இ - ள்.) வாசம் வீசும் நெடிய கூந்தலையுடைய இந்திராணியே! விஷம் பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது நல்லகைலாயமலைக்குப்போ யிதனையாய்ந்தறிந்தேன். ஆனபடியால், எதிர் வந்த பூனையானது சிறந்த பெரிய வுருத்திராக்கமணி யணிந்திருந்தது பார்த்தெதிர்சென்றுபசரித்தேன். இவ் வுருத்திராக்க மணியினாலேயே யுலகமுச்சீவிக்கின்றதென்றிவற்றை இந்திரன் சொன்னான். எ - று. (௧௮௧)

புகலு மிந்திர னுரைகொடு புலோமசை யென்பா
ளகநெகிழ்ந்தன ளன்புமிக் குருகின ளாகி
மகர வார்குழை யெடுத்தெடுத் தணைத்தனள் வணங்கி
யகனி லத்தெனை விடுவதற் கிசைந்தில ளாக.

(இ - ள்.) அப்படிச்சொல்லிய இந்திரன் வார்த்தையைக்கொண் டிந்தி ராணியென்பவள், மனங்கசிந்தன்பு மிகுந்துருகியவளாகி,நெடிய மகரகுண்டல மணிந்த அவ்விந்திராணி யென்னைப்பரந்த பூமியிற்செல்ல விடுதற்குச் சம்மதி யாதவளாகப் பலமுறை யெடுத்தணைத்தாள். எ - று. (௧௮௨)

யான டைந்தபொன் னாட்டின தன்மையீ தென்ன
மான வேந்தற்கு மறையவன் றனக்குள மகிழ
ஞான மாமணிய பூனைநின் றிவையெலா நவில
வேனை யோரெலாங் கேட்டன ரதிசயித் திருந்தார்.

(இ - ள்.) யான் சென்ற தேவலோகத்தின் றன்மை யித்தகையதென்று மாட்சிமை பொருந்திய அரசனுக்குஞ் சுப்பிரதீபனென்னு மந்தணனுக்கும் மனமகிழ்ச்சியுண்டாகச் சிறந்த ஞானமயமாகிய வுருத்திராக்கமணி யணிந்த பூனையானது நேர் நின்றிவற்றையெல்லாஞ் சொல்ல, அங்கிருந்தவர்கள் யாவ ருங் கேட்டாச்சரிய மடைந்திருந்தார்கள். எ - று. (௧௮௩)

வெள்ளை வெண்குடை நிழற்றிய வொருதனி வேந்தன்
கொள்ளை நான்மறைச் சுப்பிர தீபனைக் குறுகி
யெள்ள ருஞ்சிறப் புருத்திர மாமணி யெனியேற்
குள்ள வன்பினோ டளித்தியென் றிறைஞ்சின னுதவ.

(இ - ள்.) வெள்ளிய சந்திரவட்டக் குடையினீழலைச்செய்யு மொப்பற்ற அவ்வரசன், நான்கு வேதங்களையும் நன்குணர்ந்த சுப்பிரதீபரை யடைந்து இகழ்வில்லாத சிறப்புடைய வுருத்திராக்க மாமணியை யடியேனுக்கு மனவிருப் போடு கொடுத்தருளுகவென்று வணங்கினான். (சுப்பிரதீபர் அங்ஙனமே) கொடுக்க. எ - று. (௧௮௪)

பணிந்து வாங்கினன் பன்முறை யினியன பகர்ந்தா
னணிந்து சென்னியிற் பொருத்தினன் பவித்திர மடைந்தான்
றணிந்து ருத்திர மாமணித் தொடையலிற் சிந்தை
தணிந்திருந்தனன் சாலங்க னென்னுமத் தலைவன்.

(இ - ள்.) சாலங்கனென்னு மவ்வரசன் றொழுது (அவ்வுருத்திராக்க மணியை) வாங்கி யினிய வார்த்தைகள் பலமுறை கூறி, சிரசிற்சூடித் தரித்துக் கொண்டனன். பரிசுத்தனானன். புனிதமான வுருத்திராக்கமணி மாலையினிடத்தில் நீங்காத விருப்புற்றிருந்தான். எ - று. (கருரு)

அரச வைத்தலை யிருந்திவை யறிந்தயோ காங்கள்
மரபின் மாமணிச் சுப்பிர தீபனை வணங்கிக்
கரைசெ யற்கருங் காதலங் கடலொடுங் கனிந்தா
னுரைசெ யற்கருந் தன்மைநின் றன்மையென் றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) இராஜசபையின்க ணிருந்திவற்றை யெல்லாந்தெரிந்த யோகாங்கர் சிறந்த வுருத்திராக்கமணிந்த சுப்பிர தீபனை முறைப்படியணிந்து, அளவிடற்கரிய ஆசைக்கடலிலமிழ்ந்து உமது நிலைமையெடுத்துச் சொல்லற்கரிய நிலைமையென்று சொல்லினர். எ - று. (கருசு)

அருகு நின்றிரந் தேத்துய்யோ காங்கனை யவனி
வருபொ துக்கடிந் தளித்தருள் மன்னனை மருங்கி
னிருமெ னப்பகர்ந் திருத்தின னன்னவர்க் கிசைய
மருவு ருத்திர மாமணிப் பெருங்கதை வகுப்பான்.

(இ - ள்.) சமீபத்திலிருந்து, துதிக்கின்ற யோகாங்கரையும், உலகத்தைப் பொதுத்தன்மையினீக்கிக்காத்து வருகின்ற கிருபையுடைய சாலங்கனென்னு மரசனையும் பக்கலிலிருங்களென்று கூறியிருக்கச்செய்து அவர்களுக்கிசைய, பெருமை பொருந்திய வுருத்திராக்க மணியைப்பற்றிய வொரு பெருங்கதை சுப்பிர தீபர் சொல்லுகின்றார். எ - று. (கருஎ)

மாக ரப்பெருந் தேயமொன் றுததன் மருங்கி
னாக ரப்பதி நகரமொன் றுளததனகத்திற்
சாக ரப்பெரு மறையவர் குலத்தவ தரித்தோன்
சேக ரக்குலச சுபுத்தனென் றுளனொரு செல்வன்.

(இ - ள்.) மாகரமென்னும் பெரிய நாடொன்றுண்டு. அந்நாட்டின் பக்கலில் ஆகரப்பதியென்னும் நகரமொன்றுண்டு, அந்நகரத்திலே வசிக்கும் கடல்போலும் பெரிய அந்தணர் குலத்திலவதரித்தவனாய், அக்குலத்தலைவனாகிய சுபுத்தனென்னுமோர் வேதியச்செல்வனிருந்தான். எ - று. (கருஅ)

மறைப குத்தறி யாங்கவன் றனக்குள மைந்தர்
பெறல ருஞ்சிறப் பைவரிற் பின்னரிற் பிறந்தோன்
பொறைத ருங்குணன் சாந்திக னெனும்பெயர் புனைந்தான்
சிறைத ரும்பவந் தொலைந்திடப் பிறந்தவச செல்வன்.

(இ - ள்.) வேதங்களைப்பகுத்துணர்ந்த அச்சுபுத்தனுக்கிருந்த. ஐந்து புத்திரர்களில், ஐந்தாவது புத்திரன் அடைதற்கரிய சிறப்பமைந்த பொறுமை தங்கிய குணமுள்ளவன், சாந்திகனென்னும் பெயர் பெற்றவன், துன்பத்தைத் தரும் பிறவி யழியும்படி யுதித்த அச்செல்வப்புத்திரன். எ - று; (கருகூ)

தெருவு நண்மணி லிழைத்திழைத் தாடுமச் சிறார்
ளருகு றச்சிறப் பளித்தருஞ் ருருத்திர வக்க

மொருத னிச்சிறு மணியெடுத் தெழுந்தகத் தோடிக்
கருதி நூலிடைக் கோத்தன னணிந்தனன் களத்தில்.

(இ - ள்.) தெருவிலுள்ள சிறுமணலைக்குவித்துக் குவித்து விளையாடும் அச் சிறுவயதில், அடைதற்கரிய பெருமையைத்தரும் உருத்திராக்க மணிகளில், ஒப்பற்ற தனியாகிய சிறுமணி யொன்றனைக்கண்டெடுத்து, அவ்விடம் விட்டு வீட்டிற்கோடி அதன் மகிமையைச்சிந்தித்து நூலிற்கோத்துக் கழுத்தில் அணிந்து கொண்டான். எ - று. (கஎ௦)

பெற்ற தந்தைசொற் கேட்கிலன் முன்னரிற் பிறந்தான்
சொற்ற சொற்கூட னுகிலன் வறிதிடை துரப்பக்
கொற்ற மாநக ரிரவினுக் கிவருடன் கூடான்
மற்றை யன்னவர் வார்ப்பன நுகர்ந்துள மகிழும்.

(இ - ள்.) தன்னை யீன்ற தந்தை சொல்லைக்கேளாதவனும், தனக்கு முன் பிறந்த தமையன்மார் சொல்லைக்கேட்டுடன்படாதவனும் சில நாட்கள் இப்படிச்செல்ல, வெற்றி பொருந்திய அப்பெரிய நகரத்தில் யாசிப்பதற்காக இவருடன் கூடாதவனும், அவர்கள் தருவனவற்றையுண்டு உள்ளங்களிப்பான்.

இப்பெ ருங்குல மறையவ னிங்ஙன மிருப்ப
வப்பெ ருந்தமிழ்க் கேரள நாட்டினே ரரசன்
கப்ப ருந்திறற் சூற்படைக் கடுந்திறற் காளிக்
கொப்ப ருங்கட னரபலி கொடுப்பதற் கோர்ந்து.

(இ - ள்.) பெரிய குலத்திற் பிறந்த இவ்வந்தணச்சிறுவன் இங்ஙனமிருக்கையில், மிகச்சிறந்த தமிழ் வழங்கும் கேரள நாட்டிலுள்ள ஓரரசன், மூக்கிளையோடு வலிதங்கிய சூலப்படையேற்ற கொடிய வெற்றி பொருந்திய காளிகா தேவிக்கு, தான் அளிப்பதாகச் செய்துகொண்ட அரிய பிரார்த்தனையாகிய நரபலியைக்கொடுப்பதற்கு ஆலோசித்து- எ - று. (கஎ௨)

மன்னன் வாயிலின் வைகிய புரோகித மறையோன்
றன்னை யேயின னரபலி மைந்தனைத் தருவான்
பொன்னொர் கோடிகொண் டேகெனப் புகன்றன னனையோன்
றொன்னி லத்திவ னொற்றர்போய் மைந்தரைத் தருவ.

(இ - ள்,) அவ்வரசன் தன்னரண்மனை வாயிலிலிருந்த புரோகிதப் பிராமணனை, நரபலி செய்தற்குரிய பிள்ளையைச்சேகரிக்கும்படி கட்டளை தந்து, ஒரு கோடி பொன் கொண்டு செல்லுகவெனக் கூறினன். அவ்வரசனுடைய பழமையான கேரள நாட்டிலே இவனுடைய தூதர்கள் சென்று (நரபலிக் கேற்ற) ஒரு குமாரனைத்தேட. எ - று. (கஎ௩)

மகர.மாநகர் புகுந்தனர் மறைவலோர் மறுகிற்
புகுது மேல்வையிற் சுபுத்தனோர் மனைப்புறம் புகுந்து
மிகுதி மாநிதி தருகுதும் வேண்டினர் கொண்டோர்
தகுதி மைந்தனைத் தருதிரோ வெனவவர் சாற்ற.

(இ - ள்.) சிறந்த மாகர நாட்டிற் பிரவேசித்து அந்தணர் வீதியிற் புகுஞ் சமயத்தில், சுபுத்தனென்பவன் வீட்டருகே சென்று, மிகுதியாகிய பெருஞ்

செல்வத்தைக்கொடுப்போம் விரும்பினவர்கள் பெற்றுக்கொண்டு தகுதியாகிய ஒரு புதல்வனைக்கொடுப்பீர்களோ? என்று அவர்கள் சொல்ல. எ - று. (௧௬௪)

இத்தெருத்தலை யிம்மொழி பகர்ந்திடே லென்று
வத்தெருத்திரு மறையவர் வெகுண்டவர்க் கறைய
வுய்த்த நல்குர வுடன்பிறந் துழந்திடு சுபுத்தன்
சித்தமோர்ந்துநின் றெண்ணினன் றன்னுளந் திகைப்பான்.

(இ - ள்.) இவ்வேதிய வீதியில் இவ்வார்த்தையைச் சொல்லவேண்டா மென்று, அவ்வீதியிலிருந்த சிறந்த அந்தணர் கோபித்து அத்தூதுவர்க்குச் சொல்ல, பொருந்திய தரித்திரத்தோடு பிறந்து வருந்துகின்ற சுபுத்தன், இத்தூதர் கருத்தை யறிந்து தன் மனந்திகைத்து ஆலோசித்தான். எ - று. (௧௬௫)

உள்ள மாறுற மலைந்தன னொருவழி நிறுத்திப்
பிள்ளை யைவரிற் பின்னவன் றனையவர்க் களிப்பான்
கள்ள நெஞ்சினன் கதுமென வெழுந்தனன் கனகக்
கொள்ளை மாநிதி சுமையினர் வருமெனக் கூவி.

(இ - ள்.) மனம் வேறுபட மயங்கினான். அதனை ஒரு வழியில் நிறுத்தி, தன் ஐந்து புத்திரரில் இளையவனை அவர்கட்குக்கொடுக்க வஞ்சக மனதோடு விரைந்தெழுந்து, பொன்னாலாகிய மிக்க பெருஞ்செல்வச்சுமையை யுடையோரை வருகவென்று விளித்து. எ - று. (௧௬௬)

அருகு சென்றவன் கையெடுத் தழைப்புழி யகன்ற
பெருகு மாநிதிச் சுமையினர் மறுகிடைப் பெயர்ந்தார்
வருதி ரென்றவர்க் கிருப்பளித் துள்புகு மறையோன்
கருகு சிந்தையட் டெண்ணினன் புலப்படக் கழற.

(இ - ள்.) அருகேபோய், அச்சுபுத்தன் கைகாட்டி யழைக்கையில், அங்கு நின்றும் போய்விட்ட மிக்க பெருந்திரவியச்சுமையுடைய அத்தூதர்கள் மீண்டும் அவ்வீதியில் வந்தார்கள். வாருங்களென்று அவர்கட்கு ஆசனங்கொடுத்து உள்ளே பிரவேசித்த அச்சுபுத்தன் வாடிய மனமுடைய தன் மனைவிக்கு இவ்விடயம் விளங்கச்சொல்லக் கருதினான். எ - று. (௧௬௭)

அன்ன மன்னவ ளம்மொழி கேட்டலு மயரா
ளுன்னு ளக்கருத் தல்லதொன் றெனக்குவே றுளதோ
வென்ன நால்வரு மாங்கதற் கிசைந்தன ரிசைத்தார்
பின்ன வன்றன தின்னுயிர் கொலைபடப் பிறந்தான்.

(இ - ள்.) அன்னம்போன்ற நடையையுடைய அவன் மனைவி இவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் வருந்தாமல், உமது மனக்கருத்தை யன்றி எனக்கு வேறெண்ணமுண்டோ? எனக்கூற, நான்கு சகோதரர்களும் அதற்குச்சம்மதித்துச் சொன்னார்கள். இளையவனும் தன் இனிய வுயிர் கொல்லப்படுதற்குப் பிறந்தவனுமாகிய. எ - று. (௧௬௮)

இளைய மைந்தனை வருதியென் றழைத்தனர் யாமே
யுளைய நல்குர வுழன்றன மரும்பசி யுடற்றக்
கிளையொ டுந்துரந் துயிரொழி குதுமெனக் கிளத்தி
விளைவி திப்படி யொன்றுள துனக்கென விரிப்பார்.

(இ - ள்.) இளைய குமாரனை வாவென்று கூப்பிட்டு, நாமெல்லாரும் வறுமையாலுண்டாகிய வருத்துதலால் வருந்தினேம். கொடும்பசி தகிக்க அதனால் நம் இளையோடும் உயிர் துறந்திறப்போம் என்று கூறி, உன் விதியின்படி உனக்குண்டாவதொன்றுண்டென உணர்த்துகின்றார்கள். எ - று. (கசகூ)

ஐந்து மக்களி லொருவனை மாநிதிக் கருளி
யுய்ந்து வாழுது மென்பது துணிந்தன முனக்கு
முந்தை யோரினோர் புதல்வனைக் கொடுப்பது முறையோ
மைந்த நின்கருத் தென்கொலென் றறைந்திட மைந்தன்.

(இ - ள்.) ஐந்து பிள்ளைகளில் ஒரு பிள்ளையைப் பெருஞ் செல்வத்திற்காகக்கொடுத்து நன்றாகச்சீவித்து வாழ்வோமென்று தீர்மானித்தோம். உனக்கு மூத்தோரில் ஒருவனைக் கொடுப்பது தகுதியோ? மகனே! உன் கருத்து யாது? எனக்கேட்க, சாந்திகன். எ - று. (கசய)

உலகி றப்பதி லொருதனி நாடிறந் தொழிதல்
குலவு நாடிறந் தொழிவதற் கொருநக ரிறந்த
லலைவின் மாநக ரிறப்பதி லொருகுடி யழிதல்
விலகு மோர்குடி யிறப்பதி லொருவனீ றினிதே.

(இ - ள்.) உலகம ழிவதைககாட்டிலும் ஒப்பற்ற ஒரு நாடு அழிதலும், பிரசித்தமான ஒரு நாடு அழிவதைககாட்டிலும் ஒரு நகர மழிதலும், அலைவில்லாத பெரிய நகர மழிதலும் ஒரு குடும்ப மழிதலும், விளங்குகின்ற ஒரு குடும்ப மழிதலிலும் ஒருவனிறப்பதும் இனியதாம் எ - று. (கசக)

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

முற்றுத முகிண்முலைப்பால் பிதிர்ந்தொட முன்சுமந்து
பெற்றாளுஞ் சிறிதிரங்கா ளிதற்கிசைய பெற்றனளாற்
கற்றாவி னுளங்கழிந்த தாதைதறு கண்பெற்றான்
மற்றாவ ரெனக்கிரங்கி மறுத்துரைப்ப தறியேனால்.

(இ - ள்.) குவிந்த இளந்தனங்களில் பால் சுரந்தொழுகமுன்னே (என்னை வயிற்றில்) சுமந்து பெற்றதாயும், சிறிதும் இரக்க மில்லாளாய் இச்செயலுக்கிணங்கினாள். கன்றையுடைய பசுவைப்போல மனக்கனிவுற்ற தந்தையுங் குரூரத்தன்மை யெய்தினான். மற்றவர் யாவர் எனக்காக மனமிரங்கித்தடுத்துக் கூறுபவர்கள்? யான் அறிகலேன். எ - று. (கசஉ)

முன்னீன்ற தாயர்பாற் றந்தையருண் முழுதிருத்தப்
பின்னீன்ற தாயர்பாற் றாயுவக்கும் பெரிதென்பா
ரென்னீன்ற தாயிடத்தொன் றிதுகாணே னிகல்வேந்தன்
பொன்னீன்ற பேராசை பலிக்களிக்கப் பொருந்தினார்.

(இ - ள்.) முதலிற்பெற்ற புத்திரரிடத்தில் தந்தை மிகவுங் கருணைகொண்டிருக்க, பிற்படப்பெற்ற புத்திரரிடத்தில் தாய் மிகவும் விருப்பாயிருப்பாளென்று பெரியோர் சொல்லுவர். என்னைப்பெற்ற தாயினிடத்தில் இந்தக்குணங் காண்கிலேன். வலிதங்கிய மன்னவனுடைய பொன் கொடுத்த பேராசையாலே என்னைப்பலிக்குக்கொடுக்கும்படி மனமிசைந்தார்கள். எ - று. ()

பொன்பரவு தாமரைமேற் புண்ணியனே யெனையீன்ற
மின்பாவு முப்புரிநூல் வேதியனே யணைகிடத்தி
யன்பாய முலைபிதுக்கி யளித்தவளோ வையகோ
வென்பாவ மோவெளியேற் கிதுவிளைத்த தறியேனால்.

(இ - ள்.) அழகு பரவிய தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவனே, என்னைப்பெற்ற மின்னலைப்பரப்பும் உபவீதமணிந்த அந்தணனே, அணையிற் கிடத்தி அன்பாகிய முலையைப்பிதுக்கிப் பால் கொடுத்ததாயோ, ஐயோ! என்னுடைய பாவமோ. எளியேனாகிய எனக்கு இப்பொல்லாங்கினை யுண்டு செய்தது? அறிகலேன்! எ - று. (கஅச)

என்றேங்கி யழுதிரங்கு மிவனைமுக நோக்காராய்க்
குன்றேந்து பனைமுலையு மறையவனுங் கொடுபோகி
நின்றேந்தி மாநிதிபெற் றீங்கிவனை நேர்ந்திட்டார்
மன்றேந்து முதியோரு மிளையோரு மறுகுற்றார்.

(இ - ள்.) என்றேக்கமெய்தி அழுது வருந்துகின்ற இவனை முகம் பாராதவர்களாய் மலைபோலப்பூரித்த இருதனங்களையுடைய தாயும் தந்தையுங் கொண்டுசென்று, தூதுவர்க்கு நேர்நின்று கையேந்திப் பெருந்திரவியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு இவனைக்கொடுத்து விட்டார்கள். இது பார்த்த வெளியிலிருந்த விருத்தர்களும் பாலியர்களும் மனமயங்கினார்கள். எ - று. (கஅரு)

பொன்னேய பேராசை யிருந்தவா பொருபலிக்குப்
பின்னேய மகற்கொடுத்தான் பிரமகுலத் திவனாமோ
முன்னேய மைந்தரதற் குடனின்றார் முகம்பாரா
ரன்னைமற் றிவர்நிலையீங் கென்னாமென் றிரங்கினார்.

(இ - ள்.) பொன்னின்பாலிவன்வைத்த பேராசையால் கொல்லத்தக்க பலிக்கு இறுதியிற்பெற்ற மகனைக்கொடுத்தான். இவன் பிராமண குலத்தினனாவானோ? முன் பிறந்த பிள்ளைகளும் அதற்குடன் பட்டார்கள். ஒருவருமவன் முகத்ினைப்பார்த்திலர் ஈதென்ன? இவர் நிலைமை நன்றாயிருந்தது. இஃதெப்படியாமென்று வருந்தினார்கள். எ - று. (கஅசு)

கடுக்காது கடுமனத்தார் மகனையவர் கைப்பிடித்துக்
கொடுத்தாரக் குலமதலை யீண்டிவரைக் கும்பிட்டா
லெடுத்தேறும் வறுமையொழிந் திருத்திரென வெதிரேத்தித்
தொடுத்தேறு வினையுணர்ந்தா னங்கவர்பின் றொடர்ந்தனனால்.

(இ - ள்.) கோபியாத கொடுமனமுடைய பிதாமாதாக்கள் தன் மகனைப் பிடித்துத் தூதர்கையிற் கொடுத்தனர். அச்சிறந்த குமாரன் இவர்களிருவரையுங் கும்பிட்டு இதுகாறும் விருத்தியாய்வந்த தரித்திரம் நீங்கி யிருப்பீர்களாக வென்றெதிரே துதித்துத், தனக்குச் சம்பவித்ததிகரித்த தீவினைப்பயனை யுணர்ந்தவனாய்த் தூதர் பின்னே சென்றான். எ - று. (கஅஎ)

கோடாத நெறிவேந்தன் குடநாடு கொடுசென்றார்
வாடாது முகமலர்ந்த மைந்தனையம் மாமறைநூல்
வீடாத புரோகிதன்பால் விடுத்தனரம் மறையோனு
மேடாரு நறுந்தெரிய லரசவைக்கொண் டிருத்தினான்.

(இ - ள்.) செங்கோன் முறை தவறாத அவ்வரசனுடைய சேர நாட்டிற் குக்கொண்டுபோய், முகவாட்ட மெய்தாது மலர்ச்சி யுற்றிருந்த அப்புத்திரனைச் சிறந்த வேதவொழுக்கந் தவறாத புரோகிதனிடம் விட்டார்கள். அவ்வேதிய னும் இதழ்கள் பொருந்திய மணம் வீசுகின்ற மாலை யணிந்த அரசன்சபையிற் கொண்டுபோய் நிறுத்தினான். எ - று. (கருஅ)

மன்னவனு மெதிர்நோக்கி மனமகிழ்ந்தான் மாகாளிக்
கந்நிலையிற் பலிகொடுக்குங் கொலைநாளு மடுத்ததாற்
றென்னிலையி னெய்யிழுகிப் புனலாட்டித் தோன்றலுக்கு
மென்னிலைய செஞ்சாந்துஞ் செம்பூவு மிலைந்திட்டார்.

(இ - ள்.) அரசனு மவ்வந்தணச்சிறுவனை நேரே கண்டு மனக்களிப் படைந்தான். மகாகாளிக்கு நரபலி கொடுக்குங்கொலைத்தினமுமன்று வந்தது. பண்டைய வழக்கப்படி அப்பிள்ளைக்கு அப்பியங்கன ஸ்நானஞ் செய்வித்து மென்மைத்தன்மை பொருந்திய செஞ்சந்தனமுஞ் செம்மலர் மாலையு மணிந் தார்கள். எ - று. (கருகூ)

வேந்தவையி னீங்கிவனை யம்மறையோன் விடுத்தறலுஞ்
சேந்ததிரு வுருநோக்கி யரசனகஞ் சிறப்புற்றான்
பூந்தொடைய நெடுவேலோன் புனிதநீ ரினிதாடிச
சாந்திகனைக் கொடுகாளி திருக்கோட்டஞ் சார்ந்தனனால்.

(இ - ள்.) அரசசபையில் இச்சாந்திகனைப் புரோகிதன் கொண்டுபோய் விடுத்தவுடன், அவனது செவ்வந்த வடிவினைப்பார்த்தரசன் மனங்களித்தான். அழகிய மாலை யணிந்த நீண்ட வேலேந்திய அம்மன்னவன் புனிதமாகிய ஜலத் தினினிதான ஸ்நானஞ்செய்து சாந்திகனை யுடன்கொண்டு காளிகாதேவியின் அழகிய கோயிலை யடைந்தனன். எ - று. (கசுo)

குடவாயி னின்றதனிக் குடைவேந்தன் றிருக்கோயில்
வடவாயி லெதிரேத்தி மண்ணுறவீழ்ந் தடிவணங்கிப்
படதீப முதலாய பரிந்தியற்றிப் பலவாற்றான்
விடுசோரி யெடுத்திறைத்துப் புலவமுது மிசைவித்தான்.

(இ - ள்.) மேனாட்டிலிருந்த வொப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடையுடைய அரசன் அத்திருக்கோயிலின் வடவாயிலை யெதிரே துதித்துப் பூமி மேற்படிய வீழ்ந்து காளியம்மையின் றிருவடியைப்பணிந்து, நாகதீப முதலிய தீபாராதனை களை யன்போடுசெய்து, பலவகையால் விடத்தக்க வுதிரங்களை யெடுத்திறை த்து, புலான் மணங்கமழு முணவையு நிவேதித்தான். எ - று. (கசுக)

பூமாரி தொழுதிறைத்துப் புகன்றவரன் முறைபோற்றிக்
காமாரி திருமுன்னர்ச் சாந்திகனைக் காட்டுறலுந்
தேமாலை முத்தலைவேற் படைபொறுத்தாள் சிறுவனணி
மாமாலை யுருத்திரமா மணிகண்டாண் மனநெகிழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) புஷ்பமாரி பொழிந்து பணிந்து ஆகமங்கள் கூறிய வரன் முறையே தோத்தரித்துக் காளிகாதேவியின் சந்நிதிக்கெதிரே சாந்திகனை நிறுத் தினவுடன், மணம்வீசும் மாலைதரித்த முத்தலைவேலாகிய சூற்படையைச் சுமந்த காளிகாதேவி யச்சாந்திகனணிந்திருந்த சிறந்த மகிமைதங்கிய வுருத் திராக்கமணி மாலையைப்பார்த்து மனங்கரைந்தாள். எ - று. (கசுஉ)

ஈங்கிவனை யார்கொணர்ந்தா ரெனவிரங்கி யெதிரோடி
யோங்கருநான் மறைக்களிற்றை யுச்சிமோந் தெடுத்தணைத்துப்
பூங்கழற்காற் றுகணீவி நெற்றிநீ வினள்பொருமித்
தேங்கியதன் றிருவருட்க ணீராட்டிச் சிறப்பித்தாள்.

(இ - ள்.) இவனை யிவ்விடத்தில் யாவரழைத்து வந்தவரென்று வருந்தி யெதிரோடிச்சென்று, விசேட அருமைதங்கிய நான்மறை யுணர்ந்த ஆண் யானைபோன்ற அச்சாந்திகனை யுச்சிமோந்து எடுத்தணைத்து, அழகிய வீரக் கழலணிந்த காலிற்பட்டிருந்த தூசுகளைத்தடவி நெற்றியிலிட்டு அழுதலினால் தேக்கெடுத்த தன் திருவருள்பொருந்திய கண்ணீராலவனை மூழ்குவித்துப் பெருமை செய்தனள். எ - று. (கக௬)

அரசர்கோ னதுநோக்கி யதிசயித்தா னயனின்ற
புரோகிதனை யெதிர்நோக்கி யடசீறிப் பொருமினன்
விரைவினவன் றலைதிருகிக் குருதிகுடித் தனள்விளித்தாள்
பரவியருட் சாந்திகனுக் கிவ்வாறு பகர்கின்றாள்.

(இ - ள்.) இராஜ ராஜனாகிய அவ்வரசன் அதனைப்பார்த்தாச்சரியப் பட்டான். அவனருகேநின்ற புரோகிதனை யெதிர்த்துப் பார்த்துக்கொல்லும் படி கோபித்து வருந்தி விரைவாக அவன்றலையைத்திருகி யுதிரங்குடித்துக் கொன்றனள். அருள்மிகுந்த சாந்திகனைவணங்கி அவனுக்குச் சொல்கின்றாள்.

அரியமா தவர்புனையு முருத்திரவக் கம்புனைந்தாய்
பெரியனீ யுனைநோக்கி வெருவந்தேன் பேதையே
னுரியவாங் கேட்டவர முதவுகின்றே னுனக்கின்னே
பரியவா யினவெல்லாங் கேட்டியெனப் பணிநின்றாள்.

(இ - ள்.) செய்தற்கரிய பெருந்தவமுடையோர் அணியு முருத்திராக்கத் தினை நீ யணிந்தாய், நீ பெரியவன்; உன்னைப்பார்த்து அஞ்சினேன். எளியே னுக்குரியனவாகிய வரங்களிற் கேட்டவற்றைக் கொடுக்கின்றேன். உனக்கு விருப்புள்ளனவற்றையெல்லா மிப்பொழுதே கேட்பாயாக வென்றவன் கட் டளைக்கெதிர் நோக்கி நின்றாள். எ - று. (கக௭)

நின்றாளை யெதிர்நோக்கி நெடிதாய பவக்குரம்பை
வென்றானக் குலமதலை வெருவொழிய விளம்புவான்
குன்றாய பணைமுலையிக் குலவேந்த னரபலிமற்
றின்றாய நாண்முதலா வேண்டலையா லெனமொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படி நின்ற காளிகாதேவியை, அநாதியாகத்தொடர்ந்த சரீரத்தோடு கூடிய பிறவியைக்கடந்தவனாகிய அச்சிறந்த சிறுவனோ பார்த் தச்சமகலச்சொல்லுகின்றான். மலையை யொத்த பூரித்த விருதனங்களையுடை யாளே! இச்சிறந்த வரசன் கொடுக்கின்ற நரபலியை யிற்றைய நாள்முதலாக நீ விரும்பாதிருப்பாயாக (இதுவே என்வரம்) என்றான். எ - று. (ககஅ)

அப்பணிதன் றலைக்கொண்டா ளரசனையாங் கயனோக்கி
யொப்பருநல் வரங்கேட்ட தவையனைத்து முனக்கீந்தே
னிப்புதல்வன் றனைக்கொணர்ந்த புரோகிதனி னுயிருண்டேன்
செப்பரும்பா தகனவன்றன் மனைமக்க ளுயிர்செகுத்தேன்.

(இ - ள்) அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்ட காளிகாதேவி யவ்விடத் திலேயக்கணத்தில் நின்றிருக்குமரசனைப்பார்த்து ஒப்பற்ற நல்ல வரங்களாய்க்கேட் டனவற்றையெல்லா முனக்குக்கொடுத்தேன். இப்பிள்ளையைப் பலிக்குக்கொ ண்டுவந்த புரோகிதனுடைய உயிரைப்பருகினேன். சொல்லுதற்கரிய பாதக னாகிய அப்புரோகிதனுடைய மனைவி மக்களுயிரையுங் கொன்றேன். எ - று. ()

அதுகிடக்க வீங்கிவனை யடிபோற்றி யரசநீ
புதுமணிச்சிங் காதனத்தி னினிதிருத்தி நின்புதல்வி
வதுவையிவற் களித்துவைகல வணங்குதியா லுனைவேண்டி
யிதுபகர்ந்தே னுயிர்க்குறுதி யெனக்கோடி யிகல்வேந்தே.

(இ - ள்.) அரசனே! அஃதிருக்கட்டும். இப்புத்திரன் றிருவடிகளைத் துதித் துப் புதிய இரத்தின சிங்காதனத்திலிவனை யினிதாக விருத்தியுன்புத்திரியை யிவனுக்கு மணமுடித்து நாள்தோறும் வணங்கக்கடவாய். உன்னை விரும்பியிது சொன்னேன். இவ்வாக்கியம் உன்னுயிர்க்குறுதியெனக்கொள்க. வெற்றி தங் கிய அரசனே! எ - று. (௧௬௮)

அன்றிவனை விலைகூறி யளித்துவாங் கியநிதியக்
குன்றுகவர்ந் தடுசோரர் கொடுபோகக் குலமறையோ
னென்றுமுள வறுமையொழிந் திலனாகி யெத்தெருவுஞ்
சென்றிரக்கு மக்களொடுந் தீவினைநல் வினையாமோ.

(இ - ள்.) அன்றைய தினத்திலிவனை விலைகூறி விற்றுவாங்கிய திரவி யக்குவியலை வலிய கள்வர்கள் கவர்ந்து போகவும், வேதியர் குலத்துதித்தவிவன் றந்தை தனக்கெக்காலத்திலுமுள்ள தரித்திர நீங்காதவனாய்த் தன் புத்திரரோடு மெல்லாத்தெருக்களிலும் போயாசிப்பான். பாவம் புண்ணியமாகுமா? எ - று.

தேவர்க்கும் பவித்திரமாந் தெய்வமா மணியிதனை
யாவர்க்கும் புனைதருதற் கெளிதன்றே யிதுபுனைந்தார்
மூவர்க்கு முதலான முதன்மையோ ரதுவறிந்து
பூவர்க்க மிவனடிக்கே சொரிந்திவனைப் பூசிப்பாய்.

(இ - ள்.) தேவர்களுக்கும் பரிசுத்தமாகிய தெய்வத்தன்மை தங்கிய சிறந்த இந்த வுருத்திராக்க மணியை யெல்லோர்க்கும் அணிந்துகொள்ளுவதற்கு எளி தன்று. இதனை யணிந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகட்கும் மேலான முதன்மைத் தன்மையுடையோர். அதனை யறிந்து மலர்வகைகளை யிவன் பாதங்களிலே பெய்து பூசிக்கக்கடவாய். எ - று. (௧௭௦)

என்றுமுத் தலைச்சூலி யிசைத்தமொழி மனக்கொண்டு
பொன்னுள முளரிமயி லனையதனிப் புதல்விதனை
யன்னுனுக் குடனளித்தா னவிரொளிப்பன் மணிகுயிற்று
மின்னுரை நெடுவேலித் திருக்கோயின் மேவித்தான்.

(இ - ள்.) என்று முத்தலைச்சூலந்தாங்கிய காளிகாதேவி சொன்ன சொற் களை மனதிற்கொண்டு, பொன்போன்ற நாளத்தோடு கூடிய தாமரையில் வசிக் கும் மயிலின் சாயலையுடைய இலக்குமிபோன்ற தன் புத்திரியை யவ்வேதியச் சிறுவனுக்கு விரைவில் மணமுடித்து, பிரகாசிக்குமொளிதங்கிய பலவகை யிரத்தினங்கள் பதித்த விளக்கமுற்ற மதில் சூழ்ந்த தனதரண்மனையிற் பொரு ந்தியிருக்கச்செய்தான். எ - று. (௧௭௧)